

วชิราวุธ 51

5/14

1

၁၆၅၁၅၅'၅၁

เราเริ่มต้นที่นี่ . . .

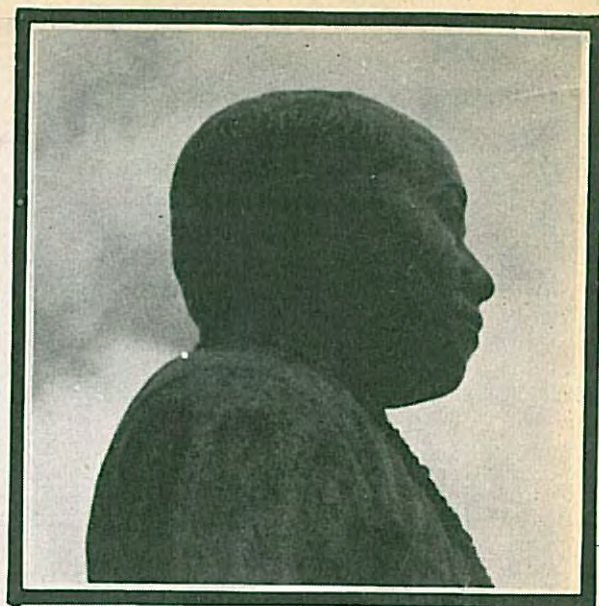
วชิราวุธวิทยาลัย 17 พฤษภาคม 2512

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระองค์ผู้พระราชทานกำเนิด

“ วชิราวุธวิทยาลัย ”

ณ วันจันทร์ที่ 20 ธันวาคม พระพุทธศักราช 2458 ตรงกับจันทรคติกาล เดือนอ้าย ขึ้น 14 ค่ำ ปีเถาะ สัปตศก จุลศักราช 1277 เวลา บ่าย 4 โมง 13 นาที เป็น เวลาปฐมฤกษ์ตามเวลาที่โหราธิบดีได้คำนวณทูลเกล้าฯ ถวาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อาราธนาพระพุทธรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวใต้ทรงวางศิลาฤกษ์สร้างโรงเรียนมหาดเล็กหลวง

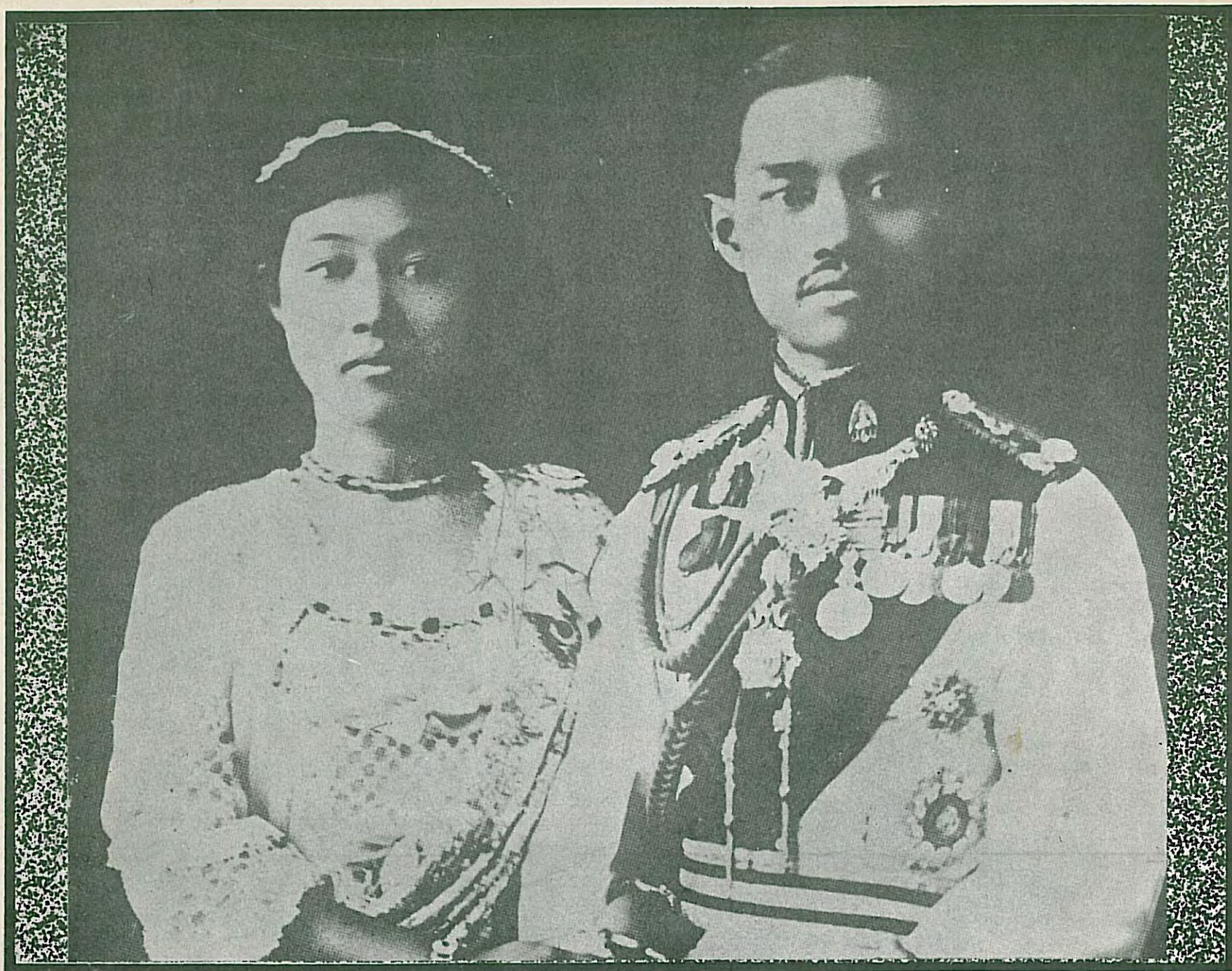

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ภูมิพลอดุลยเดช ฯ

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระยากระรตรราชา

HAJJRAHNDH COLLEGE

198 RAJYOTHEE

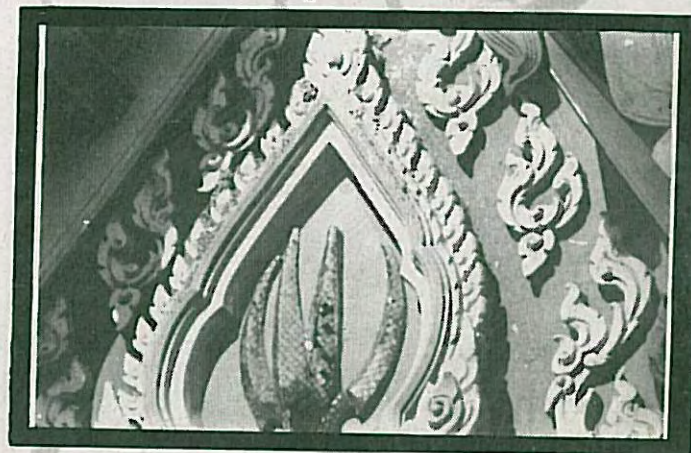
BHSHU

BANGKOK

THAILAND

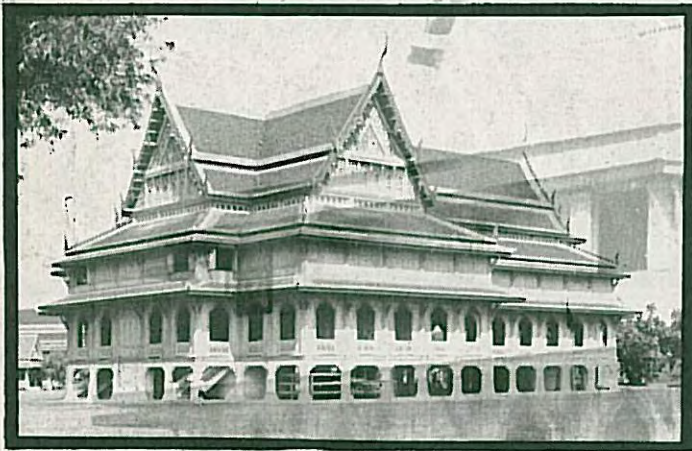
TEL. 2812467

วชิราวุธวิทยาลัย

“จึงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์
สร้างสำนักนี้ลงจ้านงให้
เป็นสถานศึกษาประชาไทย
อบรมใจกุลบุตรพิสุทธingham”

หอประชุม

ทุก ๆ เข้าเรามีนัดกับ “หอประชุม” 8 โมงเย็น
เราพบกัน

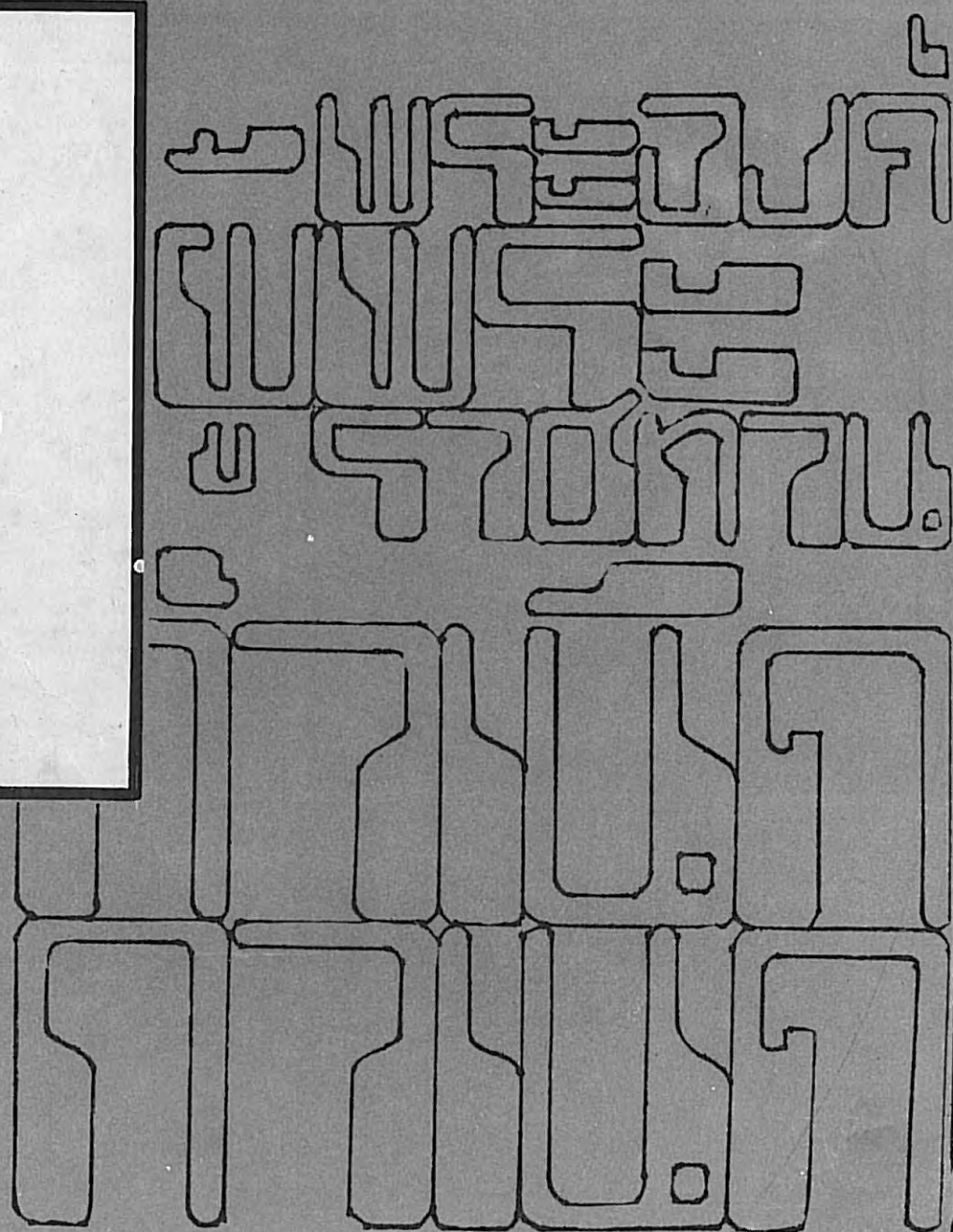
“อรหัง สมมา สมพุทโธ ภควา.....
.....ที่พึ่งอย่างอื่นของข้าพเจ้าไม่มี.....”

ข้างหน้าเป็นที่ประดิษฐาน พระบรมรูป ร. 6

ชั้นบนเป็นสำนักงานของสมาคมบันเทิง และ

วงจุลตรียางค์

“มหาวชิราวุธมงกุฎเกล้า
 องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
 ใฝ่พระทัยให้ชาติพิลาสราม
 เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร
 พระทรงมุ่งบำรุงการศึกษา
 เพื่อพสกท้าวหน้าสโมสร
 สมบูรณ์พูนพิทยาวรากรณ์
 ธงธรรมบวรวิเศษไกร”

แต่จุดประสงค์ที่สำคัญของเรื่องนี้ก็คือ
ไม่ขอยืนยันว่าการเล่นทรงกระดานนี้เป็นเรื่อง
จริง ไม่ต้องการให้หลงมกมาย หรือหลงใหล
ในสิ่งซึ่งยังพิสูจน์ไม่ได้

โรงเรียนนี้ ข้าต้องการให้ลูกทุกคนมีความ
อดทนสามารถต่อสู้ภัยที่จะมาถึงตัวได้เสมอ
ไม่ว่าภัยนั้นมองเห็นหรือไม่ก็ตาม

เมื่อเอ่ยถึงคำว่า "การทรงกระดาน" อาจจะไม่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายนัก แต่ถ้าพูดว่า "ผีถ้วยแก้ว"
คงรู้จักกันดี เพราะชีวิตคนไทยเราแยกออกจากเรื่องผี ๆ ง่าย ๆ ได้ยาก

แต่เดิมมาการเล่นทรงกระดาน ทำกันในวงแคบ ๆ เป็นการเล่นสนุก ๆ กัน
มากกว่า เพราะเรื่องนี้ไม่ค่อยเป็นที่เชื่อถือของคนส่วนมากนัก แต่เมื่อไม่นานมานี้ พบว่ามีคณะบุคคลหนึ่ง
นิยมการทรงกระดาน โดยเชิญบุคคลต่าง ๆ ที่ล่วงลับไปแล้วมาให้เห็น และได้จัดพิมพ์หนังสือ "พรสวรรค์"
ซึ่งเป็นหนังสือรวบรวมคำเทศน์หรือคำสอนที่รวบรวมไว้จากการทรงกระดาน ขึ้นเผยแพร่ในหมู่ชน เมื่อ
ได้อ่านดูก็รู้สึกประหลาดใจที่มีพระบรมราชาธิราช ร. 6 รวมอยู่ด้วย จึงอยากนำมาเผยแพร่ไว้

แต่จุดประสงค์ที่สำคัญของเรื่องนี้ ก็คือไม่ขอยืนยันว่าการเล่นทรงกระดานนี้เป็นเรื่องจริง ไม่ต้อง
การให้หลงมกมาย หรือหลงใหลในสิ่งซึ่งยังพิสูจน์ไม่ได้ แต่หวังจะให้ได้ประโยชน์จากการ อ่านตรงใจความ
ซึ่งท้ออ่านได้ยากยิ่งจากประสบการณ์ในชีวิต แล้วนำสิ่งที่ได้ไปประพฤติปฏิบัติให้สมกับเป็นลูกชาวราชูเท่านั้น

24 กุมภาพันธ์ 2517¹

วชิราวุธ

สอนเด็กหนุ่มคนหนึ่ง

อย่าลืมคำที่ข้าเคยให้ไว้ ข้าอยากให้รู้ว่าลูกผู้ชายเป็นอย่างไร ขี้แยเป็นอย่างไร โรงเรียนนี้ ข้าต้องการ
ให้ลูกทุกคนมีความอดทนสามารถต่อสู้ภัยที่จะมาถึงตัวได้เสมอ ไม่ว่าภัยนั้นมองเห็นหรือไม่ก็ตาม

โรงเรียนข้าสอนให้ทุกคนทำอะไรเป็น ไม่ให้ย่อหย่อนยอมแพ้ต่อสิ่งนานา

ทุกอย่างนี้ ขึ้นอยู่ที่กำลังใจเราด้วย อดทนสักหน่อยแล้วจะสบาย

กำลังใจอยู่ที่ความมั่นคงของจิต ไม่ใช่ยอมแพ้ต่อสิ่งล่อลวงทั้งปวง ถ้าจิตเรามั่นคง เราก็มีกำลังใจ
และใจที่จะฝ่าฟันไปได้สำเร็จ

ข้าไม่ต้องการอะไรนอกจากดำเนินตามหลักของพระพุทธศาสนาเป็นหลักประจำใจทุกวันทุกคืน มัน
ไม่ยากเย็นเท่าไรเลย เาามาเปรียบเทียบกับใจในเหตุการณ์ประจำวัน

ข้าต้องการให้เื่องทุกคนเป็นสุภาพบุรุษ เจนเดิลแมน ให้รู้จักคำว่า "ผู้ดี"

ผู้ดีไม่ได้หมายถึงคนมีทรัพย์ ไม่ได้หมายถึงคนมีสกุล แต่หมายถึงการประพฤติปฏิบัติ ทั้ง กาย วาจา
และ ที่สำคัญคือใจ ขอท่านเขาก็คือเป็นผู้ดีได้ สุภาพบุรุษก็เช่นเดียวกัน

9 เมษายน 2517

ทรงอบรมเด็ก จาก รร.วชิราวุธ

การทรงคุณ รู้คุณผู้มีพระคุณเป็นหน้าที่ของพวกเจ้าทั้งหลาย การทำสิ่งไร ก็ต้องสำนึกถึงผู้ทรงคุณ
ก่อนอื่น

บุญคุณพ่อแม่มัน ใหญ่หลวงมากนัก เราต้องรู้จักคุณ แลตอบแทนท่านเสมอ ไม่ว่าท่านจะอย่างไรก็ตาม
การที่ท่านทั้งหลาย เสด็จมาสั่งสอนนั้น จำเอาไปปฏิบัติไม่ใช่ว่าฟังวันนั้น วันรุ่งขึ้นก็ลืม ถ้าเช่นนั้น
แล้ว อย่าฟังเสียดีกว่า

การทำอะไร ต้องทำด้วยจริงใจ สรทธา ถึงจะทำ ถ้าไม่ถืออย่าทำ อย่ารู้ อย่าเห็นเสียดีกว่า ข้าไม่ต้องการ
การให้ลูกหลานข้าเป็นคนมดเท็จ ถึงใครจะทำอะไรไม่ดีก็ตาม อย่าเอามาเปรียบเทียบกับ

พวกเจ้าก็รู้อยู่แล้ว ว่าถ้าลูกคนใดประพฤติดี พ่อก็โพนนัสเป็นธรรมดา ใครไม่รักพ่อก็ไม่ควรเอา
ชื่อพ่อไปอวดอ้าง

การที่พ่อและเทพองค์อื่นมาสั่งสอน ก็ต้องการให้พวกเจ้าดี ไม่ได้มาบังคับใคร ท่านต้องการให้ดี
ละนั้น จานะ ไม่ได้บังคับ

"....."2 ต่อไปเจ้าจะต้องสวมเครื่องแบบ เจ้าจักต้องทาดนให้อยู่ระเบียบวินัยที่ดี นานา ไม่
ใช้ตามเขา

เราทั้งหลายอยู่ใน รร. สนุก รื่นเริงมาแล้ว มันเป็นชีวิตเด็ก ๆ เราออกมาข้างนอก ดูตัวชีว่าอายุเท่าไร
แล้ว เราเป็นผู้เฒ่าตัวเองได้แล้ว รู้จักคิด รู้จักขยับ รู้จักประมาณได้แล้ว เราต้องบังคับตัวเราให้อยู่ในสิ่งที่
ถูกที่ควรได้แล้ว ไม่ใช่ว่านี่จะทำอะไรก็ทำ รู้ถึงเหตุผลแล้วค่อยทำ รู้การพยายาม เห็นใจ การใจบุคคล
อื่น รู้ให้รอบแล้วจึงทำ เราทั้งหลาย นับวันจะโตเป็นหลักของทุกๆ ฝ่าย การที่เข้ามาสอนนี้ ขาดต้องการเพียง
อย่างเดียว คือให้ถูกเข้าทุกคนดี สมกับขึ้นชื่อว่าเป็นลูกชาวราช

ถ้าพวกเจ้าทั้งหลายรับว่าข้าเป็นพ่อ ก็ขออย่าทำให้พ่อต้องโพนนัสเลย ข้ารักเจ้าทุกคนเป็นลูกเสมอ
เราอยู่ในสิ่งที่ดีแล้ว ก็ควรได้ในสิ่งที่ดีนั้น ลูกข้าคนใดมันระย้าข้าก็เสียใจ แต่มันก็เป็นเรื่องธรรมดา
เพราะมันคดก็ต้องมีคนเลวอยู่ แต่ว่าเราเลือกทางไหน เราเป็นชน ผู้ตัดสินการของตัวเองได้แล้ว

จำไว้ละ พ่อรักเจ้าทุกคน

เจ้าทั้งหลาย การที่ข้าเล่าท่าน ๆ มาสอน มาแนะทางให้ ข้าคิดว่าดีแล้ว มันไม่หนักเกินกว่าเจ้าจะปฏิบัติ
ลงทำกันได้ เพราะผลดีก็อยู่ที่เจ้านั่นเอง

ผู้ใหญ่ทั้งหลาย ถือว่าเสียใจว่า ที่ท่านมาสอนนั้นเกี่ยวกับเด็กมากกว่า เพราะเด็กจรรยาเหล่านี้ต้อง
เติบโตฝ่าอุปสรรคอีกมากนัก เราผจญมากแล้ว การปฏิบัติตามพระคุณเจ้าดีกว่า

11 มิถุนายน 2517

ประทับทรง

อันสิ่งใดเป็นที่สุดปรารถนาแล้ว สิ่งนั้นย่อมดับไปในที่สุด ฉันทก็ไม่รู้ว่าลาพูดของฉันทที่ฉันทขอแก่พวก
เจ้าทั้งหลายว่ามีความมั่นคงเพียงใด

โรงเรียนนี้ ฉันทสร้างมา ฉันทปลูกฝังมา ฉันทก็บริหารจัดการใหม่ได้เรื่องการเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องของฉันท
พวกเจ้าไม่เกี่ยวข้องเข้าไปยุ่ง

ฉันทไม่รู้ว่ากล่าวของฉันทจะมีความหมายแก่พวกเจ้าเท่าไร ฉันทขอล่าคำขอโทษ แก่บุคคลที่ฉันททำ
ให้เขาต้องลำบากใจ เมื่อถูกเตือนร้อน พ่อยอมเป็นทุกข์ ลูกทุกคน พ่อรักและเป็นห่วงเจ้าเสมอ ขอให้เจ้า
ประพฤติตน ทาดนให้สมกับเป็นลูกผู้ชายมีความอดทน - ข่มกลั้น แข็งแรง และสามัคคี ซึ่งกันและกัน เป็น
น้ำหนึ่งใจเดียวกันรักสถาบันและส่วนรวม อันมีประเทศชาติ พระมหากษัตริย์ และศาสนาเป็นที่ตั้ง

พ่อพยายามทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อให้ลูกทุกคนได้รับอบรม 4 ประการ คือมีวัตรธรรมจริยา วัตรศึกษา
ความประพฤติขอให้พึงพ่อบ้าง สิ่งใดที่ไม่มีกิจที่สำคัญ อยู่ข้างในกิจการของพ่อ พ่อรู้ว่าเจ้าทุกคนกตัญญู
รักในตัวพ่อทั้งๆ ที่พวกเจ้าก็ไม่เคยเห็นพ่อ ไม่เคยอยู่ในสมัยของพ่อ ไม่เคยได้ยินได้ฟัง ได้รับสัมผัสที่เป็น
รูปธรรมของพ่อ เห็นแต่รูปธรรม พ่อรู้ในน้ำใจของพวกเจ้าทุกคน พ่อเข้าใจ เพราะฉะนั้นพ่อจึงได้ขอ

มันเป็นการลำบากยากเย็นหรือไม่ ขอให้พ่อได้หรือเปล่า เจ้าทั้งหลายก็ได้ทำประโยชน์ ขอให้บอก
แก่เขาด้วยว่า พ่อรู้เสมอว่า เขามั่นกระทำความดี ทำคุณประโยชน์ให้แก่โรงเรียนมาก และคุณประโยชน์ให้
แก่พ่อด้วย พ่อรักความดีของเขาเสมอ ขอให้บอกให้รู้ด้วย จงอย่าเสียใจให้พ่อเลย

พวกเจ้าก็รู้อยู่แล้ว ว่าถ้าลูกคนใดประ-
พฤติดี พ่อก็โพนนัสเป็นธรรมดา ใครไม่รัก
พ่อก็ไม่ควรเอาชื่อพ่อไปอวดอ้าง

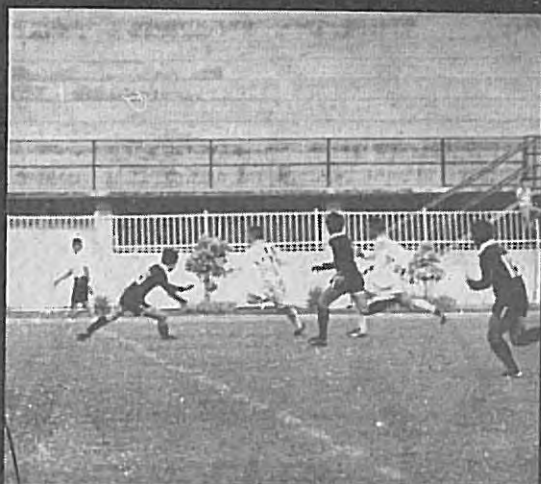

พ่อรู้ว่าเจ้าทุกคนกตัญญู รักในตัวพ่อ
ทั้งๆ ที่พวกเจ้าก็ไม่เคยเห็นพ่อ ไม่เคยอยู่ใน
สมัยของพ่อ ไม่เคยได้ยินได้ฟัง ได้รับสัมผัส
ที่เป็นรูปธรรมของพ่อ เห็นแต่รูปธรรม พ่อ
รู้ในน้ำใจของพวกเจ้าทุกคน พ่อเข้าใจ เพราะ
ฉะนั้น พ่อจึงได้ขอ

18 ตุลาคม 2517

ขณะนี้ โรงเรียนวชิราวุธ ข้าให้เล่นกีฬา ให้เรือแจว แต่ขณะนี้เขาไม่แจว ไม่เล่นกีฬา ตามกติกาที่ข้าวาง จะเปลี่ยนโรงเรียนกินนอน เป็นโรงเรียนไป-กลับ จะดีหรือ ข้าที่จริง ๆ ทำอย่างนั้นลักษณะลีดเดอร์ก็ไม่มี ผู้ชายไม่มี

ประทับใจทรง

ข้าอยากจะทำลงกล่าวไว้อย่าง สำหรับโรงเรียนมหาดเล็กหลวงไม่ใช่อยากเท่อ เพราะเจ้าเรียนกันมา ข้าตั้งใจสร้างเป็นโรงเรียนกินนอนแบบอังกฤษ คือพับลิกสกูล พับลิกสกูลตั้งสำหรับอบรมให้เป็นผู้ชาย แข็งแกร่ง รักหมู่ รักคณะ เป็นผู้ดี เป็นเม่น สุภาพบุรุษ เจนเติลแมน มานะ บากบั่นทำงาน ไม่ใช่มีความรู้ อย่างเดียวต้องมีจิตใจเห็นแก่สาธารณะ เห็นแก่ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ตัว ถ้าไม่ต้องการสอนให้เป็นอย่างนี้ ก็ทำโรงเรียนกินนอนธรรมดาได้ ให้รักกัน ช่วยกัน รัก ปองตอง มีไมตรีทำกัน เป็นกรุป รวมตัวเป็น สามัคคี เป็นกลุ่มก้อน รักหมู่ รักประเทศ พับลิกสกูล ตั้งมาด้วยจุดประสงค์ใด หวังว่านักเรียนคงเข้าใจ ข้างนี้หมายความว่า

1. ให้มีวิชา เอาตัวรอดได้
2. ให้เป็นเจนเติลแมน เป็นผู้ดี
3. ให้รักหมู่คณะ มีความสามัคคีกัน มีไมตรี มีน้ำใจกว้างขวาง เอื้อเฟื้อ ไม่เห็นแก่ตัว เอาตัวรอดคนเดียว
4. ให้ทุกคนช่วยประเทศชาติ ศาสนา องค์พระประมุข

สิ่งเหล่านี้ คงซึ่งในจิตใจของพวกเจ้า ขอให้ปลูกฝังไว้ในจิตใจของเจ้าทั้งปวง

เจ้านั้น พอซึ่งในความเป็นอยู่หรือ? ซึ่งแล้วต้องนำมาปฏิบัติข้าจะดีใจมาก หากนักเรียนของข้าทุกคนจะขยายคำว่ามิตรออกไป ให้รักหมู่ รักคณะ จับหมู่กันให้เหนียวแน่น ป้องกันภัย รักษาเกียรติของตน ของหมู่คณะ รักเกียรติยศ รักหมู่คณะ ไม่ให้ใครมาเหยียดหยามความเป็นคนได้ ขอให้นักเรียนมหาดเล็กหลวง ทุกคนพึงขบใจต่อคุณสมบัตินี้ ไม่ใช่ขบใจเฉพาะบุคคลใด -

สำหรับเจ้านอง เลขบอกกล่าว แล้วที่หอประชุม ซึ่งมีไว้สำหรับสงบจิต เจ้ารักข้าหรือไม่ อย่างทำให้ ข้าต้องผิดหวังนะ ข้าสอนใครได้ข้าก็สอน และสอนทุกแห่งที่ข้าเข้าได้

ขณะนี้โรงเรียนวชิราวุธ ข้าให้เล่นกีฬา ให้เรือแจว แต่ขณะนี้เขาไม่แจว ไม่เล่นกีฬากติกาที่ข้าวาง จะเปลี่ยนโรงเรียนกินนอนเป็นโรงเรียนไป-กลับ จะดีหรือ ข้าที่จริง ๆ ทำอย่างนั้นลักษณะลีดเดอร์ก็ไม่มี ผู้ชายไม่มี กุลบุตรไม่มี

สำหรับเจ้า โรงเรียนนี้ไม่สอนให้ฉลาด ให้ที่ถ่อย ไม่มีมานะ ข้าต้องการให้รู้จักอุปสรรค รู้กับภัยที่ มีมา ไม่ที่ถ่อย

ใครมาเป็นเจ้าเข้าครอง
เกี่ยวเชืญเย็นคำกราไป
เขาจะเห็นแก่หน้าคำซื้อ
ไหนจกต้องเห็น้อยากลำบากกาย

คงจะต้องบังคับขับไล่
ตามวิสัยเชิงเช่นผู้เป็นนาย
จะนับถือพงศ์พันธุ์นั้นอย่างหมาย
ไหนจะอายทั่วทั้งโลกา.

¹ วันที่ ที่คณะพรสวรรค์ทำการเล่นทรงกระดาน

² ขอสวนนาม

คุณท่านล้นฟ้าหาใดเปรียบ

คุณท่านเทียบเทียมจิตสนิทอยู่

ครูดีมีจิตคิดเชิดชู

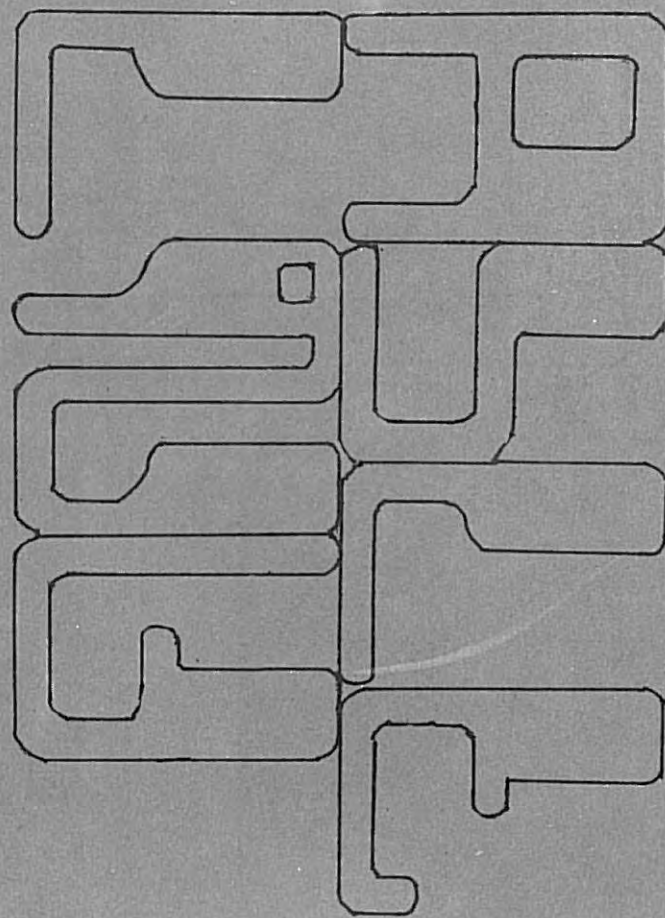
คุณของครูชาบซึ่งตริ้งทรวง

ท่านสู้อุตส่าห์อนุสาสน์

ให้เราฉลาดลุล่วง

ท่านปานประทีปเด่นดวง

กรุณาปานห้วงซัลาลัย

ดร.ถวัลย์ อิศรเสนา
ท่านผู้บังคับการ

ครูจิต พึ่งประดิษฐ์
ผู้กำกับคณะพญาไท

ครูอรุณ แสงโกศิก
ผู้กำกับคณะจิตรลดา

ครูอุดม รัตประจิตร
ผู้กำกับคณะดุสิต

ครูถนอม บัวทองศรี

ครูสมลักษณ์ สุวรรณวงศ์

ครูเอก ขมภูมิก

ครูศุภลักษณ์ บุกตะทัต

ครูอุษณีย์ บคียงบว

ครูธีรวรรณ นุตประพันธ์

ครูกิติ

ครูชาติ สาครสินธุ์

ครูบจศรี ใจดี

ครูสุบุญมาลย์ เบนะศิริ

ครูทิพย์วิมล ทองแถบ

ครูสมนึก กาวีแห

โรงเรียนสตรีศรีสุราษฎร์ธานี

ศาสตราจารย์

ครูจินตนา พึ่งธอ

ครูบรรจง โกลานนท์

ครูสุพจน์ ตันประบุร

ครูอาดจิต เทวหุติ

ครูบุญชู พงศ์พานิช

ครูสมบัติ โกมารทัต

ครูสมศรี เจริญสันติ

ครูศักดิ์ หิตาราบ

ครูกานดา ลือสุทธิวิบูลย์

ครูปรกณ เม่งรักษ์

ครูพรทิพย์ ถาวรจักร

ครูวิไล เหมาะศิลป์

ครูสุชา ณ พัทลุง

ครูบรรจง ลวพันธุ์

ครูจรัส อันทรางศุ

ครูสุทิพย์ พึ่งประดิษฐ์

ท.ท.หญิงสมศรี ศรีจิตติ

ครูสมถ ชมพูน

ครูบัวว่า วงศ์พระดาง

ครูสมปอง มีชัย

ครูอรรณ รัตนภาพ

ครูมล.กิตพันธ์ ชมพูน

ครูหยกฟ้า จรรยาศักดิ์

ครูสุชา อังสุนันทวิวัฒน์

โรงเรียนสตรีศรีสุราษฎร์ธานี

ศาสตราจารย์

พอ.ประวิทย์ วินิตะเดช

คุณณี เอมศิริ

คุณประมาศ วงศ์กำแหง

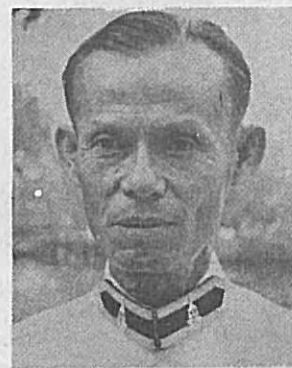
พอ. หุ้ยหยอม สัจจานนท์

คุณวีย์ อองสิทธิ์

คุณณี พรหมประพัฒน์

คุณัญญา บุญหนุน

คุณเต็มศรี จินดาวนิต

คุณนุช ชื่นก้าเนต

คุณพรไพจิตร สว่างคำ

คุณเพียงพร ไชติกันตะ

คุณพรประภา สิงห์รัตน์

ครู พอ. หญิงสาณี อติแพทย์

ครู พ.อ. หญิงอรพินท์ เพ็ชรพลอย

ครูเดช เดชบุญพร

ครูบอศสร้อย ตีระวนิช

ครูฉายแสง บุณนาค

ครูโณศรี คิวรักษ์

ครูจำเนียร ณ ลำพูน

ครูอุบลาก แสงไชย

ครูละออ แดบสุภา

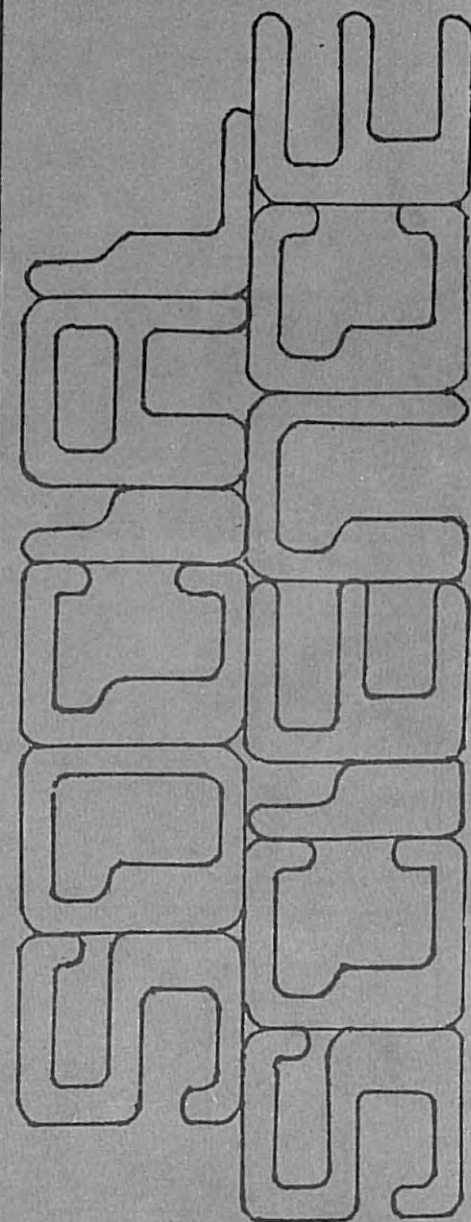
ครูนาทิพย์ ศรีเมธากุล

ครูกาญจนา มั่นตาภรณ์

ครู อภิรดี ภู่อกลาง

ครูชาติ สาคกรสันต์

ครูสรวิทย์ คล่องทำไร

ครู ร.อ. สังเวียน ครอบครอง

ครูประมวล เทียนสุวรรณ

ครูประดิษฐ์ คล่องสู่ศึก

ครูครอง แผลมคม

ครูว่อง สังข์มี

ครูทิต กนิษฐสุด

ครูจุมพล อุดมสรยุทธ

ครูวินทร์ ชันท่าเนิด

ครูอำนาจ เกิดมี

ครูพิชัย จารุภูมิ

กองบังคับการ

กองบังคับการ หรือที่เราเรียกว่า
 "OFFICE" ภายในเป็นห้องพักครู
 และห้องประชุมครู ชั้นบนเป็นพิพิธภัณฑ์ที่เก็บ
 สะสมสิ่งที่มีค่าของวชิราวุธวิทยาลัย เช่น โล่ห์
 รางวัล, สิ่งประดิษฐ์ที่ถวายทอดพระเนตรใน
 วันงานกรีทา

ตึกวชิรมงกุฏ

$x^2 + \dots = y - k$?..เสียงเหล่านี้เรามักจะได้ยินเล็ดลอดมาจากตึกวชิรมงกุฏหรือตึกขาวเสมอตลอดจนเสียงทะเลาะกันเสียงเถียงกันในเรื่องวิชาการเสียงเล่นกันอีกกระทั่งเสียงกรนของคนหลับ ห้องปึกชั้นล่างด้านติดกับตึกเพชรฯ คือห้องอันตรายที่ห้ามเดินผ่าน (ห้องวัดผลการศึกษา)

.....เจ้าเหล่านี้ ข้าถือเหมือนลูกของข้า ส่วนตัว
 เจ้า เจ้าก็ต้องรู้สึกที่ข้าเป็นพ่อเจ้า ธรรมดาพ่อ
 กับลูก พ่อย่อมอยากให้ลูกดีเสมอ ถ้าลูกประพฤติ
 ตัวดี สมใจพ่อ พ่อก็มีใจยินดี ถ้าลูกเหลวไหล
 ประพฤติแต่ความเสื่อมเสียพ่อก็โสมนัส ลูกคน
 ใดที่ประพฤติตนเลวทรามต่ำช้า เป็นเหตุให้พ่อ
 ได้รับความโสมนัสลูกคนนั้นเป็นลูกนรคุณพ่อ.....

เจ้า
 เรียบเรียง
 มติ

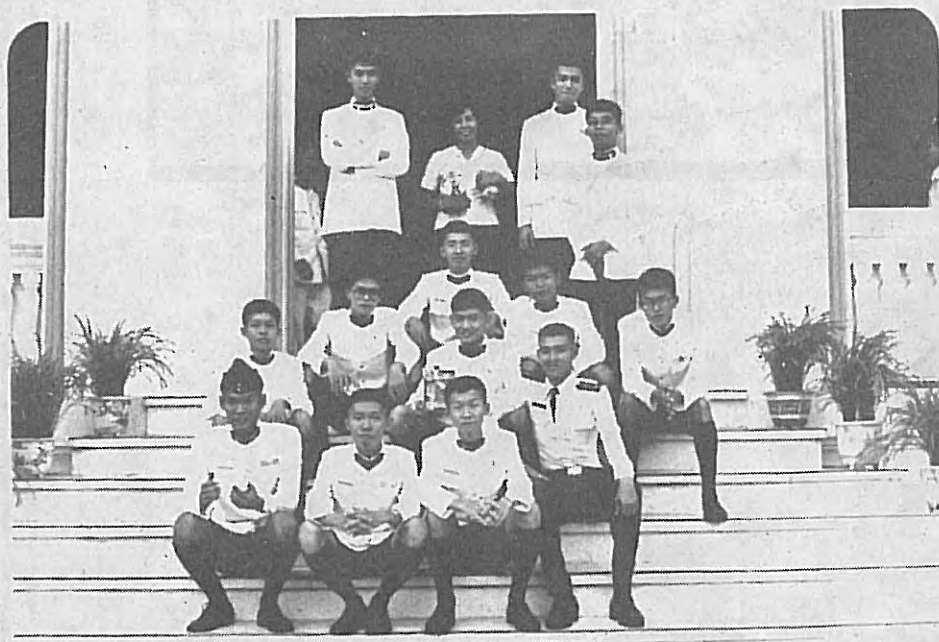
WHO AM I ?

ประวัติคณะผู้บังคับการ

คณะผู้บังคับการ (คณะตะวันตกกานเหนือ) สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2458 เสร็จในปี พ.ศ. 2459 สิ้นงบประมาณ 125,000 บาท ออกแบบสร้าง โดยนายฮิลี เป็นลวดลายในสมัยทราวดี มีสีประจำคณะคือ สีฟ้า เคยซ่อมแซมในปี พ.ศ. 2514 โดย บริษัท สมัย ก่อสร้าง สิ้นเงิน 1,000,000 บาท อธิการบดีผู้บังคับการ (ผู้กำกับคณะผู้บังคับการ) คือ

มหาเสวกตรี พระยาบรมมหาปารุ้ง (พิณ ศรีวรรรณะ)
 มหาอำมาตย์ตรี พระยาปริชานสาสน์ (เสริญ ปันยารชุน)
 อำมาตย์เอก พระพนิชยสารวิเทศ (ผาค มณฑาคุลิน)
 มหาอำมาตย์ตรี พระยาภะธตราชา (ม.ล.ทศทิศ อิศรเสนา)
 พทอณูกำกับคณะคนปัจจุบัน คือ
 คร.กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา

บุรุษร่างยาว (เกือบ) สมประกอบ หุ่นนักบาสของคณะผ.บ.ก. นิคเนมที่บ้านมีชื่อว่า “โก้” เพื่อน ๆ (ก๊อดฟีน) เรียกว่า “โก้” เช่นกัน เข้า รร.มาตั้งแต่ ป. 3 จากส่วนสูง 130 กว่า ๆ มาจนบัดนี้ 170 กว่าได้เจริญเติบโตมาเป็นสุดหล่อของ ผ.บ. จนทางรร.(ทน) ได้ยินเสียงคุณความ (เกือบ) ดีของโก้ไม่ได้ จึง (กลั่นใจ) ตั้งให้เป็น “หัวหน้า” ของ ผบก. แต่จะเป็นหัวหน้าเฉย ๆ ก็ไม่ได้ เลยแถมคำว่า “ใหญ่” เป็นวงเล็บจนเวลาโก้เดินต้องก๊อดฟีนแบกตำแหน่งไปด้วยความลำบาก เมื่อถามเด็ก ๆ ที่คณะถึงพี่โก้ เด็ก ๆ จะยิ้ม (ซัด ๆ) แล้ว (ก๊อดฟีน) ตอบอย่างจะฉานว่า “อบอุ่นครับ” โก้ได้เป็นรัฐบาล ผ.บ.ผาอุปสรรคตลอดปี 21 อย่าง (เกือบ) ส่งผ่าเผย

การเรียนตอนเด็ก ๆ ของโก้ดีอย่างมาก แต่ระยะหลังถูกตัวเองกลั่นแกล้ง ประกอบกับเห็นใจในเพื่อนฝูง จึงลดพาดานบินมาระดับเดียวกับเพื่อน ๆ จึงเียบ ๆ มาทางด้านนี้ตลอด แต่ทว่าภารกิจของโก้เฟื่องฟูอย่างมาก มีเสื้อพ้าน้ำเงินเต็มตู้ จนเวลากีฬาต้องเลือกที่จะใส่ชุดไหนคู่กับกางเกงถุงเท้ารองเท้าคูไหน จนความดังทางด้านอุปกรณ์การกีฬาของโก้กระหึ่มมาก บรรดานักกีฬาจากภายนอกที่ “เล่นดี แต่ ชัดสน” พากันยกทีมมาชน “ **adidas** ” ของโก้ไปหลายคู่ (เฮ้อ! มีเยอะ ๆ ก็อย่างนี้แหละ) ไม่ว่าจะเป็นรักบี้หรือบาส โก้ก็อยู่แนวหน้าของ รร.เป็นฟูลแบ็คของทีม รร. ประการสุดท้ายของทีมที่มีลีลารับลูกเหมือนไอ้หนุ่มพั้นมือ เป็นที่น่าเกรงขามของคู่ต่อสู้ ทางรร.เลยแจกเครื่องหมายสามารถให้โก้ไปติดอก ฉะนั้นระยะหลัง ๆ โก้เลยหนักอกวิ่งไม่ค่อยจะไหว

ทางค่านิยม โก้ก็ดูบ๊องสุดมานานจนจำเพลงทุกเพลงได้ จึงปฏิรูปการปกครองแต่งตั้งตนเองเป็นหัวหน้าวง อยู่จนครบ 1 ปี กระทั่งถอนกระแท่นไปด้วยความยากลำบาก ในที่สุดก็ผ่านอุปสรรคมาได้เรียบร้อย พอสมควรแก่เวลาจึงได้โอนให้รุ่นน้องนางต่อไปตามวัฏจักร

สรุปแล้วโก้เป็นที่รักของเพื่อนและเด็ก ๆ โก้รักเด็ก ๆ ที่คณะมาก จนบางครั้งไปรักครอบครัวเด็กด้วย เกิดความปั่นป่วนในวันอาทิตย์อยู่พักหนึ่ง แต่พอหายเห่อค่อย ๆ ซาลงบ้าง อย่างไรก็ตามชื่อพี่โก้ยังคงขึ้นบอร์ดในหัวใจของเด็ก ๆ อยู่เสมอ แม้จะหมดสัญญากับโรงเรียนแล้วก็ตาม.

จามิกร ตึงศภิตย์

196/3 ช.วัดดีวด ถ. จรัลสนิทวงศ์

กท. 6 โทร. 4670596

แต่ทว่าภารกิจของโก้เฟื่องฟูอย่างมาก มีเสื้อพ้าน้ำเงินเต็มตู้ จนเวลากีฬาต้องเลือกที่จะใส่ชุดไหนคู่กับกางเกง ถุงเท้า รองเท้าคูไหน

ม.ล.พิชญ์ สุขสวัสดิ์

58 ช.ร่วมฤดี สุขุมวิท 1 กท. 11

โทร. 2527485

หม่อมบอก แรงอยู่ตัวแล้ว พอถึงคราวแข่งที่มคณะ
หม่อมจึงแสดงความเป็นแมนด้วยอาการหอบแฮ่ก ๆ
แวนซึ่งชมการแก่งอยู่หันมาบอกเล่ากับพวกเราว่า น
แหละ เขาเรียกพลังแฝง

“หม่อม” เชื่อพระราชนิพนธ์ที่หานิคมใหม่ไม่ได้ มาภายหลังเพื่อน ๆ ให้นิยาม “เสมา”
หนุ่มลึกลับที่มีลวดลายท่าทางในการไล่กวาดเหมือนกำลังเล่นลิเก “หม่อม” เป็นคนหนึ่งที่จัดอยู่ในพวก
หลงตัวเองว่าหล่อ มักถามเพื่อน ๆ ว่า “เฮ้ย! กูหล่อไหม” และก็จากหลายเสียงของเพื่อน “หล่อ
ตาย -า” หม่อมมักเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังว่า จะรักกับคนแก่ แท้จริงอย่างไรก็ทำให้เราได้ (แอบ) กินขนม
ที่ฝากมาเป็นประจำ (ขอให้ถือไม้เท้ายอดทอง ต้นกระบองเพชรเถาะ)

ทางด้านดนตรี หม่อมเปลี่ยนหน้าที่มามาก จากมือฉาบปลาย ๆ แฉมาอยู่หน้าแถวถือคทา
นำวงโยอยู่พักหนึ่ง อยู่ได้ไม่นาน ก็ปลดตัวเองไปเดินคุมแถว อยู่คณะหม่อมก็ได้ทั้งเสียงดนตรีไป
หม่อมรักเพลงมากโดยเฉพาะเพลงแผลเก่า (ระวังจะเป็นแผลเป็นละเพื่อน) ถึงกระนั้นหม่อมยังชอบ
สะสมเพลงโดยการอัดเทป (ของเพื่อน) เล่น (เสีย) เป็นประจำ เมื่อเจ้าของเทปมาดูเทป หม่อมก็จะ
หัวเราะอี ๆ แล้วบอกว่า “อ้อลืมไป”

ด้านการเรียน หม่อมเป็นที่ (เอือมระอา) รักของคุณครูทุกคน หม่อมจะตั้งใจฟังตั้งใจท่อง
พอถึงผลสอบ หม่อมจะปลงตัวเองทันที “ทำดีไม่ได้ดี”

ทางด้านกีฬา หม่อมมีลีลาฮึดขัดหัวกล้องมาก จึงเป็นตัวสำคัญที่ขาดในการแข่งบาสไม่ได้
ได้ หม่อมยังขยันซ้อมรักบี้อีกด้วย ทางรร.(ทน) เห็นความเหนียวจึงให้ติดทีมรร.ไปไล่ปล้ำได้เครื่อง
หมายสามารถมากับเขาคคนหนึ่ง เมื่อมาซ้อมให้กับคณะ เราจึงไม่เห็นหม่อมเหวี่ยงตัก หม่อมบอก แรง
อยู่ตัวแล้ว พอถึงความแข่งที่มคณะหม่อมจึงแสดงความเป็นแมนด้วยอาการหอบแฮ่ก ๆ แวนซึ่งชม
การแข่งอยู่หันมาบอกเล่ากับพวกเราว่า นีแหละเขาเรียกพลังแฝง

หม่อมเป็นหัวหน้าที่ใจดี รักและสงสารน้อง ๆ จึงมักไม่เห็นหม่อมทำโทษใครเลย ด้านการ
ถ่ายรูป แม้หม่อมจะไม่ได้อยู่ในสมาคมถ่ายรูป แต่ก็รักการถ่ายรูป มักจะมีสโตร์เอกซ์เชนซ์ในการปั้นสี
หน้ายิ้มเจื่อน ๆ ตาหรีข้าง ดิตรูปออกมาให้เพื่อนเบรคฮียอยู่เสมอ ตามถึงอนาคตว่าอยากเป็นตำรวจ
ไป ๆ มา ๆ หม่อมของพวกเราไปเล่นรักบี้ (ล่อลูกตาสาว ๆ) วิทยาลัย กรุงเทพฯ อย่าเพลินละ
เดี๋ยวจะเล่นอยู่จนหมดคอร์สเรียน

“มัน” เพื่อน ๆ เรียกติดปากตั้งแต่อยู่เด็กเล็กสอง บ้านที่กลับของมันไม่ค่อยโลดโผน ตามนิสัยผู้รักสงบ แต่ด้วยหุ่นหนา ๆ และความสูงไร่เรียกว่ากับไก่ผู้โชนทะยานอยู่ในวงสังคม จึงมักเห็นมันพลอยติดตามเป็นคู่เกลอที่มักจะพบเห็นเป็นประจำ เข้าคณะในใหม่ ๆ นั้น มันได้ชื่อในการประกวดนางงามอยู่พักหนึ่ง พอนาน ๆ ไปก็ป๊อขึ้นถึงมรรควรรายตามสังขาร ชื่อเสียงก็หายเข้ากลีบเมฆไป และด้วยความสงวนตัวนี้เอง ทางคณะ (ทน) เห็นไม่ได้การจึงแต่งตั้งเป็นหัวหน้า ปกครองรุ่นน้อง ตามลักษณะที่น้อง ๆ ไม่ค่อยเห็นมันยิ้มเลย น้อง ๆ จึงมักหลบหน้าไม่กล้าทำผิดไปอีกนาน (ก็ดีไปอย่าง)

ทางการเรียน มันได้รับการชมเชยจากบทเรียนแค่พอผ่าน มันเป็นคนตรงต่อเวลามาก แบ่งเวลาเป็นของตัวเองที่เป็นสุขคนหนึ่ง เลิกจากเรียนมันก็จะเอาเวลาไปคุยกับเพื่อนฝูง (นั่งเรียนมามากแล้วขอยุบบ้าง) มันเป็นนักเล่านิทานกล่อมเพื่อนและมีลีลาในการเล่าเรื่องโดยเฉพาะหนึ่ง มันจะดูมาก่อน จึงมักเห็นเพื่อน ๆ ปากเก้ นิ่งฟังตาปริบ ๆ จนจบ

ทางด้านกีฬา มันยังเป็นนักกีฬาแสวงหาโชค นอกเหนือจากรักบี้ที่ทางรร.ได้ (เอาใจ) ให้เครื่องหมายสามารถมาชิดอวดสาว ๆ อีกคนหนึ่ง แล้วยามว่างจากปล้ำลูกหน้าเลียบ มันจะขลุกอยู่กับหมากรุก นั่งเฝ้าอยู่ปากเก้หรือไม่ก็ไปมั่วที่ห้องแถว มันจึงเป็นคนหนึ่งที่มีเพื่อนไปทั่ว ปลาย ๆ ปีก่อนจบ มันจะไปพญาไทเฮอากับเพื่อน ๆ พอกับ หนวกและนา ซึ่งก็รักเพื่อนพ้อ ๆ กันด้วย

ทางด้านดนตรี มันอมปีสก็อดอยู่แถวหลังสุดของบรรดาเขียนน้อกอมปีด้วยกันคนหนึ่ง และแต่งลิ้น (ปี) เก่ง มันถึงได้มีลูกศิษย์เจริญรอยตาม สามารถดัดแปลงหลอดกาแฟเป็นลิ้น (ลิ้นแขก ลิ้นอังกฤษ ชิดซ้าย)....สนใจติดต่อได้....

มันยังเป็นคนหนึ่งที่มีขมมนั่งเฮฮาสนุกสนานประจำปีปากเก้หลังเลิกจากห้องอาหารเสมอ จนชาวปากเก้ลงความเห็นว่าเป็นสมาชิกคนหนึ่งที่น่าคบไม่ได้ในปีกปากเก้ และทั้งนี้ทั้งนั้นยังเป็นคนหนึ่งที่ทำให้ปีกปากเก้พลอยท้องไส้ร้อนไปเกือบทุกอาทิตย์ (สาธุ)

ณัฐชัย มันวิเชียร

533 หมู่ 8 ต.สวนหลวง ช.อ่อนนุช

พระโขนง กท.11 โทร. 3110232

และด้วยความสงวนตัวนี้เอง ทางคณะ (ทน) เห็นไม่ได้การจึงแต่งตั้งเป็นหัวหน้า ปกครองรุ่นน้อง ตามลักษณะที่น้อง ๆ ไม่ค่อยเห็นมันยิ้มเลย น้อง ๆ จึงมักหลบหน้าไม่กล้าทำผิดไปอีกนาน

วีระชัย บริราชเดชากุล

123/42 ถ.ลาดพร้าว ช.สหบัญชี

บางกะปิ กท. 24

ด้านการเรียน คุณโด่งดังมาตั้งแต่เข้า ก็เพราะสอบ
ชิงทุนเข้ามานี้แหละเพื่อน ๆ จึงเรียก "ทุน" (ต้อง)
ตั้งใจเรียน และ (กัดฟัน) ขยัน

"เจ็กเลี้ยง" นิคเนมที่รุ่นพี่ก่อน ๆ ให้สมญานาม เพื่อจะได้มีอนุชนสืบต่อ (กลัวสูญพันธุ์)
"ทุน" ชื่อที่เพื่อน ๆ เรียกเมื่อเข้าเป็นนักเรียนใหม่ "ทุน" มีนิคเนมทางบ้านว่า "กบ" อีกชื่อหนึ่ง
(คล้ายนัก ๆ....) ทุน หรือ เจ็ก ได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าคณะ จะเป็นเพราะอยู่แผนกวิทย์ คิดเลข
เก่งหรือไง เพื่อน ๆ จึงลงความเห็นให้ทุนทำบัญชีต่าง ๆ ของคณะ (อ้อยแอ้งเลย)

ทางด้านกีฬา ทุนเป็นนักกีฬาของคณะคนหนึ่งที่เล่นมาตั้งแต่รุ่นเล็กจนถึงรักบี้รุ่นใหญ่ ทุน
มีโล่ห์การแข่งขันที่ชนะไว้อวดน้อง ๆ อยู่หลายโล่ห์ และก็เพราะกีฬานี้แหละ ทุนจึงต้องนั่งทุกข์อยู่
กับความไม่โตของตัว (อินเครมินซี....)

ทางด้านดนตรี เป็นคนเดียวที่อยู่วงโย-วาทะ เพื่อให้สมกับรูปร่างม่อต้อรุ่นพี่ ๆ จึงได้ (ทิ้ง) ให้
ทุนไปประจำตำแหน่งแบกกลองเด็ก ทุน, เจ็กหรือกบ มักมีอันนั่งเถียงหน้าดำหน้าแดง (เส้นเอ็นปูด)
กับเพื่อน ๆ วงปี ถึงความดีความเด่น สุดท้ายต้องมีอันนั่งหน้าเหมือนกบตีหน้าม้อยจ้อยเล็กเถียงไป
ตามกำลัง (โธ....น่าสงสาร)

ด้านการเรียน ทุนโด่งดังมาตั้งแต่เข้าก็เพราะสอบชิงทุนเข้ามานี้แหละ เพื่อน ๆ จึงเรียก
"ทุน" ทุน (ต้อง) ตั้งใจเรียน และ (กัดฟัน) ขยัน ดังนั้นเวลาเรียน จึงเห็นทุน (แกล้ง) นั่ง
อยู่ข้างหน้าอยู่เสมอ แต่เหมือนพระเจ้าเห็นว่าขาดอะไรไปอย่าง จึงได้ช่วยเสริมบุคลิกของคนตั้งใจนั่ง
ข้างหน้า จึงทำให้ทุนต้องมีแว่นตากลม ๆ ใหญ่ ๆ ใส่อีกอันหนึ่งตามฉบับคนเก่งทั้งหลาย (เออ! จริง)
ทุนไม่ค่อยจะสูงส่งกับเพื่อน ๆ นัก ภายหลังเลิกเรียน ทุนจะแอบไป (นอน) คนเดียวกับหนังสือ เพื่อน ๆ
ไปหาที่ห้องจึงพบเจ้าหนอนใส่แว่นกลม ๆ ใหญ่ ๆ ของทุนนั่ง (หลับ) อยู่โต๊ะเสมอ ๆ ยิ่งใกล้ ๆ วัน
สอบทุน (แบก) เอาหนังสือใส่กระเป๋าแอบไป (สัปหงก) ดูดซับความรู้ เวียน ๆ ที่ติ๊กขาวกับเม้ง และ
ทุนจะทำหน้าซิงซิง เมื่อเพื่อนให้การ (อวย) สนุกสนาน พร้อมกับบ่นหน้าจิ้มจิ้ม ส่ายหัวเล็กน้อย
ก่อนจากไป

ทุนเป็นที่รักของเด็กทุกคน ทุนทุ่มเทให้กับการเป็นโค้ชรักบี้รุ่นเล็กมาก จนถึงคว่ำถ้วยมาให้
แก่คณะ นั่นเป็นสิ่งที่เจ้าตัวภาคภูมิใจพอ ๆ กับสอบชิงทุนได้

“โต้ง” ชื่อตั้งแต่เกิดที่คุณพ่อคุณแม่ตั้งให้ หุ่นเพรียวลีด ๆ สูงไม่ยอมหยุดอยู่คนเดียว จึงต้องก้มหลังเวลาคู่กันเพื่อนซึ่งต้องแหงนหน้ามอง โต้งประจำการปีกซ้ายของคณะ ปาเก้นเดี่ยวที่มีลีลาคล้ายตามอาการ (บวม ๆ) แปลก ๆ ของ (ใหญ่) อนุชนรุ่นก่อน โต้งเป็นหัวหน้าคณะคนสุดท้ายหลังจากมีอาการกระสับกระส่ายตั้งแต่ปลายปี ม.7 โต้งจึงได้รับเครื่องหมายไปติดให้หนักอกกับเขาคนหนึ่ง

ทางด้านการเรียน โต้งเคยอยู่ห้อง ก. มาก่อน พอโตขึ้นก็มักบ่นกับเพื่อน ๆ ว่ายิ่งเรียนยิ่งไม่รู้เรื่อง เลยให้ข้อคิดเห็นว่า “คนเราเกิดมาไม่ฉลาด แปลกด้วยหรือ”

โต้งเป็นคนไม่ท้อใจ (แข็งใจ) เปลี่ยนไปนั่งข้างหน้าชั้นทำเอาเพื่อนผู้สูง 160 กว่า ๆ ชะเง้อจนเมื่อย

ทางด้านกีฬา ดูเหมือนจะถูกกลั่นแกล้งก่อนลงแข่ง หนึ่งวันโต้งก็มีอันประสบเหตุไม่คาดฝัน ดังนั้นปีสุดท้ายของโต้งทั้งปีจึงขลุกอยู่กับการวาดรูปและกีต้า

ทางด้านดนตรี แม้ว่าไม่ได้เป็นหัวหน้าวงตามที่ปรารถนาไว้ แต่โต้งก็เป็นคนหนึ่งที่เขาจริงจังต่อการที่จะให้มีลิ้นอังฤษใหม่ ๆ มาเป่า โต้งยังมีเพลงที่ไม่สามารถนำออกแสดงในวันงานมากพอ ๆ กับหัวหน้าวงจึงมักอุบอิบว่า นับวันเพลงนี้จะสูญไปจาก ร.ร. นอกจากงานดนตรีด้านนี้แล้ว โต้งยังเป็นแนวหน้านักกีต้าไฟฟ้าของ โต้งหลงใหลกับคาราไฟฟ้าจ้อห์น เดนเวอร์ จึงลงทุนเปลี่ยนแวนเป็นแวนกลม ดังนั้นเวลาไปฝึก ร.ด. พวกเราจึงเห็นตัวการ์ตูนใส่แวนกลมวิ่งเข้าแถวฝึก ร.ด. ด้วยคนหนึ่ง โต้งมีสไตล์ของกีต้าไปทางคันทรี่ เมื่อถึงเวลาครีมี ๆ โต้งก็จะ (คันมือ) เกาเพลงพื้นเมืองให้เพื่อน ๆ ร้องเสียงหลง โต้งซึ่งมีรสนิยมไม่สอดคล้องกับ (หู) ของโก้ บ่อย ๆ ครั่งจึงเห็นโต้งถูกเบรคจนเสียงอู้อี้ ๆ อี้ ๆ ไป

ทางด้านศิลป์ โต้งรักการวาดรูปการ์ตูนมาก เพื่อนจึงเจียดเงินค่าขนมมาผลงานของโต้งไปมอบสาว ๆ วันปีใหม่กันเป็นแถว และทั้งนี้ทั้งนั้นโต้งก็ทำเพื่อให้สาวของโต้งด้วยคนหนึ่ง

อลงกรณ์ กฤตยารัตน์
27/1 ถ.รักศักดิ์บุลล ด.ท่าช้าง อ.เมือง
จันทบุรี

พอโตขึ้นก็มักบ่นกับเพื่อน ๆ ว่ายิ่งเรียนยิ่งไม่รู้เรื่อง เลยให้ข้อคิดเห็นว่า “คนเราเกิดมาไม่ฉลาด แปลกด้วยหรือ”

ธนา จันทศาศวัด

66 - 68 ถ.ศรีรองเมือง อ.เมือง

จันทบุรี

ชายหนุ่ม รูปร่างหล่อ พ่อรวย แฟนสวย จากเมืองจันทน์คนนี้ แต่เดิม มีชื่อเล่นที่เรียกกันติดริมคอหอยว่า “ปะ” บ้าง “จันท” บ้าง แต่แล้วในที่สุดเราก็ยอมรับด้วยเหตุผล เรียกชื่อ “ธนา” ตามชื่อที่ทางบ้านตั้งให้ เพราะว่า “ธน” แปลว่า “เงิน” เดิมสระอาลงไป แปลว่าผู้ให้เงิน ธนาจึงเป็นเพื่อนที่พวกเราได้ระบายความทุกข์เกี่ยวกับเงินได้เป็นอย่างดี

ย้อนหลังไปเมื่อสมัยยังหนุ่ม ๆ ธนา รู้เรื่องกีฬามาก บนไม้กระดานสี่ฟ้า ที่เขียนตัวหนังสือสีขาวบนคณะ ผบ.ก.ก็มีชื่อธนา ร่วมอยู่ด้วย อาทิ เช่น รักนี้รุ่นเล็ก, กลาง, บาสรุ่นเล็ก และฟุตบอลความสำเร็จขั้นสุดยอดของเขาก็คือ เกือบจะเป็น 1 ใน 22 คน ของนักปล้ำลูกหนาลีของโรงเรียน แต่พระเจ้าก็หยดเขาไว้ ให้เขาเป็นเพียงนักรักบี้รุ่นใหญ่ของ คณะเนื่องจากเขาเป็นบุชณียบุคคล ก็เรียน ม.ศ. 5 วิทย์ เพียงคนเดียวกับทุน จึงไม่อยากให้คณะ ผบ.ก.ขาดนักวิทยาศาสตร์ไปนั่นเอง

ด้านการดนตรี ธนาอมปี แอ๊ว เป่าปี่ ให้กับวงปี่สก็อตมานาน จนเครื่องหมายสามารถขึ้นหนึ่งของเขาสักจางลง

ส่วนในห้องเรียนนั้น ธนามักจะนั่งหลังสุดของห้อง โดยเขาพยายามหลบซ่อนหน้าตาอันสุดหล่อของเขาไว้ (กลัวหน้าสิก) เพื่อทดลองเรียนระบบใหม่ โดยปิดตาใช้สมอง IMAGINE วิชาที่เรียน บางครั้งก็ใช้แขนทั้ง 2 ช่วย เป็นเสาปักหลัก รักษาสมดุลของหัวที่โงกเงกไปมา อย่างถึงที่สุด เขา ช.ต.พ.ระบบใหม่นี้ว่า “การแอบครูลับ เป็นลาภอันประเสริฐ” เหตุเนื่องจากว่าเขาใช้เวลา กลางคืนในการดูหนังสือ เพื่อให้เกิดสมดุลธรรมชาติ เขาจึงใช้เวลากลางวันพักผ่อนแทนเวลากลางคืนที่เสียไปนั่นเอง

ในระยะหลัง ๆ ธนาสนุกสนานไปกับสิ่งดี ๆ ในชีวิตมากไปหน่อย จึงทำให้เขาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เขากล่าวประโยคสั้น ๆ แต่ได้ใจความว่า “อดีต กำหนดปัจจุบัน แต่ปัจจุบันมิได้กำหนดอนาคต” เรียบร้อยโรงเรียนจีน

บางครั้งก็ใช้แขนทั้ง 2 ช่วย เป็นเสาปักหลัก รักษาสมดุลของหัวที่โงกเงกไปมา อย่างถึงที่สุด เขา ช.ต.พ.ระบบใหม่นี้ว่า “การแอบครูลับ เป็นลาภอันประเสริฐ”

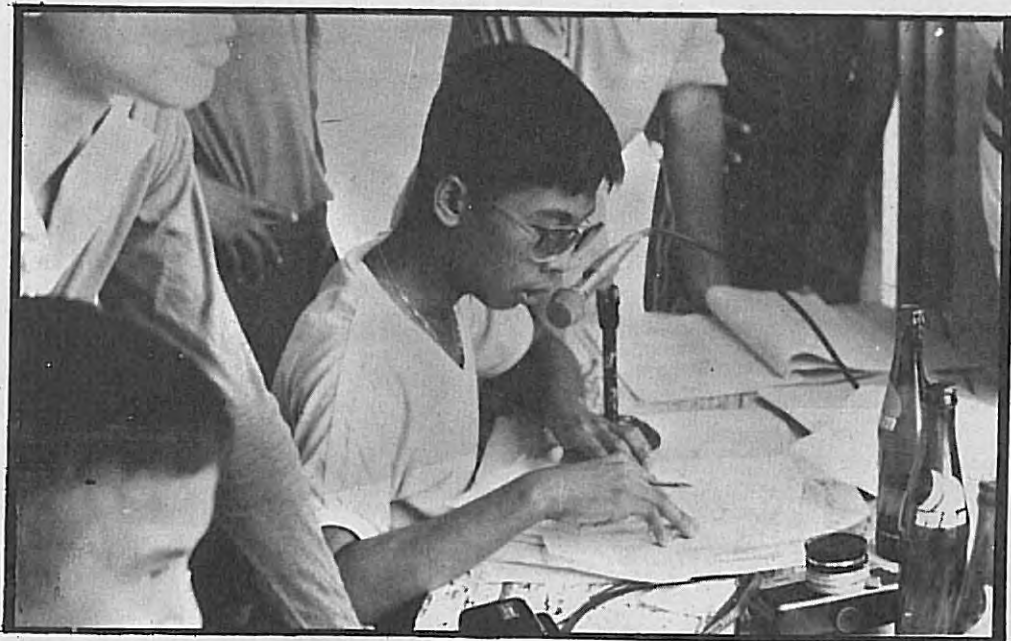
จากคำว่า “เตี้ย” ชื่อที่เพื่อนตั้งให้แต่ยังเด็ก และเพื่อให้สมจริงสมจังกับลักษณะของคนรู เตี้ย จึงขุดรูลบภัยอยู่ใต้กระดี่ปีกปาเก้ ปัจจุบัน เตี้ยสูงขึ้นมาถึงให้ทุนและเซาว์เตี้ยยิ่งกว่า จึงยังไม่รู้ว่า จะเปลี่ยนชื่อให้เตี้ยใหม่ว่าอะไร แต่อย่างไรก็ตาม พวกเราเวลาฝึกแถวก็ยังไม่ค่อยเห็นเตี้ยอยู่นั่นเอง

เตี้ยเคยหัดคอมพิวเตอร์พักหนึ่งแล้ว (จำใจ) ไปสมัครเรียนงานฝีมือ เตี้ย (หลงตัวเอง) เป็นผู้มีพรสวรรค์ทางด้านศิลปะเกี่ยวกับการวาดรูป เตี้ยได้รับรางวัล (นำจับ) เงินสดจากการประกวดภาพ มาแล้ว ดังนั้นมีงานด้านนี้ที่รูเตี้ยจะเข้าไป PARTICIPATE (=TAKE PART IN=) อยู่เรื่อย ๆ จนเพื่อน หลีกทางหลบหนีที่ นอกจากนี้นยามว่างที่ครี๊มออกครี๊มใจเห็นโด่งตีดก็ต่าจะเห็นเตี้ยเข้ามีส่วนร่วมคลอไป ด้วย เตี้ยโซวเพลงคันทรี่พื้นเมืองเสมอ ๆ ปลอ่ยให้เพื่อนร้องกันแปะสองแปะทำตาปริบ ๆ และเพื่อไม่ให้เพื่อน ๆ ลุกจากไปเตี้ยจึงมีรายการจำอวด (เซ็ง ๆ) ของเด็ก ๆ มาแก้ความเป็นพวกรักสิ่งรุนแรง อีกด้วย

เตี้ยยังเป็นนักกีฬาที่ยืนยันซ้อมเคยติดบาสทีมโรงเรียนมาก่อน แล้วมาเป็นหัวหน้าชุด (จำเป็น) ของรักบี้คณะตั้งแต่รุ่นเล็ก รุ่นกลาง และบาสคณะ เราจึงเห็นเตี้ยชวดวงเล็บบนโล่มาตลอด เตี้ยยัง ช่วย (ก๊วกาย) เป็นกำลัง (แทน) หัวหน้าสำคัญคนหนึ่งจนบางครั้งเตี้ย (เกือบ) ลุกไปตีระฆังเอง

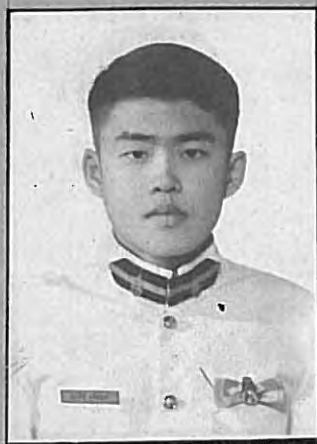
ในเรื่องเสปียงอาหาร เตี้ยเป็นคนหนึ่งที่นิยมเก็บตุนอาหาร ขนม จากตอนบ่ายวันอาทิตย์ มาเปิดส่งกลืนให้เพื่อน ๆ หนึ่งสุดดมกลืนอบอวลในตอนเย็นหลังอาหาร

เตี้ยยังเป็นที่รัก (อันจำใจ) ของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ที่ถูกขกัให้อวดในเรื่องเข้าแทนที่ใน กิจกรรมต่าง ๆ

ฤทธิชัย สายสุวรรณ
224 อาคารสงเคราะห์ ๓.รางน้ำ
พญาไท กท. 4 โทร. 2520781

เตี้ย (หลงตัวเอง) เป็นผู้มีพรสวรรค์ทางด้าน ศิลปะเกี่ยวกับการวาดรูป เตี้ยได้รับรางวัล (นำจับ) เงินสดจากการประกวดภาพมาแล้ว

ชนาธิป อุบัติศตงศ์

41 ช.อรรณภวิ 1 สุขุมวิท 26 กท. 11

โทร. 3910091

แวนเป็นคนหนึ่งที่รักอุปกรณ์ส่งเสริมการเรียนรู้ในการมองเห็นมาตั้งแต่อยู่เด็กเล็กสองเพื่อน ๆ จึงเรียก "แวน" ติดปากมาจนจบ มาปลายปีแวนถอด (จ่าน้า) เครื่องมือหาหินนี้ออกหันมาใส่คอนแทค เลนซ์ นั่งร้องไห้ น้ำตาปริบ ๆ เวลาเพื่อน ๆ คอยด้วย

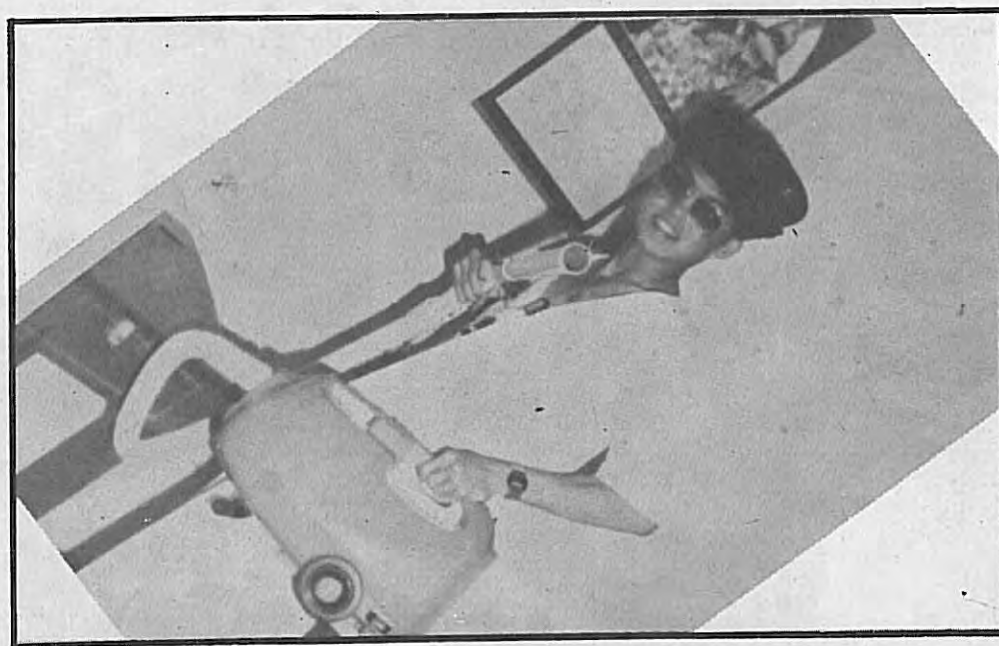
แวนมีพรสวรรค์ในการเล่นเชอร์ คำพูดที่เด่น ๆ ของเพื่อนมาเล่าให้เพื่อนปีกปาเก้เฮฮาอยู่บ่อยครั้ง (โกหกทั้งเพ) แวนยังมีความสามารถในการอ่าน เปลี่ยนเรื่องให้เป็นแนวตลกตลกเร้าใจ จนพวกเราต้องเอาตัวเลขหารหลายครั้ง แล้วแวนก็ย้ำกับพวกเราว่า จะเป็นนักการทูตต้องอย่างนี้

ในด้านดนตรี แวนเคย (ร่อน) ดีดอยู่บนเมโลดีก้า เมื่อเข้ามาอยู่คณะใน ทนตากแดดและอัดดูลงมปีได้ไม่นานก็หลบแดดไป(ฝึก)รังกานฝีมือ ภูไทหลบรอดไปอย่างเก๋ ๆ กัง ๆ

ด้านกีฬา แวนเคยเป็นนักกีฬาว่ายน้ำที่ม.ร.ตอนอยู่เด็กเล็กสองที่มีชั้นเชิงในการว่ายน้ำทำตัวจับยาก พอเข้ามาคณะใน ทางร.ร.พาตัวยากนั้นเองจึงไม่ได้รับการทาบทามให้ไป (จม) ว่ายน้ำอีก แวนเคยเพลินกับการว่ายน้ำคนเดียวให้เพื่อนท้องแข็งอยู่คนเดียวหนึ่ง นอกจากนี้แล้วแวนยังเป็นนักบาสของคณะ ที่ชวตจากการติดโล่ถึง 2 ปี แวนชอบกีฬาประเภทนี้ พอๆกับว่ายน้ำ แต่เพื่อน ๆ ก็ยังไม่เห็นแวนชู้ตบาสบนเตียงสักที

ด้านการเรียน แวน (ไถล) ติดกลุ่มพวกเรียนดีมาจน (ฟลุค) เป็นตัวเต็ง (โหล) ของสายศิลป์ฝรั่งเศส จนเป็นที่รักของคุณครู และเพื่อนที่ติดศัพท์ แวนเป็นเด็กขยันและจัดตารางดูหนังสือได้ผล คนหนึ่งการสอบของแวนแต่ละครั้งจึงมักออกมาเกรดดี

แวนยังเป็นรุ่นพี่ที่รักเด็ก -แต่กว่าเราจะรู้ว่าแวนนั้นรักเด็ก พวกเราต้องเปิดโอกาสให้แวนอยู่เหงา ๆ คนเดียวจึงได้พบข้อเท็จจริง แวนจะรักเด็กทุกคน ที่หลงเข้ามาปาเก้ โดยเฉพาะหม่อมเขารวซึ่งเป็นคู่ปรับเก่าตั้งแต่เด็กเล็ก โดยคนหนึ่งชำนาญในการอำรูปคดี ส่วนอีกคนหนึ่งก็ถูกกล่าวหาว่าเก่งในทางพลิกรูปคดี เรื่องของเรื่องจึงมักจบด้วยการตามไล่ล่าระหว่างพระเอกกับนางเอก เอ๊ย กับดาวร้าย.....แฮะ ๆ คิดเอาเองเถอะ.....

แวนมีพรสวรรค์ในการเล่นเชอร์คำพูดที่เด่น ๆ ของเพื่อนมาเล่าให้เพื่อนปีกปาเก้เฮฮาอยู่บ่อยครั้ง (โกหกทั้งเพ)

บุรุษหุ่น **B.R.** (บุรีรัมย์) ของคณะ ผ.บ.ก. เป็นที่รู้เฟื่องดีในคณะมีชื่อว่า “ติว” ของคุณพ่อคุณแม่ และ “หนวก” หรือ “บอด” ของเพื่อน ๆ ทั้งนี้ และทั้งนั้นเพราะมีความพิการของอวัยวะในร่างกาย

ตอนสมัยเด็ก ๆ “ติว” เป็นแถวสองของคณะมีลีลาในการเล่นเก่งมาก จนหัวหน้า (ทน) ตัดใจในการเล่นรักบี้เก่งไม่ไหว (กลั่นใจ) ให้ติดรุ่นเล็ก จนชนะเลิศรักบี้รุ่นเล็กในปี 18 มาแล้ว แต่ระยะหลัง “ติว” ได้เบี่ยงการเล่นกีฬา (กีฬาที่เบียดตัวด้วย) เลยเลิกเล่นหันมาให้หนังสือดูติวแทน

“ส่วนการดนตรีติวได้เป่าปี่สก็อตจนปอดใหญ่และหันมาบริหารปอดทุกวัน เลยได้เครื่องหมายสามารถมาประดับอก แต่บุญไม่ถึงเลยหายไปก่อน

ส่วนการเรียน “ติว” 1 ใน 3 ของโปร.3 มีความเก่งกาจในเชิงคณิตศาสตร์ จนเป็นที่รักใคร่ของอาจารย์ถนอม เพราะการคำนวณที่ (ค่อนข้างจะ) เร็ว ส่วนวิชาอื่นช่ย้อย ดังนั้นทุกครั้งที่มีการสอบ พอสอบเสร็จติวจะ (กลั่นใจ) ตอบว่า หนู พร้อมกับเฉลยคำตอบอันผิด ๆ ให้บรรดาเพื่อนฝูงที่ถูกใจหายเล่น ตามถึงอนาคต ติวบอกว่า “รัฐศาสตร์ จุฬา” ซึ่งปีหน้าพวกเราจะได้พบติวแน่ ๆ (ถ้าไม่เจอก็สยามสแควร์ก็แล้วกัน)

“หนวก” หรือ “ติว” มีเอกลักษณ์ประจำตัวไม่น้อยหน้าเบ๊อก อีกอย่างหนึ่งคือการทำหูขาว ๆ ให้เป็นสีแดงติดกับหน้าขาว ๆ เล่นเวลาเพื่อนฝูงให้ความอบอุ่น (อวย) ที่เจ้าตัวก็ไม่ยอมบอกเคล็ดลับนี้สักที (อย่าไปอวดสาว ๆ แล้วกัน เดียวลูกเจ้าหัวใจวายตายหมด) หนวกยังมีกีฬาหลังอาหารเย็นกับนาเสมอ (คอหนังสือจีนก็แบบนี้) และยังมีเพื่อนฝูงต่างคณะมาเยี่ยมเยียนให้หมายกำหนดการ (ร่อน).....แก่หนวกของเราเสมอ ๆ มาปลายปีจึงอดไม่ได้ที่จะต้องตามมันนาไปเฮฮาในวงยุทธจักรเดียวกันไม่ได้

หนวกหรือติวยังมีนิทานจากชีวิตจริงเล่าหลังจากโรงเรียนเปิดหรือวันอาทิตย์ที่ไปเรียน ร.ด. ให้เพื่อน ๆ รวมตัวเป็นกลุ่มเป็นก้อนด้วยอีกคนหนึ่ง.

พิทยากร พรหมโยธี

34/5 ซ.เลิศปัญญา ถ.รางน้ำ
อ.พญาไท กท. 4 โทร. 2524218

ถามถึงอนาคตติวบอกว่า “รัฐศาสตร์ จุฬา” ซึ่งปีหน้าพวกเราจะได้พบติวแน่ ๆ ถ้าไม่เจอก็สยามสแควร์ก็แล้วกัน

ม.ร.ว.ชวลิต เกษมธนต์
57/2 ซ.ร่วมมิตร ถ.ดินแดง
อ.พญาไท กรุงเทพฯ 4 โทร. 2524406

หนุ่มน้อยเชื้อพระวงศ์หนึ่งในสองคนของรุ่นเรา พลัดมาใส่ชุดราชปะแตนร่วมรุ่น 51 กับเราตั้งแต่ ป.3 สมัยอยู่กับครูเนี่ยนเรียกว่าคุณชาย ซึ่งเป็นเรื่องแปลกสำหรับพวกเรามาก แต่พอโตขึ้นรู้ความมากกว่าเก้ง คุณชายเลยเปลี่ยนเป็น ไอ้เซวบ้าง ฝิ่นบ้าง นิดบ้าง แล้วอะไรต่ออะไรที่ไม่ควรนำมาเปิดเผยในที่นี้ ซึ่งเจ้าตัวเองบางทีก็ไม่พอใจ แต่สุดท้ายก็ต้องขอยอมรับโดยคุณวี

เซวมีร่างกายที่ได้เปรียบเพื่อน ๆ ทุกคน คือ เปรี้ยวลมที่สุดในมอแปด แต่ก็ยังสู้กับหมื่นพญาไท ที่พยายามชิงความเป็นยอดในยุทธจักร 51 แต่เพียงผู้เดียว จนบัดนี้ก็ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าใคร "เปรี้ยว" กว่าใคร คราวหนึ่งเซวผอมลง ๆ (ซึ่งในบรรยากาศห้องอาหารมาก) จนชักร้อนใจ เลยซื้อหยาถ่ายพยาธิมาทานที่คณะ ซึ่งเซวจะจำไปอีกนานแสนนาน วันเสาร์ เดือน มกราคม เลยวันเด็ก เซวทานไป 1 แผง - โกร๊กเดียวพุงคาชักโครก (อย่าอายซี !)

มอแปดปีสุดท้าย เซวจับกลุ่มกับเม้ง, เบ๊อก ออกก่อกวนทำความวุ่นวายกับเด็ก ๆ ในคณะไปทั่ว "เซวกับกลุ่ม" มีห้องอำนวยการเป็นศูนย์รวมอยู่ทางด้านหนึ่งของคณะซึ่งวันดีคืนดี ห้องของเซวจะถูกเพื่อนช่วยกันฉวยไปก๊าก ขจัดความวุ่นวายให้ไกลหล่นขึ้นอีก เป็นที่สนุกสนานในหมู่เพื่อน ๆ ผลสุดท้ายจับมือเพลิงไปได้ ผู้ที่ช่วยลูกเดียวก็คือ น้อง ๆ ผู้นำรักของเซวนั่นเอง

สมัยหนุ่ม ๆ เซวเฟื่องฟูการกีฬามาก เคยใส่เสื้อสีฟ้าवलแข่งกับคณะอื่นอย่างโชกโชกด้วยเสื้อสีฟ้าเข้มขึ้น เซวเอาแข่งไปแลกกับเขาเพื่อนสีอื่นในสนาม จนได้ของกำนัลปูนพลสเตอร์พันเขาถึงตาคุ่มอยู่หลายอาทิตย์ ในสนามปูน - สนามปาเก้ เซวชอบร่างบาง ๆ ลงไปลุยมาหลายครา จนแก่ตัวในปีสุดท้าย ทั้งลูกหนัง - ลูกยาง โล่ห์รุ่นเล็กของคณะปี '18 หันมาเลี้ยงสัตว์สวยงามประดับห้อง เป็นนักประมงวิทยาคู่กับเบ๊อกในที่สุด

เซวเป็นเพื่อนที่ดีของทุกคน แต่ในขณะนั้นแล้ว เซวก็จะมีส่วนร่วมอวยกับเขาอยู่แทบทุกครั้ง (ถ้าไปด้วยนะ) และนอกเหนือจากจะพูดน้อยต่อยก็น้อยแล้ว เซวยังมีความสามารถในการเปลี่ยนรูปคดีเก่งมาก อนาคตทนายความที่มีชื่อของเขานี้หนึ่งแห่ง ๆ ปัจจุบันเซวไป (อดอาหาร) ปลุกป่าให้หลาน ๆ ไว้ดูเล่นแถวๆ แพร่.

เซวยังมีความสามารถในการเปลี่ยนรูปคดีซึ่งเก่งมาก อนาคตทนายความที่มี ชื่อ **NO** หนึ่งแห่งๆ ปัจจุบันเซวไป (อดอาหาร) ปลุกป่าให้หลานๆ ไว้ดูเล่นแถวๆ แพร่

เรามีเพื่อนหน้าตาจิ้มลิ้มปิดปีมาร่วมร่นกับเราคนหนึ่งตอน ป.6 ตอนนั้นเค้าอยู่มอแปดแล้ว DARK, SHORT & NOT HANDSOME สมญานามที่ไม่มีใครโต้แย้ง แล้วแปลกหรือที่เพื่อนเราคนนี้จะชื่อ “เบ๊อ๊ก” ตามพี่ชายที่อ้อลาโรงเรียนไปก่อนแล้วหลายปี เบ๊อ๊กชื่อที่คนอื่นฟังไม่ค่อยจะรื่นหูนัก แต่พวกเราที่รักเบ๊อ๊กมากเพราะเบ๊อ๊กมักมีมุขแปลก ๆ ลูกจิ้มของเบ๊อ๊กหือชื่อที่ไหนไม่ได้.....(ลองไปดูแถว ๆ ท่าเรืออยุธยาพอมิ) คนนอกจะดูเบ๊อ๊กเป็นเด็กเรียบร้อย พุดน้อย (อ๋ามาก) บางทีชอบทำหน้าดำ ๆ ให้แดง ๆ เวลาเขินหรือถูกอวยอยู่เรื่อย ๆ นับว่าเป็นความสามารถพิเศษของแต่ละคน พวกเราพยายามเรียนแบบก็ไม่เหมือนสักที

เบ๊อ๊กลุยสนามหญ้า สนามปูนมาเยอะ จนเซ็ง ๆ เลยเลิกลุยไปเอง ช่วงหลัง ๆ คงเจียมตัวในความเก่งของตัวเอง หันมาเอาดีทางนั่งสมาธิ นอนสมาธิยามเย็น ๆ แทน แต่เบ๊อ๊กมักเอาหนังสือมาอ่าน (เบ๊อ๊กถูกอ่านมากกว่า) ตอนพักผ่อนเสมอ มาปลายปีเบ๊อ๊กจะช่วยคัดกริษาทำตัวเป็นประโยชน์แก่คณะด้วยปลายปี ม.7 ช่วงที่เบ๊อ๊กยังหนุ่มแน่นอยู่ เบ๊อ๊กหวังจะได้กินไข่ เบ๊อ๊กจึงลงคัดวิ่งทางไกล แต่แล้วเบ๊อ๊กก็ต้องผิดหวัง ตะคิวต่างเบ๊อ๊กจะต้องออกจากการแข่งขัน สร้างความเกรี้ยวกราวที่คณะไม่ได้นักกริษาพลังหนาน (เออ....ยังไวกี่ไวท้อปมากซะหน่อย)

เบ๊อ๊กดู ๆ อม ๆ ป้อยู่หลายปี ไปเบ๊อ๊กเครื่องหมายสีฟ้ามาแปะอกอันนึงจนเก่าเปื่อยยุ่ย เบ๊อ๊กก็ยังพยายามติดอยู่อีกนั่นแหละ เป็นความภูมิใจของตัวเองเจียบ ๆ ที่เป็นสมาชิกของวงปีที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ เบ๊อ๊กจึงไม่ยอมแตะดนตรีประเภทอื่นเลย

เบ๊อ๊กนิยมกีฬาพื้นเมืองจำพวกชนไก่กั๊ดปลาหลายเลยเอามาเผยแพร่ในโรงเรียนตอนปีสุดท้าย กั๊ดไปกั๊ดมาเลยโดนกั๊ดเอาบ้าง สร้างข่าวให้อือฮาแก่เพื่อนฝูง และนำความแปลกใจสู่หลาย ๆ คนที่ทราบข่าว นับเป็นนักสร้างประวัติศาสตร์ที่น่ายกย่องคนหนึ่งในรุ่นของเราภายหลังเบ๊อ๊กยังลงโชคหมากรุก พันดุกกับเขาว์ จนชาวปาเก้ หนูกนาอดใจไม่ไหวต้องใช้ฝ่าปากข่มขู่ จนเบ๊อ๊กต้องจ้ดลูกไม้ทำเรือเข้าชิงชัย จะเป็นเพราะอยุธยาสิ้นคนดีหรือทางโรงเรียนไม่ปล่อยเบ๊อ๊กให้หยุดกลับบ้านบ่อย ๆ เบ๊อ๊กจึงจ้ดตำราออกไม่ทัน เลยคิดค้นวิธีเดินหมากรุกใหม่ พร้อมทั้งเปลี่ยนกระดานใหม่ เล่นเอาคู่ต่อสู้ตาลายจนจับได้ไปในที่สุด.

สุนทร เรือนพันธ์ุ

303/1 ต.จำปา อ.ท่าเรือ จ.อยุธยา

เบ๊อ๊กนิยมกีฬาพื้นเมืองจำพวกชนไก่กั๊ดปลา
มาก เลยเอามาเผยแพร่ในโรงเรียนตอนปีสุดท้าย
กั๊ดไปกั๊ดมาเลยโดนกั๊ดเอาบ้างสร้างข่าวให้อือฮาแก่
เพื่อนฝูง

วิทวัส อินทรุ่ง
42/38 หมู่บ้านชินเขต บางเขน
กรุงเทพฯ

สรุปแล้วเม้งเป็นศูนย์รวมความสุข
ทั้งมวลของเพื่อนทุกคน แม้ว่าเม้งจะไม่สุขด้วยก็
ตาม “เม้ง” The happiness you can “อวย”

“เม้ง” ชื่อที่ติดปากเพื่อนมากกว่า “แจน” และมักมีวลี “มะเร้ง” ติดสอยห้อยตามยามเมื่อเพื่อนรู้สึกอึดอัดจนต้องระบายออกมา “เม้ง” อยู่ขณะเด็กเล็กหนึ่งมาก่อนไม่ค่อยเป็นที่กว้างขวางในหมู่เพื่อน ต่อเมื่อเข้ามาคณะใน เพื่อน ๆ จึงพบรักกับเม้งด้วยความ (หมั่นไส้) เห็นใจอยู่เสมอ เม้งมักจะทักทายเพื่อน ๆ เมื่อพบกัน “เฮ้ย สวัสดิ์วีย์” พร้อมกับมือขวาที่ยกขึ้นมาข้างหน้า อันเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวที่เพื่อนจดจำติดปากและนำไปทักทายก่อนที่เม้งจะทักก่อน

ด้านกีฬา เม้งทอดทิ้งตำแหน่งฟิอปรุ่นเล็กไปอย่าเอือมระอา ทำให้วงการนี้ขาดผู้ชำนาญในความหนานไป เม้งเข้าฝึกกลั้มโรงยิมเป็นเวลายาวนาน ก่อนจะเดินยืดอก (ที่ไม่ต้องเบ่งก็ยื่นออกมาแล้ว....) เป็นบุคคลิกเจ้าตัวออกมา นอกจากนี้ยังมีเท้าที่หนักหน่วงที่น้อง ๆ ขยาดนัก จึงมักได้รับเชิญมาปรากฏตัวเป็นแบ็ค ทำความหนักใจให้กับคู่ต่อสู้อีกฝ่ายหนึ่งเป็นอันมาก

ด้านดนตรี เม้ง หรือแจน เคย (แตะ) เส้นแมนโดลินอยู่ยาวนาน คุณครูเห็นใจจึงให้เครื่องหมายสามารถไปห้อยถ่วงน้ำหนักอกอันหนึ่ง

ในด้านการเรียน เป็นคนที่เพื่อน ๆ (ผินใจ) รัก (เนื่องจากเรียนเก่ง) นอกนั้นก็แล้วยังเป็นที่รักของครู ๆ ชอบชักถามการเข้ามหาวิทยาลัย จนทำให้ผู้ที่ไม่ได้ตามต้องช่วยกันตอบเม้งจนเม้งสงบไปพักหนึ่ง ขณะเดียวกันยังเป็นนักสร้างจินตนาการให้เพื่อน ๆ ฟัง ด้วยลีลาการพูดประกอบด้วยมืออันหนักๆ ในตอนปลายปีสุดท้าย เม้งได้รับพระราชทานรางวัลในฐานะนักเรียนเรียนดีอีกด้วย

และในระหว่างอยู่คณะได้รับความอบอุ่น (อวย) จากเพื่อนซึ่งเกิดความประทับใจขึ้นมาพร้อมกัน อันเป็นเหตุให้เพื่อนร่วมห้องที่คณะพลอยติดร่างแหไปด้วย ตอนปลายปีเม้งได้รับการกล่าวขวัญว่าเป็นสุภาพบุรุษเสื้อปิ่นโตแห่งโรงอาหาร เพราะเจ้าตัวต้องรวบรวมเพื่อนร่วมสำรับอยู่เสมอ

แม้กระนั้นก็ตาม เม้ง ยังเป็นคนรักเด็กจนได้นาม “คาสโนว่า” อีกชื่อหนึ่ง อย่างไรก็ตามที่เม้งเกิดจะสนุกสนานกับเด็กบ้าง เด็ก ๆ พลอยเบือนหน้าหนี พร้อมทั้งบอกว่า “เจ็บครับพี่เม้ง”

สรุปแล้วเม้งเป็นศูนย์รวมความสุขทั้งมวลของเพื่อนทุกคน แม้ว่าเม้งจะไม่สุขด้วยก็ตาม “เม้ง” THE HAPPINESS YOU CAN “อวย” HEY!

ดุสิต	พิศงาม	หมดจด
ดั่งพรต	เทพสร้าง	เลขา
ดุสิต	พิศงาม	เกินตา
ใครมา	พาชม	สนใจ

๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

ประวัติคณะกุสิด

คณะกุสิด (คณะตะวันตกกานโต) สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2458 เสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2459 ออกแบบโดยนายฮิลี เป็นลวดลายในสมัยอยุธยา สิ้นค่าก่อสร้าง 145,000 บาท ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 อาคารคณะกุสิดได้ถูกระเบิด คงเหลือแต่ปีก กานโต กระทรวงศึกษาธิการจึงดำเนินการก่อสร้าง ในส่วนที่ถูกระเบิด เริ่มสร้างตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 เสร็จพ.ศ. 2505 สิ้นค่าก่อสร้าง 1,300,000 บาท สี่ประจำคณะคือ สิ้นน้ำเงินอภิตถานผู้กำกับคณะ คือ

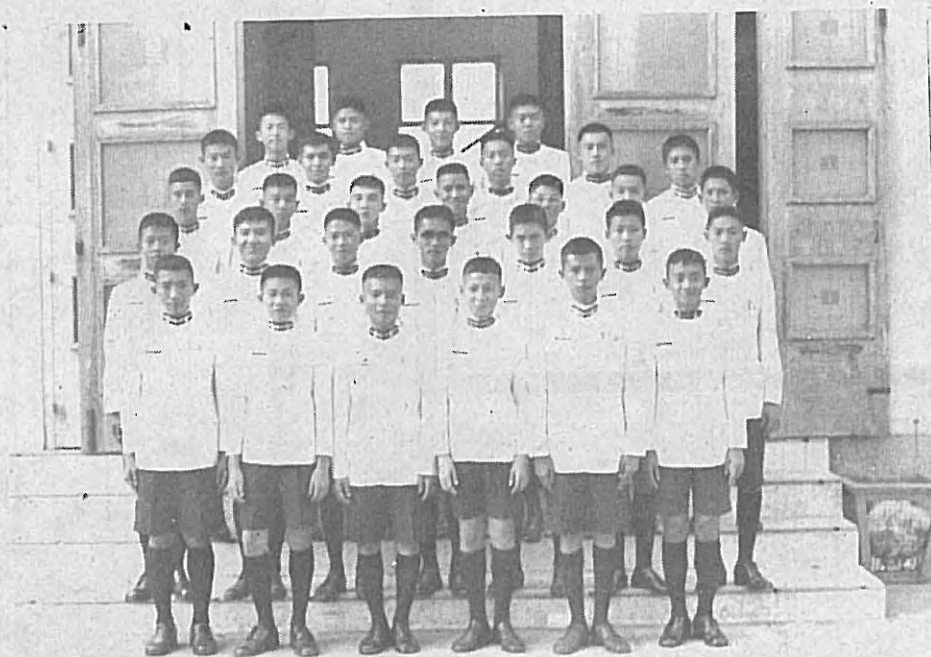
เสวกโท พระวิเศษสุภวัตร (เทศสุนทร กาญจนศัพท์)

อำมาตย์โท พระสมณวิทย์ยาพัฒน์ (ไลเอียง สิริสิงห)

อำมาตย์ตรี หลวงประคองวิชาสมาน (เทียบ สมุทรประสุติ)

อำมาตย์โท พระอนุศาสน์กรุณรัตน์ (นิเว วรรมจินดา)

ผู้กำกับคณะคนปัจจุบัน คือ นายอุดม รักตประจิต

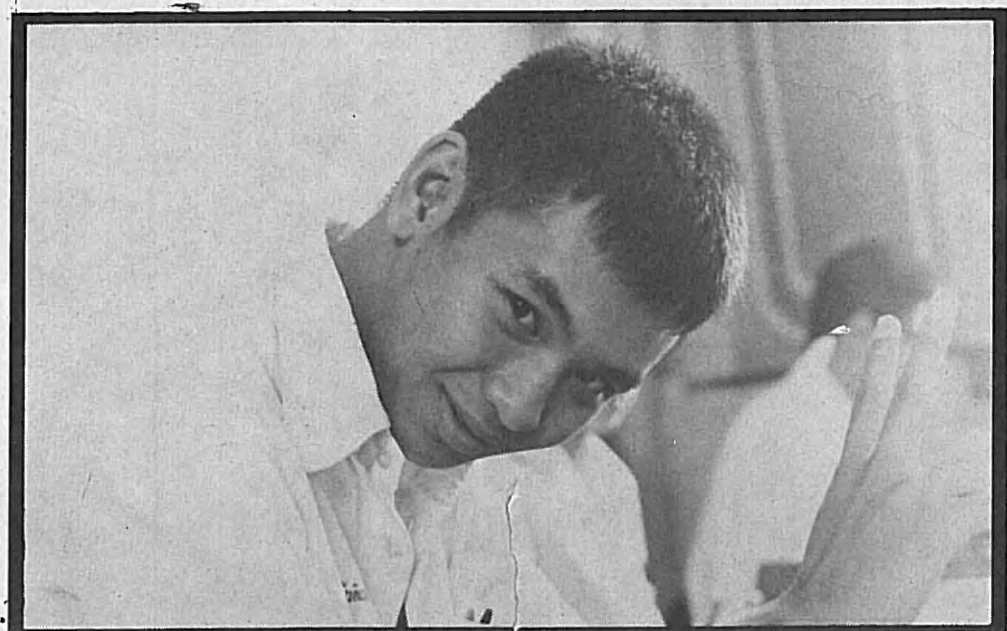
เต๋า! หลังจากฝึกปรี้อสำเร็จ **SUMMER COURSE** ก็เข้ารับตำแหน่งหัวหน้าพรรค
กระยาจก และทุกคนก็ยอมรับ จนทำให้เต๋าต้องโวยว่า โห้! ก็อ้าวเห็นว่าเป็นของเพื่อน ๆ ทั้งนั้น
เต๋ามีความไวระดับหนึ่งทีเดียว เพราะเขาสามารถจับแมลงวันได้ในขณะที่ยืนดูดาว และที่เหนือกว่า
ราชาขุทจักร ทั่ว ๆ ไปคือ ทวนไว ซึ่งไวกว่ามิดสันของสิคิมฮวง เพราะเต๋าใช้ทวนเคาะหัวแมลงวัน
ให้มัน ๆ เท่านั้น

เต๋ามีสไตล์ การเรียนที่ไม่เหมือนใคร เป็นเหตุให้มักเข้าใจตัวเองผิด ๆ โดยเฉพาะความ
หล่อที่ใช้ไปเผ่าสาว ๆ เต๋าได้ใช้ความเข้าใจผิด กันท่าชายอื่น ด้วยคำว่า “ไม่ได้! พรุ่งนี้เวอร์ผม”

เต๋า! เข้าได้กับทุก ๆ คน ทุกรุ่นทุกวัย ด้วยคติที่ว่าอ้อมไว้ก่อน พร้อมด้วยเสียงเพลงอัน
ไพเราะที่คล้าย ๆ กับ สาริกา + ชายเมืองสิงห์ เรามักได้ยินบ่อย ๆ โดยเฉพาะเดือน 12 เต๋าเป็นคน
รักสนุก เวลาปกติ เหมือนกับอาจารย์เพี้ยนเวลาโกรธกลับเหมือน “ไซมิ่งขวัญเสาะ” ยามว่างเต๋ามัก
ชวนเพื่อน ๆ คุย เรื่องการเมืองเสมอ และอนาคตเต๋ามีโครงการสะสมกำลังเพื่อจะตั้งรัฐบาลชุดใหม่
ในรูปแบบของ อั้งซิดกง (ขอทาน 9 นิ้ว)

กีฬา เต๋าเล่นหลายอย่าง เต้นที่สุดคือรักบี้ เต๋าวอร์มจนได้สามารถสมบูรณ์ตั้งแต่ปีที่แล้ว
มาปีนี้ก็เลยอยู่แค่สามารถสมบูรณ์ เจ้าตัวบอกมาว่าอ้วไม่ชอบ เลื้อวไวท์ (แล้วอ้อมแห้ง ๆ)

ลักษณะดีเด่น หลายประการ เต๋าก็เป็นหัวหน้าใหญ่ที่ดี ของคุสิต เพราะเต๋ามี
ความเข้มแข็ง ฉลาด และที่สำคัญที่สุดคือ ความไวนั่นเอง.

วิทวัส ตันติเวส

9 ขอยอินทมะระ 39 ถนนสุทธิสาร

กรุงเทพฯ 4 โทร. 2771905

โดยเฉพาะความหล่อที่ใช้ไปเผ่าสาว ๆ เต๋า
ได้ใช้ความเข้าใจผิด กันท่าชายอื่น ด้วยคำว่า “ไม่ได้!
พรุ่งนี้เวอร์ผม”

กัมปนาท โสภโณดร
335 ซอยราชปรารภ มักระสัน
กรุงเทพ โทร. 2454472

“เคียร์” เจ้าของหุ่นนายแบบ บิกบิน แข็งไป
ทุกส่วน ผู้มีคิดว่า “เลือกผมไว้โชว์ แล้วร้านคุณ
จะโก๊จริง ๆ”

บรรดาหัวน็อตทั้งหลายนั้น เป็นผลพลอยได้
จากยาลดความล่อนั่นเอง

“เคียร์” เจ้าของหุ่นนายแบบ บิกบิน แข็งไปทุกส่วน ผู้มีคิดว่า “เลือกผมไว้โชว์แล้วร้าน
คุณจะโก๊จริง ๆ” นอกจากนี้เคียร์ยังมีใบหน้าที่คิดว่าหล่อสุดขีด ดังนั้นเคียร์จึงต้องประกาศต่อชาว
โลกให้ทราบถึงความจริงว่า บรรดาหัวน็อตทั้งหลายนั้น เป็นผลพลอยได้จากยาลดความล่อนั่นเอง
หรืออาจพูดได้ว่า นี่ขนาดกินยาลดความล่อนยังงามถึงเพียงนี้ ถ้าหล่อแบบง่าย ๆ หละจะเพียงไหน
(อ๊วก)

นอกจากความหล่อที่เคียร์มีจนเหลือกินแล้ว ทางด้านกีฬา เคียร์ก็ยังเป็นกับเขาด้วย (หรือนี่)
เคียร์เป็นนักรักบี้ที่มีฝีมือชั้นยอดของทีมโรงเรียน ขนาดวันแข่งกับภปร.เคียร์ไม่สบาย ยังวิ่งจาก 25 หลา
ตัวเองไปวางทรายได้ นี่ไม่ใช่ฝีมือแล้วจะเรียกว่าอะไร ข่าวนี้นโด่งดังไปทั่ววงการกีฬากีฬาเป็นเวลา
นาน เพราะเจ้าตัวพยายามประคองข่าวไว้ ไม่ได้เขียนไปง่าย ๆ (กินาน ๆ มีหนว่าไม่ได้) นอกจากรักบี้
แล้วเคียร์ยังเป็นนักวิ่งตัวยง ขนาดที่ว่าบรรดาเซียนต่าง ๆ ต้องกระะเป้าฉีกไปตาม ๆ กัน ด้วยความสามารถ
ทั้งพิเศษและไม่พิเศษ เคียร์จึงได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นพิเศษ และได้รับความไว้วางใจให้เป็น
หัวหน้าคณะ

เคียร์เป็นหัวหน้าที่วางตัวได้ดีมากจนน้อง ๆ รักกันเป็นแถว ๆ (คือแถวไหนไม่มีขนมก็จะรัก
เคียร์มากหน่อย แต่ถ้าแถวไหนมีขนมก็รักเคียร์น้อยหน่อย....เหตุผลก็น่าจะรู้ ๆ กันอยู่น่า)

ด้วยความหล่อแบบง่าย ๆ ของเคียร์ เคียร์จึงคิดว่า เป็นตำรวจดีที่สุดใน เพราะอย่างน้อยถ้า
ได้เป็นจราจร ก็จะได้ขี่มอเตอร์ไซด์ ร่อนให้สาว ๆ ดู เพื่อต่อชีวิตให้ยาวอีกต่อไป ดังนั้นในบัดนี้คุณ ๆ
จึงจะได้ข่าวของบุคคลที่หล่อหน่อยหน่อยเพียวฟ้าอยู่ที่สามพรานเสียแล้ว เขียนเผามาถึงตอนนี้นั้นหันไป
หาเจ้าตัวปรากฏว่าหลับปุ๋ยไม่รู้เรื่องจึงคิดได้ว่า ลืมเขียนถึงความสามารถในการพักผ่อนไม่มีวันจบ
ของเขาก็เบาเสียที่นี้แหละ

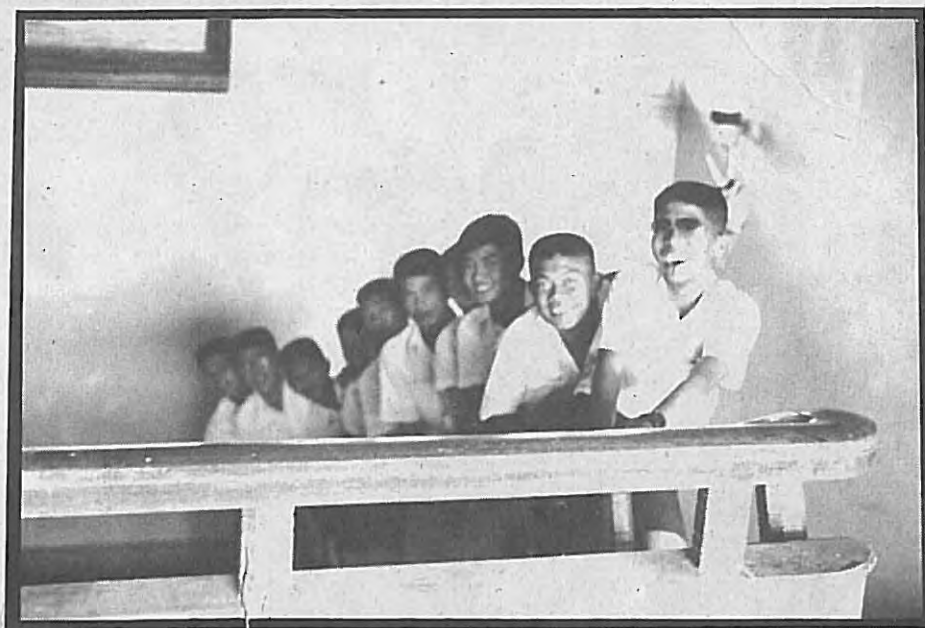

ในบรรดาหัวหน้าคณะผู้คิด ก็คงมีแต่ “เล็ก” นี่แหละที่เรียกเสียงฮาได้ไม่รู้จบ และก็เป็นที่ชื่นชอบของบุคคลที่อนุรักษ์ความหล่อตัวเองแบบเศียรอีกคน คือ “เล็ก” มีปัญหากับผมของเขาเสมอ ซึ่งพิสูจน์ได้จากประโยคที่ว่า “เฮ้ย ผมกูเป็นโงะ” จนในที่สุดอยุ่จึงแนะนำด้วยความรำคาญว่า “ก็ ตัดผมทรงกูซิวะ” อาจจะเป็นเพราะเรื่องผมนี้กะมัง จึงทำให้ทุก ๆ คน (ผู้หญิงนะ) ที่ยืมให้เล็ก (ครั้งเดียวก็พอ) เสร็จแทบทุกราย คือไม่ซัดเข้าโรงพยาบาล ก็พุ่งลงตรงนั้นแหละ เรื่องนี้คงต้องถามเจ้าตัวดู เพราะเป็นคนที่ใกล้ชิดตัวเองมากที่สุด (ก็เล็กถูกบรรจุในบุคคลประเภท 80% ของคนไทย ที่หลงตัวเอง) ดังนั้นจึงคิดว่าเขาคงศึกษาตัวเองมากกว่าคนอื่น

ทางด้านกีฬาสำหรับเล็กอาจจะพูดได้ว่า เล็กเป็นขุนพลแห่งการกีฬา เพราะกีฬาประเภทที่มีอยู่ในโรงเรียนเล็กเล่นเป็นเรียบ แม้แต่สควอชเล็กจะวิ่งรับลูกจนถึงเหนือหยดสุดท้ายเพื่อนำมาถึงความมีชัยชนะ และดูเหมือนว่ารักบี้จะเป็นกีฬาที่เล็กโปรดมากที่สุด และมีความสามารถทางด้านนี้ยอดเยี่ยม อาจจะดูได้จากไม่ว่าจะแข่งที่ไหนงานใหญ่ ๆ เล็กเขาแข่งมาแล้วไม่เหลือ” จนในที่สุดเครื่องหมายสามารถพิเศษเหนือพิเศษก็ตกมาอยู่ที่กระเป๋าสื่อเล็กแบบไม่ต้องออกแรงเท่าใดนัก

มาพูดถึงปัญหา รู้สึกว่าเล็กจะมีปัญหาหรือข้อถกเถียงบ่อย ๆ กับเศียร เพราะต่างฝ่ายต่างไม่ยอมรับว่า อีกฝ่ายหล่อกว่านี่เอง

สำหรับการเรียน เล็กบอกว่าเกิดมาเป็นนักสู้ก็ต่อสู้เพื่อเอาดีเพียงอย่างเดียว พุดง่าย ๆ ไม่ยอมจับปลาสองมือ ให้เมื่อยมือเปล่า - ดังนั้นเมื่อได้เครื่องหมายสามารถมาแบบง่าย ๆ เล็กก็จึงเลือกเอาปริญญาแบบง่าย ๆ ไม่ต้องลุ้น จึงไม่ต้องถามว่าเล็กเรียนที่ไหน.

สุภรัตน์ อัลภาชน์
134 สันตินิเวศน์ อ่อนนุช พระโขนง
กรุงเทพ โทร.3113994

เล็กบอกว่าเกิดมาเป็นนักสู้ก็ต่อสู้เพื่อเอาดีเพียง
อย่างเดียว

ดังนั้นเมื่อได้เครื่องหมายสามารถมาแบบง่าย ๆ
เล็กก็จึงเลือกเอาปริญญาแบบง่าย ๆ ไม่ต้องลุ้น

รุ่งเรือง จิระวัฒนาสมกุล
15/3 ตำบลตลาดบางเขน อ.บางเขน
กรุงเทพ โทร. 5794009

ปัญหาสำคัญสำหรับอูย คือเรื่องการ “หัก”
และ “เจาะ” ซึ่งเคยมีประวัติมาแล้วแทบทั่วร่างกาย
ยกเว้นที่หัวใจ

“อูย” เป็นชื่อที่รับมรดกตกทอดมาจากพี่ชาย ตั้งแต่เนืองด้วยพฤติกรรม บวกความบ้า
ของอูยในช่วงหลัง ๆ ทำให้เพื่อน ๆ พยายามเปลี่ยนชื่อเป็น “เปา” (ปุ่นจิ้น) เหตุผลเนื่องจากอะไร
นั้น จะเห็นได้ชัดเจนในการที่เพื่อน ๆ จัดอูยเข้าอยู่ในพรรค “สี่ประหลาด” นั้นเอง

อูยเป็นหัวหน้าที่ได้รับความไว้วางใจที่สุดคนหนึ่งของผู้กำกับคณะ และเป็นโค้ชกีฬาที่เข้ม
แข็งของน้อง ๆ อูยพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ปัญหาดุลยการค้าของบัญชีคณะที่ติดลบอยู่ให้ลงจได้ และ
ไม่เคยลดความพยายาม จนทำให้เพื่อน ๆ (บางคน) ต้องบ่นอุปไปตาม ๆ กัน

อูยเป็นนักกีฬาตัวฉกาจคนหนึ่ง เคยได้รับเหรียญทอง, ถ้วยรางวัล และติดโล่ มาแล้วนับ
ไม่ถ้วน โดยเฉพาะทางด้านกรีฑาซึ่งอูยได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าทีมและได้รับเครื่องหมายสามารถ
จากทางโรงเรียนอีกด้วย

ปัญหาสำคัญสำหรับอูย คือเรื่องการ “หัก” และ “เจาะ” ซึ่งเคยมีประวัติมาแล้วแทบทั่วร่าง
กาย ยกเว้นที่หัวใจ ดังนั้นเพื่อน ๆ จึงเป็นห่วงมากและคอยแนะนำว่าอย่าไปนั่งแถวใต้ตึกอักษรบ่อยนัก

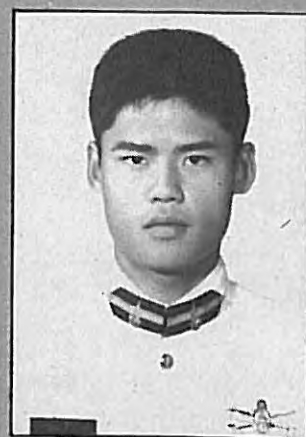
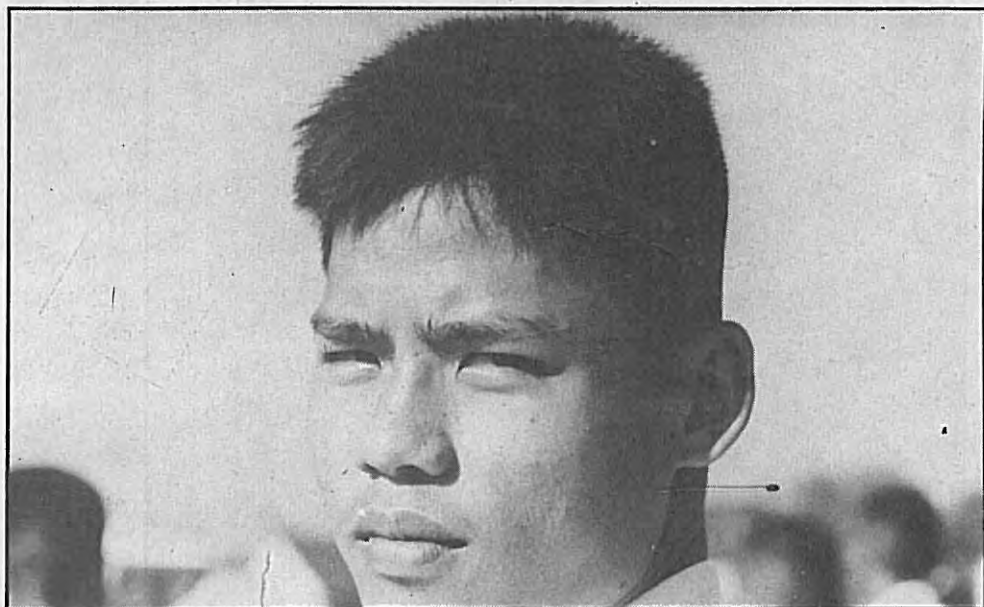
เขาโต เขาจี เขาเทียม เขาโหด เขาชื่อ “ต๋อย” มีรูปร่างเดิม คล้ายกับบุคคลที่เขาสืบทอดเจตนารมณ์ไม่มีผิด ต่างกันที่ว่าต๋อยมีชื่อว่า “อามินทร์” นั้นเอง พูดถึงคำว่ามิน ๆ ก็ชวนให้คิดถึงคำว่า “ทมิฬ” ที่มีอยู่ทั่วไปทุกชุมชนของเขา (พูดเล่น)

ดังนั้นเขาจึงได้รับการยอมรับว่าเป็นมือสังหารอันดับหนึ่ง ต๋อยเป็นคนที่รักเพื่อนฝูง ดังนั้นต๋อย จึงมักมีอะไรที่แปลก ๆ มาให้เพื่อนอิมและสนุกเฮฮา และไม่ว่ายามที่เพื่อนมีปัญหา มักจะให้คำแนะนำจากเพื่อน ๆ ด้วยความที่ชอบอะไรใหม่ ๆ แปลก ๆ จึงทำให้มีกันว่า ต๋อยนั้นมาจากมิติที่ 5 ถ้าจะพูดแล้วต๋อยรักน้อง ๆ ไม่แพ้เพื่อน ๆ ซึ่งมีข้อพิสูจน์ได้จากต๋อยมักจะไปหาอะไรให้น้อง ๆ เล่นที่ห้องนอนเด็กเสมอ ๆ จนน้อง ๆ บ่นเจ็บเนื้อเจ็บตัวไปตาม ๆ กัน ต๋อยมักเป็นผู้นำในถนนแฟชั่นเสมอ ด้วยมาดและการแต่งตัวที่อิสระจนกลายเป็นศิลปินหลายคนต้องอิจฉา

ในอดีตต๋อยได้สร้างความตะลึงพรึงเพริดให้กับเพื่อน ๆ มาเกือบทุก ๆ ปี เห็นจะเป็นเพราะความกล้าในสิ่งที่เพื่อน ๆ ไม่ค่อยกล้า ประกอบกับ วาจาที่มีขลุ่ยคนตาย ในที่สุดปี ม.ศ. 4 ต๋อยก็ได้รับสิทธิพิเศษให้กลับไปนอนอ่านหนังสือจีนที่บ้าน ปลอมให้เพื่อนเรียนอย่างเงียบเหงาอยู่พักหนึ่ง

ในเรื่องกีฬาแล้วต๋อยชอบรักบี้กับไฟว์ต๋อยมีลีลาดีแมนเหมือนจับวาง เพื่อน ๆ นั้นมักจะอยู่ห่าง ๆ ให้ต๋อยได้ตีสะดวก

ต๋อยเป็นคนหัวไว แต่ว่าขยันน้อย จึงทำให้ต๋อยมีผลการเรียนในระดับปานกลางสำหรับในชม. เรียนแล้ว จะเห็นต๋อยชอบทำตาแดง ๆ หวาน ๆ ให้กับอาจารย์ในคาบเช้า ๆ กับคาบบ่าย ๆ เสมอ (ว่าง) ต๋อยได้วางอนาคตที่จะเป็นหมอ แต่แล้วต๋อยก็ต้องหันเหิม อย่างกะทันหัน ไปอยู่ ABAC ซึ่งทำให้เจ้าตัวบ่นอุบว่า ฮั้วตั้งใจเรียน (และหลับ) วิทยมาแทบตาย แต่ก็ต้องไปทำบัญชี

ทรงพล นีระสิงห์

62/3 เสนานิเวศน์ ลาดพร้าว
บางกะปิ กรุงเทพฯ โทร. 5791482

ด้วยความที่ชอบอะไรใหม่ ๆ แปลก ๆ จึงทำให้
มีกันว่า ต๋อยนั้นมาจากมิติที่ 5

ไชยวุฒิ พึ่งทอง

872 สุขุมวิท 65 พระโขนง กรุงเทพฯ 11

โทร. 3915728, 3922780

แต่ เฉิมก็สามารถแก้ไขได้อย่างทันท่วงที โดย
ขอมอดของว่างเพื่อกำหนดหัวน็อตเหล่านั้น นี่ถ้าบริษัท
ที่ผลิตยาแก้สัว เขาว่าต้องรบกับหัวน็อตขนาดกึ่งส
ไซด์ทั้งยังด้านระดับอินเตอร์แบบของเฉิม เขาคง
ต้องเลิกกิจการไปนานแล้ว

“เฉิม” นับเป็นเจ้าบุญทุ่มคนหนึ่งของคนละอุตสาหกรรม ได้ก้าวเข้ามาอุตสาหกรรมพร้อมกับเครื่องทำ
น้ำเย็นเครื่องแรกของคณะ (ว่ากันว่าน้ำร้อนทำให้ไขมันมารวมกันที่ผิวหน้า) เฉิมเป็นอีกคนหนึ่ง
ที่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับการที่น็อตหลวม ซึ่งจำเพาะเจาะจงมาหลวมเอาตรงโบน้า จึงทำให้ดูไม่ออกกว่าหน้า
จริง ๆ นะหล่อหรือเปล่า (อย่าให้ต้องจำใจพูดเลยวะ) แต่ เฉิมก็สามารถแก้ไขได้อย่างทันท่วงที โดย
ขอมอดของว่างเพื่อกำหนดหัวน็อตเหล่านั้น นี่ถ้าบริษัทที่ผลิตยาแก้สัว เขาว่าต้องรบกับหัวน็อตขนาด
กึ่งสไซด์ทั้งยังด้านระดับอินเตอร์แบบของเฉิม เขาคงต้องเลิกกิจการไปนานแล้ว (กลัวเสียชื่อเสียงหือเขา
นะ) ที่จริงสำหรับหัวน็อตเหล่านั้นได้รับคำแนะนำว่าควรใช้แบบเกลียวจิ้มเกลียวจะได้ผลดีกว่า

นอกจากปัญหากับบรรดาน็อตหลวมแล้ว เฉิมยังมีความประหลาดที่สุดในโลกอีกอย่างหนึ่ง
(ทางพิพิธภัณฑสถานเคยมาขอไปเก็บไว้แต่พวกเราไม่ยอมให้ไป) นั่นคือแม้เฉิมจะบรรจอาหารไปย่อยที่
กระเพาะเป็นจำนวนมากแต่แทนที่เฉิมจะอ้วนเหลือลงพุงปรากฏว่าความอ้วนไปปรากฏเอาที่หน้าอก
ของเฉิม จึงนับวันแต่อกของเฉิมออกมาเรื่อย (ที่จริงน่าจะไปเช็คว่ากระเพาะอยู่ที่หรือเปล่า แต่เฉิม
ก็แก้ตัวแบบก๊วยเตี๋ยน้ำใสว่าเป็นเพราะเขาฝึกกลั้มอกมากต่างหาก ด้วยกลัวว่าใครจะขอมอดรับการใส่
ร้าย เฉิมจึงนำเครื่องมือในการบริหารซึ่งใหม่เอี่ยม (แต่ก็น่าจะรู้แล้ว) มาซ่อมโซว์ให้เพื่อนดู แต่
แทนที่คนเขาจะขอมอดรับเหตุผลของเฉิม ยิ่งทำคนปักใจเชื่อว่าควรนำเฉิมไปเก็บไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแต่คราวนี้
ไม่ใช่เพราะความผิดมนุษย์ของเฉิม แต่เป็นเพราะเฉิมได้พิสูจน์แล้วว่าเฉิมคือทายาทของหมักริชชีส์
ที่เหลือยู่น้อยตัวในโลกตะหากละ

ชื่อเรียกกันติดปากกันทั่วไปว่า “แป๊ะ” “แป๊ะ” เป็นหัวหน้าคนหนึ่งในชุดลิตซึ่งมีบุคลิกที่ทำให้น้อง ๆ ต้องทูลกายถวายใจให้ เมื่อพูดถึงในหน้าที่แล้ว แป๊ะเหมือนเซอร์บิโก น้อง ๆ ที่มีศัตรู (น้อง ๆ) รอบตัว คุณรู้มั๊ย ว่าแป๊ะสำคัญตรงไหน เจ้าตัวบอกว่า ตรงขาโก่ง ๆ

แป๊ะเป็นคนที่พิถีพิถัน ในเรื่องการแต่งกายมาก จากหัวจรดเท้า แป๊ะมักจะเริ่มเร่ไรเสมอ เรื่องพูดคุยกลับตรงกันข้าม แป๊ะได้รับฉายาว่า เป็นบุคคลที่ซี้ซั้วที่สุด ไม่ว่าใครจะบอกว่ารู้จักสภาพสตรีคนไหน แป๊ะก็จะพูดทันทีว่า “อ้อ! คนนั้นใช่มะ อ้าวรู้จัก” แป๊ะยังมีหน้าที่คุมสัญญาณจราจรยามค่ำคืนที่คณะอีกด้วย

ในด้านการกีฬา แป๊ะเป็น **INSIDE** ทีมโรงเรียนที่หาคนเล่นดีเหมือนแป๊ะได้ยากเข้า ๆ แป๊ะมักจะปลุกเพื่อน ๆ ด้วยเสียงธรรมชาติ และตามด้วยกลิ่นประหลาด ซึ่งทำให้ทุกคนยอมรับว่า มันเป็นเอกลักษณ์ของแป๊ะจริง ๆ

แป๊ะยังมีความสามารถพิเศษอีกอย่างคือ เสียค่านม 170 แต่กิน 340 แป๊ะเป็นที่รักของเพื่อน ๆ เพราะแป๊ะมักมีอารมณ์ตลก ๆ ราวเรียงและรักเพื่อน ๆ ปัจจุบันแป๊ะได้พบกับความสมหวัง คือมี น.ร.ค. อยู่หน้าชื่อ ตอนนี้แป๊ะบอกว่า ชอบคำว่า “หน้อย” มากที่สุด เพราะมันกินใจความลึกซึ้ง (แป๊ะรู้คนเดียว)

จักรทิพย์ ชัยจินดา

329 ซอยปทุมณาวี 101 พระโขนง
กรุงเทพ 25 โทร. 3112179

คุณรู้มั๊ย ว่าแป๊ะสำคัญตรงไหน เจ้าตัวบอกว่า
ตรงขาโก่ง ๆ

ชัยศักดิ์ พุทธาริ

58/42 ซอยมีสุข คลองจั่น บางกะปิ
กรุงเทพ 24 โทร. 3772599

ป้อมร่วมกับเพื่อน ๆ ห้อง 8 ทายาท จัดตั้งโรงครัวขึ้น
แข่งกับของคณะทำให้สนิมอันวิไลในการกิน
ของป้อม ซึ่งคู่กับเสียนและเล็ก พัฒมาถึงขั้นสุดยอด

“ป้อม” หนุ่มรูปหล่อจากลพบุรี ป้อมมีหุ่นที่แสนจะสำอางค์ เลยทำให้ป้อมกว้างขวางใน
หมูสาว ๆ เพราะดวงตาอันมีเสน่ห์ของป้อมนั่นเอง ป้อมเป็นหนึ่งในสมาชิกห้องแปดทายาทของคณะ
ดุสิต แต่ป้อมก็เคยรับพระราชทานมาแล้ว แถมยังเป็นนักเรียนทุนพระประทีปฯ คนแรกและคนเดียว
ของโรงเรียนอีกด้วย นอกจากนี้ป้อมยังมีความสามารถพิเศษในเรื่องเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะกบ ซึ่งทำให้
เพื่อน ๆ ห้อง 8 ทายาท จัดตั้งโรงครัวขึ้นแข่งกับของคณะ ทำให้สนิมอันวิไลในการกินของป้อม ซึ่ง
คู่กับเสียนและเล็ก พัฒมาถึงขั้นสุดยอด แต่ครูอุดมเกรงว่าขึ้นปล่อยต่อไปโรงครัวของป้อมคงรุ่งเรือง
เกินไปจึงเข้าทำการปิดกิจการ ทำให้ป้อมต้องหันมาใช้บริการของคณะต่อไป แต่ป้อมก็ไม่เดือดร้อน
ป้อมถือคติ “กินเพื่ออยู่” ป้อมเป็นคนสนุกสนานเฮฮาอยู่เป็นนิจ จึงได้ชื่ออีกชื่อหนึ่งว่า “เสี่ยจู้” อัน
เป็นสมญานามในหมู่วัยรุ่น และเนื่องจากเหตุนี้ จึงทำให้ป้อมได้รับตำแหน่งประธานสมาคม
บันเทิงไป โดยที่เจ้าตัวทำอิด ๆ เอื้อน ๆ อยู่พักหนึ่ง และเพื่อน ๆ ก็จำกันได้ว่าปีที่แล้วไม่เคยมีหนึ่ง
หอประชุมเลย ตอนปิดเทอมปีสุดท้ายป้อมไปเที่ยวเชียงราย ขากลับได้นำสัตว์เลี้ยงกลับมาด้วย (ซึ่ง
ถ้าอยากรู้ ต้องถามเจ้าตัวเอง) ทำให้เพื่อน ๆ รวมทั้งตัวป้อมเองเกิดปลงในโลกขึ้นมา ต้องบวชกันเป็น
แถว ๆ งานอดิเรกของป้อมก็คือการทำงานแฮกตาชาวบ้าน ซึ่งส่วนมากมักจะประสบความสำเร็จด้วยดี
ขณะนี้ป้อมกำลังเรียนเป็นนายช่างอยู่ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาฯ ป้อมบอกว่าอีกหน่อยถ้าใครจะ
สร้างบ้านติดต่อไปทันที เงินทองไม่ต้องพูดถึง (เอื้ออาทรดูเพื่อน้องกัน)

วงศ์วรรก มีชื่อเล่นว่า “เอ้” แต่เพื่อนฝูงเรียกเอ้บ่อย ๆ ชิกเซ็ง บางครั้งเลยเรียกเอ้ว่า เป็ด หรือ แป ในยามโอกาสเอ้มีอริยาศัยดีกับคนทุกคน แม้แต่รุ่นน้อง เอ้จึงเข้าได้กับชนทุกชั้น เอ้เรียน วิทย แต่ drop วิทย ตามประธานนักเรียนวิทย์ที่ดี ความสามารถทางด้านดนตรี เอ้เคยตีกลองอยู่วงโยธวาทิต

ส่วนทางด้านกีฬา เอ้ก็เล่นได้หลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นรักบี้ วาเลย์บอลหรือแม้กระทั่งไฟฟ้ กีฬาผู้ตี เอ้ก็เล่นได้ไม่เลวทีเดียว

เอ้มีลีลาการเดินที่แปลกพิสดารไม่เบา คือ เดิน เอ้มักจะแบะออกอยู่เสมอ แต่เอ้ก็เคยพยายามเดินอย่างมนุษยธรรมมา จนในที่สุดก็สำเร็จ สร้างความตื่นตระหนกให้แก่เพื่อนฝูงเป็นอันมาก เอ้เป็นที่รักของเพื่อน ๆ จึงไม่น่าประหลาดใจ เมื่อเพื่อน ๆ เห็นเป็ด หรือ ได้ยินเสียง ก๊าก ก๊าก แล้วละก้อ ต้องนึกถึงเอ้ก่อนเสมอ

และเพื่อนฝูงจะรักเอ้มากยิ่งขึ้นถึง กับชั้นรุ่มล่อมทีเดียว เมื่อถึงวันอาทิตย์ เอ้เป็นคน Sport คนหนึ่ง ดังนั้น บ้าน เอ้จึงมักเป็นที่พึ่งพิงแก่เพื่อน ๆ เป็นประจำ จนบางครั้งบ้านเอ้เกือบพังทีเดียว หลังจากที่เพื่อนฝูงกลับไปแล้ว เอ้ก็จะพบว่าตู้เย็นว่างเปล่า ว่างจริง ๆ เพราะว่า อาหารได้ติดกระเพาะเพื่อนผู้หิวโหยกลับไปหมดซะแล้ว แต่เอ้ก็ไม่เคยบ่น (เรานับถือน้ำใจคนไทย)

ครั้งหนึ่งเอ้เคยประสบปัญหาทางด้านความรัก ในที่สุดเอ้ก็ตัดใจได้ ยังผลให้เพื่อนฝูงถอนหายใจดังเฮือกทีเดียว ขณะนี้เอ้กำลังศึกษาอยู่ในคณะเศรษฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์ และจะพยตัวเอ้ได้ตอนบ่าย ๆ ที่ใต้ตึกเศรษฐวิ้ว เป็นประจำ เพราะเอ้ชอบย่อยอาหารด้วยการคุยกับสาว ๆ

วงศ์วรรก จันทนยิ่งยง

1679 ถนนเทอดไทย ตลาดพลู

กรุงเทพ 6 โทร. 4663265

เอ้จึงเข้าได้กับชนทุกชั้น เอ้เรียนวิทย์ แต่ drop วิทย ตามประธานนักเรียนวิทย์ที่ดี

ชัยรินทร์ ศิริมูจรินทร์

3/301 ซอยเมืองทองนิเวศน์ หลักสี่

บางเขน กรุงเทพฯ 21

เมื่อเล็ก ๆ เพื่อนเราเคยมีนิคเนมที่แสนจะน่ารักว่า “การ์ตูน” แต่อยู่ไม่นานเข้า ๆ เพื่อนฝูงก็ช่วยกันตั้งชื่อใหม่อยู่เรื่อย ๆ จนปีสุดท้ายนี้ จึงได้ชื่อที่รู้สึกว่าจะถาวรซะที นั่นคือ “สิงห์”

ตอนเด็ก ๆ สิงห์มีลีลาการกินเป็นที่น่ากลัว ในสายตาของป้อม เอ้ และ ชีม แต่พอโตขึ้น สิงห์ชักรู้ว่าแกล่ เลยปล่อยให้คนอื่น ตั้งตัวเป็นเจ้าของโรงเลี้ยงแทน ส่วนตัวเองหันมาเป็นเจ้าพ่ออินเตอร์ เนื่องจากสิงห์มีความลับที่เปิดเผยมิได้ แต่ก็ยังรู้กันทั่ว

สิงห์เป็นเพื่อนซี้กับตั้ม เคยทอดคอกกันอาละวาดก่อคดีสยองขวัญที่ติ๊กพยาบาลมาแล้ว แต่ปัจจุบันสิงห์หันมาซี้กับหวดเพื่อเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างดส. กับ พท.

ด้านการกีฬาสิงห์เคยพยายามเอาดีทางรักบี้ และวอลเลย์บอล แต่เล่นเท่าไรก็ไม่ขึ้น สิงห์เลยหันมานอนหลับพักผ่อน สลับกับการเล่น “ล๊อคด็อก” ซึ่งอย่างหลังนี้สิงห์รุ่งมาก มีชื่อเสียง (ง) ติดปากเพื่อนฝูงไปตาม ๆ กัน สิงห์มีพรสวรรค์ทางด้านธุรกิจเป็นอย่างมาก จนแม้แต่โล่เองก็ยังศิริโรป

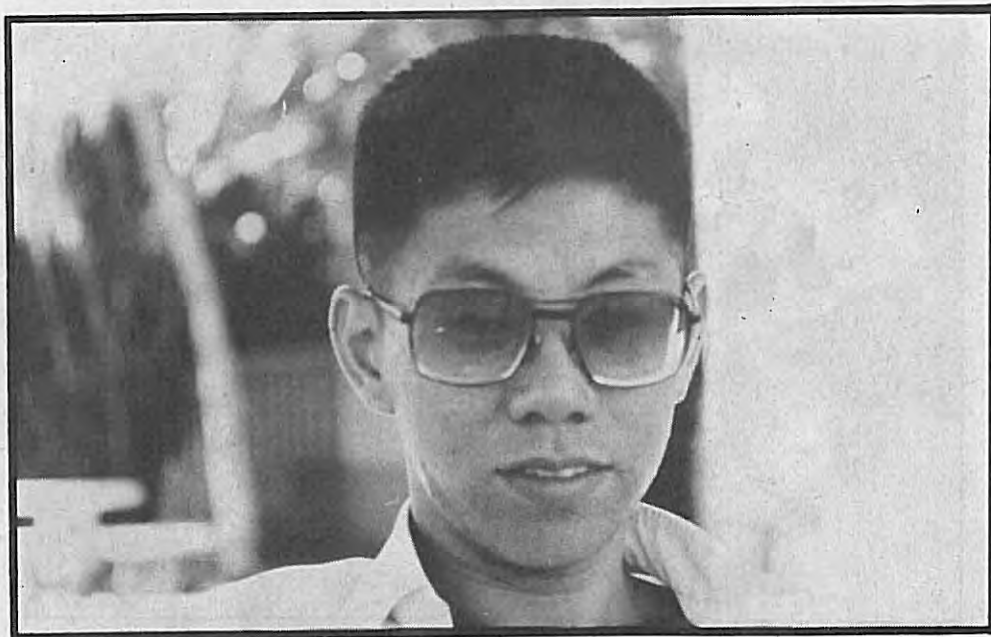
ส่วนเรื่องดนตรีสิงห์เคยเล่นซออยู่พักหนึ่ง แต่ด้วยความหลงตัวเอง เลยหันมาเป็นนักร้องแทน

สิงห์ เป็นคนหนึ่งที่มีรื่องเท้าแบบแปลก ๆ และวิธีที่แปลก ๆ ในการได้มา มาใส่वादเพื่อนฝูงอยู่เรื่อย

สิงห์เคยเป็นรองบรรณาธิการสมาคม หนังสือพิมพ์ ทำให้เพื่อน ๆ พากันเรียกว่า ท่านรอง อยู่เสมอ จนทำให้สิงห์รู้สึกจะเคลิบเคลิ้มลิ้มทำงานทำการ เลยต้องปล่อยให้รุ่นน้องทำแทน

สิงห์เป็นรุ่นพี่ที่รักน้อง ๆ เป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะน้องทิม รู้สึกว่า พี่สิงห์จะรักมากเป็นพิเศษ ทุกวันเพื่อน ๆ จะพบสิงห์ได้ที่ห้องเพรพเด็ก สิงห์เป็นนร.วิทย์ ที่ค่อนข้างจะทำตัวดีน้อยไปซะหน่อย แต่สิงห์ก็ยังตั้งใจเรียนเสมอ (ถ้าไม่ติดขัดกับการคุยกับหวด)

โดยเฉพาะ LAB เคมี สิงห์สร้างความตื่นตะลึงมาแล้วในผลงานการทดสอบ ENZYME ในน้ำลายตอนนี้ ได้ข่าว ๆ มาแว่ว ๆ ว่า สิงห์กำลังแปลงตนเป็น “แดรกคิวล่าสิงห์” วาดลวดลายล๊อคด็อก อยู่ที่คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชีจุฬา

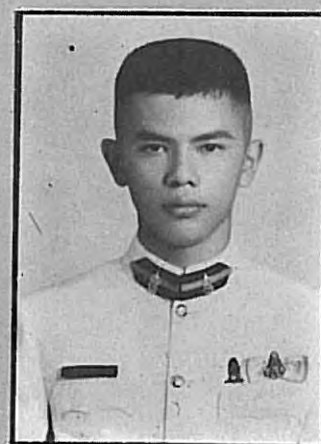
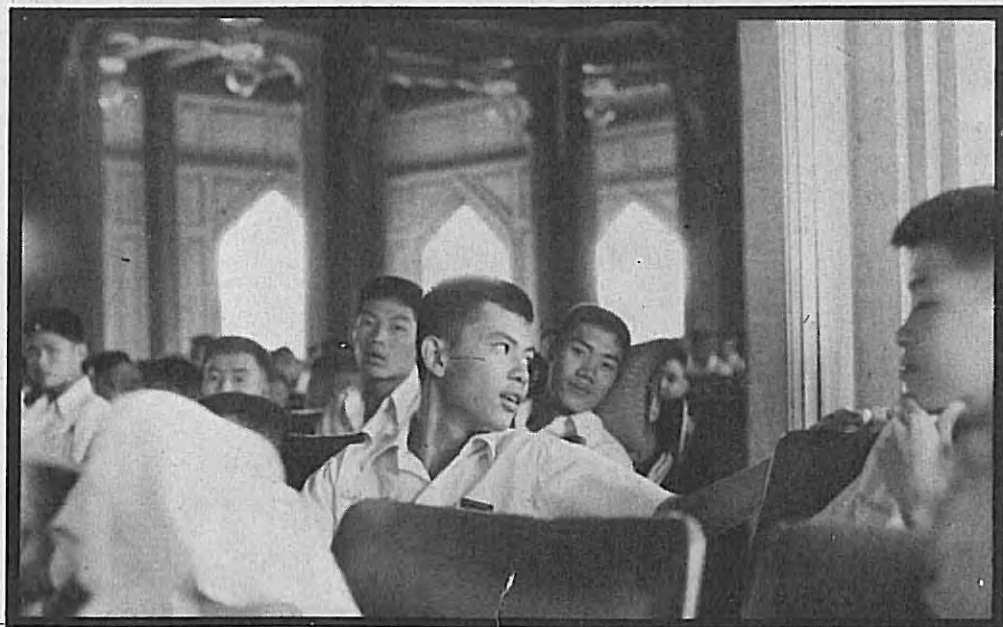

โดยเฉพาะ LAB เคมี สิงห์สร้างความตื่นตะลึงมาแล้วในผลงานการทดสอบ ENZYME ในน้ำลาย ตอนนี้ได้ข่าว ๆ มาแว่ว ๆ ว่าสิงห์กำลังแปลงตนเป็น “แดรกคิวล่าสิงห์”

“แก” ผู้ซึ่งเป็นศัตรูกับความสะอาด เป็นนักวิทยาศาสตร์สำคัญของคณะผู้นิยมชมชอบเลี้ยง
ไล่เคนไว้ตามเสื้อกีฬา และตู้เสื้อผ้า แกมีหุ่นที่แสนจะทรมานใจสาว ๆ เป็นอย่างมากแกเป็นคนที่มีรักดี
ดังนั้นแกจึงเรียนอยู่ในระดับสมาเสมอเป็นเจ้าประจำในการรับพระราชทาน รางวัลคู่กับทุนอยู่ทุกปี
แกเป็นบุคคลที่ไม่ค่อยพูด มักจะเก็บตัวอยู่เงียบ ๆ ไม่ค่อยออกมาเฮฮาบ่อยนัก แกจะใช้
เวลาส่วนใหญ่ไปในการดูตำรับตำรา จนตำราของแกได้ อัตรานไปเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเพื่อน ๆ
รักแก อยากให้แกรุ่งเรือง แกมีอยู่เป็นเพื่อนซี้กันอย่างแน่นแฟ้น

ถึงแม้แกจะหมกมุ่นกับการเรียนมาก แต่แกก็ได้ละเลยการกีฬา เล็ก ๆ แก่นิยมตีเทนนิส
แต่เนื่องจากมีวุ่นแต่คอยเก็บลูกให้พี่ ๆ แกจึงจำใจทิ้งแรกเกิด โดยไม่ค่อยมีโอกาสแสดงฝีมือ เวลากีฬา
เพื่อน ๆ มักจะเห็นแกแถว ๆ คอร์ทไฟว์ แกมีฝีมือและลีลาในการตี ไม่เลวทีเดียว จนบางครั้งเพื่อน ๆ
ยอมแพ้โดยไม่ต้องตี เพราะกลัวเส้นหักจากเสื้อหรือถุงเท้าของแก ซึ่งใส่มาขมขื่นอยู่คู่ต่อสู้

แกมีประวัติการเรียนที่ดีเด่นมาก ด้วยนโยบาย นั่งตัวตรงอยู่หน้าห้อง และเรียนโดยไม่เคย
หลับ วิชาที่แกชอบมากที่สุดเห็นจะเป็นเคมี เนื่องจากแก่นิยมการทำแล็บมาก จนมีฉายาว่า “Labboy”
ตอนนี้แกกำลังศึกษาอย่างขะมักเขม้นอยู่ในคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เฉลิมชาติ วรรณพฤษ
7/14 ซอยลาดพร้าว 9 บางเขน
กรุงเทพ โทร. 5110303

ด้วยนโยบายนั่งตัวตรงอยู่หน้าห้อง และเรียน
โดยไม่เคยหลับวิชาที่แกชอบมากที่สุดเห็นจะเป็น
เคมี เนื่องจากแก่นิยมการทำแล็บมาก จนมีฉายาว่า
“LABBOY”

พัลลภ อินทร์สี

92 สุขุมวิท 62/1 ต.บางจาก พระโขนง

กรุงเทพ 11 โทร. 3113844

ใหม่มักจะชอบทำเสียง ซึ่งเจ้าตัวรู้สึกว่าจะมีความสุข เวลาทำ นั่นคือ เสียง.....

“พัลลภ มะกล่ำทอง” ชื่อนี้เคยเรียกเพื่อนเราคนนี้อยู่พักหนึ่ง ส่วนที่บ้านเรียกว่า “ใหม่” แต่เพื่อนก็ยังไม่ค่อยชอบเรียกอยู่ดี กลับไปเรียกว่า โหนกบ้าง ขนบ้าง ตามลักษณะที่เห็น ใหม่เข้าวชิราวุธ เมื่อตอน ม.ศ. 1 แต่ใหม่ก็สามารถถีบตัวเองขึ้นมาอยู่ในแนวหน้าได้ด้วยเวลาอันรวดเร็ว

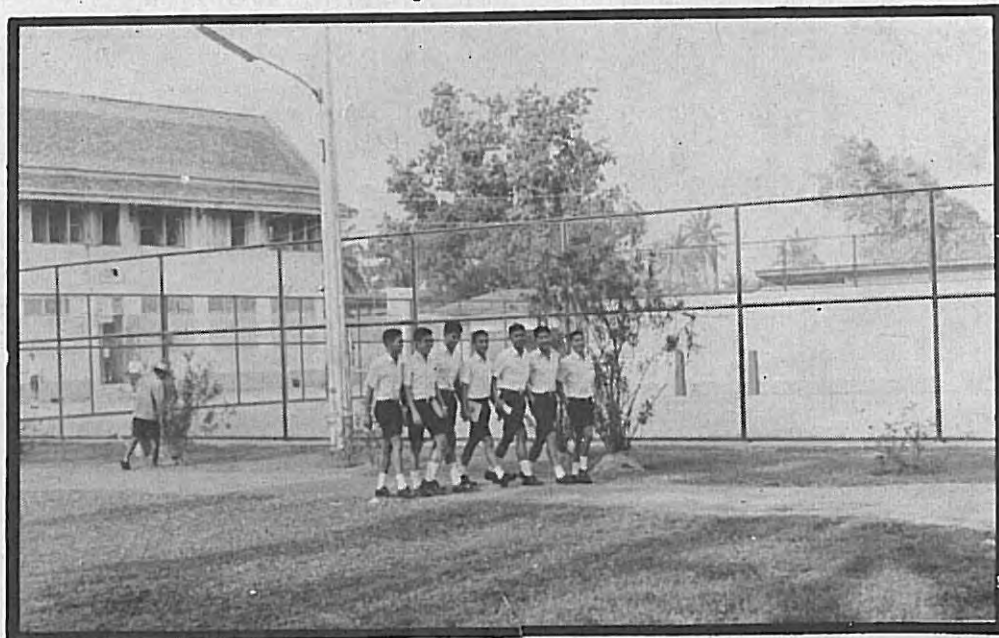
ความสามารถทางการกีฬา ใหม่นิยมแรกเกิดเป็นอันมาก เคยควงไม้สควอชนำทีมชนะเลิศมาแล้ว นอกจากรักเกิด ใหม่ยังเล่นวอลเลย์บอลได้ดีอีกด้วย ดังจะเห็นว่าใหม่ติดโล่ห์รุ่นกลางรุ่นใหญ่ ซึ่งน้อยคนจะทำได้

ส่วนด้านดนตรี ใหม่เล่นซอฮู้ เป็นตัวสำคัญของดนตรีไทยทีเดียว เพราะความรักงาน และเอาใจใส่ ทำให้ครูผู้สอนไว้วางใจเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้ใหม่ยังเคยเป็นบรรณาธิการ สมาคมหนังสือพิมพ์ เคยไปตลุยมาเลย์และฮ่องกงมาแล้วด้วยด้านการเรียน ใหม่จัดว่าเป็นคนอยู่ในเกณฑ์ดีทีเดียว

ใหม่ใช้ชีวิตด้วยความรักสงบ ไม่ค่อยจะทำตัวให้เป็นที่น่าหึงใจของใครนักนอกจากเวลาอน ซึ่งใหม่มักจะชอบทำเสียงซึ่งเจ้าตัวรู้สึกว่าจะมีความสุขเวลาทำ นั่นคือ เสียง.....ซี้ด....ซี้ด ใหม่ทำอยู่เสมอจนเป็น **Symbol** ประจำตัวทีเดียว

ของที่ใหม่ชอบกินก็คือชมพู และ มะม่วง โดยเฉพาะอย่างหลังนี้ ทำให้อาจารย์อุดมเดือดร้อนเรื่องมะม่วงหายอยู่เรื่อย ตอนนี่ใหม่เลยต้องไปหามะม่วงกินที่ลาดกระบัง เป็นการเปลี่ยนรสชาติบ้าง อ้อ! ใหม่เรียนคณะสถาปัตยกรรมอยู่.

“เอ” บุรุษหนุ่มสุดหล่อ (นี่ก็พวกหลงตัวเอง) จากแดนอีสาน เอมาร่วมวงส์ไพบูลย์กับเรา ตอนป. 7 แรก ๆ ก็เรียบร้อยดูจ้าวเหนียวในกระดืบ แต่หลัง ๆ กระดืบแตกข้าวเหนียวเลยมีรสขำส์ขึ้น อย่างไม่น่าเชื่อ

เอ เป็นนักกีฬาต้องของคณะทั้งรักบี้และวอลเลย์บอลซึ่งเอมักจะประสบกับความสำเร็จเสมอ ถ้าเล่นกับเพื่อน ๆ เอ ยังนิยมการเดินเหยง ๆ ไหล่ยก ๆ รอบร.ร. ในเวลากีฬาอีกด้วย

เอเป็นคนที่ได้รับชม.จากใจถึงใจมากที่สุดแทบไม่เว้นแต่ละวันที่เดียว อาจจะเป็นเพราะความหล่อ บวก ความ isn't นิด ๆ ก็ได้ และในยามว่าง เอมักจะเปิดศึกกับสิ่งหีบอย ๆ นั้นอาจจะเป็นเพราะว่าญวนกับจีนไม่ค่อยถูกกันก็เป็นได้ นอกจากนี้เอ ยังลุ้นกันตู่ในเรื่องแฟชั่นมากในการนำ style ใหม่ ๆ มาเผยแพร่

เอ ยังเป็นนักชาตินิยมเต็มตัวที่ไม่นิยมเล่นดนตรีประเภทคลาสสิก แต่ที่นิยมมากเห็นจะเป็นพวกเสียงแคน (ลับเฉพาะฟังเปิดเผยว่า เพลงโปรดคือ สาวอีสาน)

ปีสุดท้ายนี้ เอ เป็นหนึ่งในแปดพญาของห้อง 8 ทายาทดุสิต และนิยมการนอนดึก ตื่นเช้า (ลงมาขงกาแฟกิน) เพื่อใช้เวลาส่วนใหญ่ดูหนังสือ แต่เอก็ไม่ใช่พวกนอนดาราชะที่เดียว ในเวลาเรียน เอ มักจะตั้งใจจนผิดสังเกต จนอาจารย์ผู้สอนไม่รู้ว่เอกำลังเรียนหรือหลับกันแน่ เอประสบความสำเร็จในการ entrance เข้าไปศึกษาต่อยังคณะเทคนิคการแพทย์ มหิดลได้อย่างไม่ลำบากนัก ซึ่งได้ข่าวแว่ว ๆ มาว่เป็นที่อือฮา ชูขำส์ตาม style เอ อยู่แล้ว.

อรรถพาสน์ โอวาทตระกูล
63/77 เสนานิคม 1 ต.ลาดพร้าว
บางกะปิ กรุงเทพ

เอ มาร่วมวงส์ไพบูลย์กับเราตอนป.7 แรก ๆ ก็
เรียบร้อยดูจ้าวเหนียวในกระดืบ แต่หลัง ๆ กระดืบ
แตกข้าวเหนียวเลยมีรสขำส์ขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ

พัฒนโรจน์ เทพอารักษ์
218 ซอยเฉยพ่วง พหลโยธิน
กรุงเทพ 9 โทร. 2795165

ประกอบกับรูปร่างที่ได้มาตรฐานชายไทย ทำให้โล้
เป็นที่ก๊ีบกับในหมู่ เลดี้ มาก
มีดวงตาที่เต็มไปด้วย _____ อันร้ายกาจ

“โล้” “เตี้ย” “แพะ” เป็นคำที่เพื่อนฝูง มักจะเรียกกันเสมอ ตามแต่อารมณ์ของผู้เรียก โล้มีใบหน้าหล่อเหลาเอากการ ประกอบกับรูปร่างที่ได้มาตรฐานชายไทย ทำให้โล้เป็นที่ก๊ีบกับในหมู่ เลดี้มาก แต่ใครก็ไม่รู้บอกว่า โล้มีดวงตาที่เต็มไปด้วย Tricks อันร้ายกาจ แต่โล้ก็มักจะเถียง อยู่เสมอว่า ไม่จริงหรอก ความจำเป็นบังคับต่างหาก ใจของโล้ sport เสมอ (ถ้าไม่มีเรื่อง ค้าขายมาเกี่ยวข้อง)

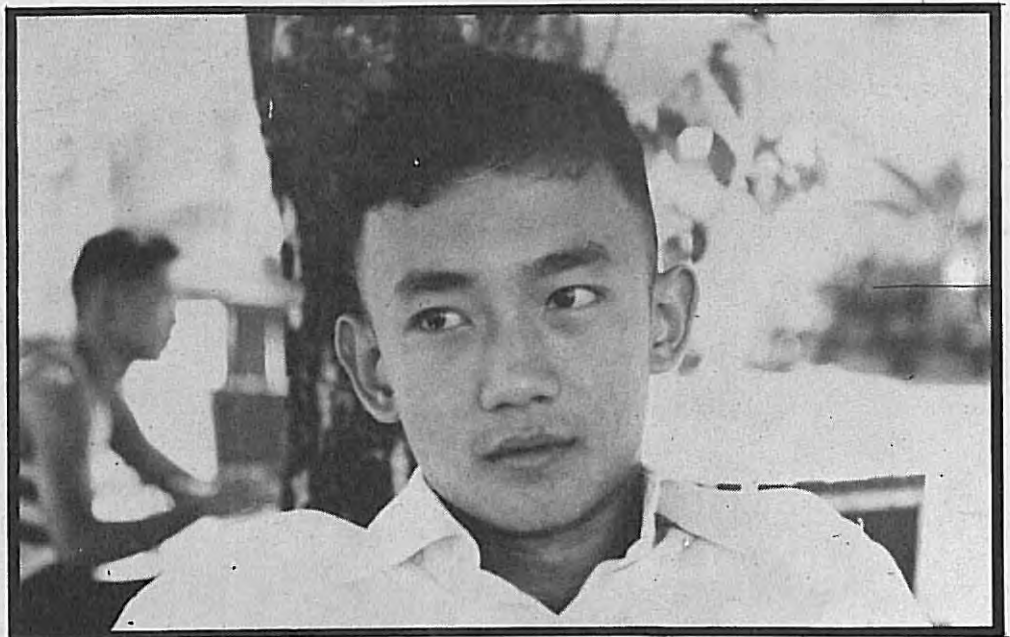
โล้เป็นนักกีฬาเต็มตัวไม่ว่าจะเป็นรักบี้ บาสฯ บอล หรือ กรีฑา ยกเว้นวอลเลย์ เพราะความ สูงของเน็ต เป็นอุปสรรค โล้เคยเล่นมาหมดแล้ว และยังเล่นอยู่ในขั้นดีอีกซะด้วย

ส่วนด้านดนตรี โล้เคยคลอเคลียกับกีตาร์อยู่พักหนึ่ง แต่ด้วยเหตุผลกลใดก็ไม่รู้ ทำให้โล้ หยุตเล่นไป เพื่อน ๆ ถึงกับบ่นอุบ (ด้วยความดีใจ) ที่ไม่ได้ยินเสียงเพลงจากปากโล้อีก

ด้านการเรียน โล้เรียนอยู่ห้อง ก.มาเรื่อย ถึงบางครั้งจะหล่นไปดูงานห้อง ข. บ้าง โล้ก็เอา ตัวรอดขึ้นมาอยู่ห้องก. ใหม่ได้

เมื่อพูดถึงโล้ ถ้าไม่พูดถึงไม่จิ้มฟันก็ดูเหมือนจะขาดอะไรไปบางอย่าง เพราะโล้กับไม่จิ้ม ฟัน เป็นของคู่กัน เมื่อเวลาทานอาหารเสร็จ เพื่อน ๆ มักจะเห็น โล้นั่งเด่นเป็นสง่าด้วยมาดของเสีย พร้อมกับกำลังเคาะฟันอย่างคนมีความสุขเหลือล้น บนโต๊ะประจำตำแหน่ง ในห้อง 8 ทายาท

ปีนี้โล้ยันเป็นพิเศษ โล้จึงมีโอกาสนำไปทำให้สาว ๆ มธ. สะท้อนอยู่ที่คณะเศรษฐศาสตร์ ด้วยมาดอันหล่อเหลา และ คติประจำตัว คือ แต่งกายดี มีน้ำใจ ไม่มาสาย

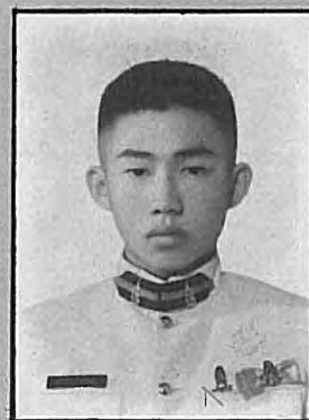
“อ้วน” เป็นชื่อที่เรียกกันทางบ้าน แต่ในหมู่เพื่อนฝูงมักจะเรียกอ้วนว่า “เกี้ยน” อ้วนมาจากดินแดนทางใต้ที่เป็นห้วย เมื่อมาใหม่ ๆ จึงรู้สึกว่าจะตื่นบางกอกเป็นพิเศษ ดังนั้นเพื่อน ๆ จึงมักพบกับความมั่งงวยในตัวอ้วนบ่อย ๆ ตอนเล็ก ๆ อ้วน เป็นเด็กเรียบร้อย แต่แล้วลายของอ้วนก็เริ่มโผล่ทีละน้อยๆ ในที่สุดอ้วนก็ขี้ดขี่ไคลออกเผยแพร่จนหมดในปีท้าย ๆ จนได้รับสมญาว่า “ทารกร้อนวิชา (ที่ไม่ใช่วิชาเรียน)”

ในอดีตอ้วนเคยเป็นนักกีฬาตะกร้อรักบี้และฟุตบอล โดยเฉพาะอย่างยิ่งอ้วนเคยเป็นหัวหน้าชุด นำลูกทีม ที่มีความสูงไล่เลี่ยกัน แต่อายุน้อยกว่า ฝ่าตะลุยดงแข้งมาแล้ว ต่อมาอ้วนหันมาเอาดีทางไฟว์ (กีฬาผู้ตีของดูลิต) อ้วนหลงตัวเองมากกว่าฝีมืออยู่ **DIVISION 1** พอนาน ๆ จึงรู้สึกตัวได้ เลยหันไปเล่นกับน้อง ๆ แทน

ด้านการเรียน อ้วนเป็นคนฉลาด เลือกเรียนเป็นวิชาเพื่อที่จะได้ไม่เป็นการบริหารหัว จนอาจจะทำให้หัวอ้วนโตขึ้นได้ ครั้งหนึ่งอาจารย์อุดมเคยหลงคารมอ้วน โดยแต่งตั้งให้อ้วนตีหนังสือให้รุ่นน้อง อ้วนก็ทำหน้าที่ได้อย่างยอดเยี่ยม จนได้รับรางวัลและ ฉายาว่า ครูแมกไซไซ แต่ถ้าสืบให้ดีแล้วจะรู้ว่าเด็กที่อ้วนตีรู้สึกจะเก่งกว่าตัวอ้วนซะอีก ประกอบกับเทคนิคที่ไม่มีใครเหมือนของพี่อ้วนที่ยิ่งตี ยิ่งมีเงินไปเรือนจากบ่อย ๆ เลยทำให้อ้วนมีชื่อเสียงมากยิ่งขึ้น

อ้วนซี้กับนัวร์ และหมูมาก เลยรวมกันเป็น 3 สหาย ที่มักใช้เวลาส่วนใหญ่ทำสิ่งต่าง ๆ ร่วมกันเสมอ โดยเฉพาะการตื่นนอนในตอนเช้า ในปีสุดท้ายนี้เพื่อน ๆ เลยพร้อมใจกันมอบตำแหน่งผู้ตรวจการโรงเรียนให้อ้วนไปในที่สุด เพราะอ้วนมักปฏิบัติงานเป็นประจำเวลา 7 โมงเช้า

ก่อนสอบ **Entrance** อ้วนสอบผ่านข้อเขียนของ รร.พาณิชยน์าวีได้ แต่ด้วยความบ้า (ที่รู้กันทั่ว) จึงอดเป็น **CAPTAIN** เรือไปอย่างน่า..... อ้วนเลยต้องไปจีบสาวในคณะ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี ธรรมศาสตร์ ดินแดนแห่งเสรีภาพแทน

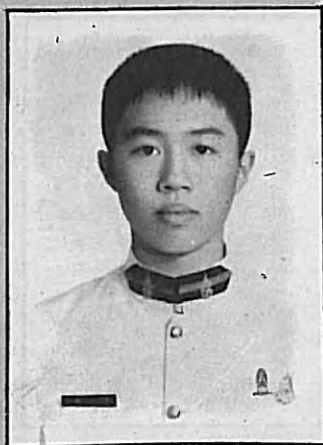

อาสา ปิยะรัฐ

51 ซอยภาวนา ลาดพร้าว กรุงเทพฯ

โทร. 5114692

ครั้งหนึ่งอาจารย์อุดมเคยหลงคารมอ้วน โดยแต่งตั้งให้อ้วนตีหนังสือให้รุ่นน้อง อ้วนก็ทำหน้าที่ได้อย่างยอดเยี่ยมจนได้รับรางวัล และ ฉายาว่า ครูแมกไซไซ.

เชษฐา ภูรินาถ

19/5 อ.คำเนินสะดวก ราชบุรี

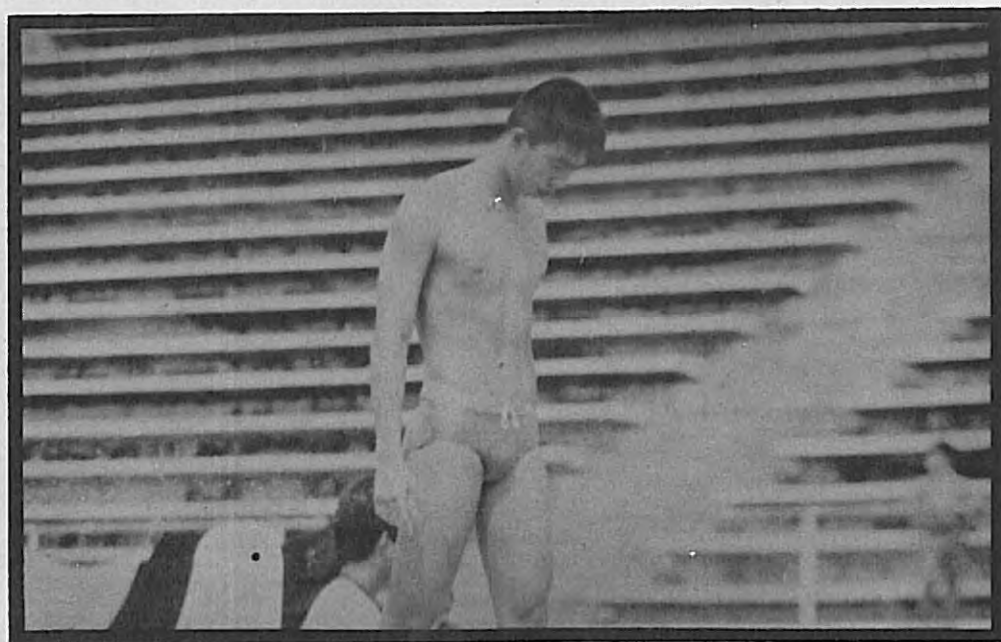
ชัน หรือ อีกนัยหนึ่ง มนุษย์น้ำ ผู้นิยมการพักผ่อนเวลาเรียนมากที่สุด ชันมีเอกลักษณ์พิเศษกว่าคนอื่นคือ ชันไม่มีกระดูกที่ดันคอ ทำให้เวลานั่งเรียน คอชันไม่เคยตั้งตรง ต้องพับลงกับโต๊ะอยู่เรื่อย ชันเป็นคนรูปหล่อคนหนึ่ง แต่เสียตรงที่มักจะโกรธง่ายสักหน่อย บางครั้งก็เอะอะไวยวายเป็นที่รำคาญแก่เพื่อน ๆ แต่เป็นที่รักของสาว ๆ (หลงผิด)

ชันเป็นอัจฉริยะทางด้านดนตรี คนหนึ่งเพราะชันจับเครื่องดนตรีขึ้นมาเล่นแล้ว ถ้าไม่ไล่เป็นไม่เลิก

อีกด้านหนึ่งที่ชันเป็นอัจฉริยะ ก็คือการว่ายน้ำ ชันมักจะใช้เวลาตอนกีฬาส่วนใหญ่ในสระว่ายน้ำ จนคุ้มกับค่าบำรุงที่เสียไป ชันเป็นนักว่ายน้ำชั้นแนวหน้าของ รร.เป็นหัวหน้าชุดว่ายน้ำคณะนำลูกทีมทั้งตัวเล็กและตัวใหญ่ ชนะเลิศ ติดโล่ประวัติศาสตร์มาแล้ว โดยเข้าที่ 1 ทุกรายการยิ่งระยะหลังนี้ชันยิ่งรุ่งใหญ่ ติดทีมกีฬาเขต แถมยังคว้าเหรียญทองมาแขวนเป็นเครื่องรางได้อีกด้วย

ส่วนด้านการเรียนของชันจัดอยู่ในขั้นพอใช้ เวลาเรียนส่วนใหญ่ ชันมักใช้เวลาไปในการเข้า्यान หรือนั่งเรียนแบบผู้วิเศษ คือปิดตาเรียน แต่เวลาใกล้สอบ ชันก็มักจะ **Active** ตัวเองเสมอ ผลจึงออกมาไม่เลว

ยามว่าง ชันมักจะขลุกอยู่กับโต๊ะตัวโปรดมุมห้อง พร้อมกีตาร์คู่ใจ ทำให้เพื่อน ๆ ไม่ค่อยเห็นชันออกมาเดินเล่นพ่นบอยนัก ชันเคยมีความหลังกับแฟน 2 ชื่อ ข้างหน้าแต่ชันก็บอกว่า มันเป็นความหลัง ที่ไม่เจ็บปวดเท่าใดนัก ขณะนี้ชันกำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์ รามคำแหง

ชันมักจะใช้เวลาตอนกีฬาส่วนใหญ่ในสระว่ายน้ำจนคุ้มกับค่าบำรุงที่เสียไป

นำลูกทีมทั้งตัวเล็กและตัวใหญ่ ชนะเลิศ ติดโล่ประวัติศาสตร์มาแล้ว โดยเข้าที่ 1 ทุกรายการ

เพื่อนเรานั้น มีชื่อเรียกกันตั้งแต่อยู่เด็กเล็กว่า “เซ” แต่พอเข้าคณะใน ใหงกลายเป็น “บ๊อ” ก็ไม่รู้ บ๊อเป็นหนุ่มเซียงไฮ้ ดวงตากลม ใบหน้าแดงอยู่เป็นนิจสิน โดยเฉพาะยามที่ถูกเพื่อนอวย เหวอบาง ร่างใหญ่ บ๊อเป็นเพื่อนที่แสนดี แต่ในบางครั้งก็ทำให้เพื่อนฝูงรำคาญเอาได้เหมือนกัน เพราะบ๊อพูดทีไร มักจะไม่ค่อยทันคิดเสียก่อน แถมบ๊อยังพูดมากเสียอีก แต่ถึงอย่างไรเพื่อนก็ยังรักบ๊อเสมอ

เมื่อเล็ก ๆ บ๊อเป็นนักว่ายน้ำตัวยง แต่เนื่องจากสุขภาพไม่อำนวย บ๊อเลยต้องแขวนทางเกงหันมานอนแทน แต่เมื่อใดที่บ๊อพิศขึ้นมาแล้ว จะเห็นบ๊อวิ่งรอบโรงเรียน หรือไม่กี่ตีไฟว์เสมอ

ด้านการเรียน บ๊ออยู่ในระดับไม่เลวนัก เหมือนน้ำคือ มีขึ้นมีลง แต่ระยะหลัง รู้สึกว่าน้ำจะลงอยู่เรื่อย เพราะบ๊อชอบตำน้ำครูในห้องเรียนบ่อย ๆ

บ๊อเป็นอีกคนหนึ่งซึ่งนิยมกำลังภายใน ดังนั้นจึงมักเห็นบ๊อถกเถียงกับอูยอยู่เรื่อยถึงวิทยายุทธ ซึ่งบ๊อคร่ำเคร่งฝึกอยู่ บ๊อเป็นคู่ปรับกับหมูทางผีปาก เจอหน้ากันเป็นต้องโต้ว่าที่ในฉัตติ “หอบนั้นไซร์ดีแท้แน่กว่าชาวโปแลนด์” เป็นประจำ

เมื่อผลสอบ Entrance ประกาศมา บ๊อได้สร้างความผิดหวังให้แก่เพื่อนฝูงมาก โดยบ๊อติดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งแม้แต่เจ้าก็คาดไม่ถึงทำให้บ๊อได้เข้าไปเดินฉุยฉาย ไซร์ทรงผมอันสุดเทห์ และใบหน้าเปลี่ยนสีได้ ให้สาว มธ. ตูเล่น

อภิชาติ มาไพศาลสิน

246-247 ต.ท่าเรือ อ.ท่ามะกา

กาญจนบุรี

บ๊อ เป็นหนุ่มเซียงไฮ้ ดวงตากลม ใบหน้าแดงอยู่เป็นนิจสิน โดยเฉพาะยามที่ถูกเพื่อนอวย

คีรี คีรินทร์นนท์

87/25 ถ.ริมคลองประปา ซอยกิติวานิช

กรุงเทพฯ โทร. 5857414

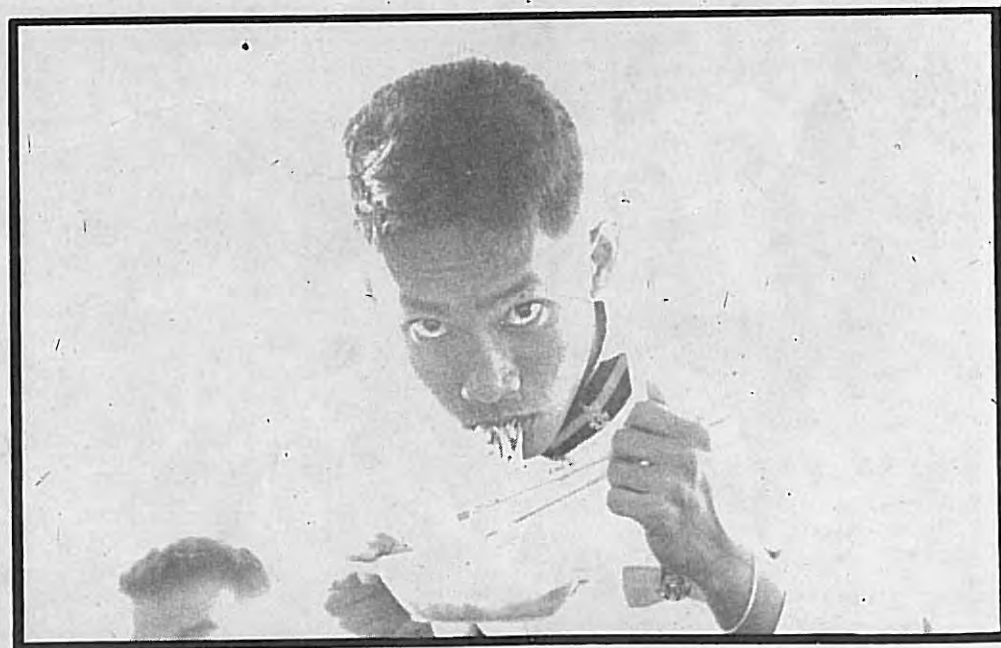
กึ่งรักเพื่อนสนุก แม้บางครั้งจะมีการกระทบ
กระทั่งกันบ้าง ก็เป็นของธรรมดา อย่างกับครกกับ
สากที่ต้องเจอกันบ่อยๆ

“กึ่ง” บุรุษผิวสีกาแฟ ใบหน้าคมเข้ม ดวงตากลม และที่เดินมากก็คือ คิ้วอันดกหนากว่า
ผู้อื่นซักสองเท่า กึ่งหรือนัวร์ ใช้ชีวิตในวิชรารุมาอย่างโชกโชน ยึดมั่นในอุดมการณ์และความเป็น
เพื่อน กึ่งรักเพื่อนเสมอ แม้บางครั้งจะมีการกระทบกระทั่งกันบ้าง ก็เป็นของธรรมดา อย่างกับครก
กับสาก ที่ต้องเจอกันบ่อยๆ

เมื่อเด็ก ๆ กึ่งรักการกีฬาเป็นชีวิตจิตใจ เป็นนักรักบี้ตัวจริงของคณะ ที่ติดโล่หมานับไม่ถ้วน
แล้ว (ก็เล่นนับไปนับมานี้ มันจะฉันทัดยิ่ง) นอกจากนี้กึ่งยังได้รับเครื่องหมายสามารถชั้น 1 จากวง
บัสก๊อตมาประดับอกอีกด้วย แต่เมื่ออยู่ ม.8 กึ่งก็ติดโรคมาอย่างหนึ่งซึ่งรักษาไม่หายซักที นั่นก็คือ
โรคไม่ไปเข้าแถวกีฬา ซึ่งรักษาไม่หายซักที นั่นก็คือโรคไม่ไปเข้าแถวกีฬา ซึ่งเป็นโรคระบาดที่น่ากลัว
มาก หลายคนติดกันงอมแงมทีเดียว ประกอบกับหัวใจที่วางอยู่เสมอ แต่เท่าที่เพื่อน ๆ รู้ ก็คือในโต๊ะกึ่ง
เต็มไปด้วย จม.จากสาว ๆ ทั้งนั้น ซึ่งกึ่งไม่ยอมให้ใครได้ผ่านสายตาไปเลย ทำให้กึ่งต้องห่างเหิน
การกีฬาไปบ้าง

งานอดิเรกของกึ่งก็คือการท่องหนังสือ กึ่งท่องมันซะราขึ้น จนเพื่อนฝูงยกนิ้วให้ยกขึ้นเป็น
รมต.กระทรวงศึกษาฯ โดยมี เอเป็นปลัดกระทรวง นอกจากนี้กึ่งยังนิยมกินลูกชิ้นปิ้งด้วย

เวลาคุยกับเพื่อน คำที่มักจะได้ยินจากปากของกึ่งอยู่บ่อย ๆ ก็คือ
ตอนนี้กึ่งบอกว่าจะพบตัวได้ที่ชมรมรักบี้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อ้อ! กึ่งกำลังเรียนเศรษฐศาสตร์
อยู่ โดยมีสาว ๆ ช่วยติวให้

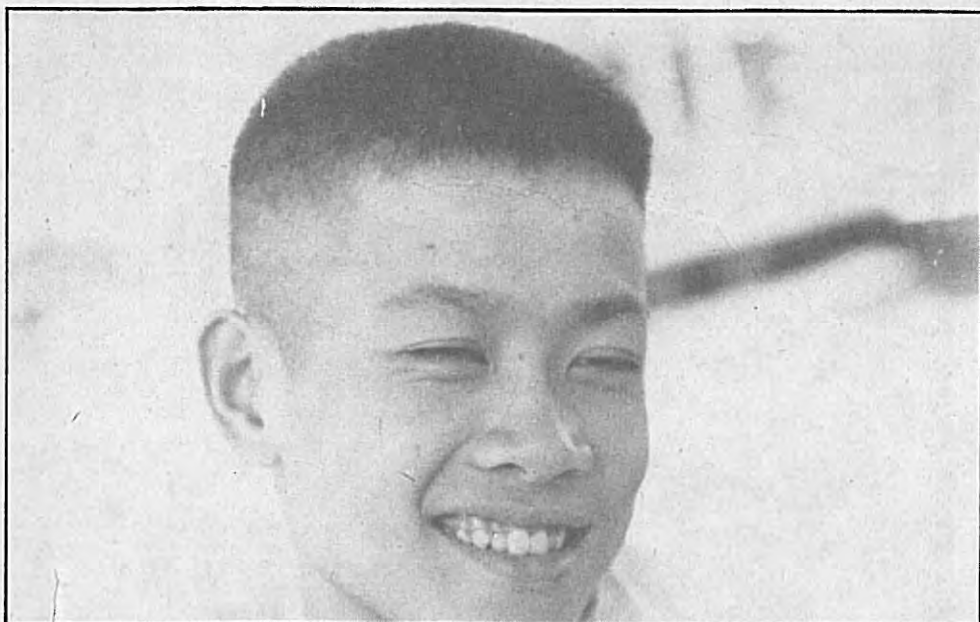
“หมู” บุรุษหน้าผากกว้าง มีหน้าที่แสนจะทรมานใจ เพื่อน ๆ เพราะช่วงขาอันเรียวเล็กขาว และนุ่ม เป็นพิเศษ ดุจบุ ด้วยฟองน้ำ แม้หมูจะพยายามดิ้นขยับเท่าใด ก็ยังต้องร้องว่า “ถึงอย่างไรก็เหมือนเดิม” อยู่เรื่อย หมูมีชีวิตที่เป็นสุขนักเรียนไปเรื่อย ๆ จำเป็นต้องขยันเมื่อไหร่ ก็หยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน สิ่งที่หมูมักจะนิยมมากเป็นพิเศษก็คือการนอนหลังจากสวดมนต์เสร็จ เพื่อน ๆ จะลงมาท่องหนังสือ แต่หมูกลับลงมาล้างหน้าแปรงฟันแล้วขึ้นไปนิทราต่อสบายใจเฉิบ ๆ ทำให้เพื่อน ๆ เป็นห่วง และงงเป็นอันมาก (คนอะไรวะ นอนก็เร็ว แต่ตื่นสาย)

ดึกก็พาหมูก็ยังเคยติดโล่ฟุตบอลรุ่นเล็กมาแล้ว แต่พอแก่ตัวหมูก็หันมาเป็นสมาชิกประจำคอर्टไฟว์คนหนึ่ง

ตอนเด็ก ๆ หมูเคยคิดที่จะเป่าปี่สก็อตอยู่พักหนึ่ง แต่หุ้ไม่ให้ เลยหันมาวงดนตรีไทยแทน ซึ่งหมูก็ทำได้ดีสมปรารถนา จนเป็นที่รู้จักดีของอาจารย์พิน หมูเป็นหนึ่งในนักเรียนที่นำพระที่นั่งร่วมกับเอและสิงห์ประจำวงด้วย

หมูเป็นรุ่นพี่ที่น้อง ๆ รักคนหนึ่ง เพราะหมูชอบเล่นกับเด็ก บางครั้งก็ตลก เจ็บ แต่บางครั้งก็กลายเป็นตลกบริโภคไป

หมูเป็น ม.8 ที่มีรสนิยมดีคนหนึ่ง โดยเฉพาะในการกิน ไม่ว่าอะไรสีนํ้ากินแล้ว หมูฟาดเรียบแม้กระทั่งซอส หมูเป็นคนรักสงบเกลียดการชิงดีชิงเด่นกัน หมูจึงเลือกเรียนต่อยัง คณะเศรษฐศาสตร์ รามคำแหง

มงคล กิตติสมพันธ์

664/24 (ชอยธีระ) ถ. จรัลสนิทวงศ์
บางพลัด อ.บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 7
โทร. 4246621

หมูเป็นรุ่นพี่ที่น้อง ๆ รักคนหนึ่ง เพราะหมูชอบเล่นกับเด็ก บางครั้งก็ตลก เจ็บ แต่บางครั้งก็กลายเป็นตลกบริโภคไป

วงศ์เฉลิม พรหมมาส
711 ถ.พิบูลสงคราม ดุสิต กรุงเทพฯ 8
โทร. 5850756

เอกลักษณ์ประจำตัวหลิมก็คือ ศีรษะอัน
ใหญ่โต แสดงถึงความมีมันสมองมากกว่าคนอื่น

“หลิม” มีใบหน้าที่ประดับด้วยยิ้มอยู่เสมอ และยังมีปากที่กว้างใหญ่อีกด้วย เอกลักษณ์ประจำตัวหลิมก็คือศีรษะอันใหญ่โต แสดงถึงความมีมันสมองมากกว่าคนอื่น ทำให้ตอนเล็ก ๆ หลิมเรียนดี ถึงขนาดเคยได้รับพระราชทานมาแล้ว แต่พอโตขึ้น หลิมเกรงว่าถ้าขึ้นเรียนดีต่อไป อาจจะทำให้หัวที่โตอยู่แล้ว ยิ่งโตขึ้นไปอีก หลิมเลยเรียน ๆ เล่น ๆ บ้าง

หลิมเคยอยู่วงโยธวาทิต มีความสามารถว่าเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาวัดได้อย่างสบาย ด้านการกีฬา หลิมชอบที่จะใช้จุดเด่นของตัวเองให้เป็นประโยชน์ ดังนั้นตำแหน่งอูคเกอร์ทีมร.ร. จึงไม่รอดมือหลิมไปได้

หลิมเป็นรุ่นพี่คนหนึ่งที่น่ารัก เพราะหลิมพยายามทำตัวเป็นรุ่นพี่ที่ดีอยู่เสมอ ปีสุดท้ายนี้หลิมเคยอยู่ห้อง 8 แต่เนื่องจากหลิมเป็นคนรักสันโดษ หลิมเลยจัดการยึดห้องตู้เป็นห้อง PREP ไป

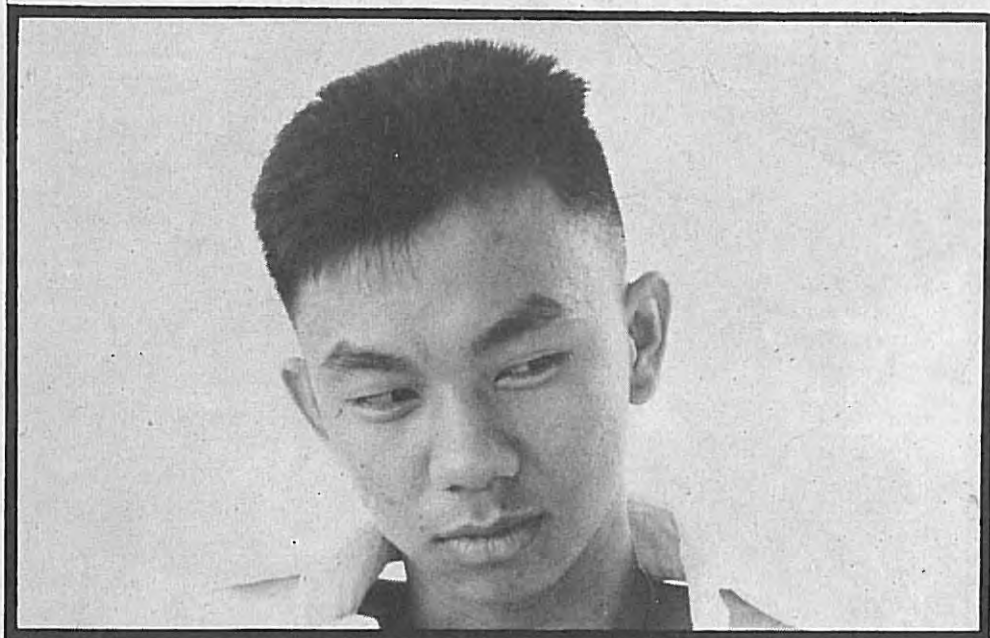

ด้วยใบหน้าและดวงตาที่ผู้ใดประสพพบเห็นแล้ว ทำให้เกิดอาการวังเหงาหวานอนในทันทีทันใด ทำให้เพื่อน ๆ นิยมชมชอบเรียกกันว่าเป็น “ซิม” ของดุสิต ใหม่ ๆ ซิมมีความเป็นอยู่ที่เจียบ ๆ ไม่ค่อยซุ่ซ่าส์นัก แต่พอปีสุดท้ายซิมเกิดความมั่นใจในหัวใจ ซิมจึงตั้งตัวเป็นตำแหน่งใน 8 ด้านมนุษย์ทองคำที่ปักปัน หรือ ที่เรียกกันว่าหนานควาย ทำให้ซิมเป็นนักกีฬาที่ดีคนหนึ่งของคณะ ทั้งรักบี้และว่ายน้ำ โดยเฉพาะไฟร์ ซิมมีลีลาการตีที่เด็ดดวงมาก ดุจพญาอินทรี กระพือปีก เป็นที่ติดตามตรึงใจอาจารย์สรวุฒิเป็นอย่างยิ่ง

ครั้งหนึ่งซิมเคยป่วยอยู่นานจนเพื่อน ๆ คิดว่าจะไม่กลับมาซะแล้ว แต่ด้วยความทรหดซิมจึงกลับมาเฮฮากับเพื่อนและน้อง ๆ ได้อีก บางครั้งซิมก็ชอบทำตัวเป็นมนุษย์นอกกฎหมาย เนื่องจากซิมบอกว่าอยากเปลี่ยนบรรยากาศและรสชาติอาหารบ้าง ไม่งั้นเดี๋ยวซิมแย่

ซิมเป็นอีกบุรุษหนึ่งเช่นเดียวกับบ๊อ อูย และตุ้ย ที่นิยมกำลังภายในจึงมักคุยกับซิมถูกคอเป็นพิเศษในเรื่องนี้ เอกลักษณะ ประจำตัวซิมก็คือ ทรงผมอันสะท้านใจผู้หญิง (ประเภทสอง) จนบางครั้งเพื่อน ๆ อยากแนะนำให้ใช้ “สิงห์หนุ่ม”

ซิมมีหัวใจที่ซาเย็นนักในด้านความรัก เพราะซิมมีแต่ทุ่มเทเวลาไปในการคิดและสร้างสรรค์สิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ผลงานของซิมก็ยังติดอยู่ที่ห้อง 8 ทายาท จนบัดนี้ เนื่องจากซิมเกิดหลงคารมของหมู่เข้า ซิมจึงเลือกเรียนต่อยังคณะเศรษฐศาสตร์ รามคำแหง

ธเนศ นิมพุ่มสุวรรณ
140/6 ซอยลือชา 1 ถนนพหลโยธิน
พญาไท กรุงเทพฯ โทร. 2784502

ซิมมีหัวใจที่ซาเย็นนักในด้านความรัก เพราะซิมมีแต่ทุ่มเทเวลาไปในการคิดและสร้างสรรค์สิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ผลงานของซิมก็ยังติดอยู่ที่ห้อง 8 ทายาท จนบัดนี้.

วีระศักดิ์ เสงี่ยมจิตร

10/7 ตรอกวัดบางโพ ถ.ประชาราษฎร์

สาย 1 ดุสิต กรุงเทพ

“ศักดิ์” หนุ่มน้อยผู้มีความรักเป็นอมตะ ศักดิ์มาจากดินแดนโคก (สำโรง) ศักดิ์มีรสนิยมในความเป็นระเบียบในทุก ๆ อย่างก้าวของชีวิต ทำให้เป็นที่น่าสงสัยว่า อยู่ห้องเดียวกับนักร้องได้ยังไง

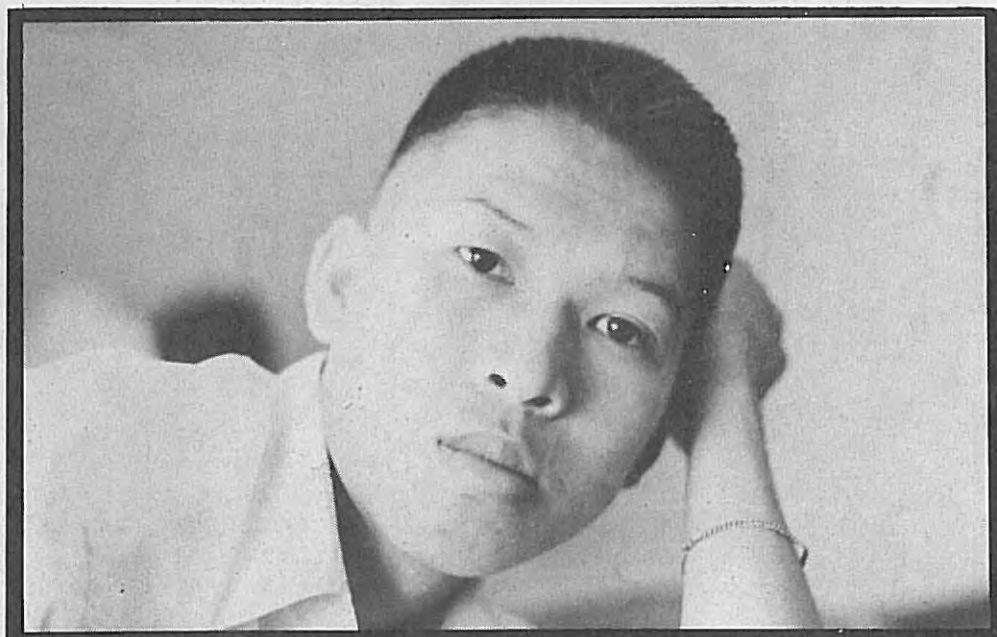
ศักดิ์ไม่ค่อยนิยมการเรียนเท่าใดนัก แต่ศักดิ์ก็ไม่ถึงกับละเลยทีเดียว ยังคงฟิตและตั้งใจเรียนเสมอ เพียงแต่โชคไม่อำนวยเท่านั้น ดังนั้นศักดิ์จึงหันมานิยมการกีฬาแทน

ศักดิ์เล่นกีฬาได้รู้งเรื่องทีเดียว เป็นหนึ่งในนักกรีฑาที่ทีมโรงเรียนชุดชนะเลิศศร.เอเชีย. ส่วนความสามารถทางด้านดนตรี ศักดิ์นิยมที่จะประพาดตนเป็นคนฟังที่ดีมากกว่า

ปีสุดท้ายนี้ศักดิ์จับมือกับนักร้อง และ เป๊าะ ตั้งตนเป็นสามบุตร มีนิวาสสถานอยู่ที่ห้องใต้บันได แต่ศักดิ์ก็ยังออกมาเฮฮากับเพื่อนฝูงอยู่บ่อย ๆ ในมาดของบุรุษผู้มีหัวและทรงผมจุฬาลม ซึ่งถ้าขาดศักดิ์ซักคนแล้ว คณะดูเรียบเหงาไปอีกมาก

งานอดิเรกของศักดิ์ก็คือการหยิบเสื้อผ้ามารับแล้วจัดให้เข้าที่อย่างมีระเบียบ เทอมสุดท้ายศักดิ์เกิดหลงแสงสีของกรุงเทพฯ เลยกลับมาสวดมนต์ไม่ทัน จนต้องมีการวิ่งเต้นกันอยู่พักใหญ่ แต่ในที่สุดศักดิ์ก็รอดไปอย่างหวุดหวิด ได้กลับมาโชว์พดลอีกครั้งหนึ่ง

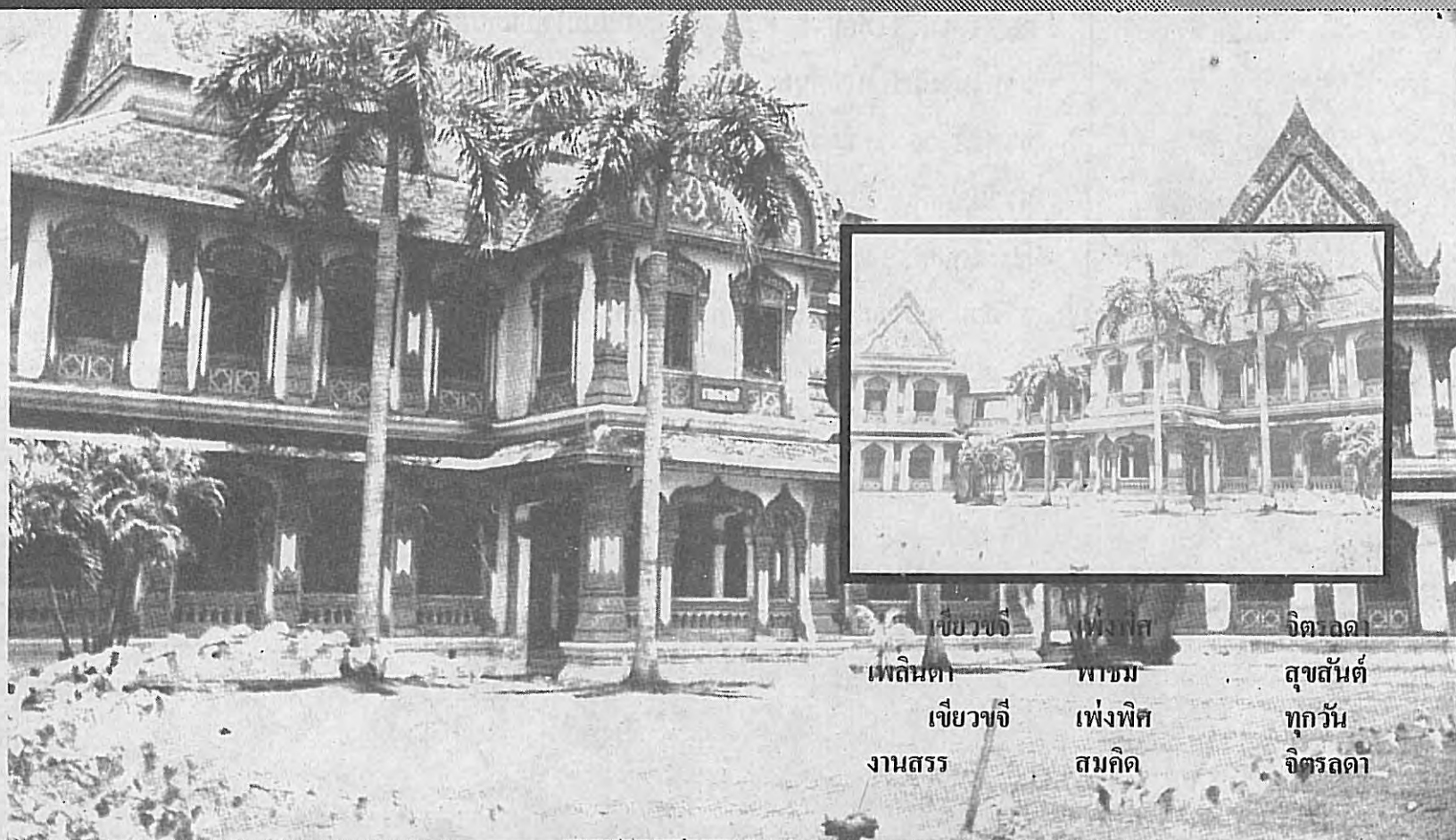
อนาคตศักดิ์อยากเป็นนายฮ้อยห้อยกระบี่ แต่เกิดขัดข้องทางเทคนิค ทำให้ศักดิ์ต้องกลับไปใช้ชีวิตอย่างสงบที่โคกอีกครั้งหนึ่ง.

งานอดิเรกของศักดิ์ก็คือการหยิบเสื้อผ้ามารับแล้ว จัดให้เข้าที่อย่างมีระเบียบ เทอมสุดท้ายศักดิ์เกิดหลงแสงสีของกรุงเทพฯ เลยกลับมาสวดมนต์ไม่ทัน

มหาศาลาหลวง หอพระ

65

เจ็วขี้	เพ่งพิศ	จิตรลดา
เพ่งพิศ	พารม	สุขสันต์
เจ็วขี้	เพ่งพิศ	ทุกวัน
งานสร	สมคิด	จิตรลดา

คณะวิศวกรรมศาสตร์

ประวัติคณะจิตรลดา

คณะจิตรลดา (คณะตะวันออกคานโต) สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2458 เสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2459 ออกแบบโดยนายฮิลี่ เป็นลวดลายในสมัยรัตนโกสินทร์ สิ้นค่าก่อสร้าง 130,000 บาท ในปี พ.ศ. 2506 ได้มีการก่อสร้างหอนอนเพิ่มขึ้น โดยบริษัท สมัยก่อสร้างจำกัด สิ้นค่าก่อสร้าง 850,000 บาท อดีตท่านผู้กำกับคณะไคแก

อำมาตย์เอก พระประทีปสุนทรสาร (เหล่ง อนุพันธ์)

ม.ล. พันธุ์ ศิริวงศ์

ผู้กำกับคณะคนปัจจุบัน คือ นวชนธร แสนโกสิก

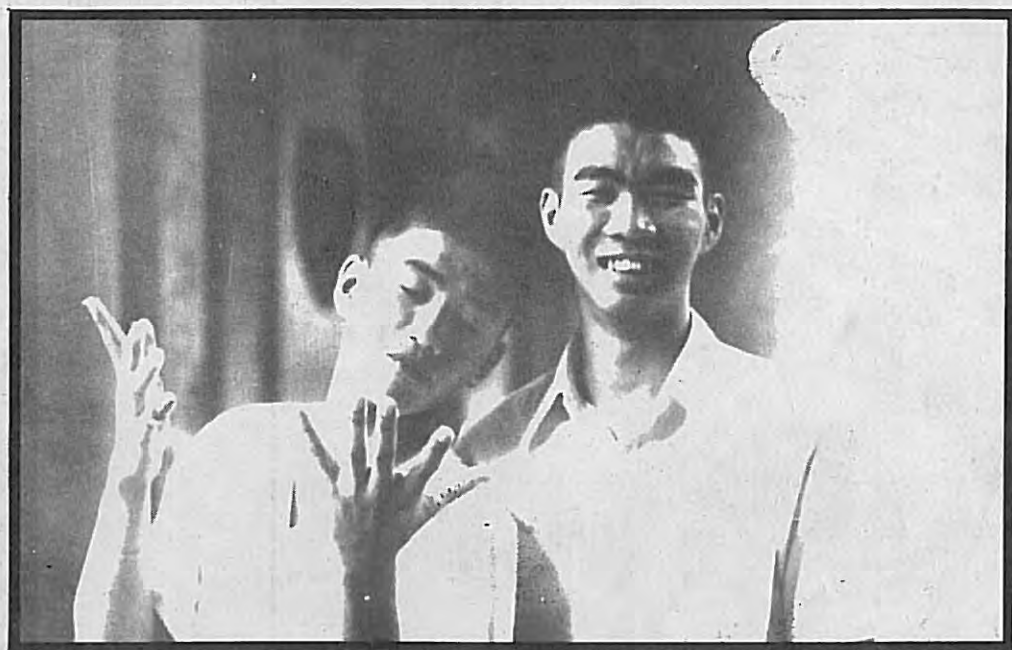

เจ็ด หรือ หมูหิน หรือ เปาปุ้นจิ้น คือชื่อที่เพื่อน ๆ ให้สมญานาม สำหรับทางบ้านเรียกกันสั้น ๆ ว่า ตูบ ด้วยความซื่อสัตย์ ราคายุติธรรมดุจ (ผงซึกฟอก) เปาปุ้นจิ้น เจ็ดจึงได้รับเลือกจากคณะให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้า (ตัว) ใหญ่ เจ็ดเป็นหัวหน้าที่เข้มงวดคนหนึ่งของคุณะ เพราะเจ็ดมีวิธีการปกครองที่ออกจะแปลกกว่าคนอื่น จึงทำให้เป็นที่กลัวเกรงแก่รุ่นน้อง นอกจากนี้เจ็ดยังทำตนเป็นผู้รู้มากคนหนึ่ง คือรู้ไปทั่วทุกแขนงสาขาวิชา เจ็ดจึงเป็นต้นเถ้าการบ้านที่จะให้เพื่อนดัดแปลงอยู่เสมอตามปกติตอนเช้า ๆ เรามักจะพบเจ็ดช่วยหอบหิ้วสมุดให้แก่ครู (สาว ๆ) เป็นประจำ จึงทำให้เจ็ดเป็นที่เกรี้ยวกราวในหมู่นักเรียน เพื่อน ๆ เลยเสนอให้เจ็ดเป็นขวัญใจนักเรียนปี 79

สิ่งที่เจ็ดเกลียดที่สุดเห็นจะเป็นทุเรียน แต่สิ่งที่เจ็ดโปรดปรานมากที่สุดคือการที่ได้ไปเดินเตร็ดเตร่แถวโรงยิม เจ็ดชอบการออกกำลังกายเป็นชีวิตจิตใจและการที่ได้เล่นอะไรแผลง ๆ โดยจะเน้นหนักไปทางด้านใช้แรง (จับกัง) เป็นส่วนใหญ่ แถมเจ็ดยังเป็นศิษย์รักและศิษย์คนเดียวของอาจารย์มดแดง ที่ฝึกยิม และสามารถมีชีวิตรอดมาจนถึงปัจจุบันได้

อย่างที่บอกไว้เจ็ดชอบทำอะไรแผลง ๆ และออกผิดนิด ๆ เจ็ดจึงตั้งตัวใหญ่ยกตัวเองขึ้นเป็นหัวหน้าสมาคม 4 ประหลาด (FANTASTIC FOUR ASSOCIATION) อันประกอบไปด้วย ทุน อูย และปากตูด ด้านการเรียนของเจ็ดนั้นเรียนดี (แต่หุ่นไม่ให้) มาตลอด จึงทำให้เจ็ดเข้าทำอะไรบวม ๆ ต่อ ในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ด้านกีฬาที่เข่นกันเจ็ดมีความสามารถทางด้านกรีฑา เจ็ดจึงมีโอกาสร่วม BOMP ให้แก่รุ่นใหญ่ถึงขนาดเกือบพลาดท่าชวดด้วย.

เจ็ดจิตต์ ตันติวิท

107 ถนนถลาง อำเภอเมือง จังหวัด
ภูเก็ต

ตามปกติตอนเช้า ๆ เรามักจะพบเจ็ดช่วยหอบหิ้วสมุดให้แก่ครู (สาว ๆ) เป็นประจำ จึงทำให้เจ็ดเป็นที่เกรี้ยวกราวในหมู่นักเรียน เพื่อน ๆ เลยเสนอให้เจ็ดเป็นขวัญใจนักเรียนปี 79

สุวิช ลำชา

51/11 ข.ร่วมมิตร อ.ประดิพัทธ์ กรุงเทพฯ 4

โทร. 2784013

เหล่มักจะกระซิบบอกเพื่อน ๆ ในวงสัปดาห์ว่า
“อาหารประเภทเสริมสร้างพลังงานเห็นจะไม่มีอะไร
ดีเกินไปกว่าข้าวเหนียว”

คู่หูของเหล่คือหมี ทั้งสองเข้ากันได้ดี เพราะ
ต่างคนต่างก็ไม่พูดหากสื่อสารกันด้วยภาษาใบ้

เหล่เป็นชื่อที่เรียกกันทางโรงเรียน ส่วนวิชานั้นเป็นชื่อที่เรียกกันทางบ้านจะเป็นด้วยสายตา
เหล่หรือเอียงเพราะชอบเอียงคอตอนสบออย่างไรไม่ทราบ เพื่อน ๆ ก็เรียกเหล่กันมานานแล้ว

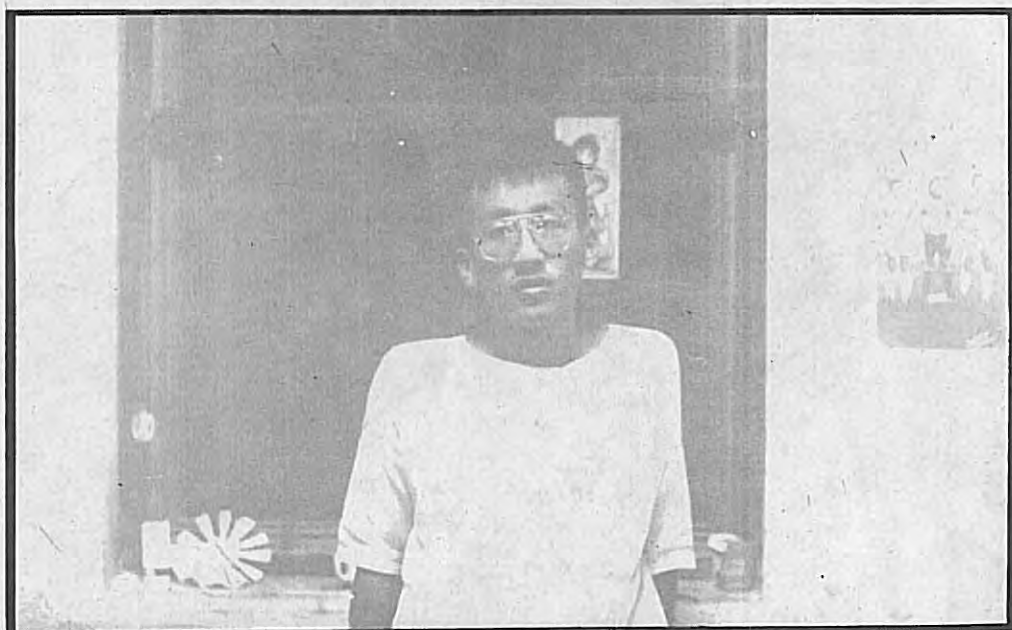
เหล่เป็นคนสุขุมเยือกเย็น (ชา) จนเกินไป เวลาเหล่พูดอะไรปากของเหล่จะพะงืดพะงาย
เหมือนกับคนแก่ ทั้งคำพูดก็จะรัวและเบา จนทำให้ผู้ฟังจับใจความไม่ได้ ปกติเหล่จะเป็นคนสงวน
คำพูดมาก จะเนื่องมาจากกลัวว่าเศษอาหารที่ติดตามไรฟันจะร่วงลงมาก็ได้ จึงทำให้เหล่เป็นคนพูด
น้อยแต่กินหนัก

เหล่เป็นคนหนึ่งที่กินหนักรองลงมาจากสุนัข ผิดกันตรงที่ว่า เหล่ชอบอาหารคาวแบบ ไทย-
อีสาน ประเภท ลาบ ส้มตำและข้าวเหนียว ซึ่งที่กล่าวมานั้นเป็นอาหารที่ถูกปากเหล่มากที่สุด เหล่
มักจะกระซิบบอกเพื่อน ๆ ในวงสัปดาห์ว่า “อาหารประเภทเสริมสร้างพลังงานเห็นจะไม่มีอะไร
ดีเกินไปกว่าข้าวเหนียว” ดังนั้นเหล่อยู่ที่ไหนเราจะได้เห็นข้าวเหนียวอยู่ที่นั่น คู่หูของเหล่คือหมี ทั้งสองเข้า
กันได้ดี เพราะต่างคนต่างก็ไม่พูดหากสื่อสารกันด้วยภาษาใบ้

ปกติเหล่มักมีดลกลมาให้เพื่อนอายุอยู่เสมอ คือดลกลของเหล่จัดอยู่ในประเภทดลกลผิด เพราะ
มักจะดลกลแบบไม่รู้จักเวลาหรือไม่ก็ดลกลแบบคนเดียว ยามใดที่เหล่หัวเราะยามนั้นเหล่จะพาให้เพื่อน ๆ
ผวาแอบนึกเอาเหงือกสีแฉ่ง ๆ ของเหล่ไปนอนฝันร้ายเสียหลายคืน

ด้านการกีฬา เหล่เป็นนักกีฬาหัวทอกทั้งของคณะและโรงเรียน โดยเหล่สามารถเข้าร่วม
ทีมกรีฑาและรักบี้ฟุตบอลของโรงเรียน เหล่เล่นดีเกินคาดทำให้ทางโรงเรียนต้องมอบเครื่องหมาย
สามารถสมบูรณ์แก่เหล่เป็นการปลอบใจ

ส่วนการเรียนนั้นเหล่ก็ไม่ถึงกับแย่ทีเดียว เพราะในอดีตเหล่เคยเป็นนัก เรียนพระราช
ทานรางวัลเรียนดีมาแล้ว จึงไม่เป็นการยากเลยที่เหล่จะเข้าไปดลกลผิดต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โจ้ หรือ ช้าง หนุ่มหนุ่ม บี.อาร์ (บุรีรัมย์) คนนี้ ชอบเสียงเพลงและดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ แถมถ้ามีอาหารที่มีรสถูกปากเป็นกับแกล้มคลุกเคล้าไปกับเสียงเพลงอีกสักนิดละก็ถือเป็นที่สุดใจโจ้ นัก ดังนั้นจึงไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยว่าทำไมหน้าหนักตัวของโจ้จึงได้ขึ้นฮวบฮาบเช่นนั้น โจ้คงจะมาคิดได้ในระยะหลังว่า การมีหุ่นสมบูรณ์เกินไปนั้นไม่ดีก็เป็นได้ โจ้จึงทำการลดอาหารเป็นการใหญ่ ถึงขนาดหน้าเขียวหน้าเหลืองเลยยังมี

ตามปกติโจ้เป็นคนรูปหล่อ (ถ้ามองตอนกลางคืน) จึงมักมีสาว ๆ มารุมตอมโจ้หลายต่อหลายคน โจ้มีSTYLE แต่งตัวที่ล้ำหน้าไม่ซ้ำแบบใคร และไม่ก็ไม่มีใครกล้าซ้ำแบบโจ้ อย่างไรก็ตามโจ้ก็เป็นที่น่ารักสำหรับเพื่อน ๆ เสมอ และโจ้ก็มักมีน้ำหอมกลิ่นแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาอวดเพื่อนเป็นประจำ

โจ้เป็นนักกีฬาที่มีฝีมือ (มือ) มากของโรงเรียนด้วยความสามารถนี้เองโจ้จึงได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าทีมรักบี้ ชุดชนะเลิศของเอเชียมาแล้ว แถมโจ้ยังเป็นหัวหน้านักเรียนในคณะอีกด้วย นอกจากนี้โจ้จะเล่นรักบี้ เก่งแล้ว โจ้ยังเป็นนักวิ่งที่มีฝีเท้ารวดเร็วจับยุกด้วย จนทำให้โรงเรียนต้องมอบเครื่องหมายสามารถพิเศษเหนือพิเศษมากลั่นดอกเล่นแก็กลุ่ม

ด้านการเรียนนั้นอดีตโจ้เคยเป็นนักเรียนห้อง ก. แต่นั่นมันอดีต ปัจจุบันโจ้บอกว่าแล้วแต่พรหมลิขิต ดังนั้นพรหมท่านจึงลิขิตให้โจ้เข้ามาเล่นรักบี้ ต่อให้มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะนิติศาสตร์.

พิทยา เทพบรรเทิง

626 ถ.บรรเทิง อ.เมือง จ.หนองคาย

โทร. 411222

โจ้เป็นนักกีฬาที่มีฝีมือ (มือ) มากของโรงเรียน ด้วยความสามารถนี้เองโจ้จึงได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าทีมรักบี้ ชุดชนะเลิศของเอเชียมาแล้ว.

กิตติชัย สุนสวัสดิ์

98 ต.ปากคลอง ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 16

โทร. 4670777

ดังนั้นเมื่อมีปาร์ตี้หนุ่ม สุนจึงเป็นผู้ที่ถูกระวังมากที่สุดจากผู้อื่น เพราะปากอันใหญ่โตมโหฬารของสุน สามารถล่าเหยื่ออาหารในจานได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว

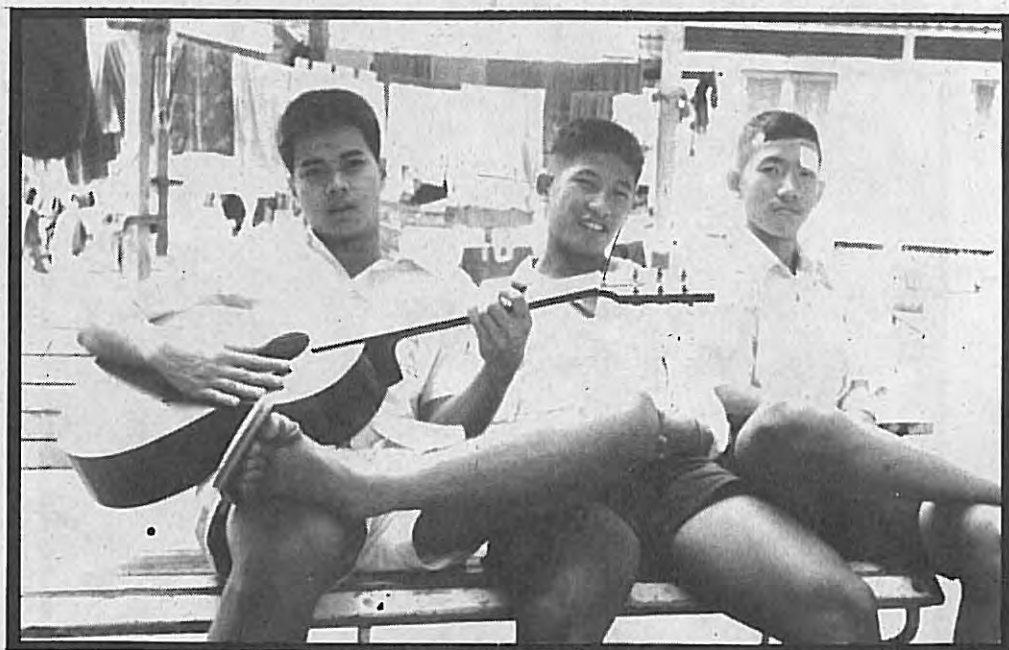
เจ้าของฉายาไอ้สิงห์จอมเพี้ยนบ้าง ไอ้ตุ๊กแกยักษ์บ้าง เห็นจะไม่ใช่ใครนอกจากสุน แต่ทางบ้านกลับเรียกสุนซะหรรหว่า “ปาน” สุนเป็นหัวหน้าคณะอีกคนหนึ่ง ถึงแม้ว่าสุนจะเป็นหัวหน้า แต่ก็ยังไม่วายก่อเรื่องวุ่นไม่เว้นแต่ละวัน โดยมีตุ๊ก หมี่ ม้า เป็นผู้สมทบ

ตามปกติสุนมักจะพูดอะไรแบบที่เรียกกันว่า เพี้ยน ๆ อยู่เป็นประจำ คือนำเอาคำหลังมาสลับหน้า เอาคำหน้าสลับหลังจนวุ่นไปหมด ฉะนั้นเป็นธรรมดาที่ผู้พูดคุยกับสุนต้องทำใจและขมใจให้ได้ เพราะมักจะมีตัวอย่างผู้พูด ๆ อย่าง ผู้ฟังเข้าใจอย่างอยู่เรื่อย ๆ ทั้งนี้และทั้งนั้น สุนมักจะแก้เขินโดยหยิบคว้าสิ่งของที่ใกล้ตัวสุนมากที่สุด และเหวี่ยงขว้างไปยังทิศทางที่ทำให้สุนเขิน

ปกติสุนเป็นคนที่ยากของ (ไม่เลือก) ง่ายและออกจะจุเอากการเสียหน่อย ดังนั้นเมื่อมีปาร์ตี้หนุ่ม สุนจึงเป็นผู้ที่ถูกระวังมากที่สุดจากผู้อื่น เพราะปากอันใหญ่โตมโหฬารของสุน สามารถล่าเหยื่ออาหารในจานได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว สิ่งที่สุนภาคภูมิใจที่สุดจนถึงทุกวันนี้คือ สุนเป็นผู้ครองความยิ่งใหญ่ (อย่างอื่น) ตลอดหัวจดเท้าทีเดียว

ด้านการกีฬาสุนเป็นนักกีฬาตัวฉมังของทีมคณะและทีมโรงเรียน ทั้งบาสฯ รักบี้ ฟุตบอล สุนเล่นมาทั้งนั้น ถึงขนาดได้รับเครื่องหมายสามารถกับมือ

ด้านการกีฬาสุนมีความ (ทะลุ) มานะคนหนึ่ง ทำให้สุนมีแรงผลักดันใจในการเรียนจนสามารถสอบติดคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสุนก็เข้าไปเดินโชว์ความใหญ่ให้ชาว มธ.ดูได้อย่างสบาย.

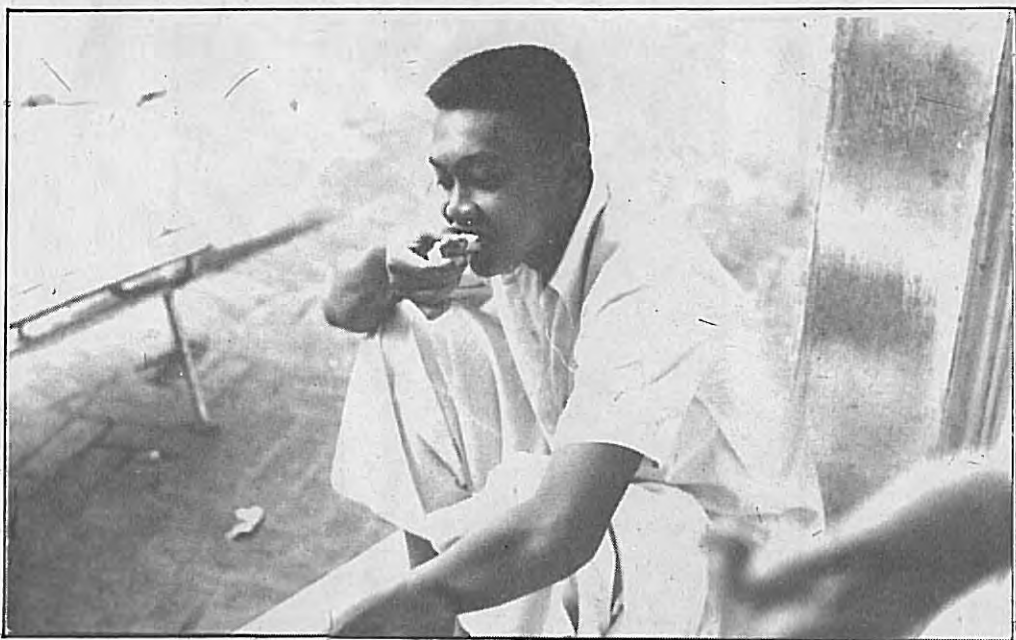

อ้ายเป็นหัวหน้าอีกคนหนึ่ง และก็จะรู้สึกว่าเป็นหัวหน้าที่ระเบียบจัดคนหนึ่งด้วย ดังนั้นเพื่อนจึงมีชื่อเรียกอ้ายใหม่อีกชื่อว่า “ระเบียบ” ระเบียบหรืออ้ายเป็นนักปกครองที่น้องเชื่อถือ แต่อ้ายก็คิดจะเป็นคนจนเฉยง่ายคนหนึ่ง อาจจะด้วยสาเหตุมาจากการที่อ้ายเกิดมามีกรรมจึงมีผมที่น้อยหน้าน้อยกว่าคนอื่นก็เป็นได้ คู่หูของอ้ายคือม้าสู่นและดึก ทั้งสามจะเพลิดเพลินกับการเข้าหาอ้ายเสมอ แต่อ้ายก็พยายามทำให้สงบเสมอมา

โรคประจำตัวสำคัญของอ้ายคือ โรคโมโหแล้วต้องออกกำลังฟุ้งของ หรือที่ทางวงการแพทย์เรียกว่าโรคชาติสม์ ดังนั้นเพื่อน ๆ จึงพยายามถอยห่างอ้ายเสมอ ยามเมื่ออ้ายโมโหร้าย นอกจากนี้อ้ายยังมีฝีมือทางด้านปรุงอาหารที่อร่อย และอ้ายมักจะเป็นโรคหลงตัวเองว่าตนเองทำได้ในสิ่งที่คนอื่นทำไม่ได้ อ้ายมักจะเป็นที่รักของเพื่อนมากยิ่งขึ้นยามเพื่อน ๆ หิว เพราะทุกคนทราบดีว่าการขัดใจอ้ายเมื่อหิวจะเป็นผลร้ายต่อกระเพาะอาหารของตนเอง ดังนั้นสามัคคีคือพลังจึงกลับมาอีกครั้งยามมีอาหารว่าง โดยเฉพาะม้าซึ่งเป็นโรคกระเพาะพิการคือกินอาหารเท่าไรไม่รู้จักอิ่ม

การดนตรีนั้นอ้ายไม่นิยมจะเป็นผู้เล่น โดยอ้างเหตุผลว่า เปิดโอกาสให้เด็กรุ่นหลังแสดงฝีมือ ดังนั้นอ้ายจึงนิยมที่จะเป็นผู้ฟังเสียมากกว่า

ด้านกีฬา อ้ายติดรักบี้ทีมโรงเรียน เดินทางไปต่างประเทศ เสียจนพรุณ และอ้ายยังมีความสามารถพิเศษในกีฬาวอลเลย์บอลอีกด้วย สำหรับด้านการเรียนนั้น อ้ายบอกเรื่อย ๆ จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจเลยว่าทำไมอ้ายจึงเข้าไปเรื่อย ๆ ต่อยังคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วชิระ สายะศิลป์

653 ถ.อิสรภาพ อ.ธนบุรี กรุงเทพฯ

อ้ายเป็นหัวหน้าอีกคนหนึ่ง และก็จะรู้สึกว่าเป็นหัวหน้าที่ระเบียบจัดคนหนึ่งด้วย ดังนั้นเพื่อนจึงมีชื่อเรียกอ้ายใหม่อีกชื่อว่า “ระเบียบ”

สุก Yok กงจำเนียร

108/1 ถ.ราชวิถี ต.บางพลัด

อ.บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 7 โทร. 4242244

เพราะตามปกติฉันเป็นโรคประจำตัวชนิดหนึ่ง
คือ โรคหลงตัวเอง ฉันมักจะหลงตัวเองว่า ตัวเอง
คือคนหล่อที่สุด

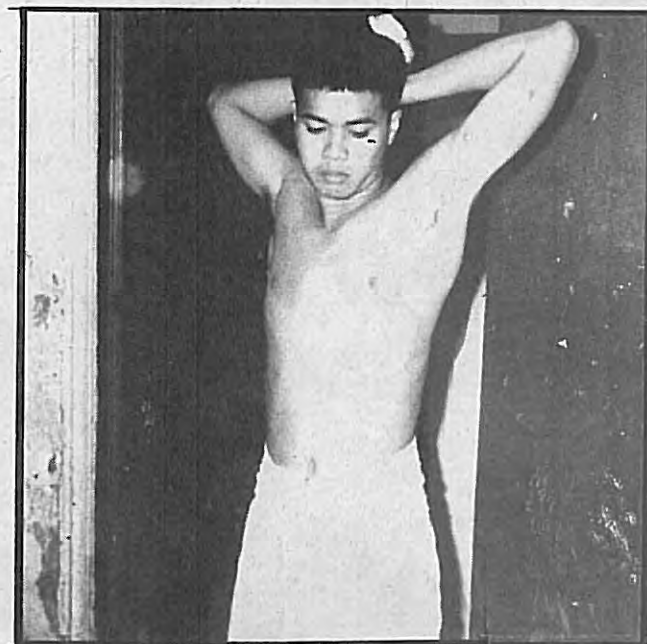
ฉันหรือหมี่ชื่อไหนก็ได้ เจ้าตัวยินยอมให้เรียกได้ทั้งนั้น ถ้าคนที่ไม่คุ้นกันจะดูเหมือนฉัน
เป็นคนเจี๊ยบ ความจริงฉันจะเจี๊ยบต่อเมื่อจำเป็น (ต่อหน้าผู้ใหญ่) และจะออกลายตอนหลัง

สิ่งที่เพื่อนลงความเห็นว่ามีเสน่ห์ที่สุดในตัวฉันคือ ทรงผมทรงกันสาต ฉันมักจะเสี่ยง
ปฏิเสธเป็นเชิงว่าฉันช่วยให้หน้าของฉันดูดีและเข้มขึ้น เพราะตามปกติฉันเป็นโรคประจำตัวชนิด
หนึ่งคือ โรคหลงตัวเอง ฉันมักจะหลงตัวเองว่า ตัวเองคือคนหล่อที่สุด ถึงขนาดป่าวประกาศให้เพื่อน ๆ
ฟัง ฉันเป็นคนมีใจคอโอปออารีต่อเพื่อน ๆ เสมอทุก ๆ วันอาทิตย์ โดยที่ฉันทำหน้าที่เป็นคลังอาหารใหญ่
ฉันมักจะชอบทำตัวน่ารักให้เพื่อนเอ็นดูโดยการแหย่ยิ้มโชว์ฟันที่ 33 สิ่งที่ฉันโปรดปรานมากที่สุดคือ
การนอนหลับในห้องเรียน เพราะฉันถือว่าการพักผ่อนที่ดีที่สุดคือการนอนหลับ และฉันก็เป็นนักเรียน
วิทย์ตัวอย่างที่ดีคือ เรียนวิทย์แล้ว DROP วิทย์

ฉันรักการเล่นดนตรีเป็นชีวิต ถึงขนาดลงทุนซื้อเครื่องดนตรีทั้งวง โดยมีม้าเป็นผู้ช่วย สัก
วันหนึ่งเราอาจจะเห็นฉันเป็นนักดนตรีที่โด่งดังก็ได้

นอกจากฉันเป็นนักดนตรีแล้ว ฉันยังเป็นนักว่ายน้ำคนที่ยืนข้อม (น้อยที่สุด) ฉันว่ายน้ำ
เก่งถึงขนาดติดทีมโรงเรียน แต่มาระยะหลังเราจะไม่ค่อยเห็นฉันที่สระว่ายน้ำเลย คือฉันเปลี่ยนอาชีพ
มาดีทางกีฬาบอบกแทน

การเรียนของฉันแต่ก่อนฉันอยู่ห้อง ก. มาตลอด ทำให้ฉันสามารถ ENTRANCE ติด
ยังคณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ ได้อย่างสบายแะ

• ดูกเป็น 1 ใน 10 ของชาวสีเขียวก่อนที่มาจากสีม่วง เป็นคนหนึ่งที่อยู่กันมาจนวาระสุดท้าย ดูกเป็นเพื่อนที่เข้ากับเพื่อนทุกคนได้ดีเกินไป ด้วยวาจาและคารมซึ่งรวดเร็วหาตัวจับได้ยาก จึงมักโดนร่วมสามัคคีจากเพื่อนฝูงบ่อย ๆ

• ดูกเป็นพี่ที่หลอกน้อง ๆ ให้รักได้สำเร็จ โดยน้อง ๆ ไม่รู้ความจริงอันชั่วร้าย ยามอดอยากปากแห้ง ดูกก็มักชวนหาอาหารมาให้เพื่อนฝูงกินกัน ซึ่งสืบภายหลังว่าได้มาโดยเบียดเบียนพระสงฆ์องค์เจ้า

• ดูกเป็นแวมไพร์แห่งเมืองไทย ซึ่งไม่เคยดูดเลือดใครเลย (หารูปแวมไพร์ได้ภายในหนังสือนี้) ด้วยปากซึ่งเป็นอัจฉริยะทำให้ดูกมีญาติอยู่ทั่ว 72 จังหวัดในเมืองไทย จะว่าดูกเป็นชาวตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะชอบข้าวเหนียวปลาร้า ก็ไม่เชิง แต่สำเภาก็มารับดูกทุก ๆ สิ้นปี เพื่อกลับแผ่นดิน

• ใหญ่บ้านเกิดเมืองนอน

แม้ความชั่วจะมีมาก แต่ดูกก็ทำประโยชน์ไม่น้อย ดูกเล่นกีฬาให้คณะมากกว่าใครในจิตรลดา แต่น่าเสียดายที่ดูกเล่นทุกอย่างแต่เอาดีไม่ได้ซักอย่าง (เล่นดีแต่ถูกกลั่นแกล้ง)

การเรียนดูกก็ไม่ใช่สองรองใครในโปรแกรม 3 ตอนนี่ดูกคงกำลังสำรวจด้วยขามรวมให้ให้ศิลปากรอยู่

• ดูกเป็นบุรุษรูป (เกือบ) หล่อ ที่ใช้เวลาว่างในวันหนึ่งทำความสะอาดใบหน้าพอ ๆ กับบริษัทขายสบู่ขายไปตาม ๆ กัน บนร่างอันเพรียวลมของดูกมักสวมเสื้อผ้า (จ.7) อันสะอาดเรียบร้อยของเพื่อนฝูงอยู่เสมอ ดูกเป็นเพื่อนที่สร้างความครั่นครั่น สนุกสนานให้คณะตลอดเวลา จนทำให้เกิดความป่วนวุ่นวายเป็นนิจสิน แต่ถ้าขาดดูกไปคณะก็เจ็บบจันจจะป่าช้า เพราะปากของดูกไม่เคยแห้งจากน้ำลาย กระนั้นดูกก็ยังเป็นสุดที่รักของเพื่อน ๆ และน้องร่วมคณะ เพราะถ้าขาดดูกเพื่อน ๆ ก็คงไม่มีที่ลงมือลงเท้าแน่

รามพ บัณฑิตย์

19/2 ซอยจอมพล ถาดพร้าว บางเขน

กรุงเทพ โทร. 5112292

ดูกก็ยังเป็นสุดที่รักของเพื่อน ๆ และน้องร่วมคณะ เพราะถ้าขาดดูกเพื่อน ๆ ก็คงไม่มีที่ลงมือลงเท้าแน่

สกุล เสนียวงศ์ ณ อยุธยา
 68 ซอยสังขะวัฒนะ 1 ถาดพร้าว
 บางเขน กรุงเทพฯ โทร. 511139

ส่วนหัวที่มีลักษณะนูนโหนก ซึ่งสามารถมองเห็นได้ชัดในระยะไกลๆ ด้วยความใหญ่โตนั้นจึงทำให้เจี๊ยบมีปัญหาเรื่องผมวก รด. ถึงขนาดสั่งตัดเป็นพิเศษ

บุรุษผู้มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองผู้นี้คือ เจี๊ยบ เอกลักษณ์ ที่ว่าของเจี๊ยบคือ ส่วนหัวที่มีลักษณะนูนโหนก ซึ่งสามารถมองเห็นได้ชัดในระยะไกลๆ ด้วยความใหญ่โตนั้นจึงทำให้เจี๊ยบมีปัญหาเรื่องผมวก รด. ถึงขนาดสั่งตัดเป็นพิเศษ

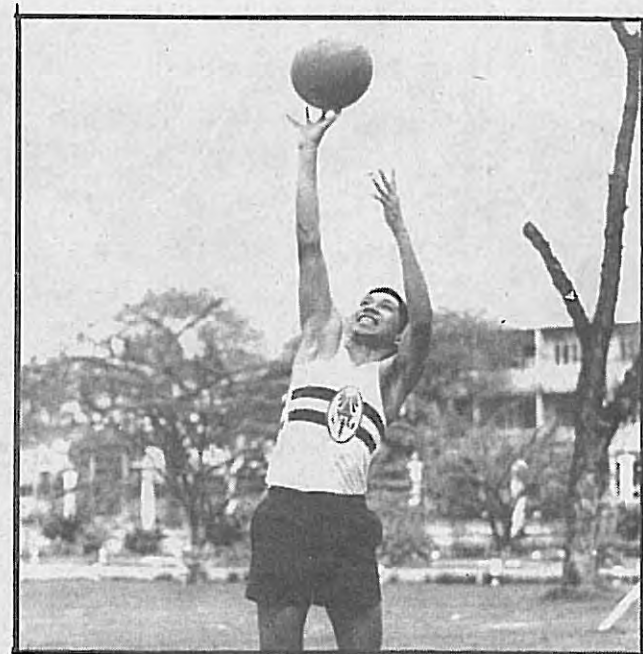
เจี๊ยบเป็นบุคคลที่ออกจะติดตลกเสียหน่อย ผู้ที่มาพูดคุยกับเจี๊ยบหากไหวพริบไม่ทัน และพลาดท่าเสียทีเจี๊ยบ จะถูกเจี๊ยบทำตลกได้ทั้งแสบและซึ้ง ความที่เจี๊ยบเป็นคนเฮฮาไม่เลือกสถานที่ไม่ว่าจะเป็นที่ไหนก็ตามเจี๊ยบจะมีลีลาการพูดที่เรียกเสียงฮาจากเพื่อนได้เสมอ

แต่ก่อนเจี๊ยบเคยเป่าปี่สก็อตอยู่พักหนึ่ง แต่ด้วยความกลัวว่าความลับของตนที่เป่าแบบกินแรงเพื่อนจะแตกจึงรีบออกก่อนที่จะถูกไล่ แต่ทางวงก็ไม่วายหลงกลมอบเครื่องหมายสามารถให้เจี๊ยบ

จากผลการสอบของเจี๊ยบแต่ละครั้งจะนำมาซึ่งความประหลาดใจของเพื่อน ๆ โดยที่เจี๊ยบอาศัยความรู้รอบโตะเป็นเกณฑ์

ด้านการกีฬาเจี๊ยบเป็นนักกีฬาฝีมือดีคนหนึ่งของคนละ กีฬาที่เจี๊ยบชอบและเล่นดีที่สุดคือ ฟุตบอล

การเรียนของเจี๊ยบนั้นอยู่ในเกณฑ์ดีมาตลอด เนื่องจากเจี๊ยบมีประสิทธิภาพสูงและมีความชำนาญในการทำข้อสอบประเภทวงกลม เจี๊ยบจึงสามารถเข้ายึดได้ในคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ม้า มีเอกลักษณ์พิเศษประจำตัวคือ ใบหน้าอันยาวรีผิวดมุ่น ซึ่งเจ้าตัวก็ภูมิใจในภูมิปัญญา สิ่งที่มีรักและห่วงแหนมากที่สุดแทบจะเอาชีวิตเข้าแลก คือ ทรงผมอันแสนทรนทานใจ (เพื่อน ๆ) ม้ายอมลงทุนถึงกับไม่ไปเรียนร.ด.

ม้ามักจะเป็นคนพิถีพิถันในการแต่งตัวคนหนึ่ง คือว่า วันหนึ่ง ๆ ม้าจะเพลิดเพลิดกับการหยิบเอาเสื้อขึ้นโน้นผ้าชิ้นนี้ (ของคนอื่น) มาสวมใส่ โดยมีคติประจำตัวว่า “โอบเฉี่ยวไฉไลด้วยอาการของคนอื่น” กิจกรรมประจำวันของม้าก่อนเข้านอนคือ ม้าจะยอมสละเวลานั่งอยู่หน้ากระจกกับการศัลยกรรมตกแต่งใบหน้า

สิ่งที่ม้าโปรดปรานมากที่สุดรองลงมาจากการรับประทานอาหารไม่เลือก (เวลา) คือ การร้องรำทำเพลงยามใดที่ม้าร้องเพลง จะมีเพื่อนมานั่งล้อมวงฟังเพลงอันไพเราะของม้าอยู่เสมอ เนื่องด้วยความสามารถทางดนตรีนี้ ทางโรงเรียนจึงได้มอบหมายให้ม้าเป็นหัวหน้าวงเครื่องสายสากล

นอกจากม้าจะกินเก่ง เล่นดนตรีเก่ง ม้ายังเรียนเก่งด้วย ม้าเป็นนักเรียนพระราชทานของห้องศิลปคำนวณมาตลอด ด้านกีฬาที่ม้าไม่นิยมกีฬาซึ่งจะเป็นอันตรายแก่ร่างกายทุกอย่าง กีฬาหลักของม้าคือ เทนนิส ม้าได้ถูกลงความเห็นจากเพื่อน ๆ ว่าเป็นนักเทนนิสที่ตีลูกเทนนิสเป็ลื่องที่สุด

คู่รักคู่แค้นของม้าตั้งแต่ มศ. 1 - มศ. 5 คือ สุนัข (ชาดิสม์) สุนัขจะมีวิธีการหยอกล้อกับม้าที่เรียกกันว่า ตลกเจ็บ โดยสุนัขจะเป็นผู้ตลก และม้าเป็นผู้เจ็บ แต่ม้าก็เป็นที่รักของเพื่อน ๆ ทุกคน ปัจจุบันม้าเข้าไปเดินโชว์หุ่น ในรั้วธรรมศาสตร์ให้สาว ๆ คณะเศรษฐศาสตร์ชม.

วิษณุ ศิริรักษ์

80 ช.พานิชกุล สุขุมวิท 71

อ.พระโขนง กรุงเทพฯ โทร. 3919875

วันหนึ่ง ๆ ม้าจะเพลิดเพลิดกับการหยิบเอาเสื้อขึ้นโน้นผ้าชิ้นนี้ (ของคนอื่น) มาสวมใส่ โดยมีคติประจำตัวว่า “โอบเฉี่ยวไฉไลด้วยอาการของคนอื่น”

ศราวุธ โยธะพันธุ์

387 ถ.ปรีณายก อำเภอพระนคร
กรุงเทพ โทร. 2818425

ผลการแข่งขันแสดงให้เห็นประจักษ์แก่สายตาแฟนฟุตบอลว่า ถ้าหากไม่มีโยแล้วทีมจะชนะ

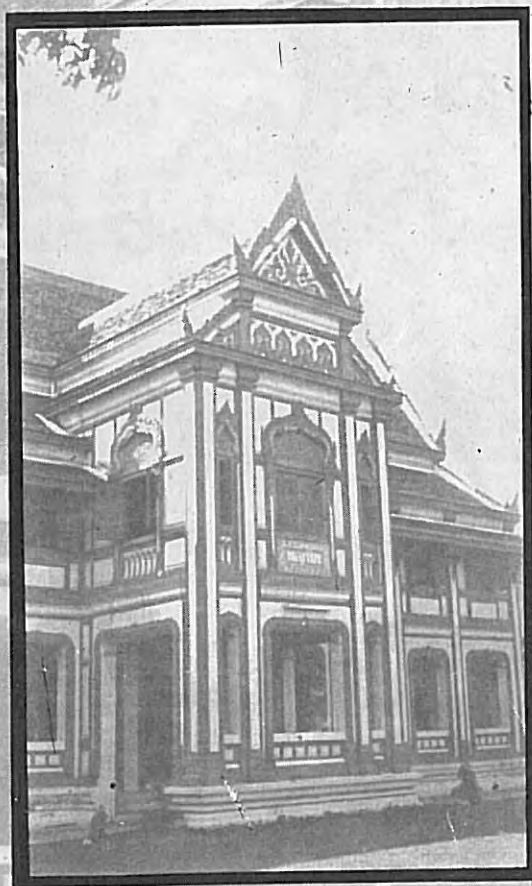
โย หรือ หน้าหนู หรือ นกฮูก คือนิคเนมที่เพื่อนใช้เรียกแล้วแต่โอกาสจะอำนวย โยมีวิธีการเรียนที่แปลกกว่าคนอื่น คือโยจะเลือกชัยภูมิหลังห้องเป็นที่เรียน (ทางใน) และนั่งในมุมต่ำพยายามที่จะหลบสายตาครูอยู่เสมอ เอกลักษณ์ประจำตัวของโย คือผมที่แข็งดูลอยชัดหม้อ ด้วยสาเหตุนี้โยจึงมักจะนำความลำบากใจให้แก่บรรดาเหล่าช่างตัดผมอยู่เสมอ

อันที่จริงโยเป็นคนน่ารัก หากจะลดความกวน ลงอีกสักหน่อยและโยมักจะอุปโลกเอาว่าตัวเองเรียนดี แต่โดนกลั่นแกล้งอยู่เสมอ โยมักจะชอบทำตัวเป็นคนลึกลับโดยชอบทำอะไรที่แปลกหูแปลกตากว่าคนอื่น และโยก็มีมาเป็นเพื่อนคู่หู โดยทั้งคู่มักจะมีปัญหาแปลก ๆ มาถกเถียง โดยที่ผู้อื่นไม่สามารถเข้าร่วมวงได้ สำหรับน้อง ๆ นั้นโยเป็นพี่ที่น้อง ๆ เคารพรักคนหนึ่ง เพราะโยมักจะทำตัวเป็นนักสังคมสงเคราะห์ โยนิยมที่จะสงเคราะห์คนอื่นมากกว่ามาสงเคราะห์ตนเอง

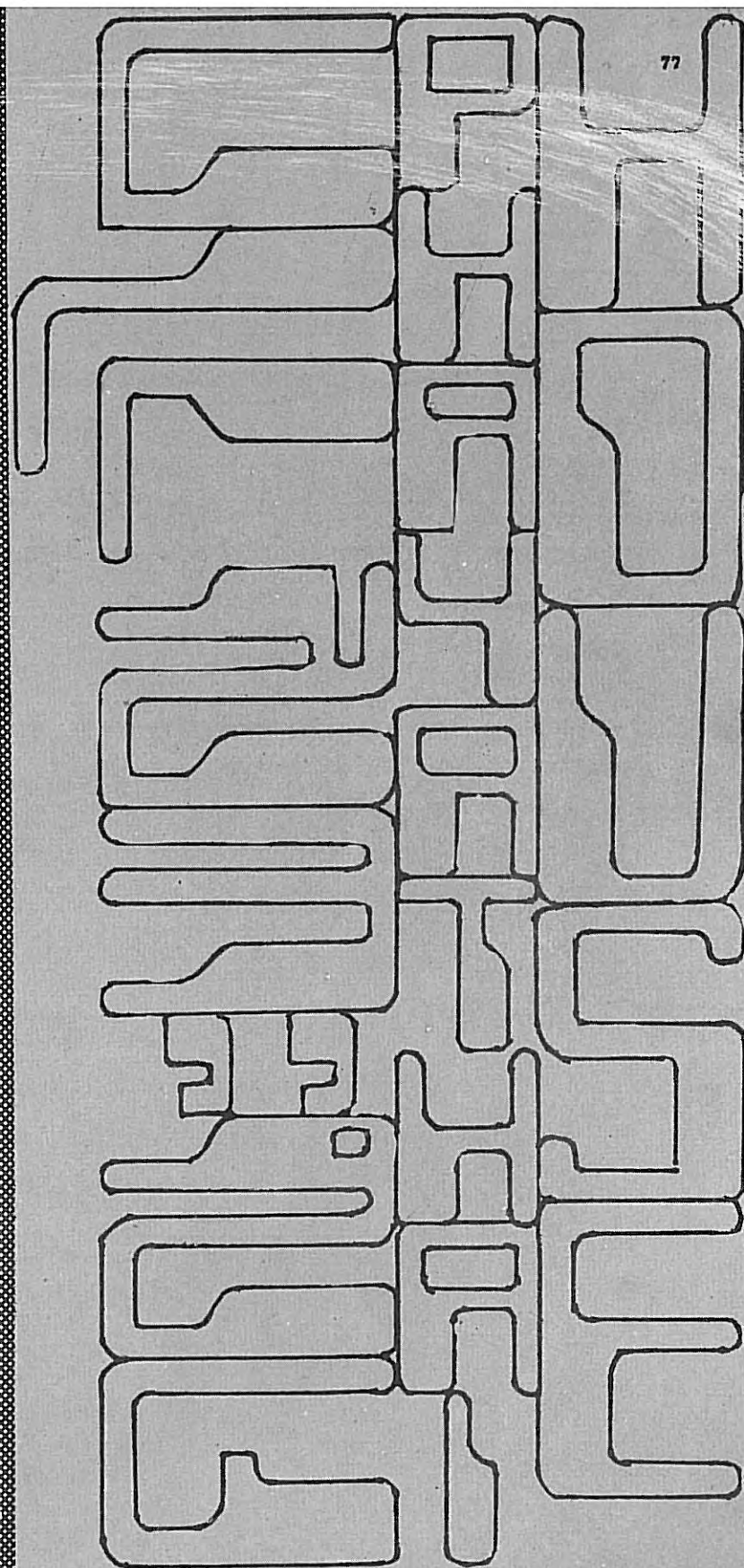
ด้านการดนตรี โยเป่าปี่สก็อตสลั่มมปีมา 5 ปีเต็ม ๆ ทางวงทนกับความดีของโยไม่ไหวเลยแกล้งมอบเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งให้โยยึดให้สาวดูเล่น

ด้านกีฬา กีฬาที่ถนัดที่สุดของโยเห็นจะไม่มีเลย แต่ที่พอจะทนดูได้คือฟุตบอล ถึงขั้นเคยเป็น หัวหน้าทีมนำทีมลงพาดแข้งกับต่างคณะมาแล้ว ผลการแข่งขันแสดงให้เห็นประจักษ์แก่สายตาแฟนฟุตบอลว่า ถ้าหากไม่มีโยแล้วทีมจะชนะ ดังนั้นเราจึงไม่ค่อยเห็นโยทำอะไรในสนามกีฬา แต่เราจะไปเห็นโยได้ที่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พญาไท	วิล	งามตา
คูสง่า	พาเกรง	สุขสม
พญาไท	วิล	ดังต้องมนต์
งามสม	ดังเทพ	ประทาน

ประวัติคณะพญาไท

คณะพญาไท (คณะตะวันออกกลางเหนือ) สร้างขึ้นเมื่อปีพ.ศ. 2458 เสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2459 ออกแบบโดยนายฮิลี เป็นลวดลายในสมัยสุโขทัย สิ้นค่าก่อสร้าง 120,000 บาท เเลยซ่อม - แรมในปีพ.ศ. 2513 โดยบริษัท สมัยก่อสร้าง สิ้นเงิน ประมาณ 850,000 บาท สี่ประจำคณะ คือ สีมพ อคิตทานธุกา กับคณะ คือ อำมาตย์โท พระพิชัยสารวิเทศ (ผาค มนชาคุณลิน)

อำมาตย์ตรี หลวงศรีธรรมสารวิศกรรม (ตรี ศีร์ธรรมสาร)

อำมาตย์โท พระช่วงเกษมศรีศิลปการ (ช่วง โสจายะ)

อำมาตย์ตรี หลวงอิงศรวิศิการ (อินทรีย์ จันทรสถิต)

นายศิริประภา บุญ - หลง

อำมาตย์โท พระปวโรฬารวิทยา (ป้อ เชิดชื่อ)

อำมาตย์โท พระอนุสรณ์ครุณกร (สุวรรณ มุกดาประเสริฐ)

นายสนั่น แพทยานนท์

อำมาตย์ตรี หลวงโสภณพิทยากรณ์ (ม.ล.อุไร อิศรเสนา)

ผู้กำกับคณะคนปัจจุบัน คือ นายจิก พึ่งประสิทธิ์

หัวหน้าใหญ่คณะพญาไท ผู้มีอารมณ์รักในลีลา “น้อง” เป็นLOVER ในตระกูลคาสโนวา ที่มีรูปร่างหน้าตาหล่อเหลาเอการ ผู้หญิงที่เดินผ่านไม่ว่าจะสาวแก่แม่ม่าย ลูกเด็กเล็กแดงต่างอยู่ในสายตาของน้องทั้งนั้น ว่ากันว่า ตา “น้อง” ซึ่งกว่าตาแมว จ้องผู้หญิงที่ไรเจ้าหลอนต้องระทดระทวยลงทุกที “น้อง” มีปริญญาดอกด้าน LOVER เป็นเครื่องยืนยัน (ขอดูที่เจ้าตัว)

ต้นตำรับ “ONE MAN SHOW” น้องก็เป็นผู้สร้างขึ้น น้องได้รับการยกย่องในวงการว่าเป็นยอดนักเขียนแห่งยุค น้องสามารถเขียนได้ทุกขณะจิต ยามใดที่เกิดเขียนขึ้นมალะก็ เป็นที่เฮฮาของเหล่าเพื่อนฝูงเสมอ น้องเคยแปลงศัพท์อังกฤษเป็นคำใหม่เป็นที่ชื่นชอบกันมาแล้ว ใครรู้จักยาแก้พิษงูก็จะบอกต่อ ๆ กันมาด้วย (อาจารย์เขียน อย่าทราบบ)

น้องเล่นรักบี้ทีมโรงเรียนในตำแหน่ง WING FORWARD เป็นกองหน้าคนหนึ่งที่บ้าเลือดเคยวางหทัยมาแล้ว ในสนามรักบี้น้องไม่รู้เอาแรงมาจากไหน ลุยอย่างเดียวโดยไม่ฟังเสียงใคร น้องเป็นจุดเด่นในสนามเพราะเสียงคำด้วยความตื่นเต้นของน้อง และอีกอย่างที่ได้เห็นได้ชัดคือ กล้ามเนื้อทุกส่วนเกร็งไปหมด ทำให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามชักปอด ๆ น้องเกร็งจนติดนิสัยแก้ไม่หาย เพื่อน ๆ เป็นห่วงกลัวจะเป็นแบบบรูซลี

เรื่องเงินดูเป็นปัญหาสำคัญของน้อง แต่น้องก็สามารถผันเงินมาให้ตัวเองใช้โดยไม่ยาก ไม่รู้ว่าน้องผันเงินไปหมุนอะไรที่ไหน เพราะเห็นน้องผันเป็นประจำ น้องลบลสถิติการเป็นลูกหนี้ของใครต่อใครเสียยับเยิน เพื่อนฝูงที่มีโอกาสได้เป็นเจ้านี่มักทำหน้าเบ้เพราะหนี้รายนี้น้องส่งระยะยาวเหลือเกิน ถ้าน้องเป็นนายกฯก็.....ฮืมเจริญแน่

การเรียนของน้องอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ขึ้นหรือลงตามกาลเวลา เมื่อน้องจบออกไปดูน้องเหนื่อยหน่ายกับชีวิตจนต้องหนีไปพักสมองอยู่ในรามคำแหง แต่ตอนนี้น้องกำลังตั้งใจเรียนในคณะนิติศาสตร์ แถมยังเรียนภาษาฝรั่งเศสควบคู่ไปอีกด้วย จบรวมาเมื่อไหร่น้องบอกว่าจะไปต่อฝรั่งเศสทำปริญญากฎหมาย (แล้วก็จะจบสะพรคพวก ?)

ผาเมือง ลีริเวชชะพันธ์

114/2 ซ.วิทยาลัยการค้า พญาไท

กรุงเทพฯ โทร. 2771298

ตา “น้อง” ซึ่งกว่าตาแมว จ้องผู้หญิงที่ไรเจ้าหลอนต้องระทดระทวยลงทุกที “น้อง” มีปริญญาดอกด้าน LOVER เป็นเครื่องยืนยัน (ขอดูที่เจ้าตัว)

อติชาติ รักะจิตร

6/35 ซ.อาคม (ลาดพร้าว - 25)

บางเขน กท. 9 โทร. 5111269

นิสัยที่ไม่ค่อยดีของเอก (แต่เพื่อนว่าดีกันทั้งนั้น) คือเอกมีเงินเป็นไม่ได้ ให้มีอันต้องเลี้ยงเพื่อนทุกที่ไป เพื่อนก็แสนดีไม่เคยขัดศรัทธาเอกเลย

พอเอ่ยชื่อ “เอก” ไม่ว่าใคร ๆ ก็รู้จัก ชื่อเอกเป็นที่เลื่องลือทั้งในและนอกโรงเรียน ในฐานะหัวหน้าคณะพญาไทที่เด็ก ๆ กลัวยิ่งกว่าหนูกลัวแมว คหาไม้หนึ่งแห่งวงปี่สก็อต และแถวสองนักเรียนที่มโรงเรียน ชื่อเสียงของเอกดังก้องอยู่ในหมู่สาวสวยทั่วไปโดยเอกไม่รู้ตัวแม้แต่น้อย ไม่รู้ว่าเอกเอาอะไรดีมาจากไหนทั้ง ๆ ที่หน้าตาก็โบราณ โบราณ....

นิสัยที่ไม่ค่อยดีของเอก(แต่เพื่อนว่าดีกันทั้งนั้น) คือเอกมีเงินเป็นไม่ได้ ให้มีอันต้องเลี้ยงเพื่อนทุกที่ไป เพื่อนก็แสนดีไม่เคยขัดศรัทธาเอกเลย ด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเอกนี้เอง บ้านของเอกจึงเป็นที่ชุมนุมใหญ่ของเพื่อนฝูง มีดาวเทียมเป็นพาหนะรับส่ง (เดี๋ยวนี้เปลี่ยนสกายแลปแล้ว) เป็นที่น่าสงสัยว่า เพื่อน ๆ ที่ไปบ้านเอกเป็นต้องเพื่อนไปทุกคนโดยไม่ทราบสาเหตุ

เอกเป็นนักร้องเสียงทองประจำรุ่นที่มีเสียงร้องหวานกว่านักร้องเวก (ว่าเขานั้น) มีโอกาสเหมาะ ๆ เมื่อไร เอกได้ตะเบ็งเสียงแข่งกับคู่แข่งซึ่งมีอยู่หลายคนในห้อง ม.8 พญา การประชันเสียงมีไม่เคยขาด ก่อความเดือดร้อนแก่น้อง ๆ นอกห้องจนแทบกระอักโลหิต นอกจากความสามารถในด้านการร้องเพลง เอกยังเป็นอัจฉริยะในดนตรีหลายอย่าง ปะเหมาะเคราะห์ดีเอกอาจจะหาคะลาใบนี้เก็กหน้าแบบซิมแพนซี (ตามถนัด) แล้วเล่นดนตรีหาเงินได้อย่างสบาย

เอกเป็นหนึ่งในนักเรียนกลุ่มน้อยของศิลปฝรั่งเศสผู้รักภาษาฝรั่งเศสเข้ากระดูกดำ ความรักในฝรั่งเศสของเอกมีมากเกินไปจนเอกต้อง DROP มันทิ้งเมื่อปลายปี หลังจาก DROP ทิ้งไปเรียบร้อยก็ถอนหายใจอย่างโล่งอกที่กีดฟันเรียนมาเกือบ 2 ปี

อนาคตเป็นสิ่งไม่แน่นอนสำหรับเอก เอกจึงไม่สนใจในเรื่องที่เรียน ตอนแรกเห็นว่าจะไปวิทยาลัยกรุงเทพ แต่พอนึกขึ้นได้ว่ารามคำแหงมีผู้หญิงมากกว่า เอกของเราเลยหนีไปลงรามตามระเบียบ

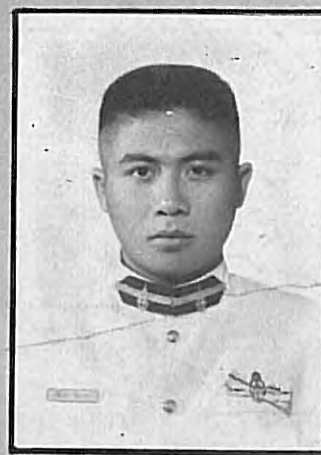
“ไก่” เป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะพญาไทที่ได้รับความนิยมสูง หลังจาก (พลุด) ดิทรักบี้ ทีมโรงเรียน ก็สถาปนาตัวเองเป็นยอดโค้ชประจำปีควบคุมการฝึกซ้อมกีฬาทุกประเภทและทุกรุ่น จนเพื่อนฝูงต้องจำใจเปิดไฟเขียวให้ ถึงแม้ไก่จะรักกีฬาอย่างสาหัส แต่เบื่อก็คงฝึกซ้อม ดังนั้นหลังจากตื่นนอนตอนเย็น จึงแก้ตัวกับเพื่อน ๆ ด้วยข้ออ้างที่ไม่ซ้ำแต่ละครั้ง แต่คำที่ติดติดตลาดเห็นจะเป็น “เออ.....นา”

วิชานอน ดูเหมือนจะเป็นวิชาที่ไก่โปรดมากที่สุด ไก่ฝึกซ้อมนอนหลับอยู่แทบทุกชั่วโมง ในระยะเวลาเรียน จนคุณครูเอื้อมและเอียนไปตามๆ กัน และในที่สุดไก่อีกค้นพบการนอนหลับแบบพิเศษ คือ ลืมตาหลับ เป็นผลสำเร็จ เพื่อน ๆ พลอยดีใจไปด้วย ไครสนใจวิชานี้ ติดต่อได้โดยตรง (ไม่เว้นวันหยุดราชการ)

นอกจากนี้ ไก่ยังได้รับการยกย่องจากเพื่อนฝูงว่า เป็นยอดปรมาจารย์ (ห้ามค้านโดยเด็ดขาด) ทางด้านการครัว หลายคนที่เคยชิมอาหารที่ไก่ทำ ไม่มีวันจะลืมได้ลง (เค็ม ได้เด็ดจริง ๆ นะเพื่อน) มีอยู่ครั้งหนึ่งที่ปรมาจารย์เกือบสิ้นชื่อเมื่อกระจายข่าวออกไปว่า การกินข้าวที่หุงจากหม้อธรรมดา อิ่มกว่าข้าวหุงจากหม้อไฟฟ้า (โถ ช่างเป็นไปได้)

อย่านี้กว่าหุ่นอย่างไก่จะกินจุ พอลอยู่บนโต๊ะอาหาร ไก่พิถีพิถันในเรื่องอาหารการกินเป็นพิเศษ ไก่ไม่ยอมแตะต้องมันหมู เพราะกลัวอ้วนมากกว่าเดิมหรือยังไม่วาง และก็เพราะได้มันหมูนี้เองทำให้เกิดการโต้เถียงขึ้นพักใหญ่ ผลที่สุดหมูขาก็โดนบังคับตอลบ (มันอะไรกันวะ)

ไก่พาชีวิตน้ำเน่าของไก่ ผ่าน ม.8 ไปได้อย่างหวาดเสียว เล่นเอาเพื่อน ๆ ใจหายใจคว่ำไปตาม ๆ กัน ไก่ไม่เคยหวังลม ๆ แล้ง ๆ กับการ ENTRANCE (มันสูงเกินไป) ได้ข่าวว่าขณะนี้กำลังลดความอ้วนขนานใหญ่อยู่ที่รามฯ บอกว่า ขอเวลา 2-3 ปี จะไปเป็นน้องคนที่ 5 ตระกูลกิบป์ (ก๊วย.....ชนลูก)

เกรียงไกร อัดตะสား
94/ง ป่าโมก อ. ป่าโมก อ่างทอง

ไก่พาชีวิตน้ำเน่าของไก่ ผ่าน ม.8 ไปได้อย่างหวาดเสียวเล่นเอาเพื่อน ๆ ใจหายใจคว่ำไปตาม ๆ กัน ไก่ไม่เคยหวังลม ๆ แล้ง ๆ กับการ ENTRANCE (มันสูงเกินไป)

จิระวิ์ เสมองค์

131 หมู่ 3 ถ.สุขุมวิท ค.บ้านสวน
อ.เมือง ชลบุรี

เรื่องผีเท้า หายห่วง กี้วมีผีเท้าเร็วยิ่งกว่าจักร
ผันคราวเมื่อซ้อมวิ่งถนนราชวิถี กี้วแข่งข้ายแข่ง
ขวาเสียจนมองไม่เห็นฝุ่น เพื่อนที่ออกสตาร์ทก่อน
ยังกวาดไม่ทัน

อยู่บ้านเรียกว่า ดี แต่พอมาอยู่ที่นี้ เพื่อน ๆ เห็นหน้าตาเหลาเหล่คล้ายยาขี้ตรงเท้า เลย
ตั้งชื่อสวดยว่า "กี้ว" หรืออีกนัยหนึ่งคือ "ไอ้หนังก" กี้วเป็นหัวหน้าของคณะพญาไทที่เพื่อนพ้อง
ไปมาหาสู่กันได้ขาด เพราะห้องกี้วนอกจากเป็นแหล่งFOREMOST แล้ว ยังเป็นสาขาใหญ่ของ "ราชาเงิน
ทุน" ให้เพื่อน ๆ กู้ยืม เพื่อนฝูงก็แสนดีก็เงินไปแล้วเห็นกี้วไม่ทวง ก็...ชักดาบ มาระยะหลังราชาเงินทุน
ทนไม่ได้ก็ออกติดตามทวงหนี้ จนเกิดฉายาใหม่สำหรับกี้วว่า "อาบ้ง"

กี้วเป็นนักกรีฑาด้วยของโรงเรียน และยังเป็นหัวหน้าแผนกกรีฑาอีกด้วย เรื่องผีเท้า หาย
ห่วง กี้วมีผีเท้าเร็วยิ่งกว่าจักรผันคราวเมื่อซ้อมวิ่งบนถนนราชวิถี กี้วแข่งข้ายแข่งขวาเสียจนมองไม่
เห็นฝุ่น เพื่อนที่ออกสตาร์ทก่อนยังกวาดไม่ทัน

หนังไทยทุกเรื่องเป็นที่โปรดปรานของกี้ว ทุกครั้งที่อ่านหนังสือพิมพ์ กี้วไม่เคยละจาก
หน้าโฆษณาหนังเลย อ่านไปอ่านมาก็หันมาชวนเพื่อนฝูงไปดู โปรแกรมไหนถ้าบู๊จะเลงเลือด (สมบัติ
อรรณพฯ แสดงนำด้วยนะ) กี้วต้องบอก "พลาดไม่ได้" ทุกที สาว ๆ ที่ชอบดูหนังไทย ติดต่อกี้วได้
รับรอง เสียเลี้ยวตลอดรายการ

กี้วเป็นหัวหน้าที่มีระเบียบ ทุกสิ่งทุกอย่างต้องเรียบร้อยเมื่อกี้วจัดการ แต่ที่ปฏิรูปไม่สำเร็จ
เห็นจะเป็นห้องของกี้วเอง เพราะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ คือ สัตว์เลี้ยงของเพื่อนร่วมห้อง (ฟอปาก....)
ส่งเสียงและกลิ่นตลบอบอวล แต่จนใจที่ย้ายไปที่ไหนอีกไม่ได้ ก็ต้องจำใจอยู่มาตลอดปี พวกเราจึง
มักเห็นกี้วบนอุบิบ ๆ พร้อมกับสาปแช่งเจ้าสัตว์เลี้ยงอยู่เสมอ

กี้วเป็นคนขยันคนหนึ่งที่น่าเห็นใจ เพราะว่าขยันที่ไรไม่เคยได้ดีสักที (เรียนดี แต่พระเจ้า
กลั่นแกล้ง) ก่อนสอบเอ็น กี้วขยันหมั่นท่องหนังสืออย่างจริงจัง แต่ผลออกมากี้วย่ำแย่เหมือนเดิม
ขณะนั้นกำลังให้กู้เงินอยู่ที่วิทยาลัยกรุงเทพฯ (สาว ๆ ไม่คิดดอกเบียจ๊ะ)

“เชียว” หัวหน้าที่เด็ก ๆ รักปานจะกัดกินเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ผู้มีใบหน้าล้ายุคที่หล่อกว่าชายงามในอนาคต แถมยังมีหน้าผากที่กว้างและกินเนื้อที่มากเข้ายังมันแฉับเป็นแวว ส่งแสงประชันกับแสงอาทิตย์ ชื่อของเชียวมาจากคำว่า “ไซเชียล” ซึ่งเป็นยอดคนรุ่นก่อนของคณะพญาไท หลังจากเขาได้จากไปก็ได้มอบมรดกชื่อที่ไม่ค่อยมีใครอยากได้แก่น้องชายผู้มีหน้าเหมือนกันราวกับแกะ เชียวจึงถือกำเนิดมาด้วยประการฉะนี้

ความรักเด็กของเชียวเป็นภัยต่อเด็ก ๆ ในคณะเสมอมา จนเด็ก ๆ กลัวพี่เชียวยิ่งกว่ากลัวผีนาน ๆ ครั้งเชียวจะออกเดินตรวจตามห้องเพริบ แต่ก็แทบทุกครั้งเด็กจำนวนมากต้องรับเคราะห์กรรมด้วยความเหี้ยมหนักรของเชียวนี้เอง ทำให้เด็กแทบจะเป็นโรคประสาท ถึงแม้เด็ก ๆ จะหวาดกลัวเชียวเท่าใดก็ตาม ก็ยังใจดีอุตสาหะตั้งชื่อเชียวใหม่อย่างเก๋ไก๋เพราะว่า “พี่หน้าแมว”

แต่ก่อนการเรียนของเชียวธรรมดาสามัญเหลือเกิน เชียวไม่ได้อยู่ในสายตาของยอดฝีมือเลย แม้แต่นิดเดียว แต่มาระยะหลังไม่รู้ว่าเป็นปีศาจตนใดเข้าไปสิง ทำให้เชียวคร่ำเคร่งขนาดหนัก เชียวหมกตัวอยู่ในห้องไม่ออกมายุ่งกับใคร จนเพื่อนเกือบจะลืมนว่ามีเชียวอยู่ในคณะ ด้วยความขยันเรียนของเชียวนี้เอง ทำให้เชียวกลายเป็นอัจฉริยะคงแก่เรียนคนหนึ่ง ซึ่งประมาทฝีมือไม่ได้

เชียวเป็นสิ่งที่ขี้คุยที่มีมูลความจริงคนหนึ่ง เชียวเคยพูดว่ามีสาวหนึ่งหยาดฟ้ามาดินหลงรักดวงใจน้อย ๆ ของเชียวเข้า เพื่อน ๆ ก็ไม่ค่อยเชื่อเสียเลย ในที่สุดเชียวก็เอาจอมที่กามเทพส่งมาพร้อมรูปถ่ายให้เพื่อนดู ทำเอาปากอ้าตาค้างไปตาม ๆ กัน (เจ้าหล่อนหวานหยดย้อยเหลือเกิน....พระเจ้าช่วย)

เรื่องหัวศิลป์ของเชียวเป็นที่รู้จักดีในโรงเรียน เชียวมีฝีมือในด้านวาดรูป ออกแบบ ในระดับศิลปินเอก แต่เชียวหวังที่จะเป็นนายแพทย์มากกว่า แต่จนแล้วจนรอด วิญญาณศิลปินของเชียวเรียกร้องมากไปหน่อย เชียวจึงถูกบรรจุอยู่ในคณะสถาปัตย์ ศิลปากร อย่างช่วยไม่ได้

ภัทรพล เวทยสุภรณ์
บ้านพักแพทย์ โรงพยาบาลสุรินทร์
อ.เมือง จ.สุรินทร์

เชียวเคยคุยว่า มีสาวหนึ่งหยาดฟ้ามาดินหลงรักดวงใจน้อย ๆ ของเชียวเข้า เพื่อน ๆ ก็ไม่ค่อยเชื่อเสียเลย ในที่สุดเชียวก็เอาจอมที่กามเทพส่งมาพร้อมรูปถ่ายให้เพื่อนดู

บุรสิทธิ์ กิจกุล

132 ถ.รองเมือง ซ.4 อ.ปทุมวัน กท.5

เป็นศาสตราจารย์ และ พ่อค้าย่อยในเรื่อง
เครื่องเสียงได้อย่างดี หงวดประดิษฐ์ วิทยุ นาฬิกา
 ฯลฯ ได้เป็นผลสำเร็จ ผลงานชิ้นโบว์แดงที่มีใน
โครงการคือ ตุ๊กตา (ผู้หญิง) พุดได้?...

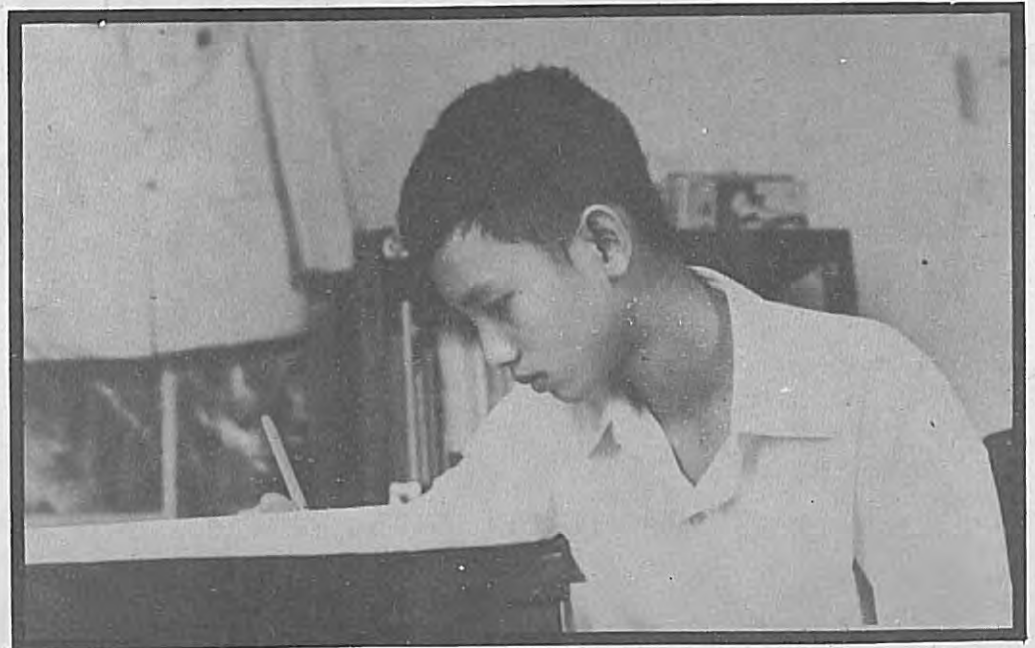
“หงวด” หรือ “หงอด” เด็กดองที่ไม่รู้จักโตในอดีต บัดนี้พัฒนาปรับปรุง (ยกเครื่องใหม่)
ให้เจ๋งขึ้นกว่าเก่า หงวดเพิ่มความสูงอย่างรวดเร็วในปีหลัง ๆ นี้ จนหลายคนตามแทบไม่ทัน แต่ถึงแม้
หงวดจะโตขึ้นก็ตาม แต่เพื่อนๆ มักจะเห็นหงวดเป็นเด็ก ๆ อยู่ ทั้ง ๆ ที่เจ้าตัวคันแหลก (โวย....กูโต
แล้วโวย)

สาเหตุสำคัญที่หงวดโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ความจริงปรากฏออกมาว่า กระเพาะอาหารของ
หงวดขยายตัวโตกว่าเดิม 2 เท่า จึงทำให้หงวดกลายเป็นคนใหม่ที่ชีวอาหารอย่างไม่ปรานีทุกมื้อ โดย
เฉพาะมื้อเช้า ที่คนอื่น ๆ ไม่ค่อยกินกัน แต่หงวดไม่เคยเว้นด้วยเหตุนี้เอง หงวดจึงได้โตวันโตคืน จน
กระทั่งทุกวันนี้ โปรดสังเกต ส่วนหัวของหงวดจะโตกว่าเพื่อน คงเกิดจากกระเพาะไม่มีที่พอจะเก็บแน่ ๆ

หงวดเป็นหัวหน้าชุดบาสรุ่นกลางของพญาไทที่พลัดแชมป์อย่างพลิกลือ ผลทำให้หงวด
เศร้าไปหลายวัน กีฬาประเภทอื่นหงวดไม่สนใจมุ่งขุนแต่บาสอย่างเดียว จนหน้าตาหงวดซึกคล้ายลูก
บาสเข้าไปทุกทีแล้ว บางทีหงวดอาจจะแต่งงานกับลูกบาสก็ได้....ใครจะรู้

หงวดเคยเป่าแคลริเนตอยู่วงโยธวาทิต ต่อมาก็เบื่อของเก่าไปเป่าแซกโซโฟนอยู่วงหัส
ดนตรี เครื่องหมายสามารถระระ หงวดได้มันมานานจนเนาเปื่อยไปแล้ว เกี่ยวกับการดนตรี หงวดพอ
จะเป็นศาสตราจารย์และพ่อค้าย่อยในเรื่องเครื่องเสียงได้อย่างดี หงวดประดิษฐ์ วิทยุ นาฬิกา ฯลฯ
ได้เป็นผลสำเร็จ ผลงานชิ้นโบว์แดงที่มีในโครงการ คือ ตุ๊กตา (ผู้หญิง) พุดได้?... (เสร็จเมื่อไร...บอก
เพื่อนด้วยนะ)

ด้วยเหตุที่หงวดสนใจในเรื่องนี้มากนี้เอง ทำให้หงวดได้เข้าไปศึกษาต่อในคณะวิศวะ
เทคโนโลยีบางมด ซึ่งเป็นวชิราวุธคนเดียวของรุ่นที่ฝ่าเหล่าออกไปไกล จุดประสงค์สำคัญของหงวด
คงไม่ใช่เรียนเป็นแน่ แต่คงเป็นเพราะจะได้จับสาวถนัด ๆ หน่อย (ใช่ไหม?...หนู)

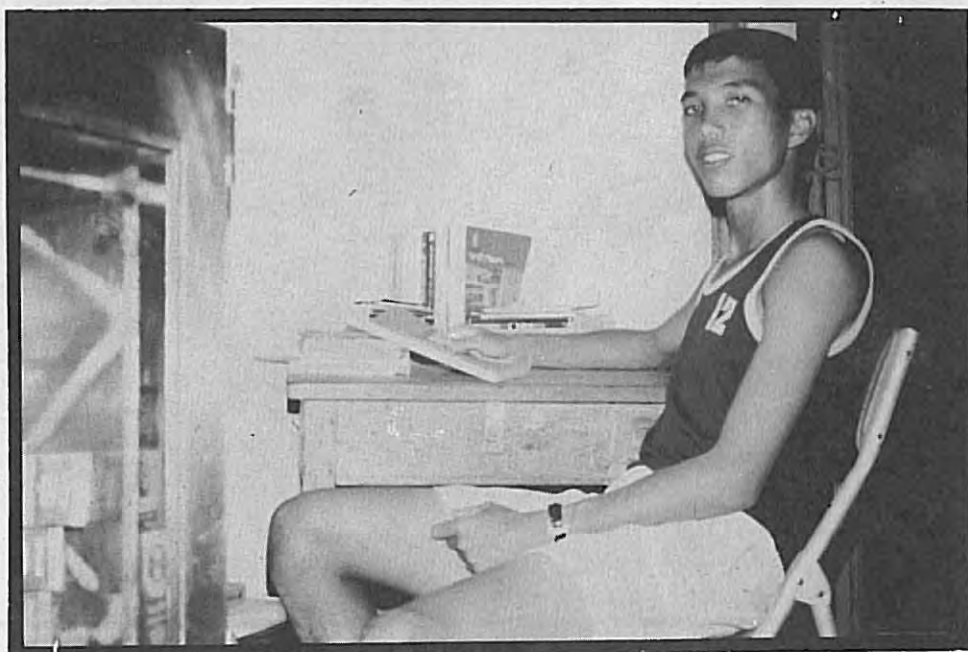

“ปาก....หนopak” นิคเนมแท้จริงของ “ตั้ม” ไม่ค่อยเข้าหูใครนัก เราจึงขอสงวนลิขสิทธิ์ไว้ ณ ที่นี้ด้วย ทั้ง ๆ ที่ตัวเขาเองภูมิใจนักหนา พอเจอสาว ๆ เข้าหน่อย ตั้มจะแนะนำตัวเองอย่างแสนหวาน “ผมชื่อ ปาก...ครับ” เล่นเอาเพื่อน ๆ พลอยมุดกันให้วุ่น สาว ๆ ที่ตั้งตัวตั้งใจไม่ทันถึงกับครั่นเนื้อครั่นตัวไปหลายวันทีเดียว

ตั้มเป็นมือชั้นเซียนในเรื่องบาสเก็ตบอล หลังจากขุ่นหนักอยู่หลายปี ฝีมือจึงเป็นที่เลื่องลือไปไกลแสนไกล ตั้มเป็นนักเลี้ยงสัตว์ (ให้ตาย) ที่น่าทึ่ง นับตั้งแต่ ปลากัด นกพิราบ กระรอก เขี้ยวแมงกระทั้งนกเค้าแมว ระยะเวลาที่ตั้มเลี้ยงนกเค้าแมวนั้น จึงจากในคณะพญาไททางขาดแทบทุกตัว ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทางจึงจก เป็นที่โปรดปรานของนกเค้าแมว และตั้มมากเพียงไร และในที่สุดเมื่อนกเค้าแมวเบื่อ และจากไป จึงจกจึงมีทางขึ้นอีกครั้ง

ตั้มได้รับการยกย่องให้เป็น 1 ใน 4 ประหลาดของวชิราวุธ เจ้าตัวเลยไม่ใหญ่ คอยมองโงเงงทั่วโรงเรียน ตั้มเป็นยอดนักเลี้ยงระดับสี่ดาว ที่ไม่มีใครกล้าเทียบรัศมี สิ่งไหนผิดแต่ลองตั้มค้ำแล้ว ย่อมถูกวันยังค่ำ จนตั้มได้รับการกล่าวขานว่า NEVER DO WRONG ด้วยความสามารถในเรื่องพูดเก่งนี้เอง เพื่อนหลายคนถูกตั้มจุดไฟเผาด้วยปากอยู่เสมอมิได้ขาด จนร้อนกร้อนใจแทบจะกระโดดโหม่งโถส้วมตายอยู่หลายครั้งหลายครา

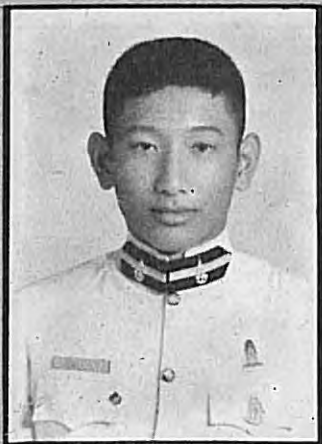
เรื่องการบริโภคอาหาร ตั้มไม่เคยถอย รายไหนที่ว่าแน่ ๆ คว้าไปแล้วทุกราย ตั้มสร้างสถิติการกินวันกระทะ 4-5 อันในคราวเดียว ใครที่ไม่เคยเห็นปากตั้ม หากได้เห็น จะไม่สงสัยเลยว่า เหตุใดจึงสามารถรตบรรจวันกระทะไว้ได้ 4-5 วันอย่างสบาย

จักริศ บัวประเสริฐ

1414 ถ.สุขาภิบาล 1 ซ.48 ด.คลองจั่น
บางกะปิ อาคารสงเคราะห์ กท.24
โทร. 3771282

จึงจกในคณะพญาไททาง
ขาดแทบทุกตัวไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทางจึงจก
เป็นที่โปรดปรานของนกเค้าแมว และตั้มมากเพียงไร

สิทธิพร ลีถานนท์

52 ช.วัดกำแพง ถ.พิบูลสงคราม

นนทบุรี โทร. 5880322

ในสนามใครก็ยกให้แจ้ยอดในเรื่องเช้าสกรัม
ในโต๊ะอาหารแจ้ก็ยังเยี่ยมยอดในเรื่องสกรัม ผิด
กันตรงที่เปลี่ยนจากถูกรักป้ามาเป็นอาหารอันโอชะ

มหาวิทยาลัยจากฟากฟ้า “สกายแลป” ก็ตกลงไปแล้ว แต่ที่สับสนทรวงกว่าสกายแลปยังไม่ยอมตก
เห็นจะตกยากสักหน่อยเสียด้วย ไก่พันธ์สุดท้ายของพี่น้องตระกูลไก่ผู้สืบเชื้อสายจาก คุณตา คินเต้
“แจ้” บุรุษร่างยักษ์น้อง ๆ ยักษ์เขียวใน ที.วี. ผู้มีกำลังมหาศาลประดุจกระบือสิบตัวก็ไม่ปาน

แจ้ เป็นจอมโหดคนหนึ่งในคณะพญาไท เพราะแจ้ชอบความรุนแรง ไม่ว่าใครอยู่ใกล้ ๆ
แจ้ ต้องระวังตัวอยู่เสมอไม่ว่า แจ้จะมาไม่ว่า แจ้เป็นหนึ่งในจำพวก รุ่มมาก และ ก็โอ้ความรู้ของ
แจ้ที่มีมากไปหน่อยบวกกับความน่ารักที่มีน้อยน้อย ยามใดที่แจ้พูด เพื่อนฝูงจึงพร้อมใจกันทั้งเบรค
ทั้งอวย แจ้โดยถ้วนหน้า แต่แจ้ก็ไม่เคยหยุด อาจจะเป็นที่แจ้เคยบอกว่า หน้าของแจ้มันชินเสียแล้ว
(ใช่.....ก็มันหนาดังหลายวันนี้)

แจ้โปรดปรานเสียงเพลงมาก แจ้มีอารมณ์โรแมนติกในการฟังหรือร้องเพลง แต่เรื่องหลัง
ดูจะถนัดเป็นพิเศษ วันไหนฟ้าสว่างเดือนหงาย แจ้จะนั่งติดกีตาร์ (แครง ๆ...IF I COULD.....) และ
ครวญเพลงให้ฟัง เพื่อน ๆ พากันเคลิบเคลิ้มไปกับเสียงหวานของแจ้ แม้กระทั่งไอ้เตี้ยและลูก ๆ ส่ง
เสียงรับกันเป็นทอด ๆ ยามไต่เย็นเสียง (ให้มันไต่อย่างนี้ซีเพื่อน)

ในสนามใครก็ยกให้แจ้ยอดในเรื่องเช้าสกรัม ในโต๊ะอาหารแจ้ก็ยังเยี่ยมยอดในเรื่องสกรัม
ผิดกันตรงที่เปลี่ยนจากถูกรักป้ามาเป็นอาหารอันโอชะ (ในสายตาของแจ้) แต่ฟ้าก็บันดาลให้แจ้โครง
มาอยู่กรูเดียวกับ หงวด และ ต้ม ยอดนักรับประทานในวงการเดียวกัน ดังนั้นจึงเกิดศึกชิงความ
เป็นจ้าวขึ้นทุกวัน วันละ 3 เวลา ผลร้ายจึงเกิดกับสมาชิกที่เหลือในกรู

การเรียนของแจ้ ดีสม่าเสมอมาตลอด ตอนปลายปีแจ้ยิ่งข่มฟิตเป็นการใหญ่ ในที่สุดแจ้ก็
เข้าไปสบัดบันทึยในคณะเศรษฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์ ให้สาว ๆ ตกใจ ได้อย่างสบาย

อากาศที่ร้อนอบอ้าว กับ ภาวะของแสงทำให้คนเป็นบ้าได้ง่าย แต่บางที่อยู่เฉย ๆ ก็เป็นบ้าเองก็มี “เบียร์” ถูกจัดอยู่ในพวกหลังนี้อย่างที่ต้องจำใจยอมรับ ใบหน้าไร้เดียงสาของเบียร์มองดูแก่ ทั้ง ๆ ที่อายุน้อย อาจจะเป็นเพราะว่า หนวดอ่อนเหนียวริมฝีปากที่เจ้าตัวโปรดนักหนา บอกซะก่อนสาวที่คิดจะจีบเบียร์ หากไม่ชอบหนวดเบียร์ละก็ เลิกพูดกัน

นี่ก็อีกหนึ่ง ซึ่งคลั่งไคล้เสียงเพลงเสียเหลือเกิน เบียร์สามารถถอดข้าวหนึ่งมือเพื่อฟังเพลง HARD ROCK เพลงเดียวให้จบ ใครที่รู้จักเบียร์ต้องรู้จักคณะ **Kiss** ของเบียร์ด้วย ทุกครั้งที่ได้ฟังเพลงของ **Kiss** เบียร์มีอันต้องตื่นเช้า ๆ ทุกทีไป (มันถ้าจะบ้าแะ) นอกจากนี้ เบียร์ยังเป็นนักสะสมเทปคาสเซ็ทที่คนขายเทปยังอาย คาดว่าคงเก็บไว้ขายตอนเทปขึ้นราคา (ไม่ใช่ทองนะพวก)

กีฬาหลักของทีมคณะ นับตั้งแต่ รักบี้ บาส วอลเลย์ และ ฟุตบอล เบียร์เล่นทุกอย่าง โดยเฉพาะรายการหลังดูจะเป็นที่โปรดปรานของเบียร์มากที่สุด เบียร์เคยได้รับคำชมอย่างไม่เป็นทางการว่าโหม่งลูกได้สวยที่สุดคนหนึ่งจนทีมชาติลาวส่งคนมาดูตัว เบียร์สถาปนาตัวเองเป็นยูเซบิโอ แห่งวงการลูกหนังซึ่งพยายามขัดเยียดให้เพื่อน ๆ ยอมรับ แต่นี่ยังไม่พอ ยังบอกว่าตัวเองหน้าเหมือน ดัสติน ฮอฟแมน ดาราหนังอีก (ทุเรศ)

เมื่อหลายปีก่อน ชื่อของเบียร์อื้อฉาวเหม็นคาวไปทั่วยุทธจักรกำลังภายในเป็นที่รู้จักกันดีอยู่พักใหญ่ มีหนังสือจีนออกมาตีตลาดทำเอาเพื่อนฝูงปั่นป่วน คอยติดตามอ่านเป็นทิวแถว หลังจากต้นฉบับสูญหายไปในวงนักเลงมือดี เพื่อน ๆ ต่างพากันเสียดาย ใครจะไปรู้ในอนาคตข้างหน้าอาจมี “ซูยตั้งเล้ง” โผล่มาอีกก็ได้ (ก๊วยเจ๋งที่ แน่ ๆ.....หลบไปซะ)

รู้กันมานานแล้วว่า เบียร์เป็นชนชั้นหัวกะติของศิลปินคำนวณในด้านการเรียน จึงเป็นที่คาดหวังว่าจะเป็นม้าเต็งตัวหนึ่งในการเอ็นคราวนี้ แต่ด้วยเหตุที่ว่า ระยะหลัง เบียร์สนุกกับชีวิตมากเกินไป เขาเลยไม่ค่อยอดคิดชื่อเบียร์บนบอร์ดประกาศผล หลังจากพลาดหวังก็คิดว่าจะไปเป็นเด็ก STATE ในเมกา’ ญวนอพยพทั้งหลาย ท่านมีเพื่อนไปกับท่านแล้ว!

เจษฎา กาญจนโพธิ์
637/1 ต.ท้ายบ้าน ต.ปากน้ำ อ.เมือง
สมุทรปราการ โทร. 3950คถ

ระยะหลัง เบียร์สนุกกับชีวิตมากเกินไป เขาเลยไม่ค่อยอดคิดชื่อเบียร์บนบอร์ดประกาศผล หลังจากพลาดหวังก็คิดว่าจะไปเป็นเด็ก ในเมกา “ญวนอพยพทั้งหลาย ท่านมีเพื่อนไปกับท่านแล้ว!”

อิทธิชัย ดิศวนนท์

51 ซ.วัดกำแพง อ.พิบูลสงคราม

นนทบุรี โทร. 5883565

ป๊อกไม่สูงแต่ก็ไม่ค่อยยอมรับว่าเตี้ย แถมยังบอกเสียอีกว่า เตี้ย ๆ นี่แหละดี ผู้หญิงเห็นเขาจะได้นึกว่าเด็ก (ฮั่นแน่ มองการณ์ไกล)

“ให้ตายเถอะ โรบิน ทำไม่ถึงตัวเตี้ยจัง” “ป๊อก” เด็กจากเมื่อหลายปีก่อน ก็ยังเป็น “ป๊อก” ผู้ใหญ่ในคราบเด็กในปีนี ป๊อกอยู่ในจำพวกบุคคลอาวุโสในรุ่นเรา เพราะแก่(แดด)โรงเรียนกว่า ป๊อกไม่สูงแต่ก็ไม่ค่อยยอมรับว่าเตี้ย แถมยังบอกเสียอีกว่า เตี้ย ๆ นี่แหละดี ผู้หญิงเห็นเขาจะได้นึกว่าเด็ก (ฮั่นแน่ มองการณ์ไกล)

อย่านึกว่าตัวเล็กแล้ว เล่นกีฬาไม่ได้ ป๊อกเล่นได้ตีหลายประเภท นับตั้งแต่ รักบี้ ฟุตบอล และโดยเฉพาะบาสเกตบอล ป๊อกโชว์ลีลาขึ้นแป้นที่พิสดารเหลือเชื่อไว้หลายลูก เสียหายที่ป๊อกไม่ได้เล่นวอลเลย์ เพราะเน็ตมันสูงเกินไป ถ้าเน็ตต่ำลงอีกฟุต 2 ฟุต ป๊อกคงตบวอลเลย์ไฟแลบไปแล้ว

ป๊อกเป็นอีกคนหนึ่งผู้ซึ่งพิสมัยในเสียงเพลง ตู๋เพ็ญรัตน์ (ยี่หื้อดังต่ง) เป็นที่สังเกตุของป๊อกทุกเช้าค่ำ พวกเราจึงลงมติมอบตำแหน่ง ดี.เจ.ให้กับป๊อกโดยปริยาย วันดีคืนดีฟลอร์ดิสโก้ก็ถูกเปิดขึ้นอย่างลับ ๆ ดี.เจ.ป๊อกกระยะแรก ๆ ทำเขินเนื่องจากไม่เคยดิน แต่พอถูกเสียงเพลงกระตุ้น ฟ็อปป๊อกก็ออกवादลวดลายเสียเปล่า ทำให้เพื่อน ๆ ตะลึงในความสามารถ เป็นเหตุให้ทำดีนของป๊อกเป็นทีกล่าวขานกันเป็นเวลานานในระยะหนึ่ง

ในห้องเรียนที่มีบรรยากาศน่าเคลิบเคลิ้ม ป๊อกจะเป็นหนึ่งในจำนวนน้อยของห้องศิลปคำนวณที่ไม่ยอมถูกความว่างครอบงำ ป๊อกตั้งใจเรียนเสมอต้นเสมอปลายจนน่าเบื่อแทน แต่หลายครั้งที่เห็นป๊อกบ่นมุขมิบอยู่คนเดียว อยากรู้เหลือเกินว่าบ่นเรื่องอะไร (เรื่องน้ำมันแพงหรือเปล่า ท่านนายก!)

ป๊อกเข้าคณะศิลปศาสตร์ ธรรมศาสตร์ ได้อย่างไม่ยากเย็น แต่ไม่รู้ว่ป๊อกเข้าไปตั้งเรียนเหมือนสมัยหนุ่ม ๆ หรือเปล่า เพราะมีกระแสข่าวว่า ๆ อย่างน่าเชื่อมาว่า ฟ็อเตี้ยของเราปล่อยผีไม่ลายมือไว้น่าดูชม จนชื่อเสียงกระฉ่อนไปทั่วแดนขาวโอม

“ตุ้ม” ชื่อนี้ดังกระจายไปทั่วทุกซอกทุกมุม โดยเฉพาะออฟฟิศ และห้องวัดผล เพื่อนรู้จักตุ้มดีทุกคน ในห้องเรียน ตุ้ม บำเพ็ญตนเป็นหัวโจกทั้งกวนและรวนครู ทำให้เกิดปัญหาหนักอกหนักใจอยู่หลายเพลลา ลีลาการรวน ประกอบกับสีหน้าของตุ้มมีไม่เคยซ้ำ นอกจากจะก่อความรำคาญให้ครูแล้วเพื่อน ๆ ก็พลอยรับเคราะห์กรรมแสนสาหัสไปด้วย

เรื่องกีฬา ตุ้มไม่เคยหลงใหลหรือพิสวาทเลย มุ่งแต่วิจยฟุตบอลแต่เดียว แต่พอมาถึงฤดูว่ายน้ำพญาไท เล็งเห็นถึงความสำคัญของตุ้มขึ้นมา จึงว่าจ้างมาเป็นทั้งโค้ช และกัปตันทีมว่ายน้ำของคณะ และด้วยความสามารถเมื่อหลายปีก่อน ตุ้มว่ายน้ำเร็วเป็นที 4 (จากผู้แข่ง 4 คน) และเหล่านักทีมช่วยพาทีมมีคะแนนเป็นที่ 3 จาก 4 คณะ หัวหน้าที่ทีมก็เลยพลอยยึดไปกับเขาด้วย (กฤษเบื้อ)

วอลท์ดิสนีย์มี เจ้าหญิงนิทรา แต่รุ่นเราเหนือกว่า มีเจ้าชายนิทรา ตุ้มเป็นยอดนักหลับที่เขียนหลับทั้งหลายคาดหมายว่าเป็นเต็งหนึ่ง หลังจากอาหารกลางวัน ชาวคณะพญาไทอย่าหวังที่จะพบตัว ตุ้มหลบไปเฝ้าพระอินทร์ทุกวัน กว่าพระอินทร์จะให้กลับมาตื่นบนโลกก็เลยหุ่ไปแล้ว ซึ่งหมายความว่า อาหารเย็นทุกมื้อของตุ้มเอื้อเพื่อแก่เพื่อนฝูงจนอิมหันสำราญ

ตุ้มช่วยคณะมากในยามกลางคืน เพราะตุ้มมีตาสว่างเหมือนนกฮูกคอยสอดดูดูแลความเรียบร้อย แต่ส่วนมากตุ้มจะอยู่ที่รังหนูของตัวเอง ถ้าไม่เจอตุ้มก็จะได้เลยว่าต้องอยู่ในห้องส้วมแน่นอน (สงสัยคงชอบ กลิ่นส้วม)

เบื้องหลังชีวิตของตุ้มไม่แพ้หนึ่งชีวิตรุ่นเดอะ ที่พระเอกตายตอนจบ ตุ้มมีนิทานเล่าให้เพื่อนฟังจนเพื่อนสนใจในความรักสุดซึ้งของตุ้ม นิทานเรื่องนี้เป็นที่สนใจกันมากอยู่ พักหนึ่ง แล้วก็เียบบายเข้ากลีบเมฆไป ปัจจุบันพระเอกของเรื่องกำลังเร่ร่อนหานางเอกใหม่อยู่...(รับสมัครด่วน..รายได้ดีนะครับ)

ธานี มาณะวิท

34 รองเมือง ช.3 อ.ปทุมวัน กทม.5

วอลท์ดิสนีย์มี เจ้าหญิงนิทรา แต่รุ่นเราเหนือกว่า มีเจ้าชายนิทรา ตุ้มเป็นยอดนักหลับที่เขียนหลับทั้งหลายคาดหมายว่าเป็นเต็งหนึ่ง

สุภชัย อิมสุวรรณ

118/2 ซ.สวนใหญ่ ถ. พิบูลสงคราม

อ.เมือง นนทบุรี โทร. 5880832

หนุ่มหุ่นบิวาร์จากเมืองนนท์ มาพร้อมกับเรือนร่างสะท้านใจสาว “เหม็น” ชื่อที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษเป็นนามของเขา เหม็นเป็นเพียงชื่อ แต่ใจและกายหอมเสมอ (อย่าหอมมาก....เดี๋ยวละลาย)

หนุ่มหุ่นบิวาร์จากเมืองนนท์ มาพร้อมกับเรือนร่างสะท้านใจสาว “เหม็น” ชื่อที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษเป็นนามของเขา เหม็นเป็นเพียงชื่อ แต่ใจและกายหอมเสมอ (อย่าหอมมาก....เดี๋ยวละลาย) เหม็นมีเฒ่าที่เล็กกว่านางสาวไทย แขนยาว ขาวขาว มองไกล ๆ นึกว่าหุ่นกระบอก แต่บนใบหน้าเหลาหล่อประดับด้วยรอยยิ้มหวานจ้อยเสมอ (ยิ้มนี้ก็ ฟันสวยน่ารัก)

เหม็นไม่เคยมีประวัติด้านกีฬา และดนตรี มาก่อนเลย ก็คงจะเพราะสุขภาพร่างกายไม่อำนวย แต่เมื่อตอนปลายปี เพื่อน ๆ พวกมันแปลกใจ เมื่อเห็นเหม็นคว้าไม้แบดมาหวดเล่นอยู่พักใหญ่ เล่นเอาฟ้าผ่าเบรียง ๆ อยู่หลายคืน อ้อ! เกือบลืม เหม็นเป็นตัวยุทธบาสรูปร่างใหญ่พญาด้วย

หลังจากเจ้าพ่อบัลลังก์ก็ดำดิ่งก่อนจากไป เหม็นก็สถาปนาตัวเองเป็นเจ้าพ่อคนใหม่ ดำเนินการอยู่บนบัลลังก์ทุกวัน (บางวัน 2-3 หนด้วยซ้ำ) จนคนที่อยู่ข้างนอกขานรอไม่ไหว ริ่งหาที่ใหม่ตาม ๆ กัน จะเป็นเพราะว่า เจ้าพ่อใช้บัลลังก์หนักไปหน่อย หรืออย่างไรไม่ทราบ ทำให้หลุดตื้นเกิดอุทกภัย (ส่งกลิ่นด้วย) อยู่หลายหน เป็นที่คับแค้นใจแก่ นายพล เป็นอันมาก

นางสงสารเหม็นเหลือเกิน เมื่อเกิดสงครามบนโต๊ะอาหารธรรมดาเหม็นก็เป็นคนเฉื่อยไม่สนใจอะไรอยู่แล้ว ไอ้เรื่องที่จะโจมตีอาหารนั้น เหม็นไม่สู้ บอกว่า กินเพื่อประทังชีวิตไปวัน ๆ เท่านั้น แต่พอตกดึก เหม็นก็ชวนพรรคพวก (บางที ก็ถูกชวน) ออกไปหาอาหารตามโต๊ะน้อง ๆ ที่วางทิ้งไว้ กินไม่กินเปล่าทั้งจม.ไว้ให้เจ็บใจเล่นเสียด้วยซี

กลุ่มล้าหลังของค่านิยมรับเหม็นเป็นสมาชิกไว้นานแล้ว ซึ่งเหม็นก็ยินดีที่จะอยู่อย่างนี้ต่อไป โดยไม่ยื่นใบลาออก เหม็นไม่เคยโปรดปรานวิชาเรียนเลยโดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่เป็นคู่แค้นของเหม็นมาตลอด เหม็นเข็นตัวเองจบ ม.8 ไปอย่างทุกลักทุเล และก็มีลมหอบเหม็นไปประดิษฐานอยู่ ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

วิรัตน์

สุทธิศักดิ์

ชาตะ 23 กันยายน พ.ศ.2505

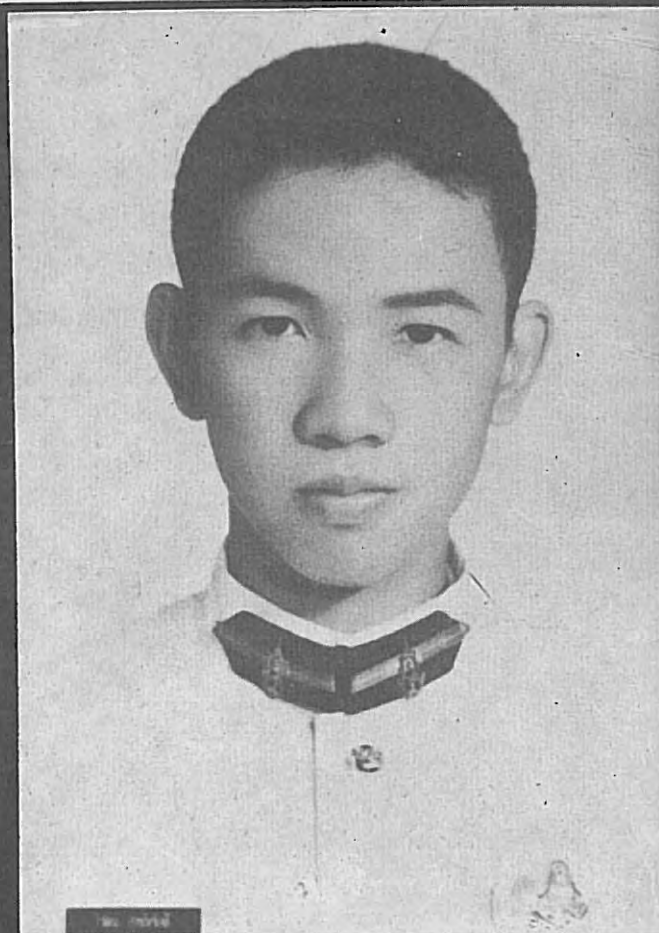
ชื่อเล่นที่เราเรียก "บอ"

ชั้นแรกเขา ป.7

ชั้นสุดท้ายที่เรียน ม.ศ.4 โปรแกรม 3

นักเรียนคณะ กุสิต

มรณะ 1 มกราคม พ.ศ.2521 ที่ ร.พ.เลิดสิน

รัชตศักดิ์

ปิณฑุบุตร

ชาตะ 28 สิงหาคม พ.ศ.2502

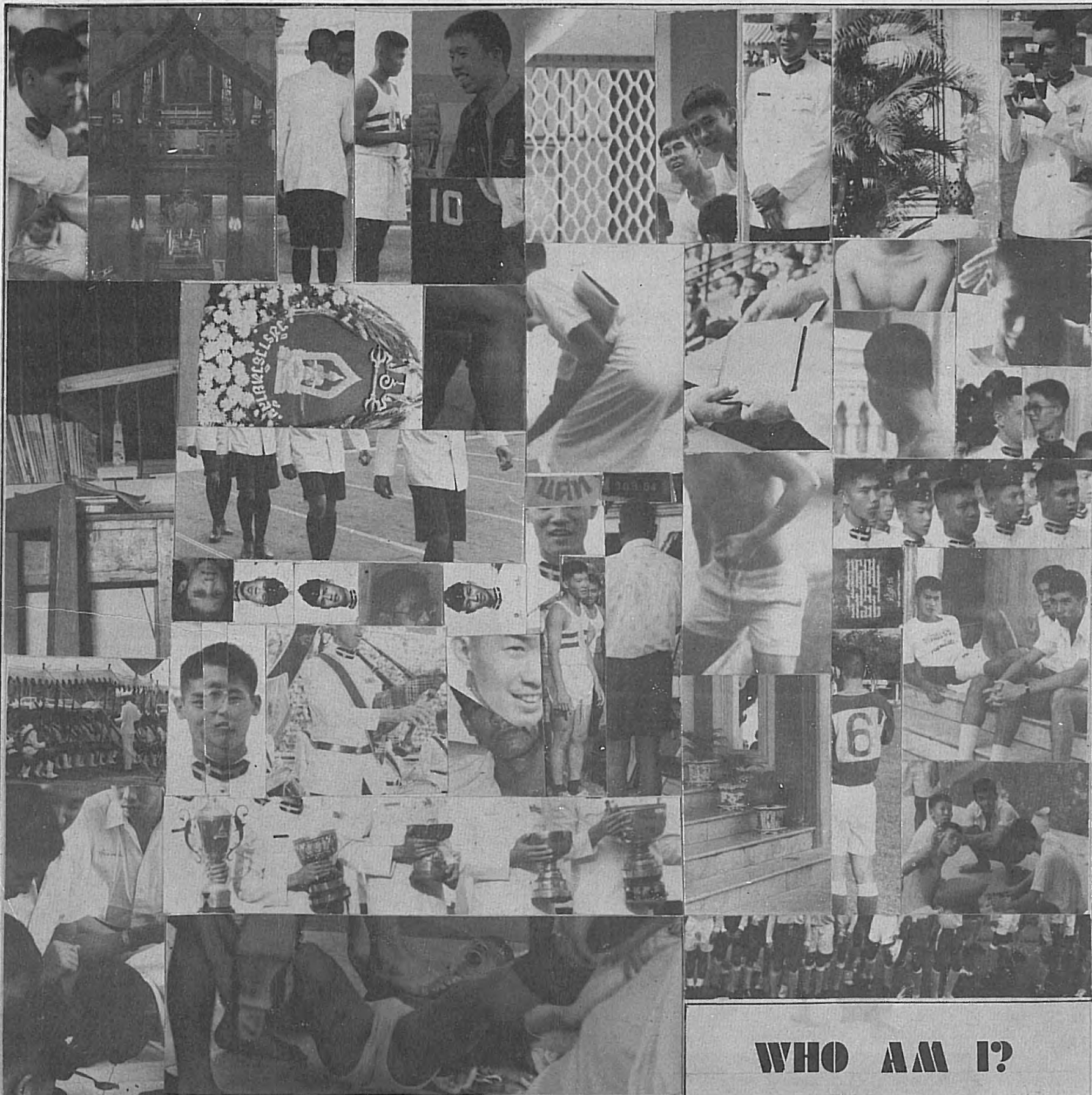
ชั้นแรกเขา ป.6

ชื่อเล่นที่เราเรียก "มก"

ชั้นสุดท้ายที่เรียน ม.ศ.3

นักเรียนคณะ พญาไท

มรณะ 2 กันยายน พ.ศ.2522 ที่อยุธยา

WHO AM I?

ตึกเพชรรัตน

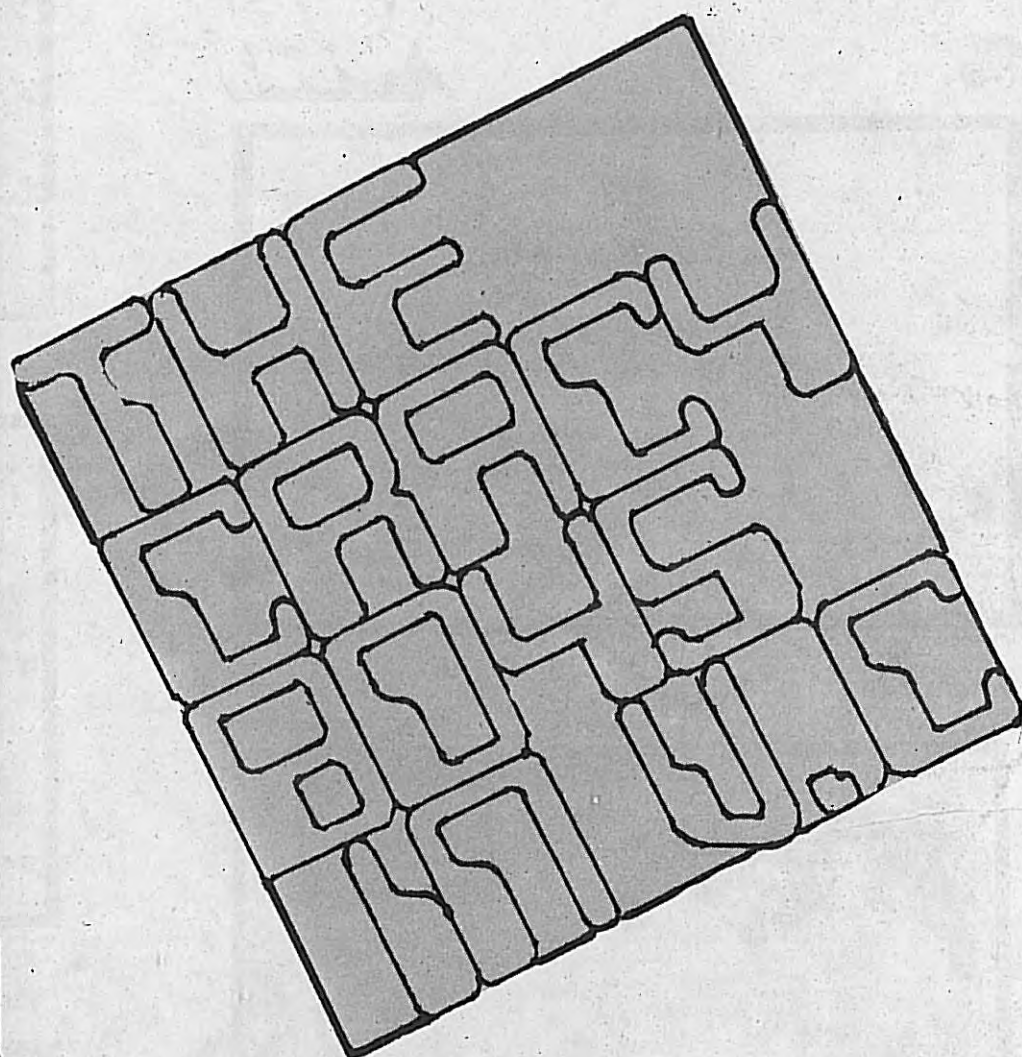
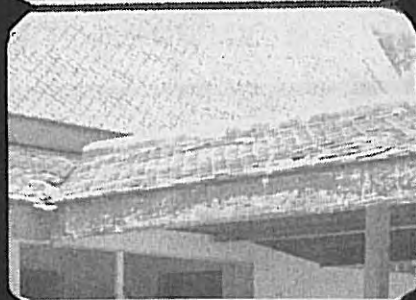

หรือตึกปราบเซียน ในตึกมีชั้นต่าง ๆ หลายชั้น
ห้องชั้นบนด้านติดกับตึกขาวเป็นห้องหมายตาของ
คุณครูทั้งหลาย ห้องชั้นล่างเป็นห้องเลกเชอร์ขนาด 30
คน หลังได้สบาย อีกห้องเป็นห้องเคมี ครังใดที่มี
การเข้าแล็บเคมีก็จะมีเรื่องเกือบเผาตึกเพชรทุกครั้งไป

ตึกวิทยาศาสตร์

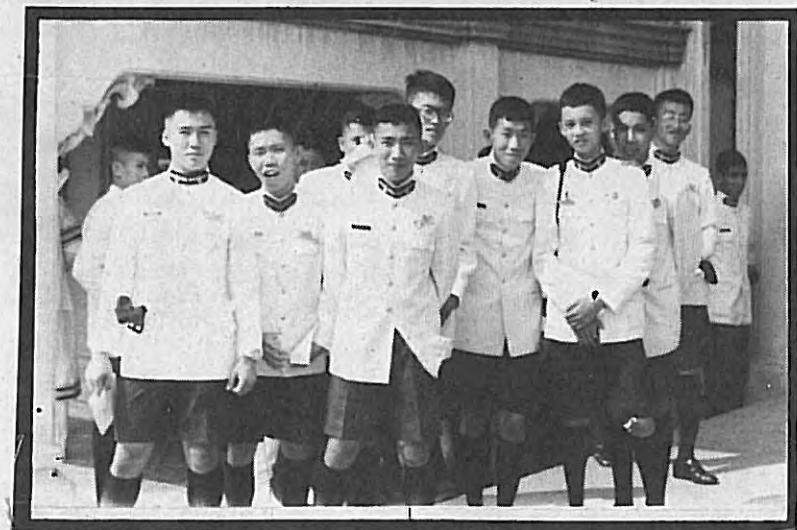
เด็กที่เรียนตึกนี้ มักเป็นเด็ก **genius** สมกับชื่อตึก เช่น คอมพิวเตอร์เดินได้, เครื่องคิดเลขเดินได้ อีกทั้งเด็กชั้นนารีเดินได้ ก็ไม่ต้องสงสัยว่าพวกเขาเหล่านี้มีหน้าตาเป็นอย่างไร ก็คงคล้าย ๆ กับ แอมมิเตอร์ และ โวลต์มิเตอร์นั่นแหละ

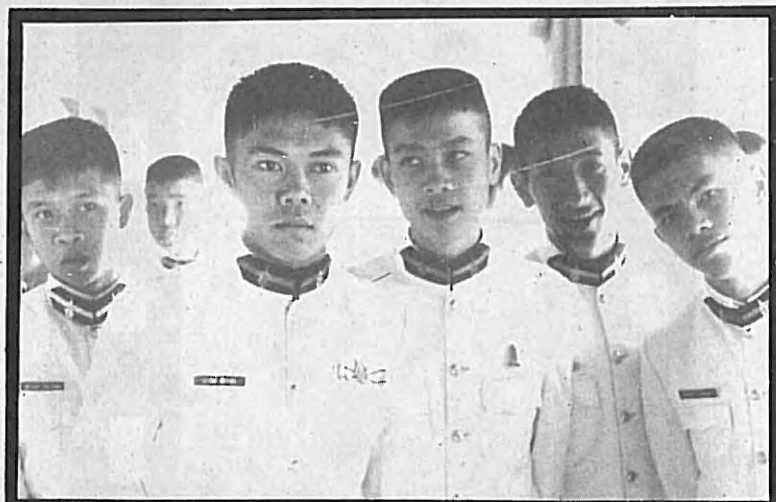
I STARTED A JOKE

เฮ้อ! เฮ้อ! เฮ้อ! ว๊อ... ,เฮ้ ว๊ว๊ว

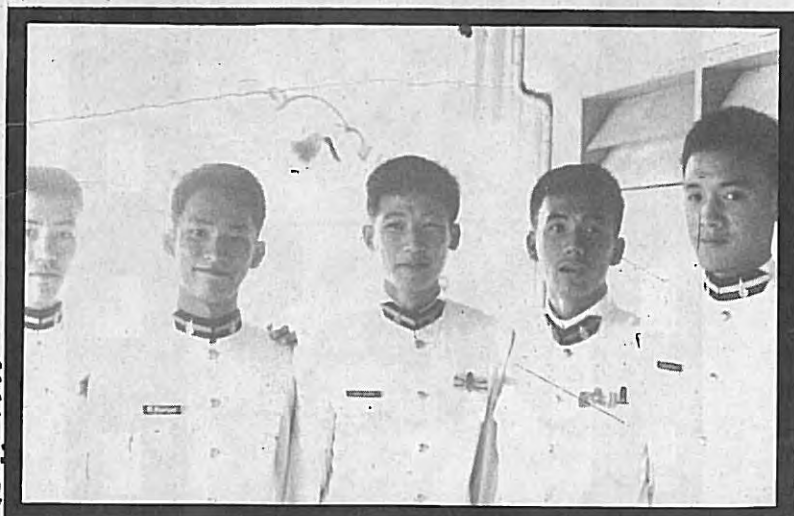
“เบวเนการสจล่อ”

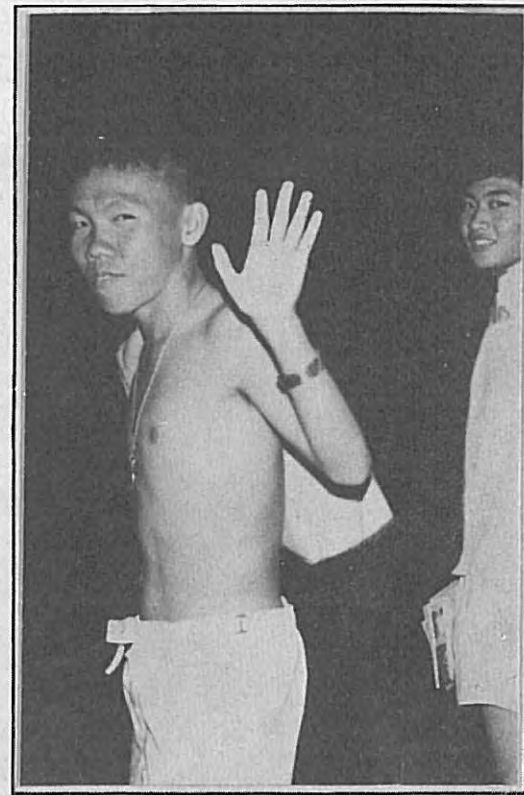
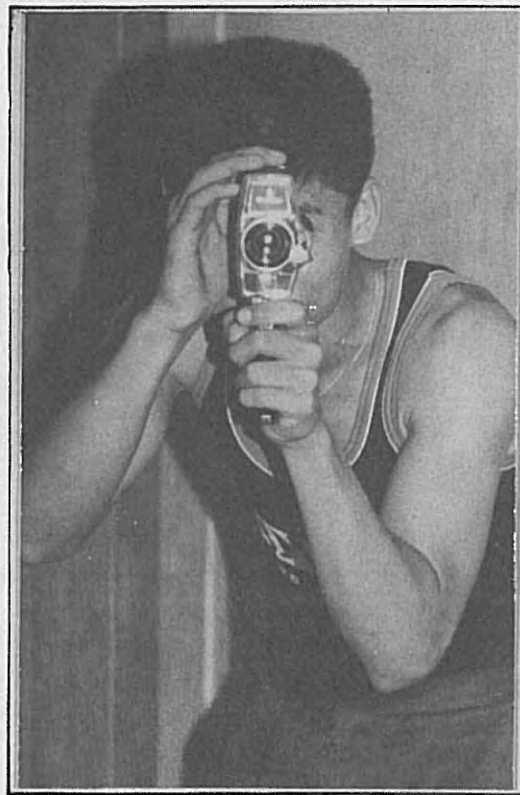
พี่เล็ก... ผมชื่อจ้งเกช.. แฮะ...

แ ๆ
..... จลจ.....

โห้! นอร์

‘ป๊า’ ยึด ยึดดต.....

ยิ้ม 360° ครบ! น่านแหละ

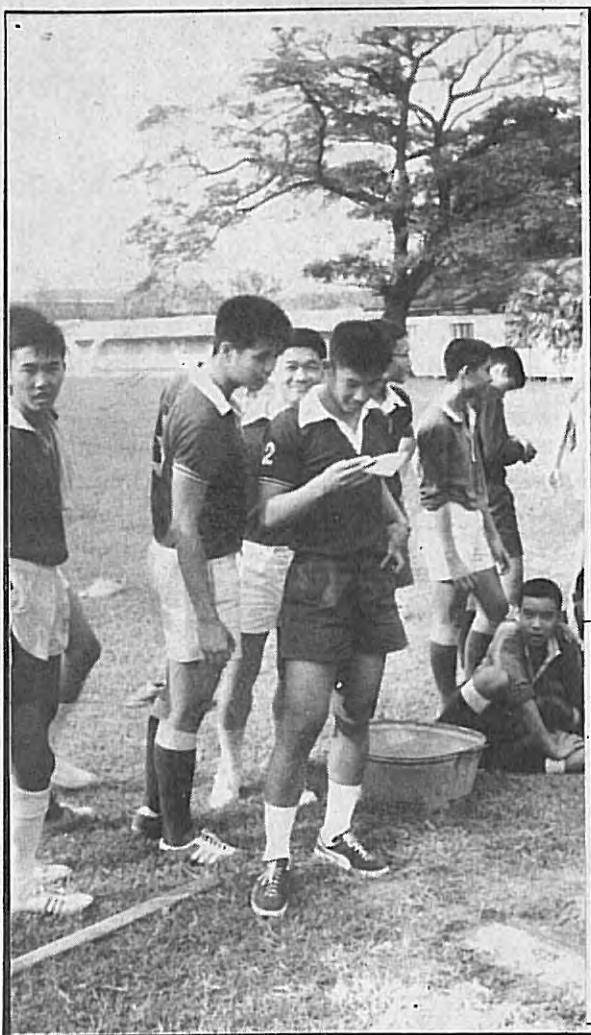
โปรดี้ที่รัก.....

เอ้อ เอ้า เอ้า ตัวรับนะ, เค้าโยนละนะ

โห... ทั้งปี

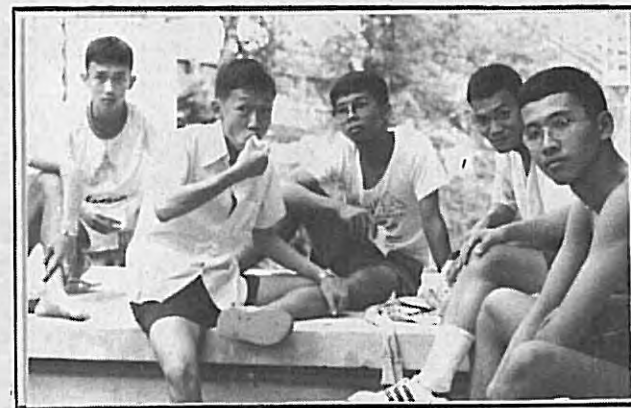
คิดถึงเพื่อน
อยากพบเจออีก ที่เดิมนะ...ที่รัก..
“โคระ”

อ๊ะ...อะไรก็ไม่รู้

บอย
แก๊งค์

ลัป... ลับปรด... เตือน....

ข้ามรประชิดไทย..เฮ้เฮ้...

เจ๊อ
'เนนา

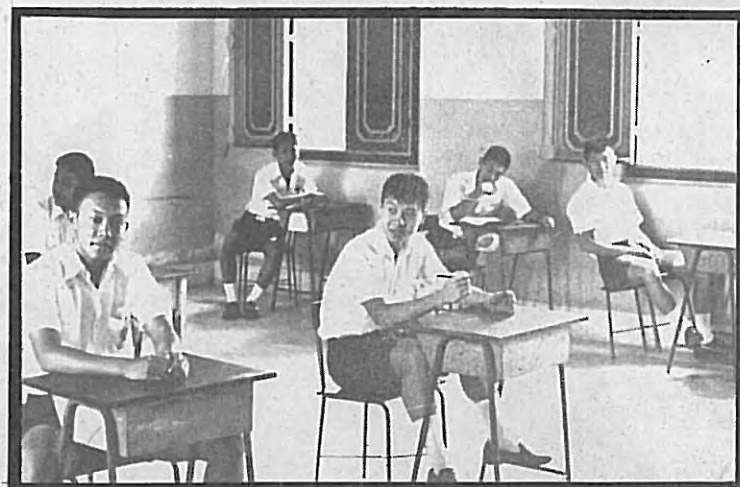
80% ของคนไทย... ฯลฯ

ចំរើន ចំរើន ឥរិយាបថ ឥរិយាបថ

STUDY

ប្រគល់ ខេ ខេ ខេ ខេ

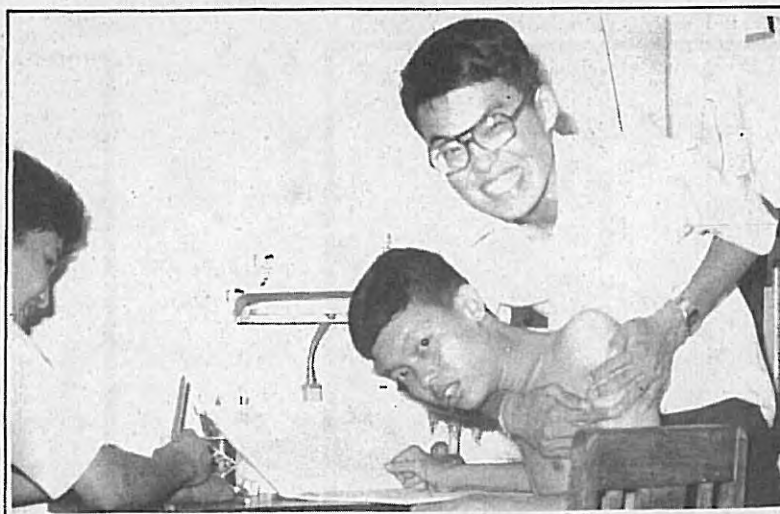

ចាំបាច់ ឥរិយាបថ ឥរិយាបថ?

ប្រគល់ ឥរិយាបថ

ระวัง! อย่าอยู่คนเดียว เตือนใจ

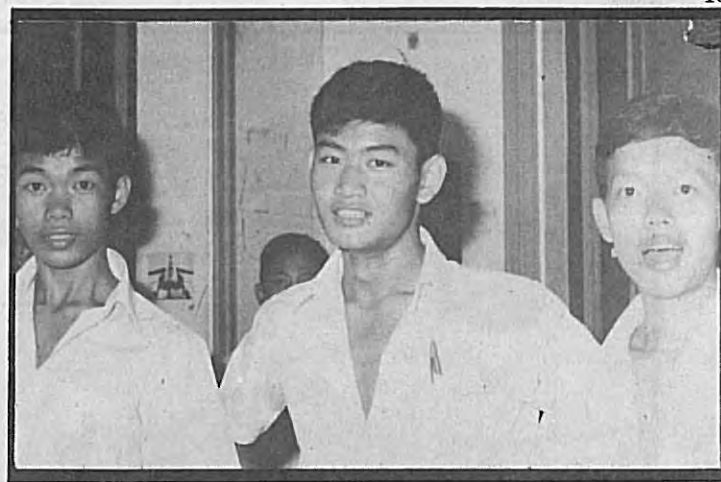

“ดู
เดียน
ACTION

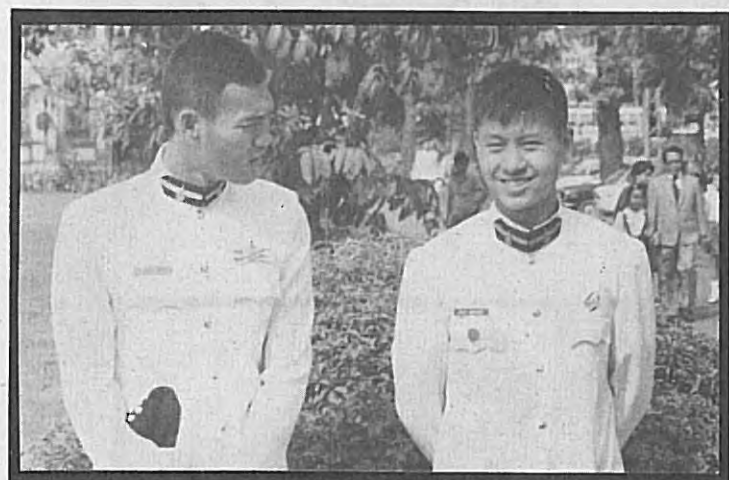

นักเรียน ขึ้น(ตัว)อะไร

ห้องแถว... ยู่... ..

เฮ้ย! ใจ! ผู้หญิงคนนั้นแก้มถึงหัวเข่าเปล่า?

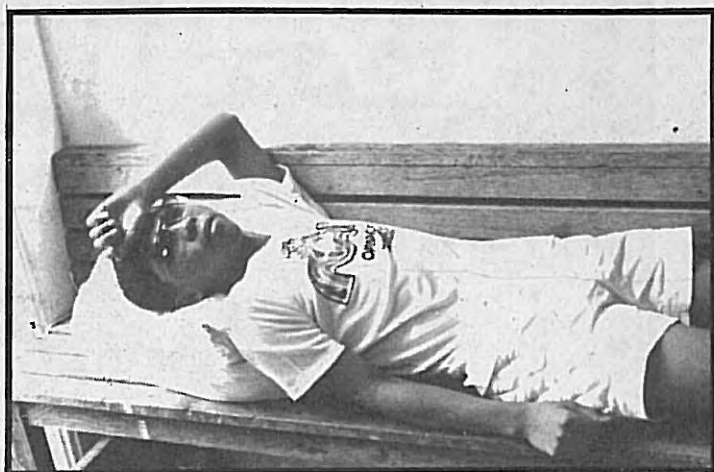
ผมป่าวกับ!

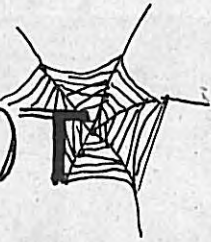
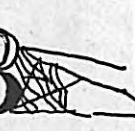

เฮ้ย! โหนแล้ว ๕ ๖

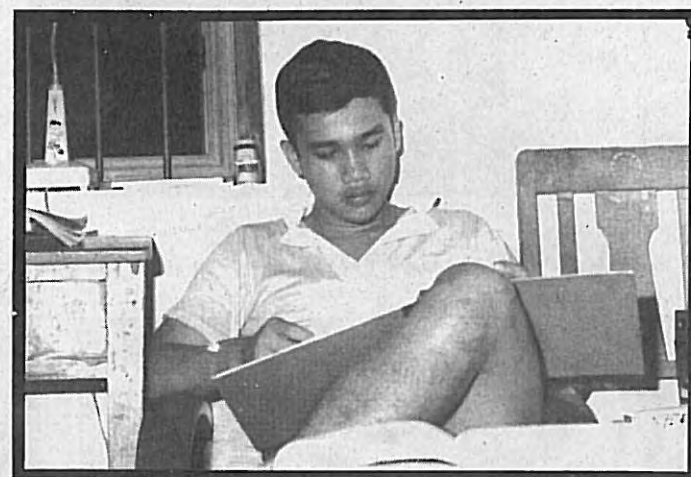
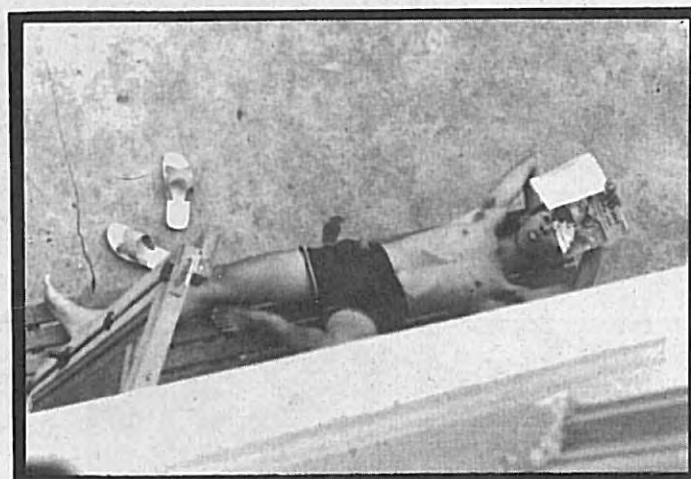
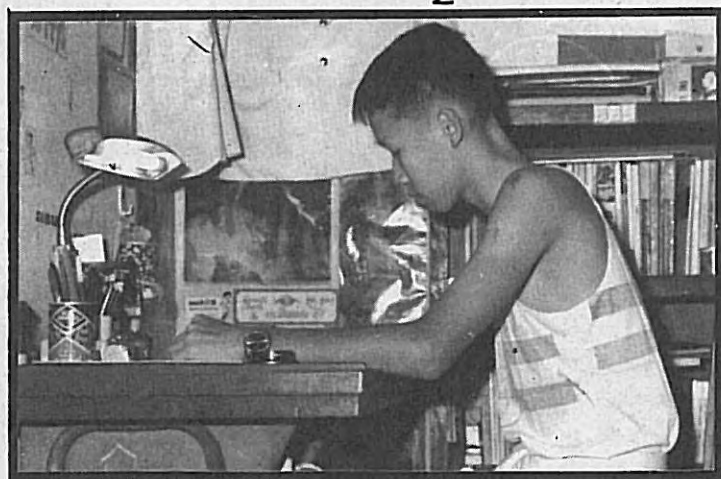

อืมม ผมคิดทว่า.....

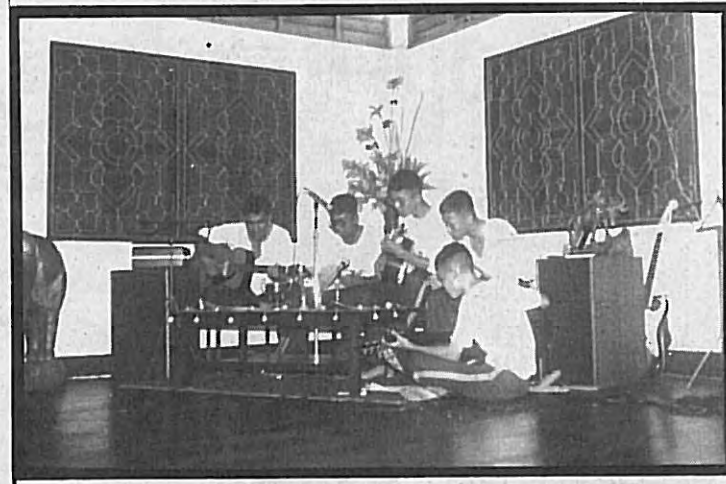
DO NOT DISTURB

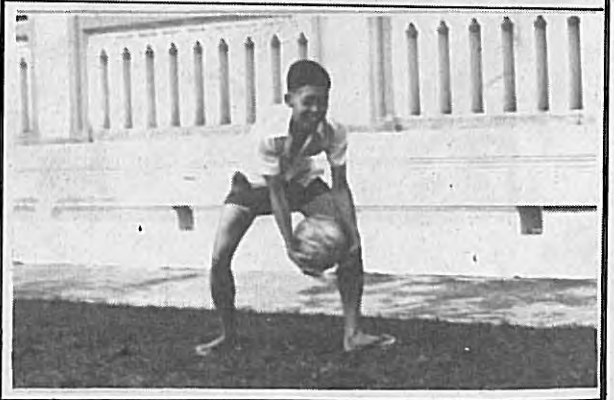
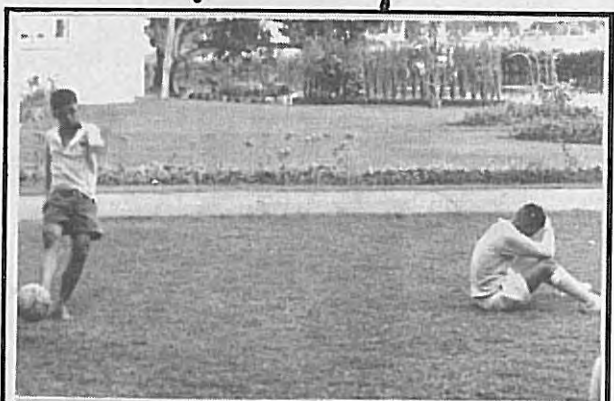
z z z

BEE GEES IN CONCERT

TENNIS OPEN '79

อปีโร่ เหม่แพนเรา

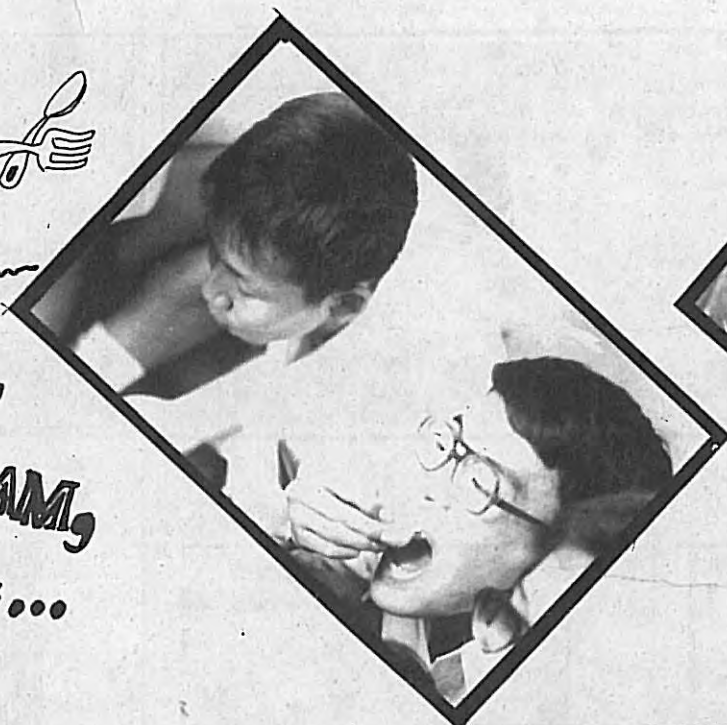
‘ อีป ’

อานาน

ฮ้อ! เด่น

~~~~~ งาม ~~~~~

HOT DOGS -
PIZZA, HAM,
boiled nice...

อ้าย , หินจะ 'อ้าย'

อิมม.. มมอดอีกตามเคย

เตี้ย: ไหนปากลูก?
โต้ง: จี๊วไวว
เตี้ย: เก๊ว.....
พ่อจะซื้อให้?
โต้ง: อิมม... ฟีด...

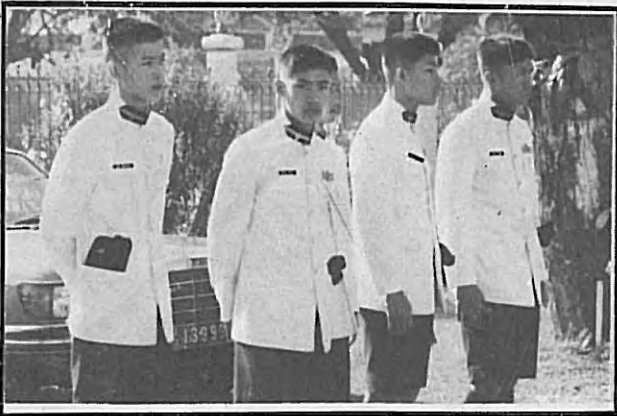
จาก ไปรไมล์

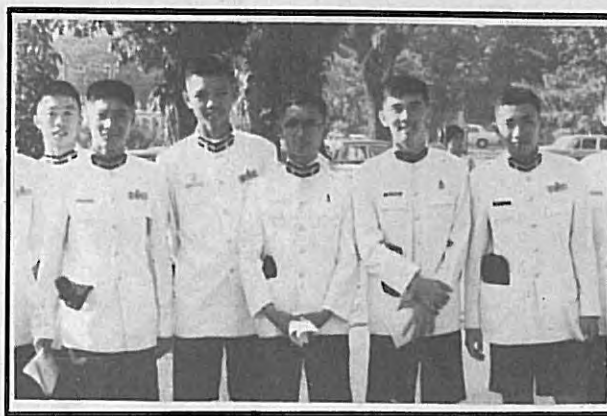
ซาเก้ SEA FOOD

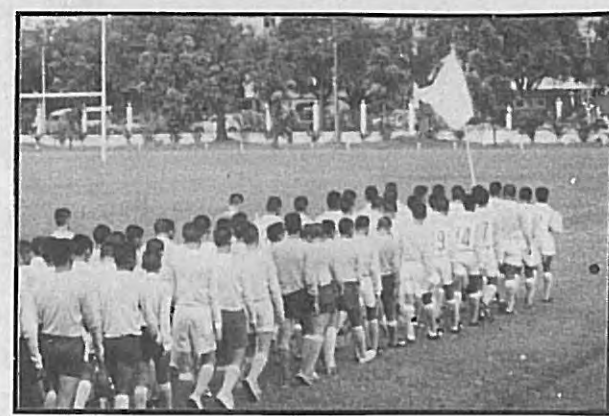

ให้พวกออกไปเถอะ ....

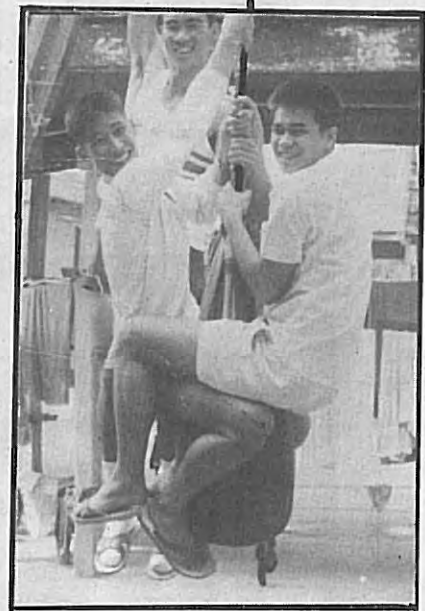
ทีม NUK

เมื่อเมวมา....

และนี่.....คืออีก 20% ที่เหลือ

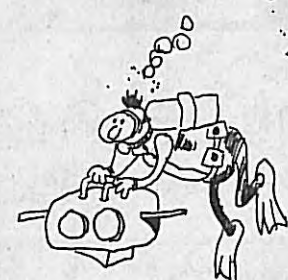

ชุมนุมพรรคกระซอกที่ I

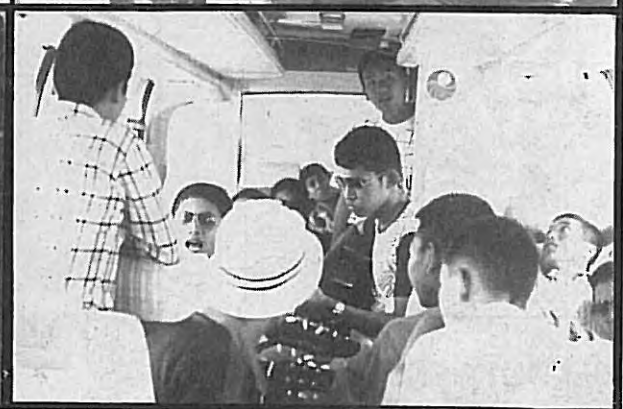
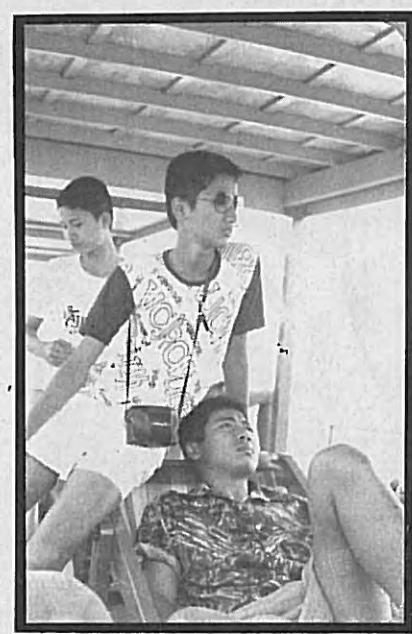
งานภูเขา

กลุ่มักขา กับ มณูชาติ

๐๒
คิม
หยาม
ชาม
มอ

และ 'มาก' เพื่อนรัก

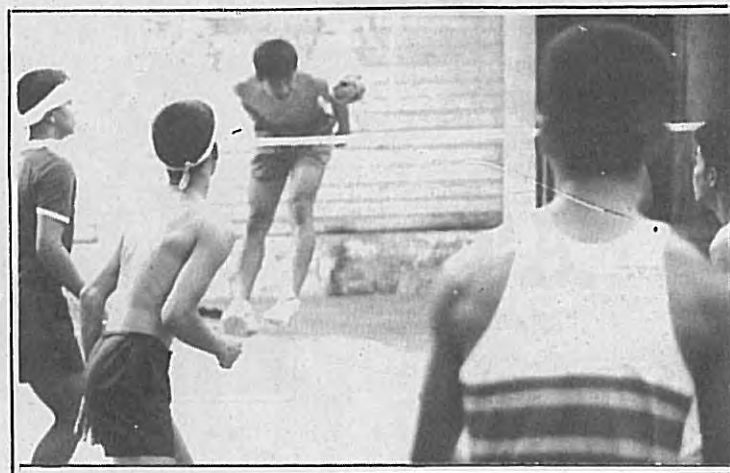

๒ ตะกร้อ

๑ ตะกร้อ

คนรูปหล่อเขาเล่นกัน

ถ้าจะเล่นกันให้มันส์ ต้องมีเธอและ'ฉัน' ร่วมเล่นเอช ๑

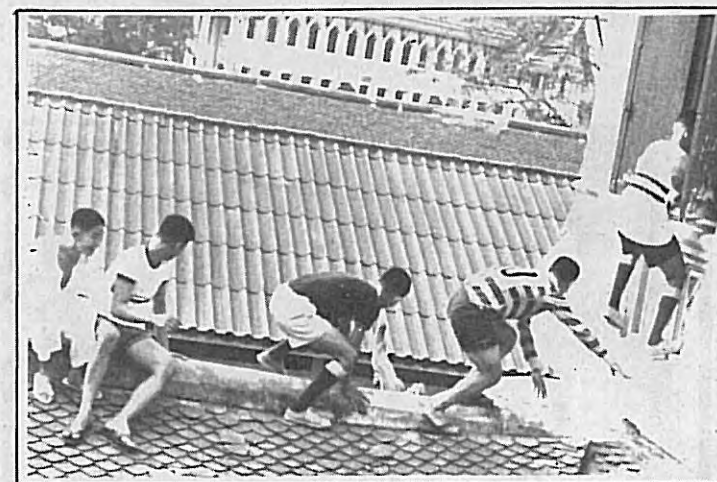

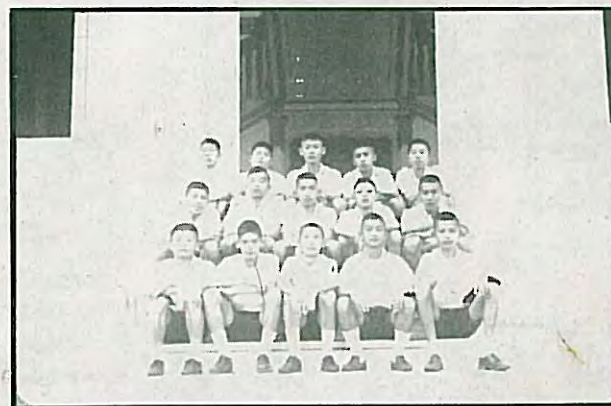
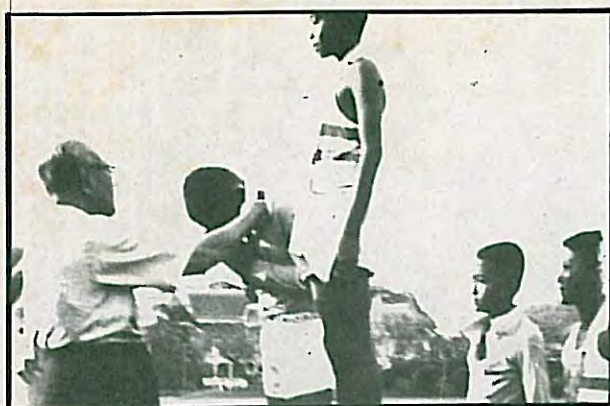
JIT'DA
LOOK
AT...
 "SILENT MOVIE"

"SKY
LAB
 KY LAB SKYLAB SKYLAB SKYLAB SK

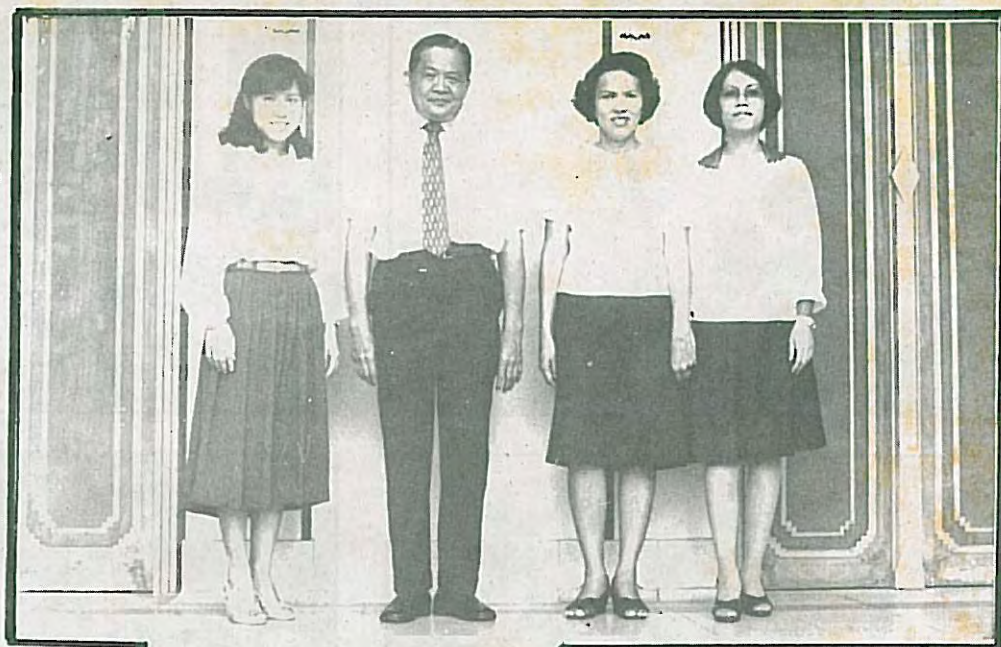
ครั้งหนึ่ง
ยังจำได้

LIFE ...REMEMBER

..ARTIST: เต๋ย..

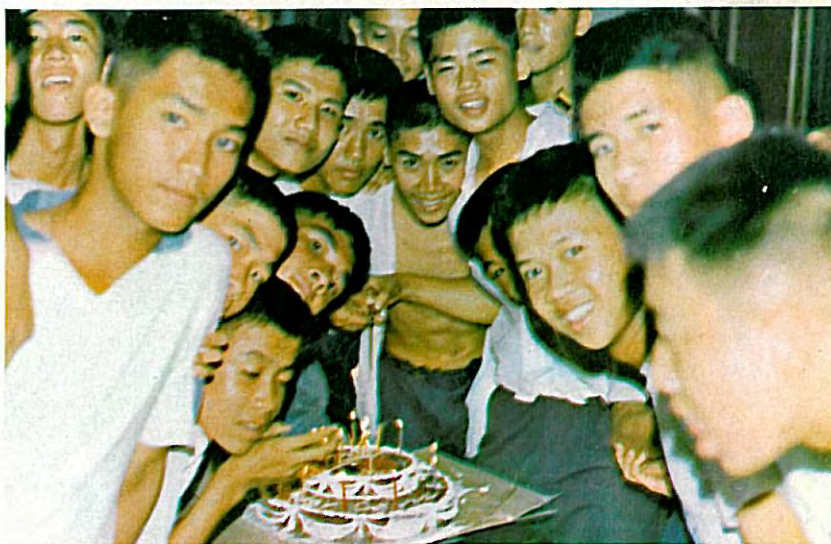
สวัสดี...คุณครู

**GOOD
MORNING
"TEACHERS"**

จาก ...

ร. ราชวิทยาลัย

ร. มหาตมเล็กหลวงกรุงเทพ ฯ

และเชียงใหม

มาสู่ ...

“วชิราวุธวิทยาลัย”

198 ถนนราชวิถี

ดุสิต

กรุงเทพ

โทร 2812467

STUDENT WEEKLY

ฝึกพูดภาษาอังกฤษ
ญี่ปุ่น เยอรมัน ฝรั่งเศส
ชาวเลข เลขฯ จ.ม.ธุรกิจ

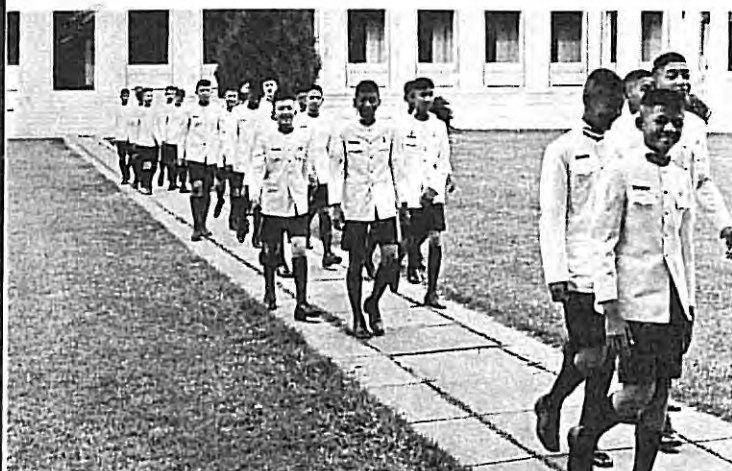
ระบบสอน: ตัวต่อตัว
ครูฝึก หรือ CLASS

จ.จ. วรณวิจิตร
อาจารย์ กวด M.E.D. (USA)
สอนพิเศษ วิชา คณิต
ทางโรงเรียนได้ โทร. 8518025

Price 1.50 Baht

A supplement of Bangkok World

Monday July 23, 1979

The boys of Vajiravudh College shine

To the last drop

BUS fares will not increase till the oil supply of the Bangkok Mass Transport Organisation is used up, BMTD Director Mongkol Simaraj announced. The oil supply will last at least two months, he stated.

"We will try to maintain the present fare until the last

drop of oil stock is finished. After that we will simply have to park our buses until a new supply arrives," he said.

Mr Mongkol revealed that the BMTD has no authority to increase bus fares. The decision belongs to the Government.

The oil price rise will in-

crease BMTD's yearly expenditure by 284.4 million baht. Despite its problems, the BMTD is trying to improve its services. Next month, 200 air-conditioned buses, rented from Hino, Isuzu and Volvo at a cost of 2,000 baht each day, will be added to the present fleet, Mr Mongkol said.

BOYS in spotless, white jackets with shiny buttons and pinned up with decorations, received for their past academic or extra-curricular achievements, filled the magnificent Assembly Hall. Seated on the dais were the director and the teachers of the school. This was the scene at Vajiravudh College on Wai Kru Day which was held on Thursday, July 12.

One of our reporters witnessed this inspiring ceremony:

Wai Kru Day which is observed at the beginning of the academic year in every school throughout the country, is celebrated perhaps with more decorum here than elsewhere.

The ceremony got under way with all 769 students of the school paying a befitting tribute to the founder of the School, King Vajiravudh. Then the students, one by one, stepped out to pay respect to their teachers. The students recited a prayer and took a vow to be loyal to the nation, religion and King, to be good pupils and to obey the school rules. After the ceremony the boys elected, from their midst, the captain for each class and the school captain.

Vajiravudh College, a boarding school for boys, was founded by King Vajiravudh

in 1911. The school, modelled on the British Public School system, aimed to produce honest, and capable young men, who would be

Cont. p. 4

Hard times ahead

EARLIER this month the Thai Government hiked up the oil prices, ranging from 40 per cent for premium petrol to the maximum 67.3 per cent for kerosene. Price of cooking gas in all sizes of containers were also increased by about 50 per cent. Moreover, bus fares, electricity and tap water charges are expected to increase in the near future.

Gen Kriangsak said that it was time for everybody to accept the reality of the oil situation. He added that price adjustments were suitable and realistic.

The Prime Minister said that the Cabinet has discussed oil conservation measures.

"We have discussed voluntary and compulsory oil-saving measures and also actions to be introduced in government offices to conserve oil and electricity consumption," he said.

Oil-saving measures will be drawn up accordingly and announced later.

The situation was probably best summarised by Industry Minister Prasit Narongdej when he said "the cheap oil period is over."

Cont. from p. 1

ready to serve their country despite whatever difficulties and obstacles they might encounter.

The school was originally named "Royal Pages College." In 1926, King Prajadhipok renamed the school "Vajiravudh College" in remembrance of the Royal founder.

Boys are admitted to this distinguished school at the age of eight by means of a highly competitive entrance examination. Today there are more than 300 boys in the Junior School (Grades 3-7) and some 440 boys in the Senior School (Grades 8-12). There are no day scholars.

The school is organised under the seniority system, by which not only the teachers, but also the senior boys take good care of the juniors. A day at Vajiravudh College is filled with both studies and extra-curricular activities. It begins at 5.45 in the morning and ends at 8:30 in the evening when the boys go to bed. English is considered an important subject at the school and there are 20 teachers of English. The school is administered by a committee which is chaired by the Minister of Education. Vajiravudh College, once owned by King Vajiravudh, remains a private school and property of the reigning King.

Games are an important activity at the school. They

are compulsory, in fact. There are rugby, association football, basketball, lawn tennis, badminton, fives, squash, swimming, athletics and gymnastics. Vajiravudh College takes great pride in its strong rugby team, which won many tournaments in Thailand and abroad. Vajiravudh rugby team, unbeaten at inter-school games for 13 years, suffered a defeat at the hands of King's College only recently.

The boys are also brought up to occupy their leisure time usefully, therefore they are required to take one les-

son in either music or art every day. They can join any of the seven school bands: The Bag Pipe, Melodica, Jazz, Military, one of three Western or the Thai string band. Art activities include handicrafts, woodwork, carpentry, pottery and painting.

There are three important events of the school which are observed every year. They are: King Vajiravudh's Birthday on November 25, the annual Presentation of Certificates by His Majesty the King and the Wai Kru Ceremony.

Dr Kalya Israsena, Director of Vajiravudh College.

10 ขาวดังประจำรุ่น

1. ประกาศคนหาย

คุณวิวัฒน์ อินทรุ่ง ทางบ้านบอกให้กลับบ้านด่วน เรื่องที่น้อง ๆ ขโมยยาทาแก้สไปซ่อนนั้น บัดนี้ได้นำมาคืนแล้ว และเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดทางบ้านได้ให้อภัยหมด

2. เด็กถูกลักพา

ด.ช. ฤทธิชัย สายสุวรรณ หรือ คุณดำคินเต้ รูปร่างเล็กคล้ำ สีผิวดี ถ้ามองในความมืดจะกลมกลืนกันมาก ได้หายออกจากคณะผู้บังคับการไป สงสัยว่าจะถูกล่อลวงไปขายที่สหรัฐ ถ้าผู้ใดพบเห็น โปรดนำส่งที่บ้านเลขที่ 13 ซนเผ่า แหล่งลุ่มแม่น้ำบลองโก ประเทศเคนยา ด่วน จะให้รางวัลอย่างงาม

3. ขงหาย

คุณธนาธิป อุบัติศฤงค์ ในตอนเช้าของวันที่ 15 กรกฎาคม 2521 ตรงกับวันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 5 ปีวอก จุลศักราช 531 ในปีนี้ พระโคกหินเหล็กี คุณได้ยืมหนังสือเล่มเล็ก ๆ ปกสีขาว ๆ ภายในมีภาพสี 4 สี สดแทรกอยู่มากมาย ทั้งไว้ที่ห้องน้ำด้านปีกปาเก้ ขอให้มารับคืนภายในวันที่ 29 กรกฎาคม 2522 ได้ที่ห้อง หัวหน้าใหญ่ เวลา 7.00 - 24.00 น. ตามวันและเวลาดังกล่าว มิฉะนั้นเราจะถือว่าคุณสละสิทธิ์

4. รางวัลนำจับ 30,000 บาท

นายวิวัฒน์ ตันติเวสส บุคคลอันตรายที่สังคมรังเกียจ มีความผิดฐานต้องทำให้ผู้อื่นต้องเข้าเผือกหัวใจมาแล้วหลายรอบ ไม่ว่าจะเป็นน้องของเพื่อน, พี่ของเพื่อน, ญาติของเพื่อน, แฟนของเพื่อน และเพื่อนของเพื่อน ผู้ใดพบเห็นโปรดแจ้งให้ทราบโดยด่วน

5. ให้นำมาคืน

นายเฉลิมชาติ วรรณพุกษ์ อาจารย์สอนวิชาฟิสิกส์ แจ้งให้ประกาศมาว่าให้นายน้ำ แอมมิเตอร์, โวลต์มิเตอร์, Stetoscope , หม้อแปลงไฟฟ้า, เครื่องวัด High Voltage และ หลอดแก้วตาแมวที่นายยืมกลับไปทอดลองต่อที่คณะมาคืนโดยด่วน มิฉะนั้นนายจะได้วิชาฟิสิกส์ เกรด F

6. ขายรองเท้า

คุณพิทยา เทพบันเทิง หัวหน้ารักบี้ของโรงเรียน ประกาศขายสตาร์ต ADIDAS รุ่น อินเตอร์ซึ่งเป็นรองเท้าคู่ชีพของเขา โดยเล่าประวัติย่อ ๆ ของรองเท้าดังนี้

1. เมื่อครั้งแข่งรักบี้กับ นร.เตรียม ปรากฏว่าปุ่มสตาร์ตหายไปปากก่องหน้าของ นร.เตรียม 2 ปุ่ม ต่อมารุ่งเช้าจึงพบที่โถส้วมของร.เตรียม

2. ใครใส่แล้วจะมีพลังงานหา $E = MC^2$

3. ความทนทานจะมีค่าเท่ากับ half - life ของตะกั่ว

ผู้ใดสนใจติดต่อกับคุณพิทยาโดยตรง ในราคาคู่ละ 1,200 บาท (ราคาคุย) หรือ 725 บาท 25 สต.
(ราคาต่อ)

7. นัคสังสรรค์

เพื่อน ๆ ชาววิราวุธ 51 ทั้งหมด ขอเชิญพบปะสังสรรค์ ทวงหนี้ ยืมเงิน และจ่ายดอกเบี้ย ที่
สโมสร โอ.วี. 51 ณ บ้านเลขที่ 6/35 ซ.อาคม ลาดพร้าว กรุงเทพฯ (งานนี้คือทองแดง ทองดำ และทองเหลือง
ไม่ควรพลาด) หรือโทรศัพท์ไปจองโต๊ะได้ที่คุณอดิชาติ รักษาจิตร โทร. 5111269

8. ทำทัณฑ์บน นักเรียนชั้นม.ศ. 5 คณะดุสิต

ทัณฑ์บน หรือใบประกันความซื่อ ว่าอย่าทำตัวให้เหลวไหล, เหลวเปื้อน, และ
เหลวแหลก อีก ของแต่ละคน ซึ่งมีผู้โชค (ดีน้อย) ได้ประกันไว้ บัดนี้ยังไม่ได้รับคืน
เนื่องจากผู้รับประกันต้องการเก็บไว้ดูเล่น

9. เชิญออกทั้งชั้น

เนื่องด้วยนักเรียน ชั้นม.ศ.4 โปรแกรม 1 ปี 2520 ได้ทำความดีไว้มากเกินไป จนโรงเรียนทนไม่ไหว
จึงต้องเชิญให้ไปศึกษาต่อ ณ โรงเรียนอื่น มีหลายคนบอกว่าให้ลดการทำความดีลงมาบ้าง ดังนั้นพวกเราจึง
สมัครใจที่จะอยู่ต่อ โดยทำตามคำแนะนำ เพื่อที่จะได้จบมาเป็น โอวี 51 ที่สมบูรณ์

10. แชมป์รักบี้นักเรียนแห่งเอเชีย ครั้งที่ 3

ในปี พ.ศ. 2521 ซึ่งเป็นปีที่พวกเราได้ศึกษาอยู่ในชั้น ม.ศ. 5 ได้มีการแข่งขันรักบี้นักเรียนแห่ง
เอเชีย ครั้งที่ 3 โดยมีทีมเข้าแข่งขัน ทั้งหมด 8 ทีม แต่เพราะด้วยความเกรียงไกรในเชิงปล้ำลูกหน้าเลียบของ
เราหรืออย่างไรไม่ทราบ ทุกทีมที่จะแข่งขันต้องมีอันเป็นไปดังนี้

3 ทีม แรกไม่มีเงินค่าเครื่องบิน

1 ทีม ผู้เล่นท้องเสีย

2 ทีม วิช่าไม่ยอมออกให้ อีก 1 ทีม หาผู้เล่นได้ไม่ครบ 15 คน

และทีมสุดท้ายขอถอนตัว ในที่สุดก็เหลือทีมเราอยู่ทีมเดียว เราจึงเป็นแชมป์โดยปริยาย

ถึงลื้อก็ลื้อเพียง

บ่มีหวังจะมั่งร้าย

ใครออกจะพลาดท่า

ใครดีประเสริฐไซ้

กลเยี่ยงวิธีสหาย

บ่มีมั่งทำลายใคร

ก็จะลื้อจะเรียนให้

ก็จะชมสมประดี.

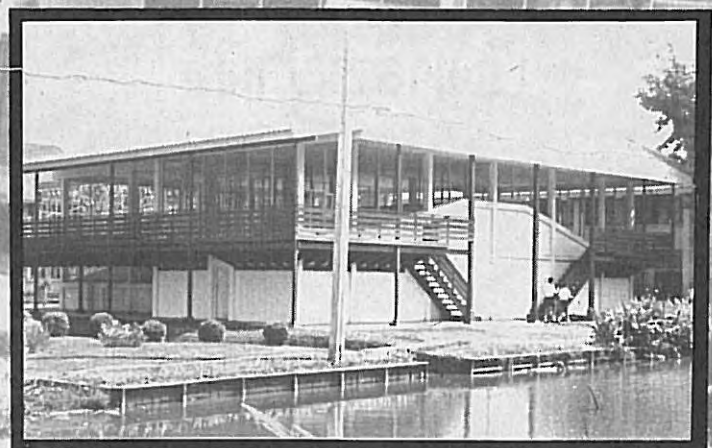
สนามจันทร์

บันทูลุทยาน

ยังจำได้ ตอนเด็กๆ เราเคยมาวิ่งร่อนให้ที่บันไดเด็ก 1 เคย
ทะเลาะกับเพื่อนที่สนามหญ้าหน้าเด็ก 2 และแม่เราเคย
นำอาหารมาเยี่ยมเราที่ศาลาเด็ก 3 ฯลฯ สิ่งเหล่านี้กลายเป็น
อดีตไปแล้ว แต่ปัจจุบันเรากำลังคิดถึงอดีตนี้อยู่

สราญรมย์

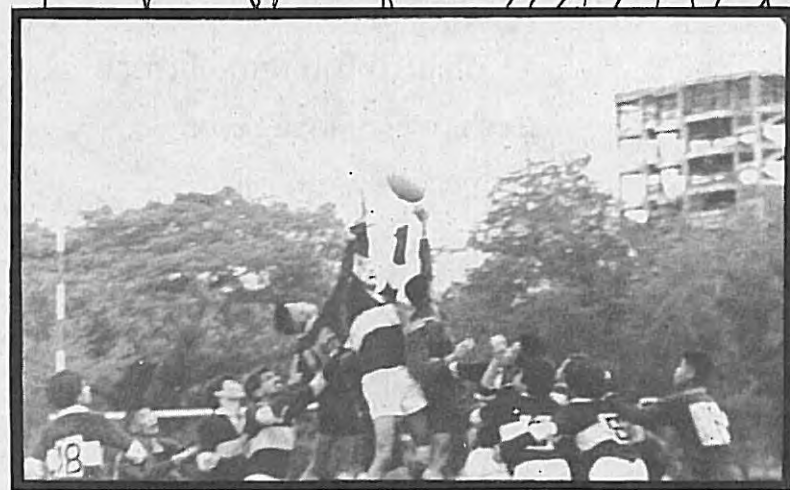
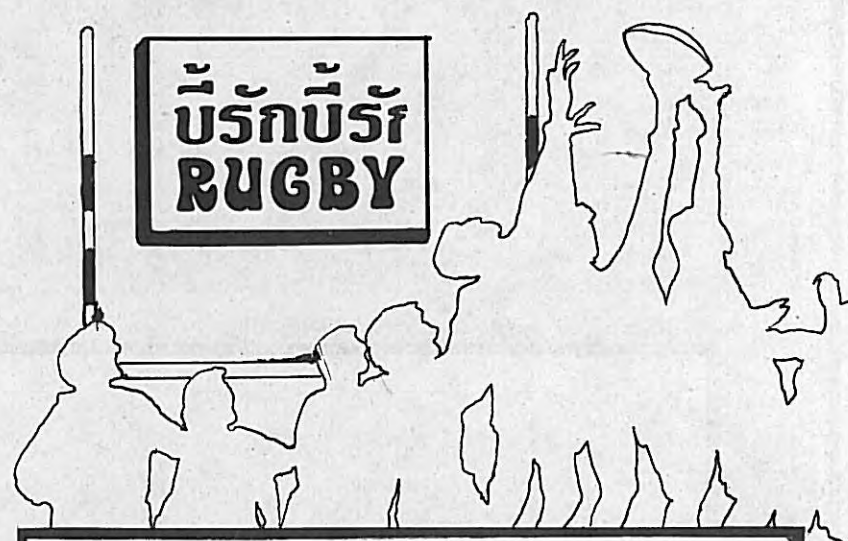
อินดอร์สเตเดียม

เมื่อแมวหมาเล่นกีฬามันทำก๊ด
 จงใจฟัดเหวี่ยงปล้ำขม้าม้าหมาย
 แต่พวกเรายูวชนคนผู้ชาย
 กีฬารายรักเล่นให้เป็นคุณ
 ไม่ทะเลาะเบาะแว้งแย่งชนะ
 ไม่เกะกะกวนยั่วให้หัวหมุน
 เพราะเรามีมารยาทชาติสกุล
 ไม่หุนหันหยาบคายร้ายเกเร.....

กีฬา
 SPORT

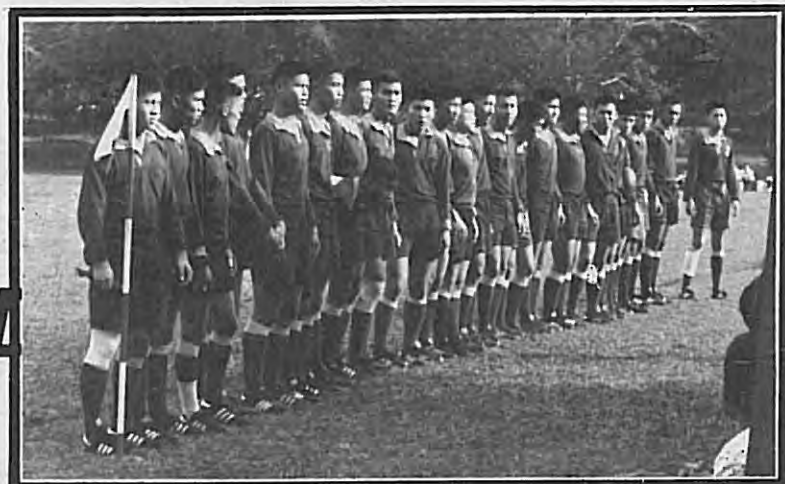

.. T A C K .. .. T A C K .. .. T A C K .. ..

'Bangkok with all its attractions' writes a correspondent from Thailand. But it's more than Patpong Road and Thai silk:

RUGBY IN THAILAND

Rugby was introduced to Thailand in the 1920's. The game was played at the Royal Bangkok Sports Club by European expatriates.

The Rugby season began and ended with the monsoons which helped to soften the hard grounds and today the official Season is from June to December.

Games were played on Wednesdays and Saturdays between club members and to vary the monotony of playing against the game people, Inter-port games were arranged between clubs in Penang, Kuala-Lumpur, Saigon and Singapore.

Gradually the popularity of the game spread among the Thais, particularly among the Universities and the Armed Forces. Thus the Thai Rugby Union was formed in 1938, but naturally development was slow during the war years.

When War ended, rugby was immediately revived. British forces stationed in Thailand entered and participated in local tournaments with Thai teams thus giving a special impetus to the game among local spectators.

In 1952 a National XV was sent to England to gain further experience but since it was realised that their standard of play was not sufficient to play top class teams they only concentrated playing against teams in the London area and against some college teams at Oxford and Cambridge. The Tour was a great success and contributed to improvement of the game in Thailand later on.

In 1954, His Majesty the King of Thailand graciously donated a Challenge Cup named after the Crown Prince, The Vajiralongkorn

Cup, to be competed for by Thailand and Malaysia, Malaysia won the first match by a handsome margin, but since then Thailand has managed to win it back and retain it.

Other international matches have been played against Hong Kong, Sri Lanka and Singapore. Matches have also been played against the Combined Oxford & Cambridge Universities, London Welsh and Scotland (1977) and many other teams from Japan and Zambia.

In 1968 TRU became one of the Founder members of the newly instituted Asian Rugby Football Union and took part in the 1st ARFT in Tokyo in March 1969 which was spoilt by one of the heaviest snowfall experienced by that city at that time of the year. Naturally the cold weather badly affected the Thai players who had never seen snow before. Since then Thailand has participated in the 2nd, 3rd, 4th, 5th and 6th ARFT.

To improve rugby standards in Asia, the TRU initiated the Asian School Rugby Championship in 1976 as an experiment to raise the standards of rugby at the base. This championship achieved much success and has now been accepted as an annual event. A Thai School won the 1st Championship, the 2nd was won by a Taiwanese School and in the 3rd ASRFC a Thai School regained the championship.

Bangkok with all its attractions has now been accepted as a good stop over for touring rugby teams and this year Swansea, Llanelli are among the more famous teams visiting Thailand to play against local team.

วชิราวุธวิทยาลัย

แชมป์รักบี้นักเรียน

แห่งเอเชียครั้งที่ 3

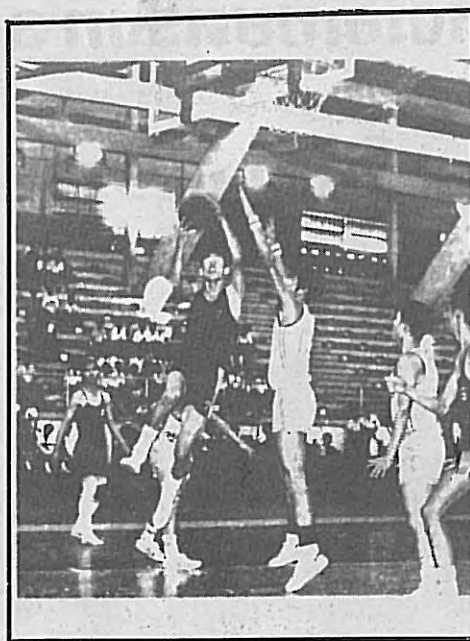
หาดใหญ่ ; 1978

บาสเกตบอล BASKETBALL บาสเกตบอล

SHOOT!
SHOOT!
SHOOT!

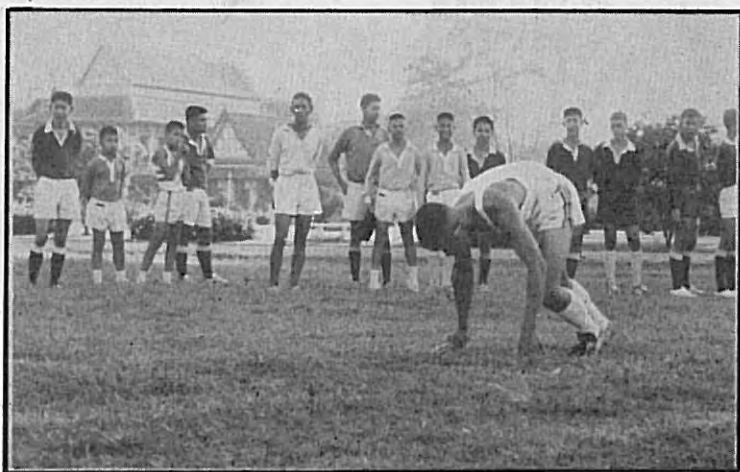
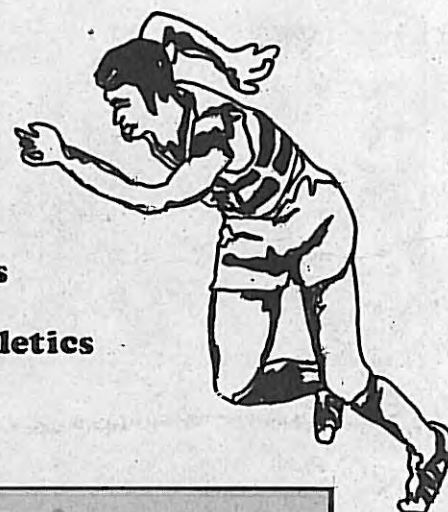

กรีฑา

Athletics

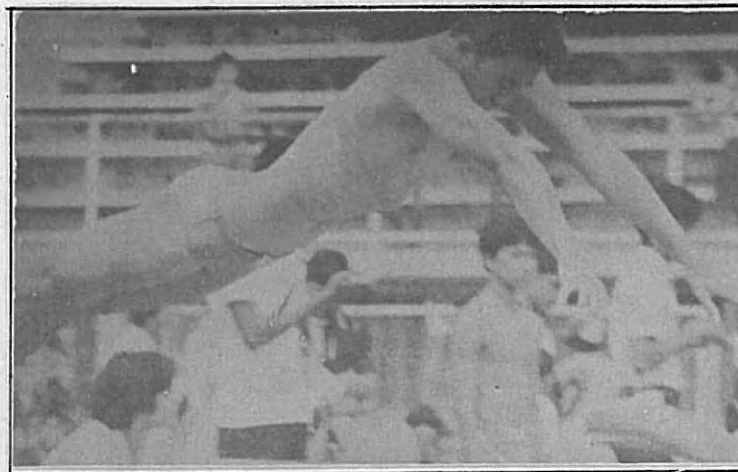
Athletics

Athletics

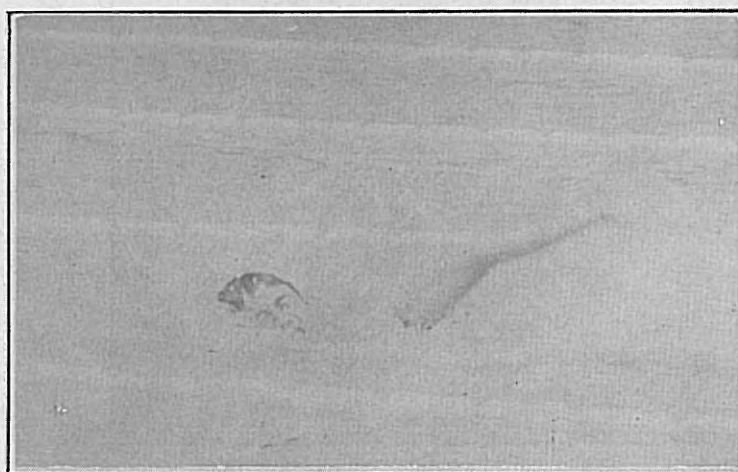

R RR RUN NN N

ว่ายน้ำ SWIMMING

JUMP
JUMP
JUMP

หอนาฬิกา

Super time เครื่องบอกเวลา

มาตรฐานสากลของวชิราวุธวิทยาลัยรอบ ๆ มีเนินสูง มีต้นลิ้นทมปลูกอยู่ เราเคยมาเล่นซ่อนหาและไล่จับกันที่เนินนี้บ่อย ๆ

หอนาฬิกาเป็นทั้งพระเอกและผู้ร้ายคือเป็นพระเอกเมื่อเวลา 21.00 น. (เข้านอน) และเป็นผู้ร้ายเมื่อเวลา 7.00 น. (เข้าเรียนคาบแรก)

ศาลากลางน้ำ

เป็นที่ฝึกซ้อมของวงโยธวาทิต (v.c. band)
 เนื่องจากวงนี้มีเสียงดังมาก จึงถูกนำมาปล่อย (เกาะ)
 ฝึกซ้อมที่ศาลากลางน้ำนี้ ตอนเย็น ๆ ก็มักจะมีคนมา
 ท่องหนังสือ แต่เราไม่หรรอก มักมาหลับเสียมากกว่า

ชีวิตเด็กในสายตาครู

ชีวิตเด็กที่กล่าวถึงนี้ เป็นชีวิตที่กำลังจะเติบโต ทำหน้าที่เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต เป็นความหวังของบิดา มารดา และประเทศชาติที่จะได้พึ่งพาอาศัย กำลังกาย กำลังสติปัญญา เพื่อรักษาวงศ์ตระกูลและประเทศชาติสืบต่อไป เมื่อย้อนกลับไปนึกถึงเขาเหล่านี้ เมื่อ พ.ศ. 2517 ซึ่งยังเป็นเด็กที่อยู่ในสายตาครู

ปีนั้นเป็นปีที่สภาวะของประเทศเต็มไปด้วยการเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ต้องการเปลี่ยนแปลงครู อาจารย์ อาจารย์ใหญ่และเจ้าของโรงเรียนก็ถูกเรียกร้องจนถึงผู้อำนวยการ ตลอดจนไปจนถึงรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาฯ นับว่า ในปี 2516-2517-2518 เป็นปีที่เด็กมีบทบาท ในระบอบประชาธิปไตยเต็มที่ บ้านเมืองในระบอบนั้น เด็กมีบทบาทมากมาย บ้านเมืองวุ่นวายด้วยการปลุกปั่นให้มีการเดินขบวน การเดินขบวนนี้ได้ล่องลอยไปถึงวงการของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ ตลอดจนบริษัท ห้างร้าน เหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นทั่วประเทศ

แต่วิชาวุฒิชัย ไม่มีเหตุการณ์เช่นนั้น เพราะวิชาวุฒิชัย เป็นโรงเรียนที่ฝึกสอนการปกครองระบอบประชาธิปไตยมาตั้งแต่ชั้นประถม 3 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 5 เริ่มตั้งแต่ชีวิตในคณะในห้องเรียน ในสนามกีฬา และกิจกรรมต่างๆ โดยที่ น.ร.ทุกคนต้องปฏิบัติตัวให้อยู่ในระเบียบวินัย | นื่องเคารพนับถือพี่ เชื้อพี่และปฏิบัติตามคำสั่ง รุ่นพี่ปฏิบัติตัวต่อรุ่นน้องเหมือนพี่ปกครองน้อง หัวหน้ามีหน้าที่ดูแลความทุกข์สุขและมอบหมายหน้าที่การทำงานให้น้องทำและทำโทษน้องตามควรแก่โทษทุกอย่างอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับการและผู้กำกับคณะ บางที่ รุ่นน้องก็พอใจบ้างไม่พอใจบ้าง ทุกคนก็อดทนและอยู่ในระเบียบวินัย จนกระทั่งตนกลายมาเป็นรุ่นพี่ และก็ถือปฏิบัติตามรุ่นพี่ที่ที่แล้วๆ มาเป็นเช่นนั้นมานานถึง 51 ปี นับว่าพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ท่านเห็นการณ์ไกลพระราชทานทรัพย์สร้างโรงเรียน ให้ฝึกนักเรียนให้รู้จักการปกครองระบอบประชาธิปไตยตั้งแต่เด็ก จึงอยู่ได้อย่างสงบถึงเหตุการณ์ภายนอกจะเรียกร้องประชาธิปไตยกันอย่างไรก็ตาม เด็กในวันนั้นจนมาถึงปัจจุบันก็ยังรักษาประชาธิปไตยเหมือนเดิม ครูได้ติดตามถามข่าว ชีวิตการเปลี่ยนแปลงมาจนกระทั่งเป็นเด็กโต และกำลังจบการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้ ซึ่งนับว่าเป็นลูกวิชาวุฒิชัยอย่างสมบูรณ์เพียง 56 คนที่อยู่ในสายตาของครู และขณะนี้ทุกคนต่างก็มีสถาบันใหม่ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ตามเกณฑ์ทำให้ครูมีกำลังใจเขียนชีวิตเด็กนี้ขึ้น

เกี่ยวกับคุณครูคุณครู พรหมประพัฒน์ ผู้เขียน

คุณครูคุณครู เป็นครูสอนภาษาไทย ของพวกเราตั้งแต่เราอยู่ชั้น ม.ศ. 1 ใน 1 อาทิตย์ (มีเรียน 6 วัน) พวกเราต้องพบกับคุณครูคุณครูเสีย 5 วัน เกือบจะเรียกได้ว่าต้องพบคุณครูเกือบทุกวัน โดยคุณครูจะสอนวิชาหลักภาษา อ่านเอาเรื่อง จดหมาย เรียงความ และย่อความ ด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้คุณครูคุณครู จดจำลักษณะท่าทางของพวกเราได้เกือบทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิชาเรียงความ ซึ่งเป็นวิชาที่แสดงออกของความคิดเห็นของพวกเรา ทำให้คุณครูรู้จักพวกเรามากยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าเวลาจะผ่านมาถึง 4 ปีแล้วก็ตาม

ดูเหมือนจะเป็นประเพณีทุกปีมา ตั้งแต่มีการทำหนังสือรุ่นเป็นปีแรก (ประมาณ พ.ศ. 2503) ที่ว่าหนังสือรุ่นแทบทุกเล่ม จะต้องมีความของคุณครูคุณครู เขียนวิจารณ์ลักษณะท่าทาง อุปนิสัยของนักเรียนแต่ละคน มีบางคนเคยถามว่า จำเป็นด้วยหรือ ที่จะต้องมีความของคุณครู ก็อยากจะตอบว่า บทความของคุณครูคุณครู มีค่าแก่พวกเราเหมือนเปรียบเหมือนกระจกเงาใบใหญ่ ที่พวกเราเอาส่องดูตัวเอง และบทความชิ้นนี้ก็เป็นจุดเด่นสุดของหนังสือรุ่นวิชาวุฒิชัย ทุกปีมา

- สาราณียากร -

1. สุภรติ์ อธิภาชนี

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างสันทัด ผิวเนื้อดำแดง เป็นคนมีนิสัย ร่าเริงแจ่มใส เปิดเผยช่างเจรจา จน แต่มิ สัมมา การระดี สติปัญญา ปานกลาง เพราะขยันน้อย ไม่ทะเยอทะยาน มีน้ำใจต่อครูและเพื่อนๆ มีความวิริริ ในการทำงานพอควร เป็นนักรักบี้มาแต่เด็ก เมื่ออยู่ชั้น สูง จึงเป็นนักรักบี้ได้รับเครื่องหมายสามารถพิเศษ โด่ขันมีอธบายศัย ดี แต่ขยันเรียนน้อยเหมือนเดิม ถึงแม้กระนั้น พ่อจะเป็นนาย ตำรวจใหญ่ก็ไม่แบ่ง

2. จิระวิ เสมอวงษ์

เป็นเด็กคณะพญาไท รูปร่างผอมบาง ผิวเนื้อค่อนข้างขาว เป็นเด็ก เงียบๆ เรียบร้อยเหมือนเด็กผู้หญิง เป็นเด็กส่ารวม ไม่ขน มีความ คิดดี แต่สติปัญญาปานกลาง มีความพยายาม รักดีใฝ่ดี การเรียน ปานกลาง ถึงแม้โตขึ้นก็ขยันสุภาพเรียบร้อยเหมือนเดิม อารมณ์เย็น ยอมรับเสมอ มีอธบายศัยดีเป็นนักดนตรีสำคัญคนหนึ่ง

3. วีระศักดิ์ เสงี่ยมจิตร

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างสันทัดค่อนข้างขาว เงียบๆ ไม่ค่อยขยับและ วุ่นวายกับใคร เป็นเด็กมีระเบียบมีวินัย ไม่ค่อยถูกครุคว่าบ่อนัก ตั้งใจเรียนพอสมควร มีความพยายามและปรับปรุงตัวดี ขอมรับ คำตักเตือนของครู ด้วยความเคารพ ถึงแม้การเรียนจะไม่เด่น แต่ ก็นับว่า เป็นเด็กน่ารักคนหนึ่ง

4. ศรายุทธ โยธะพันธ์

เป็นเด็กจิตรลดา รูปร่างบอบบาง ตัวเตี้ย ผิวเนื้อ ดำแดง ใบหน้า ดูเป็นคนมีอายุนมาก เป็นเด็กเงียบ ร่าเริงแจ่มใสเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อน มารยาทสุภาพเรียบร้อย ตั้งใจ และมีความพยายามใฝ่ดี ถึงแม้ตัว เล็กจิตใจเข้มแข็ง เมื่อถูกเพื่อนแหย่ล้อเลียนก็ยอมรับ นับว่าเป็นเด็ก มีอารมณ์เย็นถึงแม้โต ก็ยังเยือกเย็นอยู่เพื่อนจึงชอบล้อเลียนเสมอ มีสัมมาการะดี

5. อติชาติ รัชะจิตร

เป็นเด็กคณะพญาไท รูปร่างสันทัดผิวขาวเหลือง โด่ขันผิวคล้ำไป และสูงขึ้น ดูเป็นคนสูงโปร่ง สมัยเด็ก นิสัยขอน โกรธง่าย ถ้าถูกใจ ข้มเข้มแจ่มใส ช่างพูด ก่อนข้างชนพอตัว มีความคล่องตัวดี รัก เรียนและใฝ่ดีมาทราบภายหลังว่าเกเรียนก็เป็น น่าเสียดายความดี ความน่ารัก ความขยัน (เป็นเพราะสำคัญตัวว่า "ผมรูปหล่อ เสียอย่าง") ไม่ทราบว่าจะเข้ามหาวิทยาลัยกับเขาได้หรือไม่

6. มรว. ขวลิต เกษมสันต์

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. ตัวเล็กๆ ผอมบาง หน้าซีด ผิวเนื้อเหลืองแหวดตา โศก พุดจากคลองเกล้า ตั้งใจเรียน พยายามอดทนดี นิสัยรักสงบ ไม่ชอบยุ่งกับใคร มีเหตุผลดีโตก็ยังสงบเสถียรและเรียบร้อยดี ทั้ง ยังตั้งใจเรียน คืออยู่และหน้าตาแจ่มใสขึ้นดูโลกผี ชีวิตชีวาบ้าง ครู ก็พลอยดีใจด้วย หวังว่าคงเข้ามหาวิทยาลัยได้สมปรารถนา

7. อุทธิชัย สายสุวรรณ

เป็นเด็กคณะ ผ.บ.ก. ทั้งเตี้ยผิวคล้ำ ทำทาง คล่องแคล่ว ฉะฉาน ขยันเรียนและใฝ่ดี แต่ต้องมาอยู่ห้อง ก. มีสติปัญญาพอตัว ม.ศ. 2 ได้อยู่ห้อง ข. ถึงแม้ ตัวจะเล็กก็ไม่มีใครกล้ำกรังแก เพราะบุคลิก เงียบขรึม ทำทางเป็นผู้ใหญ่เอางานเอาการ พวกพี่ๆ ชอบเรียกไป เล่นด้วยเสมอ เพราะเจ้าตัวรู้จักวางตัวได้เหมาะสมมาตอนโตก็ยัง คืออยู่ แต่ผิวเผือดขึ้นสูงขึ้น ทำให้รูปร่าง สันทัดทะมัดทะแมงสมตัว การเรียนยังอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้คงจะได้เรียนสมความปรารถนา

8. รามพ บัณฑิตย์

เป็นเด็กจิตรลดา รูปร่างผอมเป็นเด็กห้อง ขง ผิวขาวเหลือง เป็นเด็ก เจ้าอารมณ์ โกรธง่าย และคิดแสบอนนิดหน่อย จะเห็นได้จากเวลา โกรธก่อนและแสดงกริยาพูดบ่นพึมพำ เพื่อนๆ ก็ชอบแหย่ มีสติ ปัญญา ขยันเรียนเอาใจใส่และใฝ่ดีช่วยเหลือเพื่อนและครูดี

9. พิทยากร พรหมโยธี

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. รูปร่างผอมบางสูงผิวขาวหน้าตาแจ่มใสทำทางไว้ตัว เจ้าอารมณ์โกรธง่าย ดูบุคลิกเป็นเด็กฉลาดเจ้าปัญญา แต่เพราะ ขยันน้อยและประมาทจึงทำให้การเรียนไม่เด่นเท่าที่ควร ถ้าคนไม่รู้ จักเห็นบุคลิก จะต้องบอกว่าต้องเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ทำทางคล่อง แคล้วว่องไว แหวดบอกว่าเป็นคนเฉลียวฉลาดและเป็นผู้มีน้ำได้อย่าง ดี ครูเคยเตือนให้นึกถึงความดีของคุณปู่ จะได้ขยันเรียนให้มาก เจ้า ตัวโกรธครู่ไปหลายวัน ไม่มองหน้าครู ไม่ทราบว่าจะขี้นนี้หายโกรธ หรือยัง

10. ธนาธิป อุบัติศฤงค์

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. รูปร่างผอมบางสูงโปร่ง ผิวเนื้อสองสีค่อนข้างคล้ำ นิดหน่อย แต่ดูสะอาด พุดเร็ว ทำทางฉลาดคล่องแคล่ว ข้มเข้ม แจ่มใส เป็นคนใจดี และใจเย็น มีเหตุผลใฝ่ดีบุคลิกดี ขยันและ พยายาม ตั้งใจเรียนสม่ำเสมอชอบนั่งหน้าถึงแม้ตัวจะสูงเจ้าตัวต้องใช้ แว่นหนานั่นเอง เชี่ยวชาญทางภาษา

1. สุทรรัตน์

2. จิระวั

3. วีระศักดิ์

4. สุรวบุทร

5. อติชาติ

6. ม.ร.ว.ชวลิต

7. อุทธีชัย

8. รามพ

9. พิทยามร

10. รหามาธิ

11. วิทวัส

12. ณัฐชัย

13. สุขชัย

14. จักรทิพย์

15. วาจิระ

16. ม.ส.พิชญ

17. สัมปนาท

18. ธานี

19. เกียรติกร

20. สุนทร

21. ภิร

22. รเมศ

23. พามอง

24. ไชยวุฒิ

25. จามกร

26. มงคล

27. อลงกรณ์

28. อธิชัย

២.៣

២.៤

២.៥

មិត្តភក្តិ
និងស្នេហា

២.៧

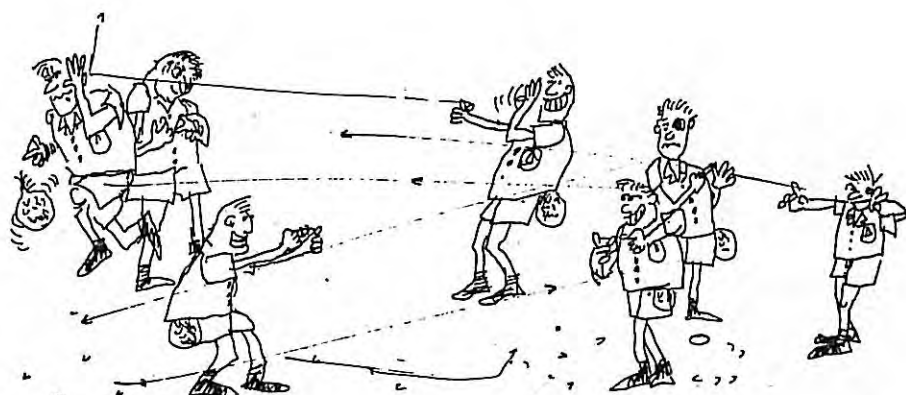
២.៨.១

២.៨.២

21.6

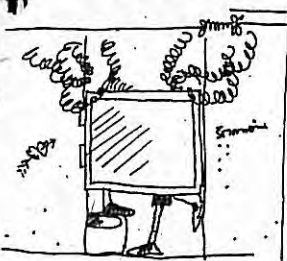

OV. 51

2. 5

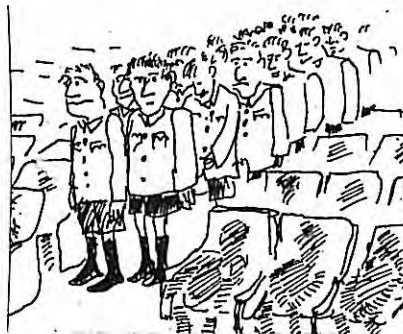

உ.எ. 3

உ.எ. 4

๑ ปู่ป้าเป็นขอเจ็ด หักเงินไปใส่ขัน แล้วยังเอาสารไว้
 ฆ่าเขาไปอยู่ ขอเจ็ดนั้นบ่าวเป็นกั๊กบวกับคู่
 ตามที่โรงเรียนได้เผ่นออกมาเป็นแม่ของน้องสาวคนแรก
 ขอเจ็ดก็ไปเรียนในโรงเรียนแล้ว แล้วยังมาอยู่กับ
 บวกับเข้านานเหมือนกัน

28. วงศ์เฉลิม

30. วิษณุ

31. กิตติชัย

32. พิทยา

33. สกุล

34. เจษฎา

35. เชษฐา

36. จักริต

37. สัทธีร

38. ทองพล

39. วงศ์วรรธน์

40. บุรติทธิ

41. ธนา

42. พัดเนโรจน์

43. อาสา

44. สุทธิโย

45. สุวิชัย

46. รุ่งเรือง

47. อรรดพาสน์

48. อภิชาติ

49. ภัทธรพล

50. พัสลก

51. เจตจิตร

52. วิทวิท

53. ชัยศักดิ์

54. ชัยรินทร์

55. วีระชัย

56. เฉลิมชาติ

11. วิทวัส อินทรุ่ง

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. รูปร่างผอมบางค่อนข้างขาวเป็นเด็กเงียบช่างคิด ประหยัด รู้จักคุณค่าของเงิน เสียจนเพื่อนฝูงเขม่น เมื่อเข้าใจกันดีแล้วก็เห็นใจกัน เด็กขยัน รักเรียนใฝ่ดีสม่ำเสมอจนเป็นนักเรียนดีได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดีในชั้นมัธยมปลาย นิสัยสุภาพเรียบร้อย พุดน้อยสงบเสียงม จริยจืดต่อหน้าที่การงาน และชีวิต

12. ณัฐชัย มั่นวิเชียร

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. เรียนห้อง ข. รูปร่างสมบุรณ์ผิวขาวเหลือง นิสัยชอบพุดคุยตลอดเวลา ไม่สามารถรักษาขอบเขตเพื่อนตัวเล็กกว่า ไม่สนใจการเรียนทั้งๆที่มีสติปัญญาดีพอสมควร นั่งเรียนหลังชั้นเพราะตัวโตหน่อย แต่เสียงแห่ว เวลาพุดหรืออ่านหนังสือจะไม่ค่อยได้ยินเสียงเป็นไม่ว่าเมื่อไรกับครูเรื่องไม่ตั้งใจเรียน แต่โตขึ้นในชั้นสูงคงตั้งใจเรียนดี และคงปรับปรุงตัวรักเรียนขึ้นบ้าง มีบุคลิกสง่าผ่าเผย คงรักษาสัตว์รอด

13. ศุภชัย อิมสุวรรณ

เป็นเด็กพญาไท รูปร่างผอมบาง ผิวดำ แต่ขำ เนื้อละเอียดนับว่ารูปหล่อคนหนึ่งของพญาไท นิสัยสุภาพ เรียบร้อย พุดน้อย พุดเสียงค่อยๆ ดูเป็นเด็กผู้หญิงอ่อนแอน่ารัก การเรียนพอตัว มีสติปัญญามีความพยายามตั้งใจใฝ่ดี แต่ขาดความว่องไวการตัดสินใจช้า ลังเล ไม่กล้าเผชิญหน้าครู มักหลบหน้าเสมอตามใจเพื่อน รักสงบ

14. จักรทิพย์ ขัยจินดา

เป็นเด็กดุสิต รูปร่างสันทัด ค่อนข้างขาว เป็นเด็กเงียบ เรียบร้อยสุภาพ ช่วยเหลือครูและเพื่อนเสมอ รักเรียน และใฝ่ดี มีเหตุผล เชื่อฟังครู ยอมรับเสมอเมื่อถูกดู การเรียนปานกลางมีความพยายาม และตั้งใจในการเรียนดี รับผิดชอบงานที่มอบหมายเป็นอย่างดี

15. วชิระ สายะศิลป์

เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างผอมบางสูงโปร่งผิวดำแดง ตาโต ผมจะบางสักหน่อย เป็นเด็กห้อง ข. ทำทางเป็นผู้ใหญ่ เงียบพุดน้อย มีสติปัญญาและมีเหตุผลดี เป็นคนรักวิชาภาษา ถึงแม้ภาษาไทยที่ไม่ชอบก็พยายามเรียนและเรียนได้ดี เคยบอกว่ารักอาจารย์อรุณและแม่บ้านเหมือนคุณพ่อคุณแม่ แต่ไม่ทราบว่าความรู้สึกยังเช่นเดิมอยู่หรือ การเรียนมักเรียนตามอารมณ์ ถ้าตั้งใจเรียนสม่ำเสมอจะต้องมีพื้นฐานดีกว่านี้

16. ม.ล. พิษณุ สุขสวัสดิ์

เป็นเด็กคณะ ผ.บ.ก. เป็นหลาน ผ.บ.ก. แต่ไม่เคยมาแสดงตัวหรือแสดงความมีอภิสิทธิ์ใดๆ ทั้งสิ้น มีความสุภาพอ่อนโยนเรียบร้อย

มีสัมมาคารวะกับครูทุกคน และวางตัวกับเพื่อนๆ เสมอกัน ชอบช่วยเหลือเพื่อนมีน้ำใจ มีความรู้สึกซึ่งในความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณยิ่ง สมัยเด็กรูปร่างสูงโปร่ง ร่างใหญ่กว่าเด็กรุ่นเดียวกัน โตแต่ตัวใจเป็นเด็กเท่ากับเพื่อนๆ รุ่นเดียวกัน มีนิสัยสุภาพช่างคิด สำนวน ตั้งใจเรียนพอสมควร ถ้าขยันทุกวิชา ก็จะเรียนดีมาก เรียนอยู่ในห้อง ข. ทราบว่าอยู่ชั้นมัธยมปลายชั้นดีขึ้นมา

17. กัมปนาท โสภโณคร

เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนห้อง ข. รูปร่างลำสัน ผิวคล้ำ เป็นเด็กเงียบ เรียบร้อย พุดน้อย สำนวน ไม่ชอบยุ่งกับใครตั้งใจในการเรียนดี มีความพยายามใฝ่ดี ไม่ทำให้คุณครูหนักใจ ความประพฤติเรียบร้อย สุภาพให้ความร่วมมือในการทำงานดี

18. ธานี มานะวิท

เป็นเด็กพญาไท ผิวขาวรูปร่างสูง หน้าตา ขี้มำเข้ แฉ่มใจสุภาพ แต่เจ้าอารมณ์ โกรธง่าย ช่างเจรจา ชอบเล่นมากกว่าเรียน จึงทำให้เรียนตกไป เคยเรียนอยู่ห้อง ก. มีสติปัญญา แต่ทว่าขยันน้อยไป อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก็ขยันน้อยเช่นเดิม ทราบว่าจะออกตั้งแต่อยู่ ม.ศ. 2 ไม่ทราบว่าน้อยใจเรื่องใด แต่ใจเข้มแข็ง พอจึงสู้ อยู่ได้จนจบ ครูดีใจด้วยที่เจ้าตัวอดทนและ อดกลั้นเก่ง สมกับเป็นลูกวิชาวุธ

19. เกรียงไกร อัดตะสาระ

เป็นเด็กพญาไทตัวเตี้ย ผิวคล้ำ ลำสัน ช่างเล่นรัก สนุกสนาน ชอบมีเรื่องตลกๆ ให้เพื่อนหัวเราะเสมอ เป็นนักแสดงได้ดี จิตใจเข้มแข็ง อดทนดี เป็นคนร่าเริง แฉ่มใจมีสติปัญญาดี ขยันและตั้งใจเรียนดี มีสัมมาคารวะดี รักเรียนใฝ่ดี ถึงโตก็ยังขยันเรียนอยู่ ครูดีใจด้วย

20. สุนทร เรือนพันธ์

เป็นเด็กคณะ ผ.บ.ก. ผิวเนื้อคล้ำรูปร่างสันทัด เป็นคนซื่อซนมักหลบหน้าหรือก้มหน้าเสมอ เงียบๆ พูดน้อยมีระเบียบวินัยดี การงานเรียบร้อย ตั้งใจเรียน สติ ปัญญาปานกลาง ไม่สู่ว่างไว้นัก เป็นคนซื่อสัตย์ ขึ้นรับเสมอเมื่อถูกติ เป็นคนมีมานะดี คุมเมตตาคือเสมอ เป็นบุคคลที่มีความเมตตา นับว่าเป็นคนโชคดีที่เป็นเด็กรักสงบ

21. ศิริ ศิริพันธ์

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวคล้ำ รูปร่างสันทัด ดวงตาแจ่มใส ท่าทางฉลาดคล่อง ขำกิด และมีการคมนาคมเสมอ อารมณ์ฉุนเฉียว เคยเรียนให้ห้อง ข. มีสติปัญญาดี แต่เรียนตามใจชอบ ขันสูงก็ขังเหมือนเดิม เป็นคน เปิดเผยตรงไปตรงมา เล็กๆ ก่อนข้างซุกซนร่าเริงเสมอ

22. ธเนศ นิมพุ่มสุวรรณ

เป็นเด็กคณะดุสิต ผิวคล้ำ รูปร่างสันทัด ดวงตาแจ่มใส ท่าทางฉลาดคล่องแคล่ว ขำพูดมีสัมมาคารวะดี สติปัญญาปานกลาง ตั้งใจเรียนพอประมาณ ก่อนข้างเป็นเด็กที่มีความขยันน้อยไปหน่อย มักหว่าเล่นและคุยไม่ส่งสมุดทำงานละ จะต้องมีชื่อธเนศด้วยเสมอ โตขึ้นทราบว่าจะปรับปรุงตัวเรียนดีกว่าสมัยเด็ก ครูก็เบาใจไปหน่อย

23. ผาเมือง สิริเวชชะพันธ์

เป็นเด็กพญาไท ผิวขาวรูปร่างผอมบาง มีดวงตา ยิ้มเสมอจึงดูหน้าตาแจ่มใส ผิวพรรณผุดผ่อง สุภาพ เรียบร้อย เป็นเด็กเงียบขรึมตัวเป็นผู้ใหญ่ มีสติปัญญาดี การเรียนดี ตั้งใจและเอาใจใส่สม่ำเสมอ ชอบหลบหน้าครู ซื่อซน รับผิดชอบในการทำงานดี พูดน้อย โตขึ้นคงข้างพูดขึ้นบ้าง

24. ไชยวุฒิ พึ่งทอง

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างลำสัน ผิวเนื้อขาวเหลือง บุคลิกดี นิสัยดี ใจเย็น ใจดี ยิ้มแย้มแจ่มใส มีสัมมาคารวะดี พูดน้อย เงียบๆ วางท่าเป็นผู้ใหญ่ขรึม รักเรียนใฝ่ดี มีสติปัญญาพอตัว เป็นนักเรียนห้อง ข. รักหน้าที่การงานอยู่ในระเบียบวินัยไม่ทำให้ครูหนักใจเลย

25. จามิกร ดิงศกัณท์

เป็นเด็กคณะ ผ.บ.ก. เรียนในห้อง ข. รูปร่างสูงผอม มีผิวเนื้อค่อนข้างขาวบุคลิกเป็นคาถ์คล่องแคล่วว่องไวแต่เรียนไม่ว่องไวเหมือนบุคลิก เพราะสนใจเรียนน้อย หว่างเล่น หว่างคุยชอบแหย่แหย้าเพื่อน ฉุนเฉียวและค่อนข้างขงน ไม่รับผิดชอบในหน้าที่การงาน ยึดความสบายทั้งๆ ที่มีสติปัญญาดี ควรจะเรียนอยู่ห้อง ก. โตขึ้นทราบว่าเรียนดีขึ้นบ้าง ครูดีใจด้วย

26. มงคล กิตติสัมพันธ์

เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนในห้อง ข. รูปร่างสันทัดผิวขาว ไม่ค่อยอยู่ร่วมกับใคร พูดว่องไว ก่อนข้างขงน ไม่รักเรียนต้องคอยเรียก และนำความดีของพี่มาเตือนเสมอ ดื่นชั่วครั้งชั่วคราว มีสติปัญญาดี ถ้าขงนและตั้งใจเรียนจริงๆ จะเรียนได้ดี การทำงานไม่รับผิดชอบขาดวินัย แต่สุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะดีเวลาถูกตำหนิยินดีรับคำเตือนด้วยดี

27. อลงกรณ์ กฤตยารัตน์

เป็นเด็กคณะ ผ.บ.ก. เรียนในห้อง ข. รูปร่างสูงผอม ผิวขาว นิสัยเยือกเย็น สุขุม สุภาพ เรียบร้อย มีสัมมาคารวะดี เงียบๆ วางตัวเป็นผู้ใหญ่ทำให้ครูสบายใจในด้านการปกครอง มีสติปัญญาดี รักเรียนใฝ่ดี ส่ำรวมในเวลาพูดและรักษามารยาทดี เป็นเด็กโตที่มีคุณธรรมไม่ข่มเหงรังแกรุ่นน้อง มีความเมตตา น้องๆ รัก

28. อิทธิชัย ศิควนนท์

เป็นเด็กคณะ พ.ท. รูปร่างบางเตี้ย ผิวเนื้อค่อนข้างขาว มีลักษณะคล้ายเด็กผู้หญิง นิสัยอ่อนโยน สุภาพเรียบร้อยดูเป็นเด็กเล็กกว่าชั้น ดวงตาซื่อๆ เป็นคนเงียบพูดน้อย ไม่ซุกซน ไม่ทำให้ครูลำบากในการปกครอง ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนดีเสมอ การงานสะอาด เรียบร้อย รุ่นพี่รักเพราะดูเป็นเด็กน่ารัก แต่เดี๋ยวนี้โตแล้ว ไม่มีความเป็นหญิงเหลืออยู่

29. วงศ์เฉลิม ปรมาส

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างลำสัน ผิวขาวเป็นนักเรียนที่เรียนห้อง ก. เป็นคนมีสติปัญญาว่องไว ขำพูด เจ้าอารมณ์ฉุนเฉียว โกรธง่ายและโกรธนาน การเรียนเรียนตามอารมณ์ สงสัยคุณแม่คงตามใจมาก

กล้าหาญ รักศักดิ์ศรีถ้าอารมณ์ดีใจดี สนุกสนานรื่นเริง จนลืมตัวก็มี ถ้าไม่คุ้นกันจะดูเหมือนเป็นเด็กหญิงถือตัว

30. **วิชญ์ ศิริวัณ** เป็นเด็กคณะจิตรลดา เรียนอยู่ห้อง ข. รูปร่าง ผอมบาง สูงผิวกล่ำเล็กน้อย ดวงตาระห้อย เงียบๆ ต่อหน้าสงบ เสี่ยงไม่ชน เกรงกลัวครู ลับหลังครูชนไม่ใช่เล่น คนหนึ่งที่เดียว ขยันตั้งใจเรียนพอสมควร มีความพยายามรักดีใฝ่ดี

31. กิตติชัย สุนสวัสดิ์

เป็นเด็กคณะจิตรลดา เรียนห้อง ข รูปร่างสัทัด ผิวค่อนข้างขาวเป็น เด็กใหม่ ที่เป็นนักสูดตบ ใจร้อนและเป็นเด็กมีมานะใฝ่ดี มีเหตุผล เชื่อมมั่นในตัวเอง ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนดี รักสันโดษ

32. พิทยา เทพบันเทิง

เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างสันทัด ผิวขาว เรียบร้อย เงียบบ้าง บางเวลา ก่อนข้างชน ข้างพูด ตั้งใจและสนใจการเรียนพอสมควร เสียบแต่ขยันน้อยไปหน่อย ชอบนั่งหลังชั้น แสดงว่าตัวโตกว่าคนอื่น

33. สกฤต เสนิย์วงศ์ ณ อยุธยา

เป็นเด็กคณะจิตรลดา รูปร่างเล็กผอมบางผิวกล่ำริมฝีปากดำ มีนิสัย เงียบสุภาพเรียบร้อย พุดน้อย มีสติปัญญาดี ไม่ยอมว่าวุ่นวายกับใคร การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ห้อง ก. มาตลอด

34. เจษฎา กาญจนโษษย์

เป็นเด็กคณะพะญาไท รูปร่างผอมบางข้างพูดข้างคิดตั้งใจเรียนใฝ่ดี มีสติปัญญา สุภาพ เป็นเด็กรักงานและ รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่การ งานดี เรียนอยู่ห้อง ก. มีชั้นเชิงในการประพันธ์ ภาพยนตร์ กลอน ดี

35. เขษฏา ภูรินาถ

เป็นเด็กคณะดุสิต เงียบเก็บตัว มีนิสัยอ่อนเล็กน้อย ครูเคยตำหนิ เรื่องอ่านหนังสือนวนิยาย ไม่มองครูเสียหลายวัน เข้าใจว่าโกรธครู นาน ตอนนั้นจึงเข้าใจครูดีขึ้นบ้าง รูปร่างสูงโปร่ง ผิวเนื้อสองสี การ เรียนประมาณ สติปัญญาดี เรียนอยู่ห้อง ก. ถ้าขยันและมีสติมันเสมอ จะเรียนได้ดี

36. จักริต บัวประเสริฐ

เป็นเด็กพะญาไท ผิวขาวรูปร่างผอมบาง มีดวงตาเป็นเสน่ห์ เพื่อนฝูง โกรธไม่ลง เรียนห้อง ก. เป็นเด็กสุภาพเรียบร้อย จิตใจว่าแรงแถมใส ข้างคิดข้างพูด มีสติปัญญา เอาใจใส่ใฝ่ดีรักเรียน ชอบถ่อมตัวเสมอ

37. สิทธิพร ถิ่นนานนท์

เป็นเด็กพะญาไท ผิวดำร่างล่ำสัน สันทัด ดวงตามีเสน่ห์ เพราะดวง ตาแสดงความอ่อนโยน ตำรวม เวลาอยู่ในหมู่เพื่อนฝูง สนุกสนาน

เต็มที่ นิสัยร่าเริงขำพูดพอ ประมาณ รักเพื่อน มีสติปัญญาดีตั้งใจ และใฝ่ดี ขยันหมั่นเพียร เรียนห้อง ก. มาตลอด เป็นคนสุดท้ายของ ตระกูลถิ่นนานนท์ ที่รักษาศักดิ์ศรีของพี่ไว้ได้ มัธยาศัยดี

38. ทรงพล นีระสิงห์

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างล่ำสันสมบุรณ์จัดอยู่ในชั้น เข้มแข็งค่อนข้างดี ผิวบาง เพราะแก้มแดงเห็นเส้นเลือด เรียนอยู่ในห้อง ก. ดวงตาเป็นคนที่ดูคน วาจาคมคาย และเลือดเดือดเป็นเหตุให้สะเทือน ใจผู้ฟัง โดยเฉพาะกับเพื่อนบางครั้งสะเทือนมาถึงครู (วาจาเช่นนี้ อย่าให้อีกเป็นการตัดมิตรไม่มีประโยชน์แก่ตัวเลย) แต่เพื่อน ๆ และ ครูเข้าใจ ไม่ถือโกรธ มีสติปัญญาแหลมคม ฉลาด ไหวพริบดี ทนคน การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เรียนห้อง ก. มาตลอด นิสัยเอาแต่ใจตัว เป็นคนเปิดเผย น้ำใจกว้าง

39. วงศ์วรรักษ์ จันทนียังยง

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างสันทัด ผิวเนื้อสองสีตาโตเป็นคนใจดี ใจเย็น ยิ้มเสมอ รักการระเบียบวินัยดี ไม่ค่อยว่าวุ่นวายกับใคร บางครั้ง นั่งเหม่อลอย เป็นเด็กข้างคิดอีกทั้งการทำงานเรียบร้อย ตั้งใจและเอา ใจใส่ดีใฝ่ดี เป็นนักเรียนห้อง ก.

40. บุรสิทธิ์ กิจกุล

เป็นเด็กคณะพะญาไท เรียนห้อง ก. รูปร่างผอมบาง ผิวขาว ตัวเล็ก ๆ หน้าตาจิ้มจิ้มคล้ายเด็กหญิง คิดว่าจะไม่โต พออยู่ ม.ศ. 5 กลับสูง และ หล่อเหลาทีเดียว ดูเป็นชายที่ใจดี มีเมตตากรุณา เมื่อเด็กอยู่ ม.ศ. 1 นั้นเป็นเด็กเงิบ พุดน้อยไม่ชุกชอนอยู่ในระเบียบวินัย ตลอดเวลา

สุภาพ เรียบร้อย นิ่งน้าห้อง ตั้งใจและเอาใจใส่สม่ำเสมอ เข้าปัญญา
ถึงตัวเล็กครูไม่ต้องจู้จี้ว่า มักจะเกรงใจตน และไม่กล้าสู้

41. ธนา จันทาศาสตร์

เป็นเด็ก ผ.บ.ก. เรียนห้อง ก. ตลอด รูปร่างผอมสูง ผิวขาว เข้าปัญญา
ช่างคิดช่างพูด ชุกชวน สนใจเรียน และถามไถ่เสมอ รักงานใฝ่ดีมี
เหตุผลเช่นผู้ใหญ่ ความคิดละเอียดสุขุม ช่างสังเกต ทราบว่าเป็นเด็ก
ดีรักเรียนมาตลอด มีข้อเสียนิด โกรธง่ายแต่หายเร็ว

42. พัฒน์โรจน์ เทพอารักษ์

เป็นเด็กคณะดุสิต เป็นนักเรียนห้อง ก. รูปร่างผอม ตัวเล็กท่าทาง
คล่องแคล่ว ว่องไว แต่มารยาทเรียบร้อย วินัยดี ครูไม่ต้องดุ รัก
เรียนใฝ่ดี มีความพยายาม การงานเรียบร้อย พุดน้อย รักสงบ

43. อาสา ปิยะรัฐ

เด็กคณะดุสิต เรียนอยู่ห้อง ข. รูปร่างเล็กผอม ตัวเล็กที่สุดในห้อง
เป็นเด็กใหม่ของห้อง ไม่เคยจากคุณพ่อคุณแม่ ร้องไห้งอแงเหมือน
เด็กเล็กคิดถึงและอยากกลับบ้านอย่างเดียว แต่มีบุญที่ส่งสมไว้จึง
ยังใจได้อยู่มาจนจบม.ศ. 5 เป็นเด็กมีสติปัญญา เฉลียวฉลาด การเรียน
อยู่ในเกณฑ์ดี แต่ลายมือเดิมที่ ทำงานไม่สู้มีระเบียบ โตขึ้นกลับ
เข้มแข็ง ขอให้เข้มแข็งต่อไปเถิด และอย่าแสดงกริยาหึงถือตัว จะ
ทำให้คนรักมาก

44. ศุภโยค คงจำเนียร

เป็นเด็กคณะจิตรลดา เรียนอยู่ห้อง ก. รูปร่างสูงใหญ่ผิวเนื้อสองสี
ก๊วดกตา ช่างพูดคู่กับสุวิฯ ลำขา ครูต้องเตือนเสมอชอบคุยในเวลา
เรียน เป็นเหตุให้เรียนไม่เดินกไม่ใคร่ใคร่ใคร่ มีสติปัญญาดี ถ้าไม่
ประมาทจะเรียนได้ดีกว่านี้ การงานเรียบร้อย

45. สุวิฯ ลำขา

เป็นเด็กจิตรลดา เรียนห้อง ก. รูปร่างสันทัด ผิวเนื้อสีสองสีมีสติ
ปัญญาดี เฉลียวฉลาด ว่องไว ชอบตามเพื่อนไม่เป็นตัวของตัวเอง
มารยาทดี พุดเก่งพอตัว ช่างคิด ตั้งใจเรียนและขยัน การงานเรียบ
ร้อย สุภาพอ่อนน้อม

46. รุ่งเรือง จิระวัฒนาสมกุล

เป็นเด็กดุสิต เรียนห้อง ก. รูปร่างสันทัด ผิวขาว เดิมเรียนอยู่ห้อง ข.
มีความขยันหมั่นเพียรจนได้เลื่อนชั้น มาห้อง ก. ตอนภาคต้น จึงนับ
ว่าเป็นเด็กขยันใฝ่ดี ทั้งมี สติปัญญาพอตัว มารยาทสุภาพ มีระเบียบ
วินัยดี อ่อนน้อม อีกช่างพูดช่างซักถาม

47. อรรคพาสน์ โอวาทตระกูล

เป็นเด็กคณะดุสิต รูปร่างลำสันผิวเนื้อสองสี ตาโตและเรียนห้อง ก.
ตั้งใจและเอาใจใส่เรียนดี เป็นคนเงียบขรึม ช่างคิด จะเป็นผู้ตาม
เพื่อนเสมอ ใจดี พาเพื่อนไปเที่ยวบ้านเสมอถึงสกล แต่ไม่ทราบว่
ส่งกลับหรือไม่

48. อภิชาติ มาไพศาลสิน

เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนอยู่ห้อง ก. ผิดขาวรูปร่างบอบบางสันทัด เป็น
คนใจดี เงียบขรึมสำรวมตั้งใจเรียนและเอาใจใส่การเรียนดี มีระเบียบ
วินัย ครูไม่หนักใจ

49. ภัทรพล เวทยสุภรณ์

เป็นเด็กพญาไทเรียนห้อง ก. ผิวเนื้อสองสีรูปร่างสูงโปร่ง แต่มักนั่ง
และเดินหลังโกง ทำให้เสียบุคลิก เตือนแล้วก็ไม่แก้ไข การงานเอา
จริงเอาจังตั้งใจใฝ่ดี รักเรียน เกือบจะตั้งโรงพิมพ์ พิมพ์หนังสือขาย
เอง แต่ยังเขว่วมีความคิดริเริ่มใหม่เสมอ ช่างพูด และชวน อารมณ์
รุนแรงโมโหง่าย ใจน้อยรูปหล่อหล่อไปหน่อย แต่มีความเป็นสุภาพ
บุรุษดี

50. พลลภ อันทะรังสี

เป็นเด็กคณะดุสิต เป็นเด็กเข้าใหม่ เรียนห้อง ก. รูปร่างผอมบาง ผิว
เนื้อสองสี สุภาพอ่อนน้อม สำรวม ช่างคิดและมีความคิดริเริ่มมี
ความพยายามใฝ่ดี รักเรียนและขยัน รับผิดชอบในการงานดี ได้รับ
เลือกเป็นบรรณาธิการของสมาคมหนังสือพิมพ์ด้วย

51. เจริญจิตต์ ตันติวิท

เป็นเด็กคณะจิตรลดา เป็นเด็กเข้าใหม่เรียนห้อง ก. รูปร่างผอมบาง
ผิวเนื้อสองสี สุภาพอ่อนน้อม สำรวมช่างคิดและมีความคิดริเริ่มมี
ความพยายามใฝ่ดี ร่างท้วมผิวเนื้อสองสี นิสัยใจเย็น เข้มแข็งอดทน
พอตัว ทนต่อการแหย่ขั้วเพราะเป็นเด็กใหม่ที่มีดวงตาอ่อนโยน มี
ความเมตตากรุณา มีมานะอดทนพยายามเรียนใฝ่ดี จนได้เลื่อนชั้น
มาเรียนห้อง ก. เพราะทำคะแนนได้ เท่าห้อง ก. ในภาควิสาขะ และ
ได้เรียนห้อง ก. มาตลอดเป็นเด็กสุภาพเรียบร้อย มีระเบียบวินัยดี
ชอบช่วยเหลือครู

52. วิทวัส ตันติเวสส

เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนห้อง ก. รูปร่างสันทัดผิวขาวสะอาดเงียบ พุด
จาฉลาดพอตัว มีเหตุผล และเป็นตัวของตัวเอง ใจเย็นเข้มแข็ง การ
เรียน เรียนอยู่ในเกณฑ์ ดีขยันหมั่นเพียร การงานเรียบร้อยสุภาพ
ใจเย็นใฝ่ดี

53. ชัยศักดิ์ พุทธาวรี

เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนห้อง ก. รูปร่างสูงโปร่งผิวขาว มีลักษณะ
องอาจผึ่งผาย แวตามีความเข้มแข็ง มีความภาคภูมิใจในความสามารถ
ของตนเอง มีสติปัญญาดี ฉลาดแคล่วคล่องว่องไว การเรียนไม่ชอบ
เรียนภาษาไทย เป็นไม้เบื่อไม้เมากับครู เมื่อเข้าใจความปรารถนาดี
ของครู ก็เรียนได้ และเรียนดีมารยาทสุภาพ เจ้าอารมณ์ จุนเจียว พอม.
น.ศ. 3 ได้เป็น น.ร. ทูตของโรงเรียนจนจบ น.ศ. 5

54. ชัยรินทร์ ศรีมุจลินท์

เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนห้อง ก. รูปร่างเตี้ยผิวขาวท้วม เป็นเด็กช่างคิด
มีนิสัยริเริ่มในการทำงาน มีความเชื่อมั่นตัวเอง มีความคิดเกินตัว สุขุม
เยือกเย็น เป็นคนมีเหตุผล การเรียนดี มีสติปัญญาและไหวพริบดี
ขยันตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียนดี เป็นนักเขียนได้ดี มีมารยาทดี

55. วีระชัย บริราชเดชากุล

เป็นเด็กคณะ ผ.บ.ก. เรียนห้อง ก. ตัวเตี้ยล่ำสันผิวเนื้อสองสีเป็นเด็ก
เข้าใจใหม่ สอบชิงทุนของโรงเรียนได้เป็นปีแรก นับว่าตัวเองเด่นมาก
เป็นเด็กขยันหมั่นเพียร มานะ อดทน สม่ำเสมอ จนน้องๆ นามมา
เป็นตัวอย่างและเป็นพี่ของน้องๆ เป็นคนใจ เอื้อเฟื้อน้องๆ เจ้าปัญญา
เชื่อมั่นในตัวเอง สามารถสร้างเครื่องดักขุงได้ถวายให้ทอดพระเนตร
สำเร็จ ตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียนทุกวิชา ขยันตื่นตื่นท่อง
หนังสือก่อนเพื่อนทุกวัน

56. เฉลิมชาติ วรรณพุกษ์

เป็นเด็กคณะดุสิต เรียนห้อง ก รูปร่างผอมบางผิวสองสีเดินหลังค่อม
ห้องแห่งเหมื่อนคนอดอาหาร ทำให้ดูแก่เกินวัย ใจเย็นยิ้มรับเสมอ
เมื่อถูกเพื่อนเข้าแหย่หรือไม้ก็เจ็บเป็นคนรักสงบ พูดน้อย มีเหตุผล
มีสติปัญญาดี มีความเพียรมานะพยายามเรียนทุกวิชา จนได้ทุนการ
ศึกษาของโรงเรียนในชั้น น.ศ. 3 จนจบ น.ศ. 5 มีมารยาทและวินัยดี
สุภาพเรียบร้อย มักจะเป็นไม้เบื่อไม้เมากับชัยรินทร์เสมอ โตขึ้นคง
เข้าใจกัน

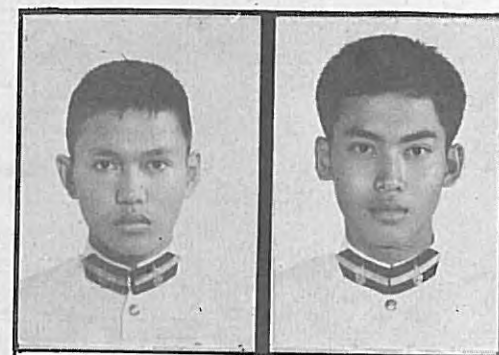
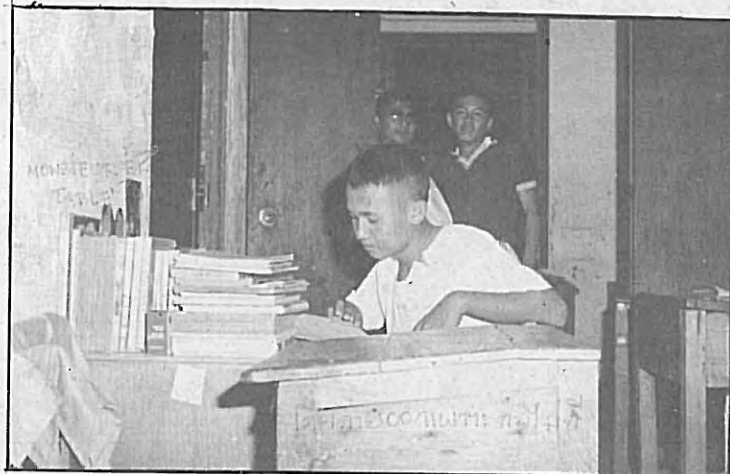
ชีวิตที่ผ่านมาถึง 10 ปี ในวชิราวุธ คงจะประทับใจนักเรียนไปตลอดชีวิต และใช้เป็นแบบฉบับของรุ่นน้องได้เป็นอย่างดี ความรักกันในหมู่คณะที่ได้รับการอบรมมาอย่างไรก็คงจะเป็นผลให้รักกันตลอดไป และคงไม่ลืมว่า วชิราวุธให้อะไรนักเรียนไปบ้าง ควรนำไปปฏิบัติในชีวิตบ้าง บางครั้ง บางคราว เพื่อศักดิ์ศรีของสถาบัน ให้สมกับพระราชดำริที่พระองค์ได้ให้ไว้ ซึ่งลูกวชิราวุธทุกคน ต้องจำได้อย่างดี อย่างน้อยก็จงจำบทสวดมนต์บทหอประชุมที่สัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” เป็นเงาติดตามตัวเราเอง หนีไม่พ้น แก้ไม่ได้ ช่วยไม่ได้ ถ้าทำดีจะได้ดีเอง ใครมาช่วยก็ไม่ทัน ถ้าทำชั่วต้องได้ชั่วใครก็ช่วยไม่ได้ หนีก็ไม่พ้น แก้ก็ไม่ได้ ดังที่นักเรียนจะได้พบเห็นจากชีวิตที่อยู่รอบตัว นักเรียนเอง จึงขอให้นักเรียนสำนึกธรรมชาติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้เป็นเครื่องเตือนใจให้ละเว้นความชั่วทุกสิ่ง ทุกประการนั่นคือ นักเรียนต้องยึดการรักษา ศีลเพียง 5 ข้อ แล้วนักเรียนจะมีชีวิตราบรื่นตลอดกาล ครูเชื่อมั่นว่า ทุกชีวิตเด็กในสายตากครู ต้องได้รับความสุขความเจริญมีอนาคตรุ่งโรจน์อย่างแน่นอน.

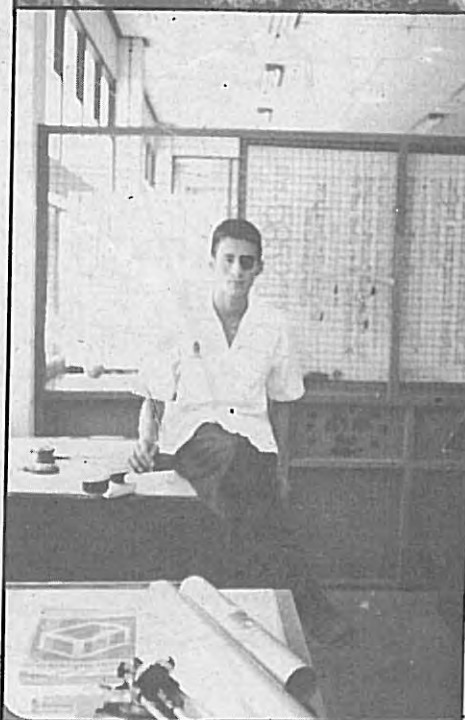

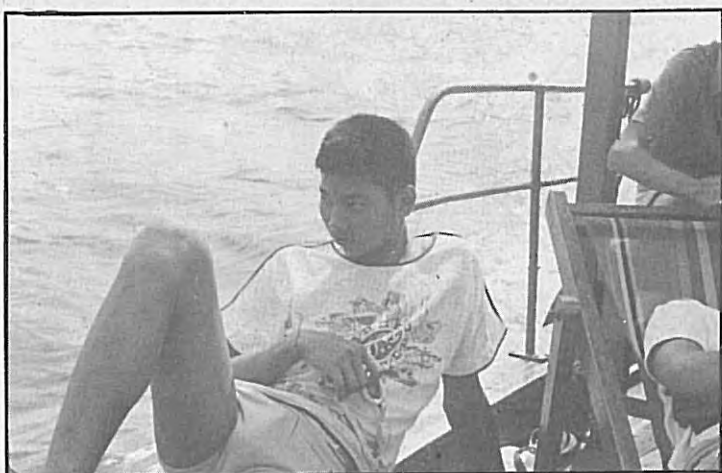
เพื่อนเก่า

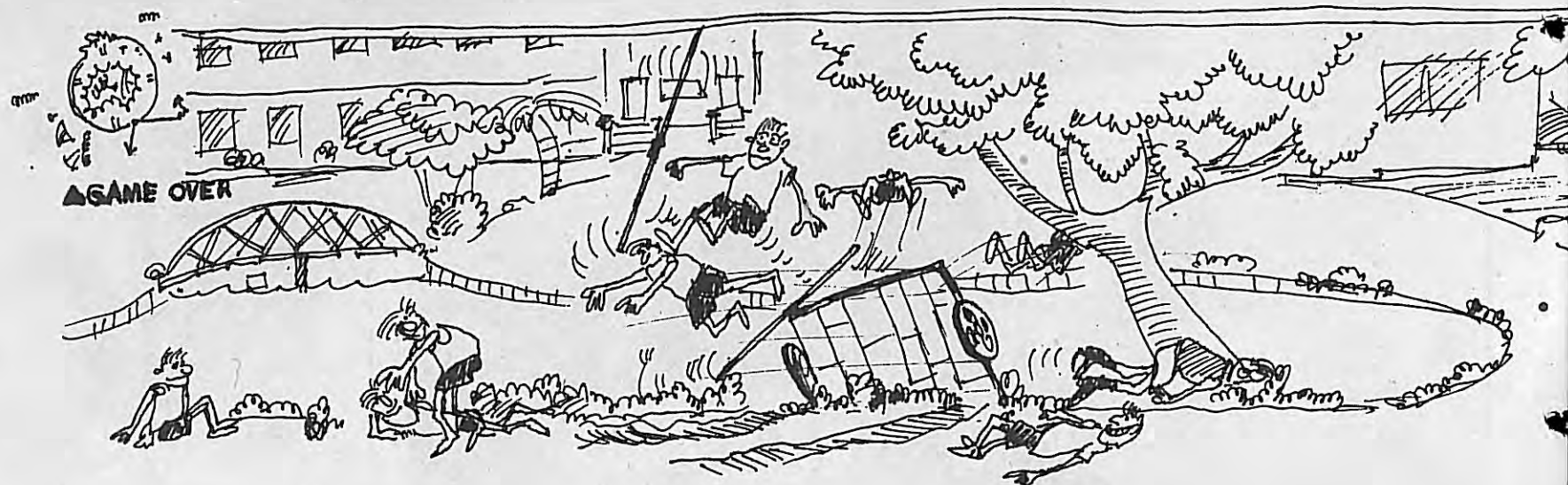
MY OLD...

"FRIEND"

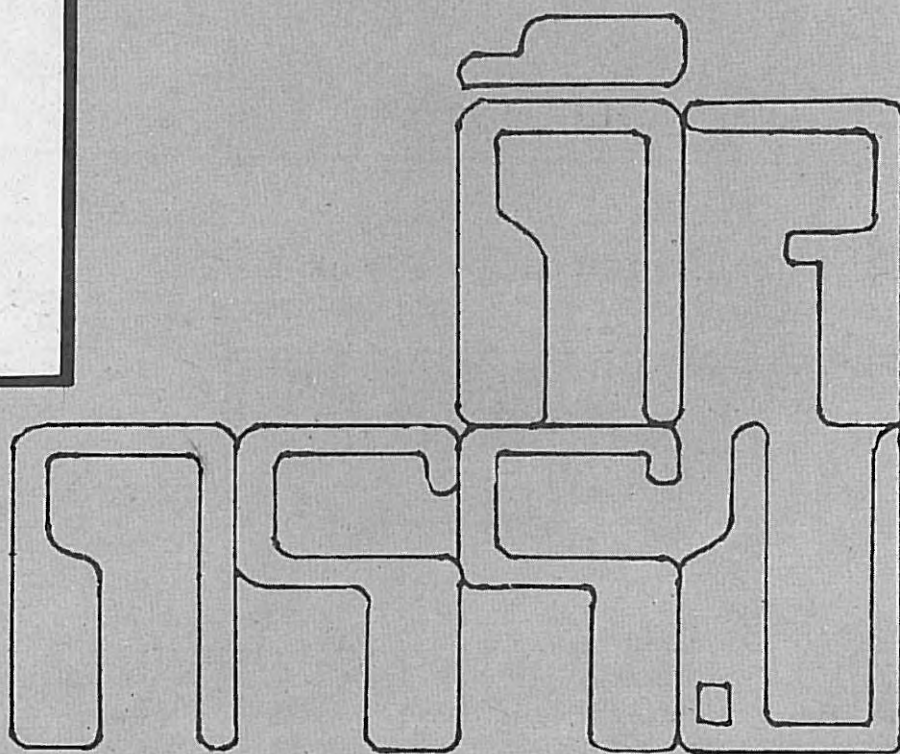

วงดนตรีต่าง ๆ ของโรงเรียนได้รับเกียรติ
เชิญจากวงการต่าง ๆ ให้บรรเลงในโอกาสต่าง ๆ กัน
ปีละหลาย ๆ ครั้ง ซึ่งได้รับการยกย่องจากชาวไทย
และชาวต่างประเทศ นับว่าเป็นสิ่งเชิดชูเกียรติโรงเรียน
อย่างหนึ่ง

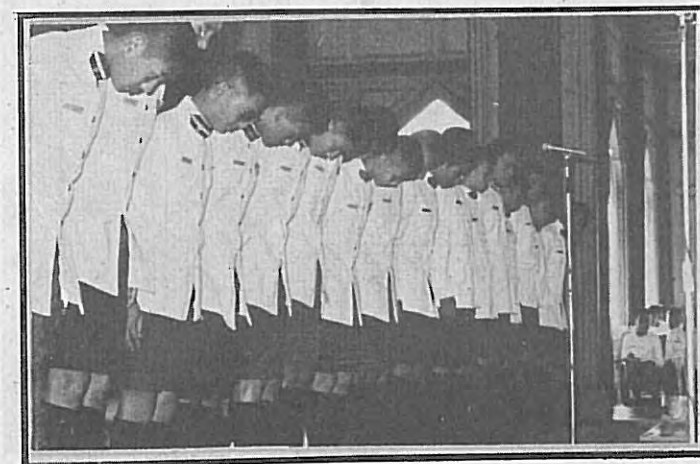

วันไหว้ครู

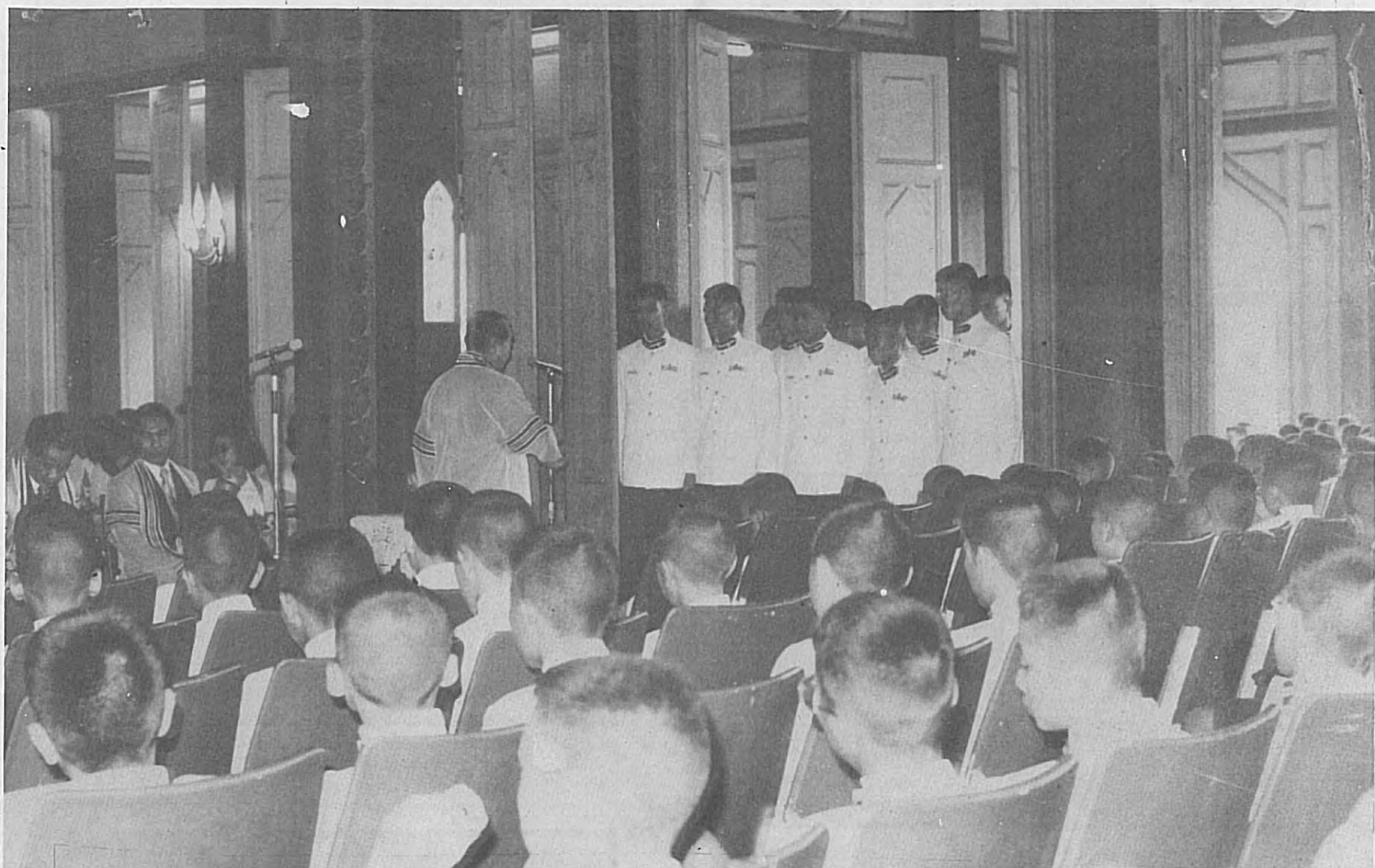
6 ก.ค. 2521

วันนี้เป็นวันไหว้ครูประจำปี พิธีเริ่มประมาณ 9.30 น. นอกจากนี้ยังมีพิธี
แต่งตั้งหัวหน้าอีกด้วย พิธีทั้งหมดเสร็จประมาณ 10.30 น.

พิธีแต่งตั้งหัวหน้าคณะ

ผู้บังคับการจะถามผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งว่า "เธอทราบหรือไม่ว่า หัวหน้าจะต้องปฏิบัติตนอย่างไร"

ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจักตอบว่า ผมทราบดีแล้ว และขอปฏิญาณต่อ พระพุทธรูป พระบรมรูป ท่านผู้เป็นประธาน ท่านผู้บังคับการ ท่านผู้กำกับคณะ ครูและนักเรียนทุกคนว่า

1. ผม.....(ออกชื่อผู้ปฏิญาณ).....จะรักษาระเบียบและวินัยโดยเคร่งครัด และทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำความดีมาสู่คณะ และนำเกียรติมาสู่วิชาวุฒิชัย

2. ผมจะดูแลทุกข์สุขของนักเรียนร่วมคณะ ให้เป็นไปตามที่ชอบ

3. ผมจะกล่าวตักเตือนนักเรียนร่วมคณะ ให้ประพฤติตนให้เหมาะสม จะได้เป็นกำลังของประเทศชาติต่อไป"

ต่อจากนั้นผู้บังคับการกล่าวแต่งตั้งปฏิญาณเป็นหัวหน้า และมอบเครื่องหมายหัวหน้าเป็นเข็มพระบรมนามาภิไธย ๖ มีพระมหามงกุฎอยู่เหนือลงยาสีน้ำเงินบนแพรแถบสีเหลืองบนเสื้อดำ

วันลูกเสือแห่งชาติ

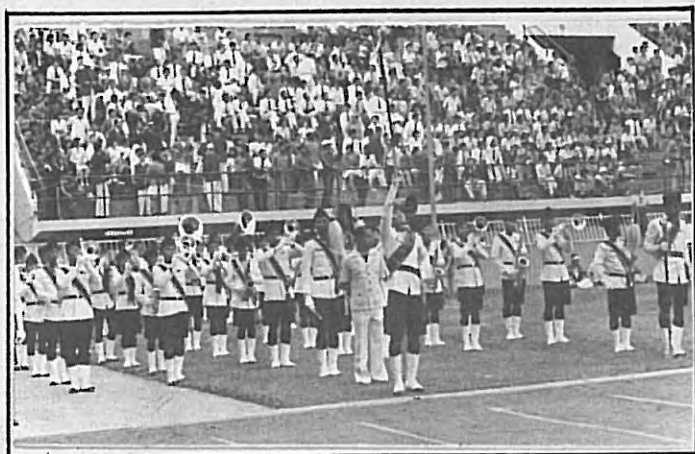
1 ก.ค. 2521 เวลา 14.00 น. วงโยธวาทิต และวงปี่สก็อต พร้อมทั้งลูกเสือ 1 กอง ได้ไปเดินสวนสนาม เนื่องในวันลูกเสือแห่งชาติ กลับถึง ร.ร. เวลา 17.00 น.

วันปิยมหาราช

23 ต.ค. 2521 เวลา 5.45 น. นักเรียนทุกคนพร้อมกันที่คณะจิตรลดา เคลื่อนขบวนออกจากโรงเรียนไปถวายบังคมพระบรมรูปทรงม้า กลับถึงโรงเรียน เวลา 7.30 น.

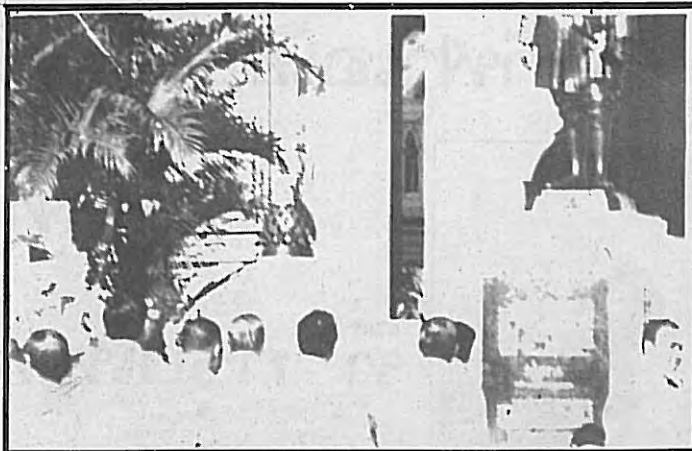
พิธีเปิด-ปิดกีฬาเอเชียนเกมส์

ครั้งที่ 8

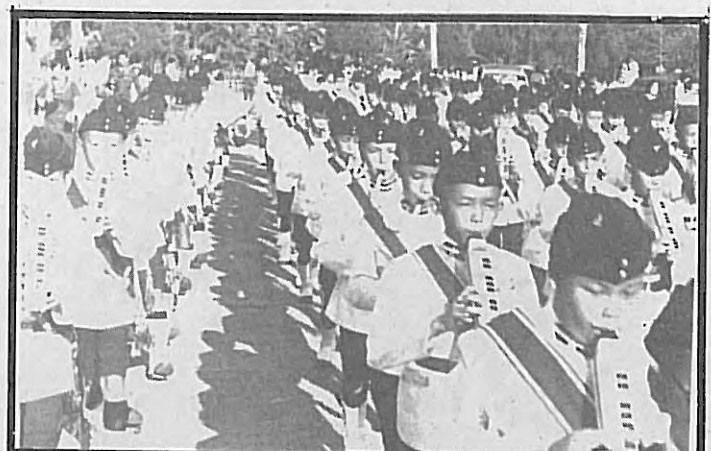
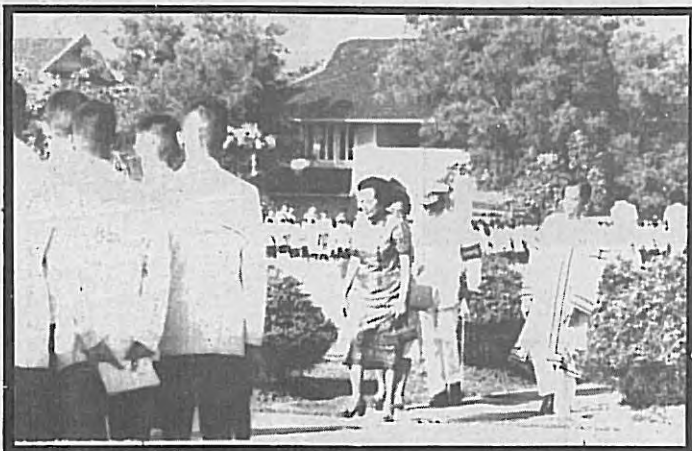
ที่ กรุงเทพมหานคร

วันมหาธีรราชเจ้า

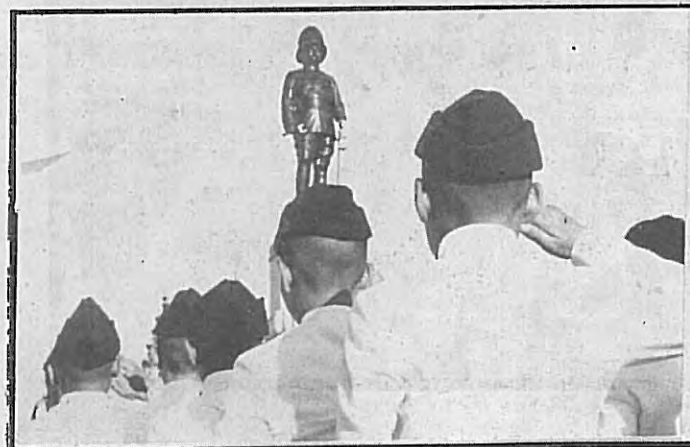

25 พฤศจิกายน 2521

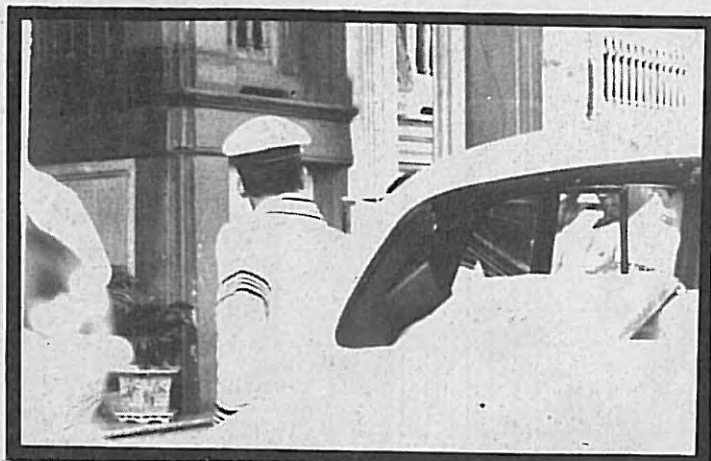
วันนี้เป็นวันคล้ายวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ท่านผู้บังคับการ ผู้กำกับคณะ ครูและนักเรียนทุกคนทยอยกันวางพวงมาลาที่พระบรมรูปหน้าหอประชุมตั้งแต่เช้าเวลา 8.00 น. นักเรียนทุกคนเข้าประจำที่พร้อมบนหอประชุม

เวลา 10.00 น. สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ ในงานบำเพ็ญพระราชกุศลถวายแด่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวบนหอประชุมพิธีสิ้นสุดลงเวลาประมาณ 11.00 น.

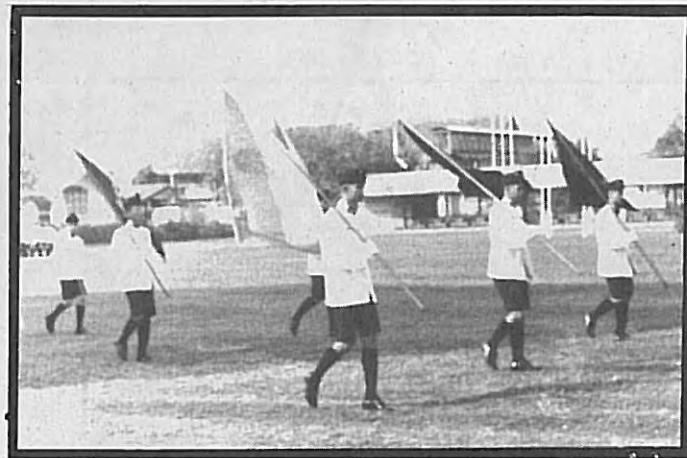
เวลา 14.30 น. ผู้กำกับคณะ ครูและนักเรียนทุกคนไปถวายบังคม และถวายราชสดุดีที่พระบรมราชานุสรณ์ สวนลุมพินี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารและพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาฯ เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ เวลา 16.30 น. เมื่อส่งเสด็จแล้ว ก็เดินทางกลับโรงเรียนเวลา 18.00 น.

วันงานกรีธา

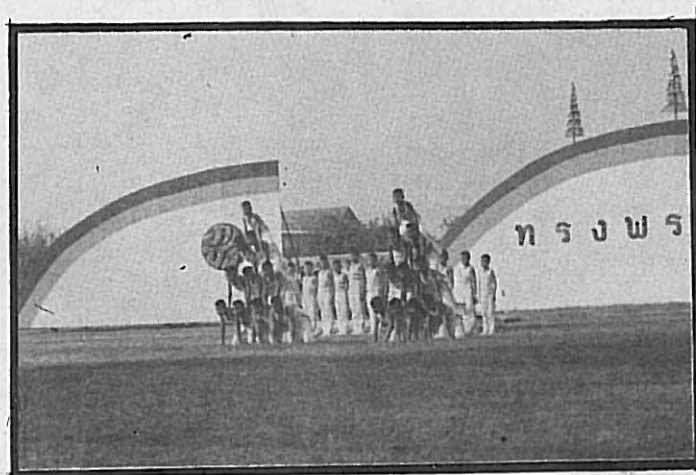
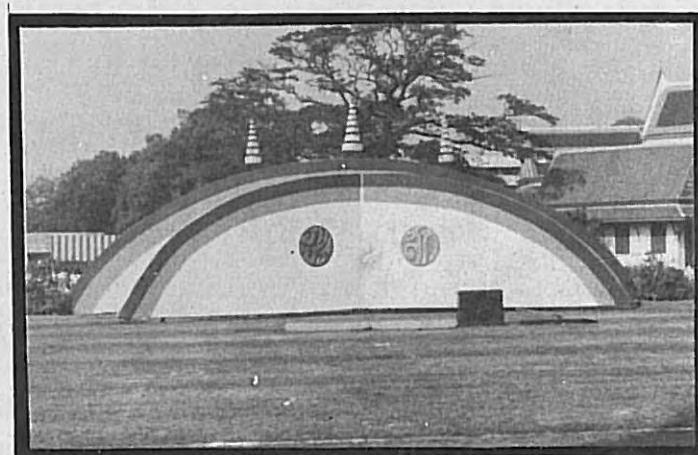

วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522

เวลา 15.30 น. สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชเจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ-
สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จแทนพระองค์ทอดพระเนตรกิจกรรมของโรงเรียน
และพระราชทานรางวัลเรียนดี และประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา
เสด็จพระราชดำเนินกลับเวลา 17.00 น.

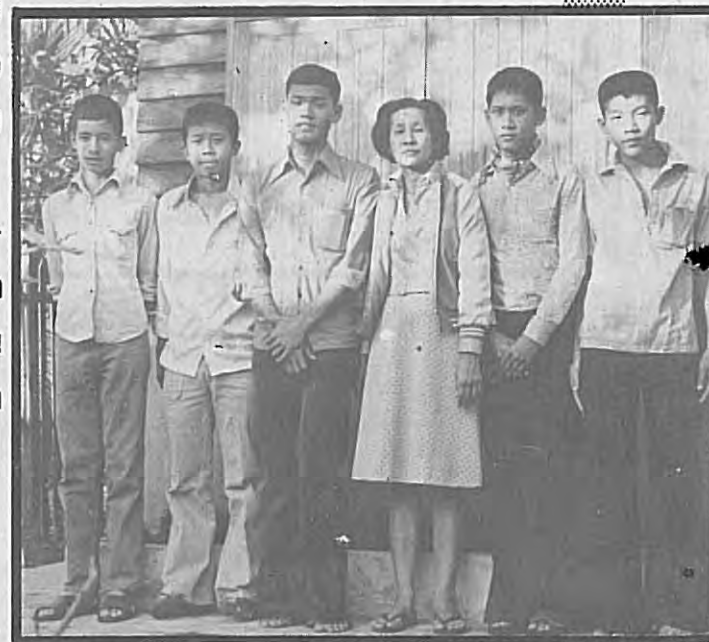

สำหรับลูก(ศิษย์)

ครั้งหนึ่งเมื่อ 10 ปีมาแล้ว ครูได้มีโอกาสดูไปสอนนักเรียนชั้นป.3 ที่โรงเรียน
วิชาวุธวิทยาลัย และเป็นครั้งแรกที่ครูมีศิษย์เป็นเด็กตัวน้อยๆ น่ารัก ศิษย์ของ
ครูตั้งใจเรียนดี แข่งกันทำแบบฝึกหัด ว่าง่าย ไม่ดื้อ แต่ชน ครูยังจำได้ดีถึงความ
น่ารักน่าเอ็นดูของศิษย์ทั้งหลายของครู ในเวลานั้นซึ่งครูอยากจะเรียกว่าเป็น
ความหวานชื่นสำหรับชีวิตครู กาลเวลาผ่านไปทุกคนเติบโตขึ้น เก่งกล้าและสามารถ
ความหวานก็ค่อยๆ เปลี่ยนไป เป็นอมเปรี้ยวอมฝาด บางทีก็เผื่อนและขม ครู
เฝ้ามองความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ด้วยใจเป็นทุกข์ และเศร้า เพราะห่วงถึงอนาคต
ของศิษย์ ความภูมิใจในการเป็นครูนั้นสูญหายไปสิ้น อย่างไรก็ตามหลังจาก
ที่ได้ขับเคี่ยวกันมาถึง 10 ปีเต็ม ผลปรากฏว่ายังไม่ล้มเหลวเสียทีเดียว ยังมีความ
สำเร็จแฝงอยู่บ้าง และครูอยากจะบอกแก่ศิษย์ทุกคนอย่างจริงใจว่า ความสำเร็จ
ของนักเรียนนั้นก็คือความสำเร็จของครู และความล้มเหลวของนักเรียนก็เป็น
ความล้มเหลวของครูด้วยจริง ๆ

สุดท้ายนี้ครูขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย อธิษฐานด้วยคุณของพุทธานุภาพ
ธรรมานุภาพ และสังฆานุภาพ บุญกุศลทั้งหลายที่ครูได้ทำมาแล้วในอดีต
จนถึงปัจจุบัน จงช่วยคุ้มครอง และปกป้องรักษา ศิษย์ของครูทุกคนให้รอดพ้น
จากภัยอันตราย และภัยพิบัติทั้งปวง ขอให้มีความสุขสมปรารถนาในสิ่ง
ที่ถูกที่ควร มีแต่ความเจริญรุ่งเรืองตลอดกาล

จินตนา พึ่งละออ

เวลา และ อารมณ์

ธนา จันทาศาสตร์

มันเป็นการตัดเชื้อโยอย่างน่าอัศจรรย์ที่เจ็บจริง ๆ

“ผมมีเวลาไม่มาก ขอโทษด้วยครับที่ไม่สามารถคุยด้วย”

เวลาสำคัญมาก ทุกคนต่างก็ต้องทำงานเพื่อแข่งกับเวลา เวลาเป็นการพิจารณาบุคคลในการทำงาน ดังนั้นทุกสถานที่จึงต้องมีเวลา

ตลอดเวลาของการอยู่ในโรงเรียน เวลาเรามีมากสำหรับเรา

แล้วเราทำอะไรกันเวลา ป่วยมันไปก่อน มาสนุกกันก่อน

ก็ถูก สังคมน้อย ๆ ของพวกเราจำเป็นต้องมีการสนุกสนานต่อไป

งานรีเก็บไว้ก่อน เรายังมีอยู่อีกมาก ทำเมื่อไรเสร็จเมื่อนั้น นับวันงานเหล่านั้นก็กองสูงขึ้นจนโต๊ะเต็มไปด้วยงาน สมุดงานยังคงกองอยู่ ไม่เป็นไร...ช่างมัน...เมื่อไรก็ได้.....

และเมื่อวันนั้นมาถึง

เราก็เริ่มทำงานที่ค้างเป็นพะเนิน ลดลงทีละอย่างสองอย่าง

แต่ก็เพราะสายตาที่ตรากตรำมาหลาย ๆ งาน เราก็ต้องรีบลง

ด้วยหางตาที่หนัก.....หลับแล้ว

หลาย ๆ อย่างที่เราต้องใช้อารมณ์

อารมณ์จึงจำเป็นและสำคัญมาก ศิลปิน จำเป็นต้องมีอารมณ์ ฯลฯ

งานจะเดินได้ดี ชนิดที่เรียบร้อยก็จำเป็นจะต้องขึ้นอยู่กับอารมณ์ เป็นสำคัญ และการทำงานของ

เราเกือบทุกคน แสดงออกให้เห็นถึงอารมณ์ขณะทำงาน

อารมณ์ก็กำลังสนุก งานก็กองทิ้งไว้บนโต๊ะ

อารมณ์ก็กำลังร้อนตามบรรยากาศ งานก็กลายเป็นเศษกระดาษที่ถูกขยำทิ้ง ทิ้งแล้วทิ้งเล่า จนตะกร้าวงเต็มไปด้วยกระดาษที่แฝงไปด้วยอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ยิ่งคิด ยิ่งยาก ยิ่งขำเศษกระดาษ ก็เหมือนยิ่งยู่ให้มันยากขึ้นทุกที

อารมณ์เย็น ลมโชยพัดสบาย งานก็เดินดี ฉะนั้นเราจึงหลับไป

สรุปแล้ว ถ้าเรามีอารมณ์อันสุนทรเช่นนี้

จงอาบน้ำเสีย..... แล้วก็นอน.....

งานก็จะเดินไปได้สวย เมื่ออาบน้ำสบายตัวสบายใจแล้ว

แล้วนี่เราจะปล่อยให้เสียงธรรมชาติทำความวิงว่งแก่เรา

ไม่ได้ สตรีโอมไว้ทำไม เปิดมันเข้าไป งานก็ยังเดินหน้าไปอีก

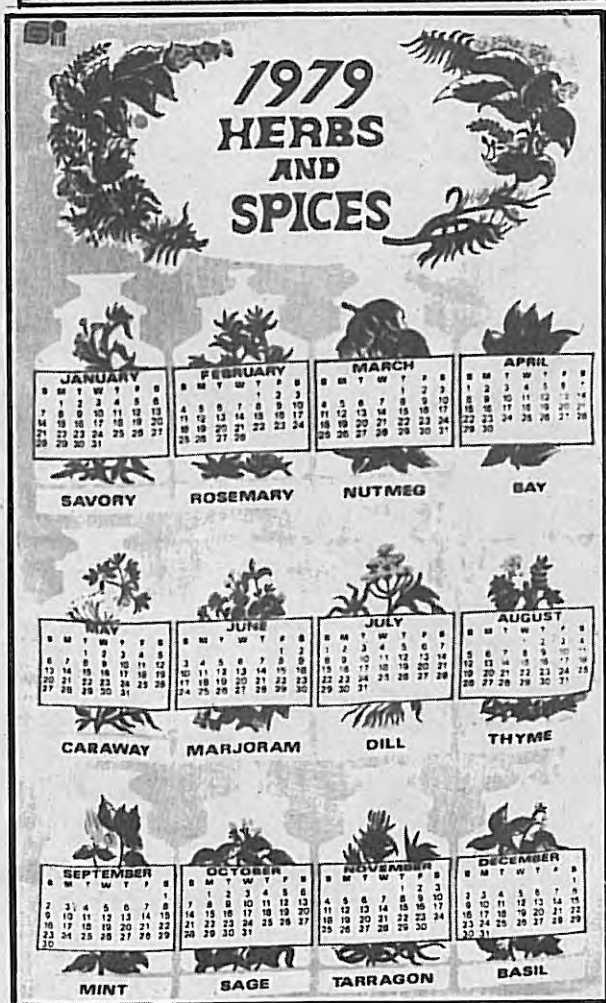
“บ๊ะ เพลงนี้เพราะ มาด้นกันก่อน”

ยิ่งด้นยิ่งมัน “อ้าว เพลงหมดไปแล้ว”

เราเริ่มเหนื่อย แต่งงานยังไม่เสร็จนี่นา

จากอารมณ์อันสุนทรผ่านไป.....

.....เราก็คโยนงานของเราทิ้งไป.

"LIFE IN V.C."

ACTOR : The Vajiravudh Boys

WRITTEN : Veerachai

PHOTO : One who can take

MUSIC : Silent Movie

PRODUCER : V. C. 51

DIRECTOR : Veerachai

GUEST STAR : Miss Chanida

SPONSOR : Asia Printing

เวลา 6.30 น. จะมีระฆังปลุกให้นักเรียนทุกคนตื่น

หลังจากหายงัวเงีย แล้วพวกเราก็จะลงไปที่ห้องตู้เพื่อเปลี่ยนเสื้อผ้า ไปเข้าห้องน้ำ และอาบน้ำ

เข้าห้องน้ำ

เวลาอาบน้ำ พวกเราจะใช้ห้องอาบน้ำใหญ่ร่วมกัน ซึ่งก็จะมีกรงเหล็กแยกกันบ้างในขณะอาบ

หลังจากอาบน้ำเสร็จ พวกเราจะเปลี่ยนชุดเป็นชุดนักเรียน แล้วก็เดินไปตึกเรียน

เวลา 7.00 น. จะมีระฆังตีบอกให้เข้าเรียนคาบแรก

เวลา 7.50 น. เลิกเรียนคาบแรก พวกเราจะกลับมากินข้าวเช้าที่คณะ

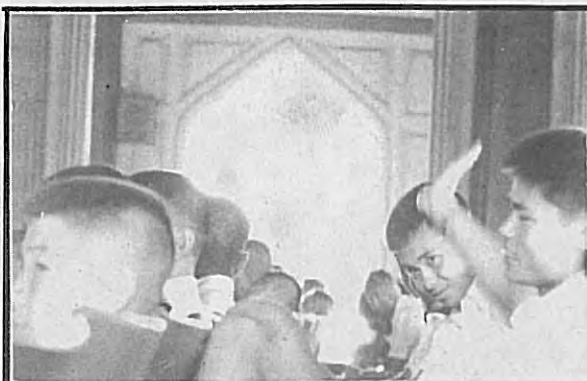

หลังจากกินข้าวเช้าเสร็จ พวกเราก็จะเดินขึ้นหอประชุมเพื่อสวดมนต์

เวลา 8.20 น. จะมีระฆังตีบอกเวลาให้นักเรียนทุกคนขึ้นหอประชุมเพื่อสวดมนต์

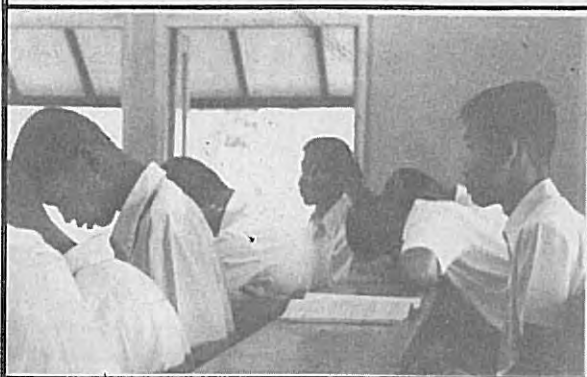
นักเรียนทั้ง 7 คณะ ทั้งเด็กเล็กและเด็กโตจะเข้านั่งประจำ
ที่ตามคณะ เพื่อรอทำผู้บังคับการ

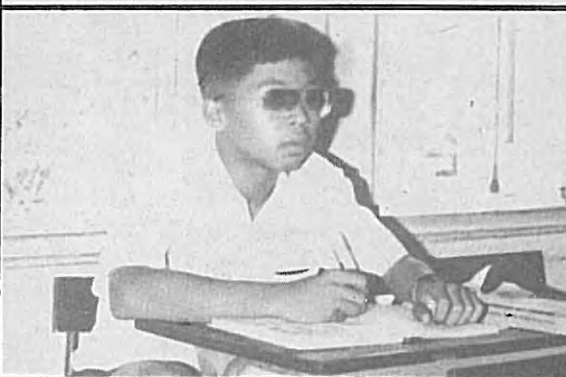
เมื่อทำผู้บังคับการขึ้นหอประชุมแล้ว หัวหน้านักเรียน
จะบอกนักเรียนตรง แล้วจะมีหัวหน้านักเรียนเด็กโตทั้ง
4 คณะ ผลัดกันนำสวดมนต์

หลังจากสวดมนต์เสร็จก็จะร้องเพลงชาติ

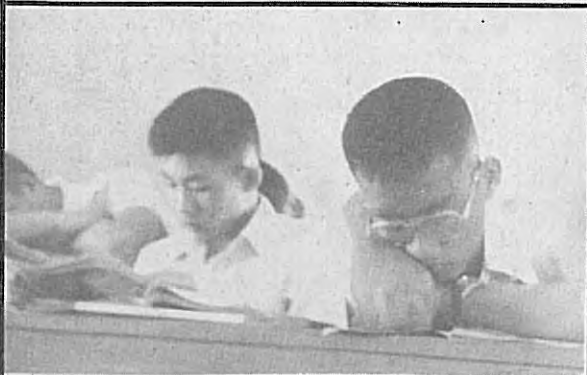
เวลา 8.45 น. จะมีระฆังตีบอกเวลาเพื่อเข้าเรียนคาบ 2
ต่อไป

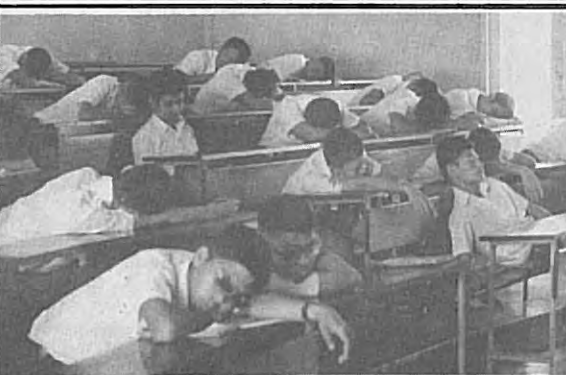
เวลา 9.35 น. พวกเราก็จะรีบเรียนคาบ 3 และเวลา
10.25 น. ก็จะรีบเรียนคาบ 4

เวลา 11.15 น. จะมีระฆังตีบอกเวลาเลิกเรียนคาบ 4 และ
ปล่อยให้ให้นักเรียนลงมาจับประทานของว่างที่เรือนจาก

เวลา 11.35 น. ก็เริ่มเรียนคาบ 5 ซึ่งคาบนี้เอง เป็นคาบ
ว่างเหงาหวานอนมากที่สุด เพราะหมั่นต้องดึงหนังตาก็หย่อน

เวลา 12.25 น. จะเป็นคาบ 6 ซึ่งส่วนมากจะเป็นคาบว่าง
และพวกเราก็มักจะใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เสมอ

เวลา 13.15 น. จะมีระฆังตีบอกเวลาเลิกเรียน นักเรียน
ทุกคนจะกลับมาที่คณะ เพื่อรับประทานอาหารกลางวัน

รับประทานอาหารกลางวัน

เมื่อรับประทานอาหารกลางวันเสร็จ พวกเราก็มักจะเข้าห้องสมุดเพื่อหนังสือและค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ

จะมีบรรณารักษ์ประจำห้องสมุดซึ่งจะคอยอำนวยความสะดวกแก่เราทุกอย่าง

เวลา 14.00 น. จะมีระฆังตีบอกเวลาให้ทุกคนเข้าเรียนดนตรีและศิลปะ ซึ่งโรงเรียนเรามีดนตรีให้เลือกเรียนถึง 7 วง

บางคนก็อาจไปเรียนช่างไม้ เรียนปั้น หรือไม่บางคนก็อาจไปเรียนวงปี่สก็อตก็ได้แล้วแต่เราจะเลือก

เวลา 15.00 น. จะมีระฆังตีบอกเวลาเลิกเรียนดนตรีและศิลป์ นักเรียนทุกคนจะกลับมามาก่อนเพื่อเปลี่ยนชุดไปเล่นกีฬา

ด้านการกีฬา โรงเรียนของเรามีกีฬาให้เล่นหลายอย่าง ในภาควิชาบุรุษ เราจะเล่นรักบี้ แบดมินตัน และสควอช ซึ่งจะมีการแข่งขันกันระหว่างคณะ เพื่อชิงถ้วยกีฬานิตต่างๆ

ในภาคปวราณา เราจะมีการเล่นบาสเกตบอล และวอลเลย์บอล

ในภาคมาฆบูชา เราจะมีการแข่งขัน 'ว่ายน้ำ', เทนนิส ฟุตบอล

และกรีฑา

เวลา 18.00 น. จะมีระฆังตีบอกเวลาให้ทุกคนเลิกเล่นกีฬา กลับคณะเพื่ออาบน้ำและรับประทานอาหารเย็น

เวลา 18.30 น. พวกเราจะรับประทานอาหารเย็น

เวลา 19.00 น. จะมีระฆังตีบอกเวลาให้นักเรียนทุกคน "เข้าเพรพ" ซึ่งย่อมาจากคำว่า "PREPARATION"

พวกเราก็จะเข้านั่งประจำโต๊ะของแต่ละคนเพื่อทำการบ้าน ทบทวนสิ่งที่เรียนมาหรือไถ่ถามเพื่อนในสิ่งที่ไม่เข้าใจ

หรือไม่บางคนก็ดูหนังสืออย่างเงิบๆ

เวลา 20.30 น. จะมีระฆังตีบอกเวลาเลิกเพรพ และเวลา 20.45 น. พวกเราก็จะขึ้นสวดมนต์ก่อนเข้านอนบนคณะ

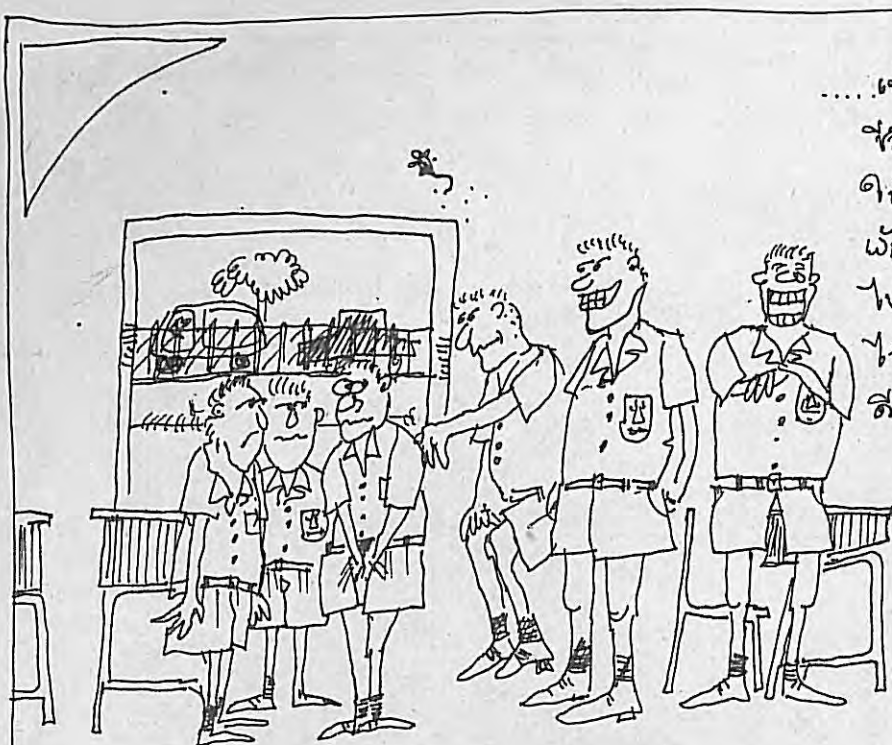
เมื่อสวดมนต์เสร็จ เวลา 21.00 น. จะมีระฆังตีบอกเวลาให้นักเรียนทุกคนเข้านอน

ดังจะเห็นได้ว่า ทุกๆ วันพวกเราใช้ชีวิตในโรงเรียนเป็นแบบนี้ โดยทั้งหมดจะขึ้นอยู่กับเวลาว่าเวลาไหนเราควรจะทำอะไร จะเล่น จะเรียน หรือจะนอน โดยทั้งหมดทางโรงเรียนจะเป็นผู้จัดเวลาให้ โดยมีผู้กำกับคณะ และหัวหน้าคณะเป็นผู้ควบคุมให้เป็นไปตามที่กำหนด ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองจะสอนให้พวกเราแบ่งเวลาให้ถูก ใช้เวลาให้เป็น

โดย อลงกรณ์ กฤตยารัตน์

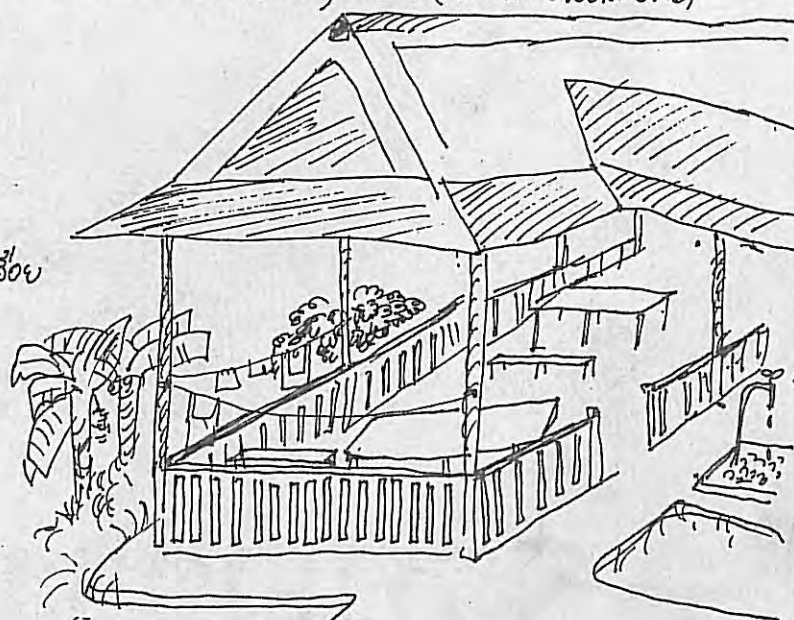
.... เจ้าแม่เสือ เขาอยู่ชั้นเล็กที่สถานีรถไฟวังน้อย ทีวีก็ยังไม่ไปนอน
 ทีวีก็ยังไม่ไปนอนที่ไปเที่ยวพบที่ในนาฬิกา ทำอะไรก็ยังไม่ค่อย
 ๑. นั้นพร้อมกันไปเสียหมด จะขาดอะไร จะทำอะไร มันจะหายไปไหน
 ฝึกฝนก็ไปพร้อมกัน. แล้วเขาจะมีอะไรที่เก็บและเอาที่แน่นอน
 ไปนอนละเสียทุกอย่าง คราวที่เขามาที่นี้เขาก็จะถืออาวุธไว้ด้วย
 ไว้ในมือขวา คอยเอาพวก เขาเล็ดลอด ที่รักเป็นสิ่งที่พวกเขาจะเชื่อฟัง
 ดี โดยไม่ลังเลสักคนเลย

ปัญหาก็หาพบเจอมาทุกปี พวกเด็กที่ไปประจำที่
 พวกที่รักกันนี้ที่ไปสักว่า พวกเขา และพวกเขาก็จะได้อะไรกลับมา
 ที่แบ่งกันจากพวกนี้และจากกัน. (ซึ่งไม่ค่อยจะดีเลยนะ)

เรือปากท้าวก็เปิดเรือลำหนึ่ง ที่พวกเขาได้กินปลาหมึกกับปูในเรือ
 และอยู่ไปสักพัก ก็เกิดปัญหา
 ๑. พวก... (ซึ่งในเรือที่นี้)...
 ๒. ...

ขานโอภาสด้วย พวกเขาได้
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

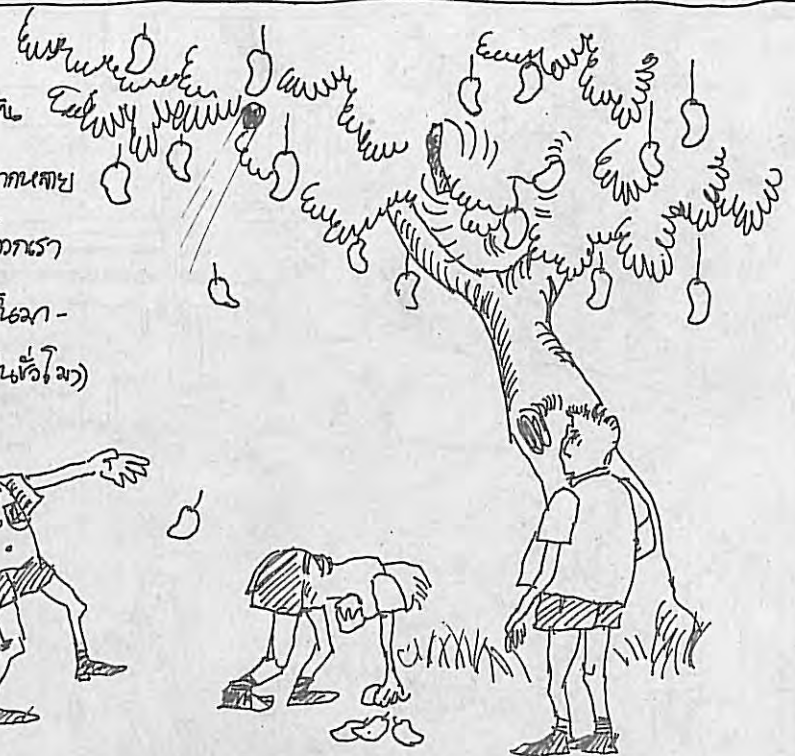
1. อยู่ๆ ก็ไปชักชวนคนๆ หนึ่งให้ไปหาหัวหน้า
 2. ฝากเงินให้หัวหน้าฝากไว้ที่บ้าน
 3. ในเมื่อพวกเรานี้ เล่นกันเป็นเดือนๆ ก็สมควร
 4. ว่าจะเอาอะไรมาฝากหัวหน้า
 5. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 6. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 7. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 8. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 9. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 10. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า

1. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 2. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 3. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 4. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 5. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 6. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 7. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 8. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 9. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า
 10. ฝากเงินไปฝากหัวหน้า

ชีวิตกับเด็กเล็กกลุ่มคนเอเชียมาก เพราะพวกเราก็คือกลุ่มคน
 คนละพ่อ คนละแม่ มาอยู่ร่วมกัน ทำอะไรๆร่วมกัน แล้วช่วยอะไรอีกมากจนสาย
 'คิดที่จะขอให้ผมคืนในกรณี 2-3 แห่งได้' มันฟังสิกละในหัวใจของพวกเรา
 ทางการแอดมิดและลักษณะการเป็นป๊อปปูล่าร์ พวกเราชาวต่างชาติก็
 อยากรู้โคตรโง่ง (ไว้เล่าให้ลูกหลานฟัง) พี่น้องไม่มีเรี่ยว, ทารุกเขว (เป็นหัวโจก)
 และที่สำคัญคือดีใจที่พวกมันมีผมมันดำที่ศีรษะ

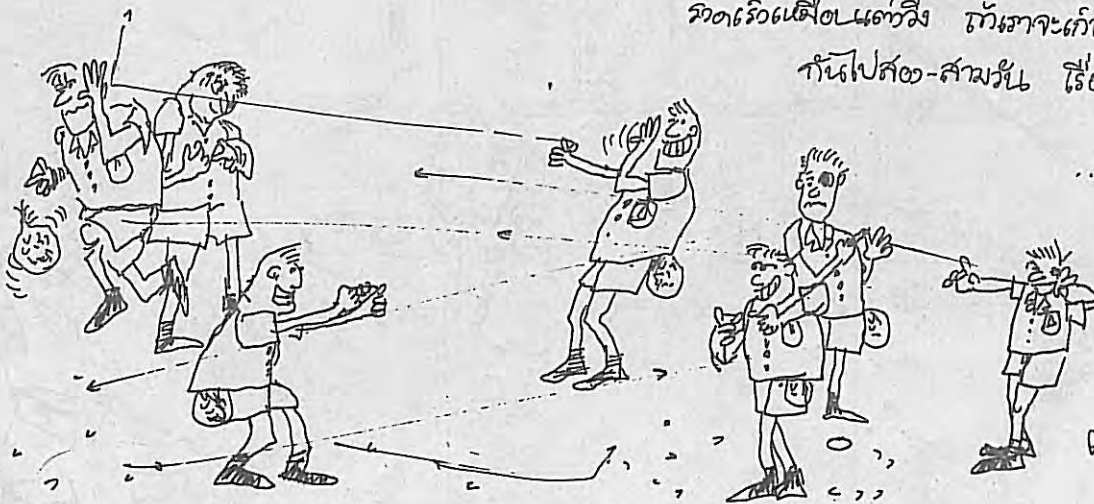
ขำขำมั่วว, เก๋ๆมั่วๆ, เล่นราวเดอร์ในน้อเฮน,
 ฝากชื่อผม, เล่นปิงปองเล่นกัน ๑. ล้มอันตายด้วยโทษ
 ตากย่องยาวมาก แต่สิ่งที่ผ่านมา .... มออะๆๆ มันก็มีแต่ไม่ใช่ละ.....

ห้าปี, หรือสี่ปี, หรือสามปี, หรือสอง หรือหนึ่งปี ในชีวิตเด็กเล็ก

พอเรามาเจอแล้วสิ่ง ที่เราจะเก็บมาเล่ากันอีก ก็คงไม่ได้ตอน

กันไปสอง-สามวัน เรื่องราวขบขันขมขื่นและตลกขบขัน

.....เราว่าชีวิตพวกมันดี ก็ผ่านไปดั่งนี้

พอจบมาตอนจบ.6 ก็พักกันนิด

มาจบ.5 ก็พักกันนิด

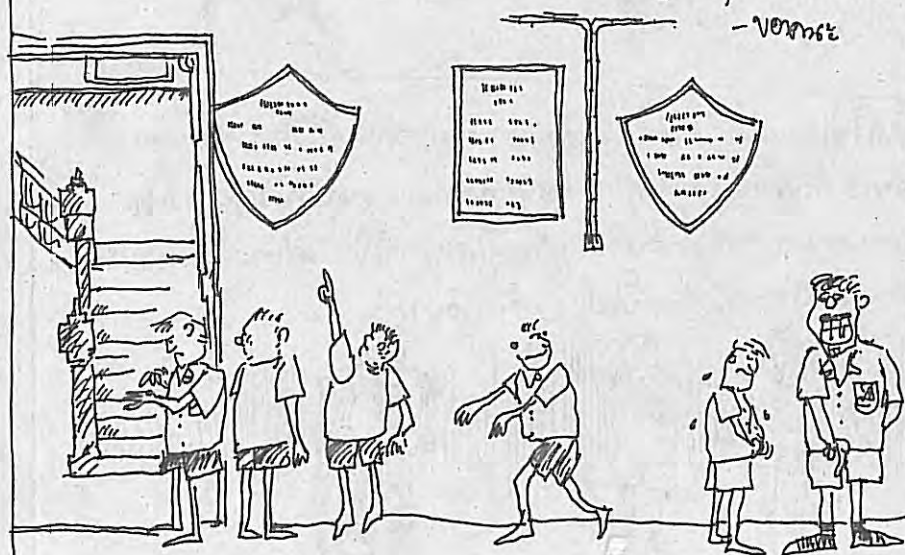
แต่.... มาจบ.๔ (คนเดียว-สองคน)

จบ.๓ แล้วจบ.๒.๕ คนเดียว

จบ.๑ เป็นป๊อปปูล่าร์ไปก็มิใช่! ๒๖! ๒๗! ๒๘! ๒๙! ๓๐!

นั่นสิครับ (แต่) จากปากเขาในนั้น เติมน้ำมรดกมาฝากทุกคนใน พวกเราบางคนก็เคยเป็นใหญ่ใหญ่ในนี้ครับ ผมบอกเล่าถึงในปากปากนี้
บางคนก็เคยอยู่แล้ว ก็เลยเลิกไปเสีย, ฝากทุกคนนี้ให้มีประสบการณ์ 'มัน' ยากกว่าคนอื่นในนี้ครับ บางคนก็เคยอยู่แล้ว บางคนก็เคยอยู่แล้ว บางคนก็เคยอยู่แล้ว
แต่ที่พูดแล้ว พวกเรากับคนอื่นก็ไม่ได้ไปเสียก่อน ไม่รู้หรอกว่าไม่รู้หรือ "เปิดแล้วตายแล้ว" บอก ว่ากว่านั้นเขาพบ
ออกมาแต่ละวันใน อุปสรรคอะไรๆ มันมากมายเหลือ พวกเราดีใจที่พวกเราจะได้รู้วิธีระบบนี้ระบบนี้ในโรงเรียนจริงๆ ก็ขอขอบคุณที่เขามา
แต่ในสิ่งที่เขาได้ มันเป็นเรื่องที่เราน่าจะฟัง ที่มันไม่เคยประสบ จะไม่สามารถรู้ได้ หรือจะให้มันเป็นอย่างนี้ต่อไปแล้วละครับ.....

เข้ามาในแถวๆ เขาไปมีผลตาเป็นของตัวเรา
เพราะพวกเราเป็นน้องใหม่ (ในคณะ) พวกพี่ๆ ไม่รู้จักเรา
ก็มักจะเรียกพวกเราไปถามไถ่ (ถามประจำพี่-น้อง) ชื่อ (พี่ๆ) ก็ไม่รู้ก็
แล้วมักจะบอกถามด้วยคำสั้นๆ ไปที่พี่ๆ มอนก มอนิด มอนเอด
ที่นั่นแหละ ตามเหลือในโรงเรียนได้...เฮาละ...สนุก(แต่)ละ...
ที่นั่นคือ...เสียใจไปถามกับพี่ๆ...ถามเพื่อน...นี่มันก็ดูที่พี่ๆถามไถ่ผ่านๆ

ผมก็คิดว่านี่คือ ทักษะที่เป็นประโยชน์ที่
ผมไม่มีผมรื้อรื้อจนจบแล้ว แต่บางครั้งก็ไม่ค่อยได้,
ก็ยังไม่ไหวเหมือนกัน ที่นี้เราควรหาทางแก้ไขที่ปลอดภัย
ในคณะไว้ พวกเราจะไม่ผ่านน้องที่พวกพี่ๆอยู่ ชื่อ
ที่พวกพี่ๆชอบถาม เช่น ถามว่าน้องนั้นดีอะไร
ถามก็ได้นะครับ หรือถามว่าน้องนั้นดีอะไร
ไม่ว่าเราจะใช้กิจกรรมจากเราทำอยู่ละมอญ

รักนี้... เป็นที่พำนักของใจเร้น
ทุกทีที่อยู่ข้างประตูใจเร้นได้ ช่างน้อยก็ออกไปทุก
กับแสงตะวันได้ ดวงตะวันเพื่อหาปลุกหัวใจที่
พอเราทุกทีใจเร้นได้รักนี้ก็เป็นประเพณีที่พำนักนี้.

วิชาถามแล้วด้วยปากเรา บทที่สี่อยู่ตอนกลางเลยไปหัวตัว
ชัดเจนแปดแปดในแนวแล้ว แล้วจะเคยศึกษาไป...

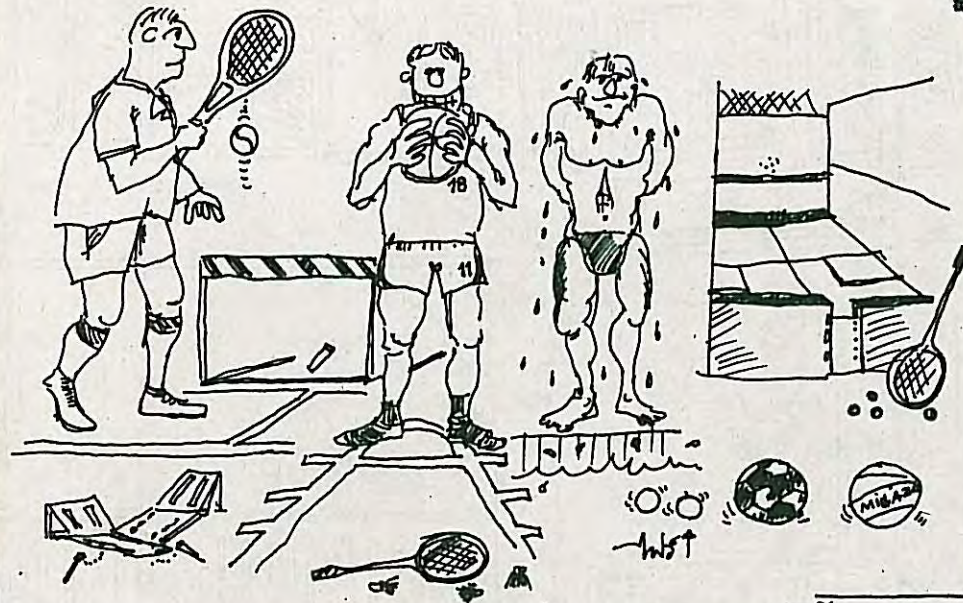
[illegible]

ไอ้พี่โหดสั่นเลย ก็มักได้ของกำนันจาก "เถิดสั่น" นี้อะเบาะๆๆไปเอา
ของกำนัน (เข้มนี่พี่) ทักษิณพยานาค ทอดหัวงูสอยหัวไว้
แต่พวกแรกก็โดนเลย พี่ๆมักดูเลขทางนี้เปิ่นพิศเฮาเข้าตะ (เพื่อนพวก)
พอดูเลขก็ออกหัวขึ้นไป ใครจะรอบว่า

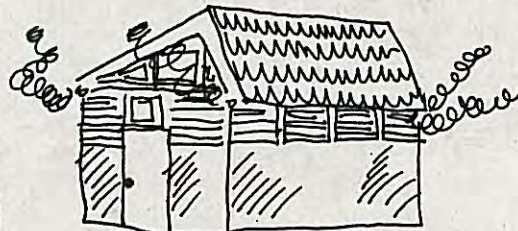
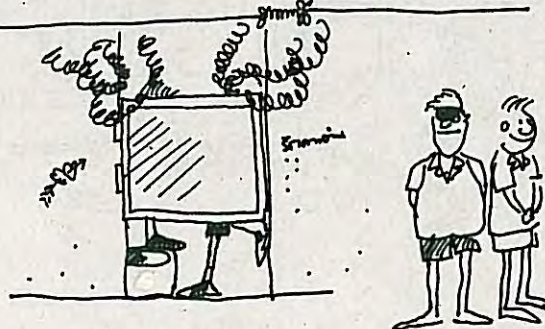
หมอสี่ฟ้ารักก็ยังไม่ไปเล่นอย่างอื่นแล้ว แต่บางคนก็ออกไปเล่นอย่างอื่นไปเสียหมด
 อดไปเล่นอย่างอื่นแล้วบางคนก็เล่นอย่างอื่นไปเสียหมด นึกถึงรักแล้วตัวก็ไปเล่นอย่าง
 อดไปเล่นอย่างอื่นแล้วบางคนก็เล่นอย่างอื่นไปเสียหมด นึกถึงรักแล้วตัวก็ไปเล่นอย่าง
 อดไปเล่นอย่างอื่นแล้วบางคนก็เล่นอย่างอื่นไปเสียหมด นึกถึงรักแล้วตัวก็ไปเล่นอย่าง
 อดไปเล่นอย่างอื่นแล้วบางคนก็เล่นอย่างอื่นไปเสียหมด นึกถึงรักแล้วตัวก็ไปเล่นอย่าง

ชีวิตอีกใหม่ นอกจากนั้นแล้วก็ยังมีที่อื่นแล้ว ยังมีที่อื่นแล้ว
 อยู่ที่ไหนก็ตามที่... ส่วนมากจะดูกับที่อื่นแล้ว...
 ทีเดียวที่อื่นแล้วมาก... มักจะมีคนบอกกับที่อื่นแล้ว...
 แลแล้วก็มีที่อื่นแล้ว (หรือว่าที่อื่น) อยู่แล้ว...
 โดยที่พวกเรานี้... (หรือว่าที่อื่น) อยู่แล้ว...

สนุก สนุก... สนุก สนุก... สนุก สนุก...
 สนุก สนุก... สนุก สนุก... สนุก สนุก...
 สนุก สนุก... สนุก สนุก... สนุก สนุก...
 สนุก สนุก... สนุก สนุก... สนุก สนุก...
 สนุก สนุก... สนุก สนุก... สนุก สนุก...

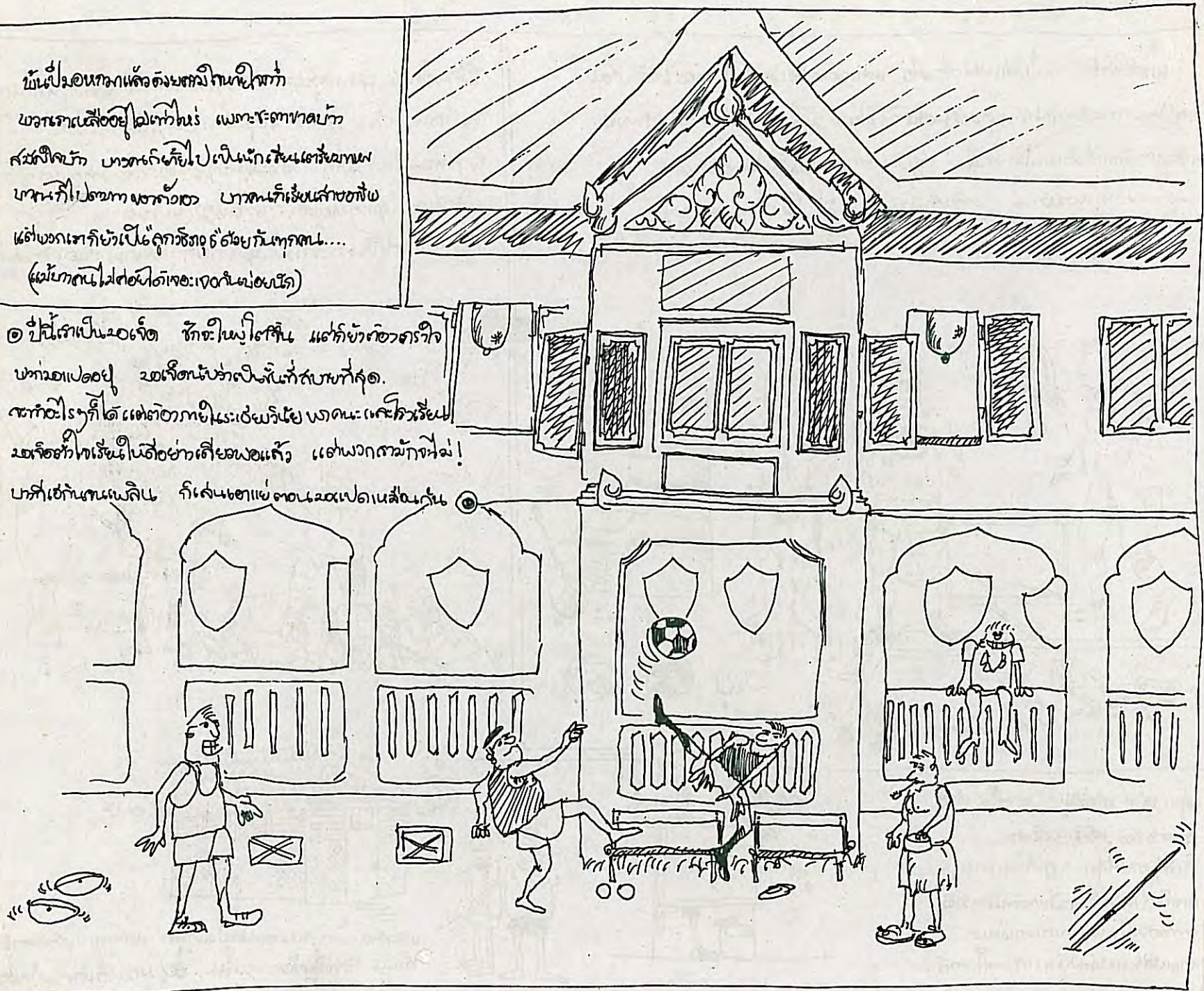

และแล้วก็... สนุก สนุก... สนุก สนุก...
 สนุก สนุก... สนุก สนุก... สนุก สนุก...
 สนุก สนุก... สนุก สนุก... สนุก สนุก...

ไม้แป้นมอญมาแล้วตั้งขบวนขึ้นหน้า
 ขบวนมาแต่ดึกอยู่ไกลกว่านี้ล่ะ เพราะระตาดบ้าน
 ศรัทธาใจรัก มาทวงคืนเข้าไปเป็นนักสู้แล้วรับมา
 มาทวงคืนไปอย่างมาทวงคืน มาทวงคืนแล้วแล้ว
 แต่พวกเราก็ยังไม่รู้ตัวจริงๆด้วยกับทุกคน....
 (เมื่อมาทวงคืนแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้ว)

๑ ปืนไม้เป็นมอญ จักเป็นไม้สักขึ้น แล้วก็มาทวงคืน
 มาทวงคืนแล้ว มอญมาทวงคืนแล้วแล้วแล้วแล้ว
 มาทวงคืนแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้ว
 มาทวงคืนแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้ว
 มาทวงคืนแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้ว
 มาทวงคืนแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้วแล้ว

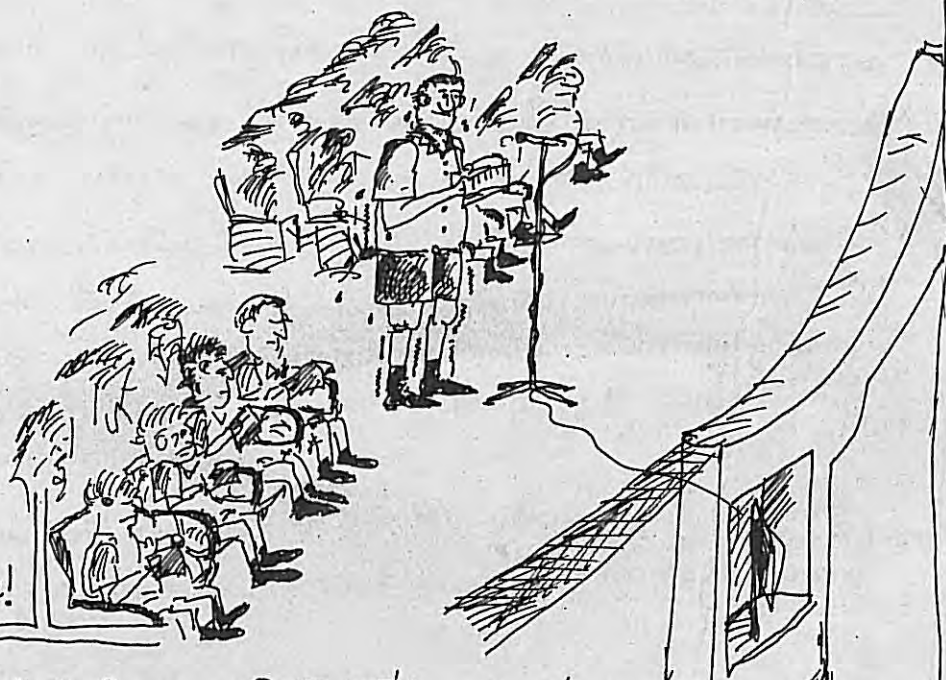

-; บนเวทีประชุม -;

ชีวิตช่วงปลายทศวรรษที่ลำบากยากแค้น. แม้จะอยู่บ้านนี้มาตั้งแต่...
 บากก็ลำบากมากอยู่บ้านนี้สัก 5 ปี ก็จะแก่แล้ว ไม่อยากอยู่กับบ้าน
 ในวันนี้ก็รู้สึกไม่สบาย ถึงจะอยู่ที่ไหนก็ตามก็มาก.

พวกเราต้องเป็นสาวขอตัวเองมากที่สุดในช่วงนี้. เป้า-แปด
 ลือปี่. จะให้เอาตัวบ่าวมาขายกับคนอื่น. ส่วนมากแล้ว
 จะเป็นพวกที่อยู่กับเรามากกว่า. พวกนี้เรารู้จักกันดี,
 พวกเหล่านี้เราก็รู้. พวกนี้เรารู้จักกันดี. พวกนี้เรารู้จักกันดี.
 พวกนี้เรารู้จักกันดี. พวกนี้เรารู้จักกันดี. พวกนี้เรารู้จักกันดี.
 พวกนี้เรารู้จักกันดี. พวกนี้เรารู้จักกันดี. พวกนี้เรารู้จักกันดี.

กับน้องๆในคณะ. เราได้คิดกันที่จุด. หลังจากที่เราได้...
 เมื่อ 4-5 ปีก่อน. "เราคิดว่าพวกเราต้องทำอะไร. เราต้องทำอะไร..."
 บากก็ลำบากมากอยู่กับบ้าน. บากก็ลำบากมากอยู่กับบ้าน. ล้ม... ล้ม... ล้ม...

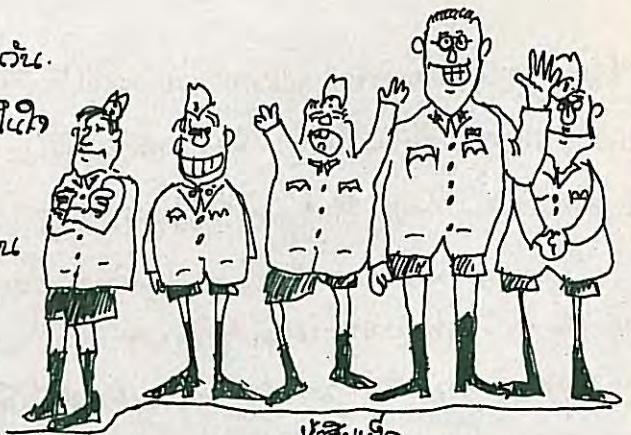
สถาปนาสมาคมผู้รักกันทั่วทุกที่ๆ พวกเราไม่สนใจอะไรในพิธีงานนั้นเลย ทากลิ่นแฉะก็อดเป็นได้.

พวกเรานั่งดูกันแต่เริ่มก็ เสร็จในใจแล้วไปดื่มน้ำชาแล้วๆ ทุกคนพยายามขยับเขยื้อนกันๆ แต่ในใจ
ของทุกคนยังคิดถึงกับพี่ๆ เกยอยู่ เกยเล่น เกยนอน เกยรับ เกยโดนอะไรๆ

และพวกเขาก็เผลอหลับกัน ลืมไป, แผลไป ฯลฯ หัวสั้นเนี่ยมันเล่นๆ ทากลิ่นแฉะก็อดเป็นได้.

สุดท้ายทุกอย่างก็จบลงด้วยดี พวกเราทุกคน ก็รู้สึกในสิ่งที่ตัวเองทำ
และรู้สึกดี (แล้ว) มีคนมาบอกต่อว่าพวกเรามา ประทับการณที่ที่นั่นๆ สักวันในพวกเรา
'รุ่น 51' เป็นคนๆ" จินตนาการเรื่อง พวกเราบอกมาด้วยความเป็นจริง นึกถึงในสิ่งที่ตัวเอง

และเกิดความรู้สึกว่าความเป็นจริง

.... หัสเป็นได้...

๑ ขอบพระคุณ อธิการ นสอ. พิกุล ศักดาภรณ์ สำนวนแล้ว รับใช้กันด้วย ฯลฯ เป็นเล่ห์เหลี่ยมพวกเรามาด้วยบพท. ๖-๖-๖

เราทุกคนแล้ว แล้วเราก็จากกันไป แล้วเราก็ไปอยู่กับคนอื่นเขา... ..เรามีเพื่อนที่สนิทกันมากออกไปด้วยกลุ่มหนึ่ง

... ..เราคิดว่าถ้าเราไม่ไปไหนก็เขาบอกเราบอกออกไปด้วย

... ..เราไม่เคยคิดว่ามันจะเป็นอย่างนี้เป็นอยู่ให้ไปด้วย

... ..แล้ว เราไม่เคยคิดว่ามันจะเป็น "เป็นอะไรกัน" ที่ได้รับสิทธิ์ไปด้วยกะ. ๑

" VAGRAUDH Goodbye
THIS TIME FOR ME TO GO
My heart is hi...

OV.51

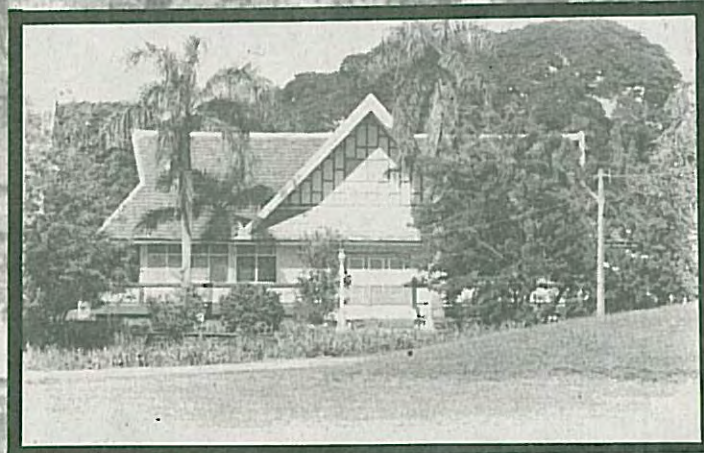
ตึกพยาบาล

หรือโรงซ่อมสุขภาพ ยาประจำตึกคือ “น้ำมัน
ก๊ีฬา” เป็นแหล่งมั่วสุมของคนป่วยจริง และป่วยเทียม
บุคคลที่พบเห็นบนตึกนี้เสมอคือ นักรักบี้, นักบาส,
นักบอล, นักกรีฑา, นักวอลเลย์, นักว่ายน้ำ, และ
นักวิจัยฝุ่น รับรักษาโรคทุกชนิด ยกเว้นโรคหัวใจหัก

ห้องสมุด

ฉันอยู่ที่นี้...มีคนมาพบฉันระหว่างเวลา 13.20 - 15.00 น. บางคนก็เดินผ่านไป บางคนก็หยิบฉันขึ้นมาดู บางคนก็ดึงบางส่วนของฉันออกไป บางคนก็พาฉันกลับคณะนานถึง 7 วัน แล้วฉันก็กลับมาอยู่ที่นี้ คุณคงอยากรู้ว่าฉันคือใคร ?

ฉันคือ หนังสือในห้องสมุดนี้

มาเล่นเกมส์

กว่าจะเป็นวีรราช 51

คุณสมบัติของผู้เล่น

① คุณต้องเป็นคนอดทนทั้งสภาพจิตใจและร่างกาย และสภาวะแวดล้อมเป็นพิษ

② คุณจะต้องหาเงิน, ยืมเงิน, ขอเงิน อีกทั้งหนี้เงินเก่า

③ ใจคุณต้องกล้า (หน้าด้านด้วยยิ่งดี) ④ คุณต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี เจ้ากับทุกเพศ ทุกวัยได้ (หมายความว่า หลอดในที่นี้)

183

วิธีการเล่น ให้คุณใช้ลูกเต๋า 1 ลูก หอยลงไว้

แล้วนับไปตามช่อง

จะเล่นกันกี่ครั้งก็ได้

- 1 จัดตั้งคณะกรรมการจัดการหนังสือ
- 2 ถ่ายภาพหน้าต. 5, ภาพาร. และรวบรวมเงิน
- 3 สอบไล่ประจำปี หยุดเงิน 1 ครั้ง
- 4
- 5 สอบ ENTRANCE ให้กลับไปหยุดคุณหนังสือที่ 1
- 6 การรวมการชุดเก่าและชุดใหม่
- 7 คิดค่าของเงินช่วยเหลือจากการได้ผลดี ให้เลื่อนไป 3 ช่อง
- 8 คิดค่าโรงพิมพ์

- 15 ระวัง! ทางโค้งและหยุดเงิน 1 ครั้ง และกอดยมาที่ 13
- 16
- 17 พิมพ์ 100 บทความแจกจ่ายไปยังผู้ปกครอง, บริษัท, ห้างร้านต่างๆ
- 18 ได้ใบ: ทัศนคติ, การกระทำ, รูปภาพจากเพื่อนให้เล่นใหม่ 1 ครั้ง
- 19
- 20 ปรึกษาต้นฉบับใช้เวลากว่า 4 เดือน 3 ครั้ง หรือใช้เวลา $t = \text{half-life}$ เท่า
- 21 คิดค่าของเงินยืมเงินและหนี้เงินอีกทั้งสภาวะที่ยากลำบากเสีย ให้กลับไปที่ 16
- 22 ได้รับเงินจากร. ใจดีตั้งใจเลื่อนไปข้างหน้า 1 ช่อง
- 23 ให้โรงพิมพ์พิมพ์ในระบบ "ออฟเซต" ใช้เวลา 3 ปีกับอีก 5 วัน
- 24 คุณชนะ!!! จะได้รับ "วีรราช 51" หรือ 1 เกม

เกมส์ "กว่าจะเป็นวีรราช 51"

คุณครูอุดม รักตประจิต
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด เกษมยนตรกิจ จันทบุรี
 คุณจำลอง เสมอวงษ์
 คุณวิจิตร อุบัติศฤงก์
 คุณวิเชียร และ คุณวาทิ บรริราชเดชากุล
 ผู้ปกครองศุภโชค คงจำเนียร
 บริษัท กู้ชัย จำกัด
 และ จิระ จิริยะสินเพื่อนเก่าของเรา

วิชาวรรณ ๕๑
 ขอขอบคุณ

รู้อะไรไม่สู้รู้วิชา

เชลล์ส่งเสริมการศึกษาของไทย

การมีพลเมืองฉลาดช่วยให้ชาติเจริญ เชลล์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยตระหนักในความสำคัญข้อนี้ เชลล์จึงจัดงบประมาณส่วนหนึ่งสำหรับบำรุงการศึกษาของไทยเป็นประจำเสมอมา โดยให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แก่นักศึกษาที่เรียนดีแต่ขาดทุนทรัพย์ ส่งผู้ทรงคุณวุฒิไปบรรยายเฉพาะวิชาตามมหาวิทยาลัย สถานศึกษา และสถาบันต่าง ๆ ให้มีภาพยนตร์สารคดี หนังสือ อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ และอื่น ๆ แก่โรงเรียนทั่วไป เพื่อประกอบการสอน จัดรายการวิทยุและโทรทัศน์เพื่อการศึกษา เช่น รายการ “มหาวิทยาลัยทางอากาศ” และ “การตอบปัญหาภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์”

นี่เป็นส่วนหนึ่งในนโยบายของเชลล์ที่มุ่งทำประโยชน์ให้แก่สังคมไทยและการศึกษาของไทย

บริษัท บุญมาคาร์โก้ จำกัด

1960 ถนนสุขุมวิท 71 (หัวหมาก) กรุงเทพฯ
โทร. 3145021-2

กำหนดวีรสาธิตคนกำหนดวีรสาธิตคนกำหนด

ด้วยหยาบเหงื่อ แรงงาน แรงเงิน และ แรงใจ ท่านจึงได้สัมผัสกับความจริงที่ออกมาเป็นรูปเล่ม
ของหนังสือนี้ เราไม่อยากจะบอกท่านเลยว่า เราต้องประสบกับอุปสรรคมากมายเพียงใด แต่ด้วยศรัทธาอัน
แรงกล้า เราก็สามารถผ่านพ้นสิ่งต่าง ๆ นั้นมาได้ ซึ่งจะได้เพียงใดก็ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของท่านเอง

ถ้าพบสิ่งผิดพลาด.....เรา.....เสียใจ และ ขออภัย
ถ้าพบสิ่งดีที่เป็นประโยชน์.....เรา.....ดีใจ และ ขอขอบคุณ

คณะผู้จัดทำ “วชิราวุธ 51”

“วชิราวุธ 51”

เจ้าของ	นักเรียน ม.ศ. 5 วชิราวุธวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2521
ผู้แทนคณะผู้บังคับการ	ธนา จันทศาสตร์วัด
ผู้แทนคณะครู	อาสา ปิยะรัฐ
ผู้แทนคณะพยาบาล	เจษฎา กาญจนโษภัก
ผู้แทนคณะจิตรลดา	รามพ บัณฑิตย์
ประสานงาน	ชัยรินทร์ ศิริมุจรินทร์ ศรายุทธ โยระพันธ์ พัลลภ อินทะรังสี จักริศ บัวประเสริฐ
ฝ่ายศิลป์	อลงกรณ์ กฤตยารัตน์ ฤทธิชัย สายสุวรรณ
พิมพ์ที่	เอเซียการพิมพ์ 87 ถ. ขอยน้อมจิต ถนนริมคลองประปา บางซื่อ
	กรุงเทพ 8 โทร. 585 - 0509

บทความ

พระองค์ผู้พระราชทานกำเนิด

: ชัยรินทร์ ศิริมุจรินทร์

ชีวิตเด็กในสายตาครู

: คุณครูมณี พรหมประพัฒน์

เวลาและอารมณ์

: ธนา จันทศาสตร์วัด

การ์ตูน “จากความทรงจำ”

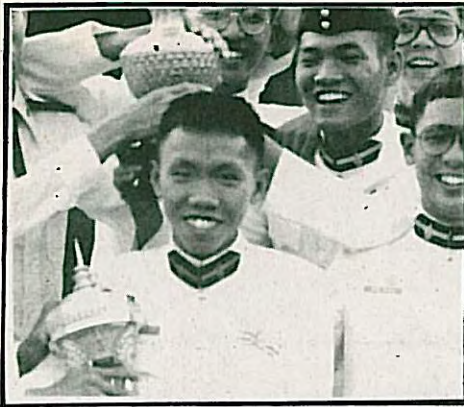
: อลงกรณ์ กฤตยารัตน์

กว่าจะเป็น “วชิราวุธ 51”

คำบรรยายภาพสถานที่โรงเรียน

: วีระชัย บริราชเดชากุล

วีระชัย บริราชเดชากุล

สารานุกรม

ธนา จันทศาสตร์

ผู้ช่วยสารานุกรม

รุ่งเรือง จิระวัฒนาสมกุล

บันทึกฉบับ

"ที่สุดในรุ่น 51"

1. หล่อที่สุด	กัมปนาท โสภโณตร	(80% ของคนไทยเป็นโรคหลงตัวเอง)
2. บ้าที่สุด	เจษฎา กาญจนโอบชัย	(พยายามแต่งหนังสือจีนแข่งกับโก้วเล้ง)
3. สัตว์รักมากที่สุด	สุนทร เวื่อนพันธ์	(ยอมให้ขี้เขี้ยวจูบที่ต้นขา)
4. รักสัตว์มากที่สุด	จักริศ บัวประเสริฐ	(เลี้ยงสัตว์มา 5 ชนิดตายทั้ง 5 ชนิด)
5. รื่องเร็วที่สุด	พิทยา เทพบันเทิง	(ยืนยัน ได้จากรถไฟไม่เคยชนกันเลย)
6. ติดโลโก้กีฬามากที่สุด	ศุภรัตน์ อธิลาชน	(ชื่อ "เหล่ง" รับประทานได้)
7. หุ่นทรมาณใจสาว (ใช้) มากที่สุด	ศุภชัย อัมสุวรรณ	(.....)
8. นัยน์ตาหวานที่สุด	ผาเมือง สิริเวชชะพันธ์	(ลูกไม้หั่นไม้ไผ่กลั่น)
9. ยิ้มเก่งที่สุด	อดิชาติ รักชะจิตร	(ราชบุตรขังงามถึงเพียงนี้ แล้วบุตรจะงามถึงเพียงไหน)
10. นอนบ้านน้อยที่สุด	พิทยากร พรหมโยธี	(อุดหนุนโรงแรมตัวเองอยู่เรื่อย)
11. หน้าอกใหญ่ที่สุด	ไชยวุฒิ พึ่งทอง	(ใครบอก รอบอกต่างหาก)
12. ขนหน้าแข็งมากที่สุด	ม.ล.พิษณุ สุขสวัสดิ์	(ระวังสัตว์เลี้ยงในป่าเทียม.....)
13. หน้ามีสีเลือดมากที่สุด	ชัยรินทร์ ศิริมูจรินทร์	(เจ้าตัวเก๊ว่า เป็นเพราะสีวะนะ)
14. ผอมสวยที่สุด	วิทวัส อินทรรุ่ง	(ใครบอก ท่าเดินสวยที่สุดตะหาก)
15. แต่งตัวโก้ที่สุด	จามิกร ดิงศกัทธิ์	(ระวังสคดยอดหญ้า เดี่ยวตาเจ็บอีกนะ)
16. กินจุที่สุด	สิทธิพร ลีนานนท์	(เจ้าตัวบอก "ไม่ใช่อย่อยอาหารเร็วที่สุดตะหาก")
17. หลับในห้องเรียนมากที่สุด	ธานี มานะวิท	(ไม่รู้จะไรเขาฝันชั่วโมงเรียน ไปใช้อย่างอื่นหมด)
18. หลับในห้องเรียนน้อยที่สุด	เฉลิมชาติ วรรณพฤษ	(นี้ขนาดเรียน ฟรีนะเนี่ย)
19. พุดน้อยที่สุด	สุวิษ ลำชา	(นอนหลับทับสิทธิ์อยู่เรื่อย)
20. คล้าย จอห์น เดนเวอร์มากที่สุด	อลงกรณ์ กฤตยารัตน์	(สงสัยจะเป็น 20%คนไทย ที่คลั่งตัวเอง)
21. เป็นหัวหน้าคณะน่านที่สุด	วิทวัส ตันติเวส	(ปู่คณะ)
22. ใช้แรวดาในร่างกายมากที่สุด	ชัยศักดิ์ พุทธา	(??)

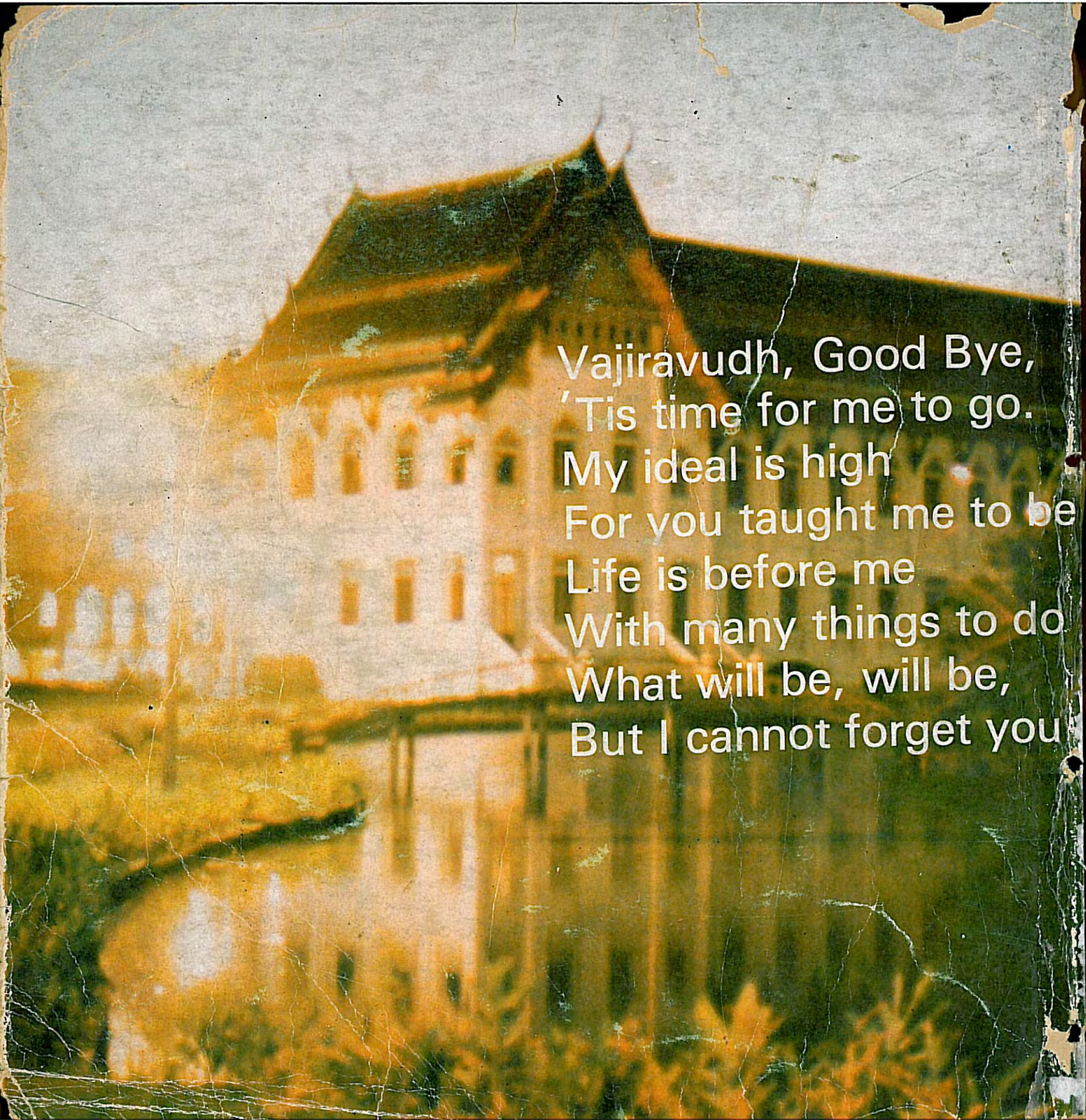
23. เจ้าระเบียบมากที่สุด	วชิระ สายะศิลป์	(มีสมญานามว่า "ระเบียบ")
24. ขวัญใจคุณครูมากที่สุด	เจิดจิตต์ ตันติวิท	(แะ ๆ เขาแปล่านะ ว่าแล้วก็ทำจุกย่น ๆ)
25. ชื่อที่ใช้พยัญชนะเปลืองที่สุด	วงศ์วรรธก์ จันทนยิ่งยง	
	และ อรรถพาสน์ โอวาทตระกูล	(ใช้ถึง 8 ตัวอย่างอื่นก็เหมือนกันวันท่าเดิน)
26. สวมถุงเท้าสวยที่สุด	ทรงพล นีระสิงห์	(ของแฟนที่ล่อน ขะด้วย)
27. เวลานอนน่าน้ำลายมากที่สุด	พัลลภ อินทะรังสี	(ควรซื้อจุกก็ออกมาลองอุดดู)
28. คนที่มีข่าวอื้อฉาวมากที่สุด	.....	(เซ็นเซอร์)
29. ทำเดินสวยที่สุด	จักรทิพย์ ชัยจินดา	(ถ้าวิทวัส อินทรรุ่งเป็นมอส นี่ก็เป็นเดฟล่ะ)
30. รองเท้าเก่าที่สุดแต่ก็สวยที่สุด	อาสา ปิยะรัฐ	(เจ้าตัวบอกว่าเป็นของ ชาร์ล จูคอง)
31. ฟันหน้าสวยที่สุด	ณัฐชัย มั่นวิเชียร	(ชักหน้า 1 ซี่ ลืมทั้งไว้ที่สนามศุภฯ)
32. ศีรษะโหนกนูนมากที่สุด	สกุล เสนีย์วงศ์ฯ	(ขนาดหมวก รด. ต้องสั่งตัดพิเศษ)
33. อ้วนที่สุด	เกรียงไกร อัดตะสาระ	(พองลมมั้ง)
34. เกลียดผักมากที่สุด	เฉลิมชาติ วรรณพฤษย์	(พวกไคเคน)
35. ขาวที่สุด	คีรี คิรินทร์นัท	(ญาติ ๆ คุณต้าคินเต้)
36. ทำเหมือนเปิดมากที่สุด	วงศ์วรรธก์ จันทนยิ่งยง	(นักร้อง เป้าเขียน)
37. ประหลาดที่สุด	วีระชัย บริราชเดชากุล	(ประหลาดฟัน)
	รุ่งเรือง จิระวัฒนาสกุล	(ประหลาดผม)
	จักริศ บัวประเสริฐ	(ประหลาดปาก)
	เจิดจิตต์ ตันติวิท	(ประหลาดใบหน้า)
38. เหลี่ยมมากที่สุด	พัฒน์โรจน์ เทพอารักษ์	(ตัดเหลี่ยมกลายเป็น 2 เหลี่ยม)
39. ปรัชญาชีวิตมากที่สุด	ธนา จันทศาสตร์	(อริสโต้เติลกล่าวว่า คัมเปปซี่ ดีที่สุด)
40. ทัศนจักรกองบังคับการมากที่สุด	วชิ ฐธ 51	(รุ่นสาบานตน)

... นับแต่นั้น ที่นี้ไม่มีเรา

พระราชวิทยาลัย 17 กุมภาพันธ์ 2522

Vajiravudh, Good Bye,
'Tis time for me to go.
My ideal is high
For you taught me to be
Life is before me
With many things to do
What will be, will be,
But I cannot forget you